

Sefer 'avodat ha-ḳodesh : 'im kol ha-shiv'ah kokheve lekhet ... / mi-khoḥ gavra raba ... Ḥayim Yosef David Azulai.

Contributors

Azulai, Hayyim Joseph David, 1724-1806.

Publication/Creation

Pr'esburg : Yosef Shl'ezing'er, 5619 [1859]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/xxcz5gvz>

License and attribution

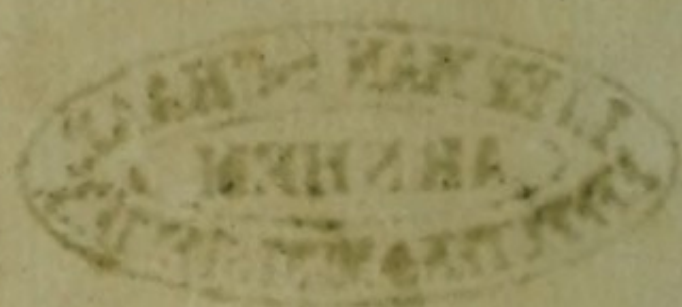
Conditions of use: it is possible this item is protected by copyright and/or related rights. You are free to use this item in any way that is permitted by the copyright and related rights legislation that applies to your use. For other uses you need to obtain permission from the rights-holder(s).

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

80701/33277

והנה כי לא ידעתי איך יתקן
 : ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן :
 ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן :
 ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן :
 ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן :
 ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן :
 ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן : ואלו בכתב יד יתקן :

אגרות ארבע

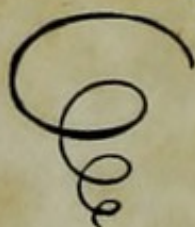
אגרות ארבע

שומר ישראל

קיב

ברחמים המרובים ובחסדים הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתינו
כל גזירות קשות ורעות ויסכרו כל המקטריגים והמסטינים עלינו :
אנא בכה השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה העליונה קרע
וכשהוא כלול במקורה יהוה יקהרועה שתבטל ברחמך
הרבים ובחסדך הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתינו כל המקטריגים
והמסטינים וכל גזירות קשות ורעות ושנאת חנם . וחדש עלינו שנה
טובה ומבורכת ותפרנסנו בשפע גדול ובהיתר ולא ישלוט בנו עין
הרע ותצליחנו בלימודינו ובכל מעשה ידינו אנס"ו :

ת"ו ש"ל ב"ע

תיקון : דף מ"ג ע"ב שורה י"ב תחת דכדוכי ל"ז דקדוקי :

שומר ישראל

וזה"ל יסמך תפלה זו מאלמנ"ו סכ"ז הגדול כמו"ס חיד"א ז"ל :

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ועשה
למען אבותינו הקדושים אברהם איש החסד יצחק
נאזר בגבורה יעקב כליל תפארת ותבטל מעלינו כל גזירות קשות
ורעות ובצל כנפיד תסתירנו ונהיה בריאים בכל אברינו וגידינו ותשמרנו
מכל צרה ומכל פחד ומכל חולי ותצילנו מכל מיני כישוף ומבלבול
הדעת ואל ידוה לבנו ואל יחשכו עינינו ונהיה מיושבים בדעתנו ותן
בנו כח ובריאות לעבודתך וליראתך ותאריך ימינו בטוב ושנותינו
בנעימים ובכל אשר נפנה נשכיל ובכל אשר נעשה נצליח אכיה"ר :

יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך :

הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו :

ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי :

דנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה :

יד תפלה חסדך קלכס וטוזה לומר בכל יום וללותל צתדירל ואלת מכללס :

בשפתי ספרתי ותענני ה' אלהי אלהי ישראל מלך מלכי המלכים

ואדוני האדונים חנני ושמע תפלתי ה' וישועתי האזינה אל

דמעתי אל תחרש כי אתה מקשיב לקול שיחות בפי אדבר ושומע

קול תפלה אתה הוא מעולם ברוך שומע תפלה :

טו קצלתי מסכ"ד הסקיד המקוצל המופלל מסכ"ס סרעצי ז"ל לומר

תפלה זו סכ"ס ויו"ס סכ"ס צענת כוללת ס"ת :

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמך ולמען

שמך הגדול הנכתב ואינו נקרא שנתכוונתי בו

שתצילנו לנו ולנשותינו ולבנינו ולבנותינו ולכל הנלוים אלינו מכל

רע וממשחית ומגפה. ומכל צרה וצוקה ויגון ואנחה. ומכל חולי

ומחלה. ולמען השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה התחתונה

אלד וכשהוא כלול עם מקורו **אדהיה אדהלידה** שתבטל

ברחמים

נושקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים בחצים ובקשת מאחי שאול
מבנימין:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו
ותצילנו לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל מעין
הרע ומכל מיני כישוף ותבריא היצ"הר והשטן ממנו וכשם שפרשת
כנפיד על אבותינו במדבר והצלתם מעינא בישא דבלעם הרשע כן
תפרוש כנפיד עלינו ברחמך הרבים ונהיה מכוסים במכסה והנהגה
בשמותיך הקדושים אנס"ו:

יא אחר תפלה יאמר ז"פ פסוק זה:

והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה (ניקוד ישחק) אשר
לא יבושו קווי. ויכוין צסס מפריש כ"ל מפרשי) היולל ממנו
וצסס הויה צנקוד ישחק ותהיה תפלתו מרולה וגם יהיה דצדיו נשמעים
ועוז לאומרו כשיצקש משר וכיולל איזה צקסה:

(מספר שרשי השמות להרמ"ז ז"ל כ"י):

יב קצלתי שכל האומר פסוק ויהי צנקוע הארון וגו' צכל יום ומכוין
צסדר הזה לא יוזק כל היום אף שיהיה צנקום סכנה:

ו ב ה ו ר ק י ו י נ ש כ י נ א ו ה ב א י
י נ א י מ ו ה י א כ ס נ מ כ ח מ ב ו ב ל ש
ה ס ר א ש מ ו פ י ו ו א פ ו ה ר ה ה ו פ ר
י ע נ מ ה ה ה צ ב י מ י נ ב י ש י ר ת י א ל

יג לאריכת ימים עוז לומר צכל יום פסוקים אלו:

עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר. דרכיה דרכי נועם
וכל נתיבותיה שלום. מגדל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב:
ואח"כ

שומר ישראל

שומאה. רוח עוועים. רוח חציצית. רוח בא מן הנפילים. רוח חימה וכעס. רוח קנאה ותהרות. רוח מינות. רוח גסות הרוח. רוח שמדות כלם יתרחקו ויתבערו ממני אנס"ו:

ז מלאתי כתוב מכ"י מהכח"ו ז"ל נמש. לחן יאמר פסוק ונח מצא חן בעיני ה' (ויכוין בליכוף ואע נצב חנה מיני ה' הלדיק) ויועיל צעזרת יתצרך:

ח מלאתי כתוב כל האומר פסוק ויסעו ויהי חמת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי צנ"י יעקב י"ג פעמים ניזול מכל רע ויכוין צסס אספין:

ט מלאתי כתוב האומר זה ג"פ צכל יום ניזול מכל לרה:
יה ה' אהיה אשר אהיה שדי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יה ה' אהיה אשר אהיה שדי צבאות אשרי אדם בוטח בך:
יה ה' אהיה אשר אהיה שדי צבאות הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.
י יאמר אחד עשר פסוקים הנתחילים צנון ומסיימים צנון והם מסוגלי להנלל מעין הרע ומכסוף. ומלאתי צס' כ"י על קלף יסן משום רצינו יהודא חסיד סהקורא אותם מצריח טען עמנו ולכן חין צתוכן ס'. ורליתי צס' קצ הישר סוף פ' ל"צ להסתכל תפלה אחת ולני צעניי אסדרנה מתוקנת וצתוספת טובה צס"ד:

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן. נחנו נעבור חלוצים לפני ה' ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתינו מעבר לירדן. נביא מקרבך מאחיד כמוני יקים לך ה' אלהיך אליו תשמעון. נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון. נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צוען. נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן. נפתי משכבי מור אהלים וקנמון. נר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן. נופת תטופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון. נדו מתוך בבל ומארץ כשדים צאו והיו כעתודים לפני צאן. נושקי

שומר ישראל

ק.

ה הכמנצ"ן ז"ל הפליג בתועלת חמירת עשרה פסוקים אלו וגם לכותבם
בקמיעה ויש קונטרסים גדול ככ"י מהכמנצ"ן צאופן וסדר וכונת כתיבת
הקמיעה. וכתב שהחומרים בכל יום יועיל לו לשמירה ולמנוח הן ולהלכה.
ויכוין שיש בהם ל"א תיבות כמנין **יאהדונהי** ויש בהם שס"ה אותיות
כמנין ימות המשיח ושס"ה קימני הקטרת והם כנגד עשר ספירות והתחלתם
שם מ"ה ושם הוי"ה צקופה:

יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי:
ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:
דרשתי את ה' וענני ומכל מגורותי הצילני:
הטה אליו אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
להושיעני:

אלהים להצילני ה' לעזרתי חושך:
ואתה אלהים אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני:
אתה האל עושה פלא הודעת בעמים עזך:
ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתך:
הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:
אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושך:
ומלאתי כחוצ בגנזי הנקוצלים ז"ל. יאמר אות ק' מאלפא ציחא קראתי
וכו' ואח"כ יתפלל תפלה זו:

קראתי בכל לב ענני ה' חקיך אצורה. קראתיך הושיעני ואשמרה
עדתיך. קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחלתי. קדמו עיני
אשמרות לשיח באמרתך. קולי שמעה כחסדך ה' כמשפטך חייני.
קרבו רודפי זמה מתורתך רחקו. קרוב אתה ה' וכל מצותיך אמת.
קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם:

יהי רצון מלפניך ה' או"א שתרחיק ממני יצ"הר של רוח זנונים רוח
מחשבות רעות והרהורים רעים. רוח שחוק. רוח דברים בטלים.
רוח יגונות. רוח אנוחות. רוח שקר. רוח תועה. רוח משחית. רוח
חבלה. רוח קטב מרירי. רוח אש של עצמות. רוח חזנית. רוח

טומאה

שומר ישראל

יום ז:

קראתי בכל לב ענני ה' חקך אצורה. קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך. קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחלתי. קדמו עיני אשמות לשיח באמרתך. קולי שמעה ה' כמשפטך חייני. קרבו רודפי זמה מתורתך רחקו. קרוב אתה ה' וכל מצותיך אמת. קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם:

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי. ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חייני. רחוק מרשעים ישועה כי חקך לא דרשו. רחמך רבים ה' כמשפטך חייני. רבים רודפי וצרי מעדותיך לא נשיתי. ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו. ראה כי פקודיך אהבתי ה' כחסדך חייני. ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך: **שרים** רדפוני חנם ומדברך פחד לבי. שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב. שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי. שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. שברתי לישועתך ה' ומצותיך עשיתי. שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאוד. שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך:

תקרב רנתי לפניך ה' כדברך הבינני. תבא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני. תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקך. תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק. תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי. תאבתי לישועתך ה' ותורתך שעשועי. תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזורני. תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי: **שיר** המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו. כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם:

שיר המעלות הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות. שאו ידיכם קדש וברכו את ה'. יברכך ה' מציון עושה שמים וארץ:

עם עבדך כחסדך וחקך למדני. עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך. עת לעשות לה' הפרו תורתך. על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארה שקר שנאתי:

פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי. פתח דבריך יאיר מבין פתיים. פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי. פנה אלי וחנני כמשפט לאוהבי שמך. פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און. פדני מעשק אדם ואשמרה פקדיך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:

צדיק אתה ה' וישר משפטך. צוית צדק עדותיך ואמונה מאד. צמתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי. צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה. צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי. צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי. צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:

שיר המעלות לדוד ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני. אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי. יחל ישראל אל ה' מעתה ועד עולם:

שיר המעלות זכור ה' לדוד את כל ענותו. אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב. אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. עד אמצא מקום לה' משכנות לאביר יעקב. הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער. נבואה למשכנותיו נשתחווה להדום רגל. קומה ה' למנוחתך אתה וארון עוזך. כהניך ילבשו צדק וחסדיך ירננו. בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך. נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך. אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך. כי בחר ה' בציון אוה למושב לו. זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה. צדה ברך אברך אביוניה אשביע לחם. וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו. שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי. אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו:

שומר ישראל

פח לי ומפקודיך לא תעיתי. נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי
המה. נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי. סתרי ומגיני אתה לדברך יחלתי.
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי. סמכני כאמרתך
ואחיה ואל תבישני משברי. סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם. סיגים השבת כל רשעי
ארץ לכן אהבתי עדתיך. סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי:
שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל. רבת צררוני
מנעורי גם לא יכלו לי. על גבי חרשו חורשים האריכו למעניתם.
ה' צדיק קצץ עבות רשעים. יבושו ויסוגו אחור כל שונאי ציון. יהיו
כחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר.
ולא אמרו העוברים ברכת ה' אליכם ברכנו אתכם בשם ה':

שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'. אדני שמעה בקולי תהיינה
אזנך קשובות לקול תחנוני. אם עונות תשמר יה אדני מי
יעמוד. כי עמך הסליחה למען תורא. קויתי ה' קותה נפשי ולדבר
הוחלתי. נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר. יחל ישראל
אל ה' כי עם ה' החסד וחרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל
מכל עונותיו:

שיר המעלות לדוד לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל. לולי ה'
שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפם
בנו. אזי המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו
המים הזידונים. ברוך ה' שלא נתננו טרף לשיניהם. נפשנו כצפור
נמלטה מפח יוקשים. הפח נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו בשם ה' עשה
שמים וארץ:

יום ו:

עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי. ערב עבדך לטוב אל
יעשקוני זדים. עינו כלו לישועתך ולאמרת צדקך. עשה
עם

תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי. לעולם לא אשכח פקודיך כי בם
חייתי. לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי. לי קוו רשעים לאבדני
עדותיך אתבונן. לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד:
שיר המעלות אשרי כל ירא ה' ההולך בדרכיו. יגיע כפך כי תאכל
אשריך ושוב לך. אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך בניך
כשתילי זתים סביב לשולחנך. הנה כי כן יבורך גבר ירא ה'. יברכך
ה' מציון וראה בשוב ירושלם כל ימי חיך. וראה בנים לבניך שלום
על ישראל:

שיר המעלות רבת צדונוי מנעורי יאמר נא ישראל רבת צדונוי
מנעוריגם לא יכלו לי. על גבי חרשו חורשים האריכו למעניתם.
ה' צדיק קצין עבות רשעים. יבושו ויסגו אחור כל שונאי ציון. יהיו
כחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר.
ולא אמרו העוברים ברכת ה' אליכם ברכנו אתכם בשם ה':
שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'. אדני שמעה בקולי תהינה אזנך
קשובות לקול תחנוני. אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד.
כי עמך הסליחה למען תורא. קויתי ה' קותה נפשי ולדברו הוחלתי.
נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר. יחל ישראל אל ה' כי
עם ה' החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

יום ה':

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. מאויבי תחכמני מצותיך כי
לעולם היא לי. מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי.
מזקנים אתבונן כי פקודך נצרתי. מכל ארח רע כלאתי רגלי למען
אשמור דבריך. ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני. מה נמלצו לחכי
אמרתך מדבש לפי. מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:
בר לרגלי דברך ואור לנתיבתי. נשבעתי ואקימה לשמור משפטי
צדקך. נענתי עד מאד ה' חייני כדבריך. נדבות פי רצה נא ה'
ומשפטיך למדני. נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי. נתנו רשעים

שומר ישראל

הרים סביב לה' סביב לעמו מעתה ועד עולם. כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם. הטיבה ה' לטובים ולישרים בלבותם. והמטים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל:

שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה. אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים. שובה ה' את שביתנו כאפיקים בנגב. הזורעים בדמעה ברנה יקצרו. הלך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו:

שיר המעלות לשלמה אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אוכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא. הנה נחלת ה' בנים שכר פרי הבטן. כחצים ביד גבור כן בני הנעורים. אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער:

יום ד:

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך. יראך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי. ידעתי ה' כי צדק משפטיך ואמונה עניתני. יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך. יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי. יבושו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך. ישובו לי יראיך ויודעי עדתיך. יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני. כי הייתי כנאד בקישור חקיך לא שכחתי. כמה ימי עבדך מתי תעשה ברודפי משפט. כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך. כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך:

לעולם ה' דברך נצב בשמים. לדור ודור אמונתך כוננת ארץ ותעמוד. למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך. לולי תורתך

שומר ישראל

קז

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל ה' אלהינו עד שיחננו. חננו ה' חננו כי רב שבענו בזה. רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאי יונים:

שיר המעלות לדוד לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל. לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו. אזי המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו המים הזידונים. ברוך ה' שלא נתנו טרף לשניהם. נפשנו כצפור נמלטה מפה יוקשים הפה נשבר ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם ה' עשה שמים וארץ:

יום ג:

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני. זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני. זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נשיתי. זכרתי משפטיך מעולם ה' ואתנחם. זלעפה אחזתני מרשעים עוזבי תורתך. זמירות היו לי חקיק בבית מגורי. זכרתי בלילה שמך ה' ואשמרה תורתך. זאת היתה לי כי פקודיך נצרתני:

חלקי ה' אמרתי לשמור דבריך. חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך. חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך. חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך. חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי. חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך. חסדך ה' מלאה הארץ חקיק למדני:

שוב עשית עם עבדך ה' כדברך. טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי. טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי. טוב אתה ומטיב למדני חקיק. טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיך. טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי. טוב לי כי עוניתי למען אלמד חקיק. טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:

שיר המעלות הבטחים בה' כהר ציון לא ימוט לעולם ישב. ירושלם הרים

שומר ישראל

בנו . אזי המים שטפוננו נחלה עבר על נפשנו . אזי עבר על נפשנו
המים הזדונים . ברוך ה' שלא נתננו טרף לשיניהם . נפשנו כצפור
נמלטה מפה יוקשים הפה נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו בשם ה' עשה
שמים וארץ :

יום ב :

דבקה לעפר נפשי חייני כדבריד . דרכי ספרתי ותענני למדני
חקיד . דרך פקודיד הבינני ואשיחה בנפלאותיד . דלפה
נפשי מתוגה קימני כדבריד . דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני . דרך
אמונה בחרתי משפטיך שויתי . דבקתי בעדותיד ה' אל תבישני .
דרך מצותיד ארוץ כי תרחיב לבי :

הורני ה' דרך חקיד ואצרנה עקב . הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה
בכל לב . הדריכני בנתיב מצותיד כי בו חפצתי . הט לבי אל
עדותיד ואל אל בצע . העבר עיני מראות שוא בדרכיד חייני . הקם
לעבדך אמרתך אשר ליראתך . העבר חרפתי אשר יגורתי כי משפטיך
טובים . הגה תאבתי לפקודיד בצדקתך חייני :

ויבאני הסדיך ה' תשועתך כאמרתך . ואענה חרפי דבר כי בטחתי
בדבריד . ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך
יחלתי . ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד . ואתהלכה ברחבה כי
פקודיד דרשתי . ואדברה בעדתיד נגד מלכים ולא אבוש . ואשתעשע
במצותיד אשר אהבתי . ואשא כפי אל מצותיד אשר אהבתי ואשיחה
בחקיד :

עשיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך . עומדות היו
רגלינו בשעריך ירושלם . ירושלם הבנויה כעיר שחוברה לה
יחדיו . ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה' .
כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד . שאלו שלום
ירושלם ישליו אוהביו . יהי שלום בחילך שלווה בארמנותיד . למען
אחי ורעי אדברה נא שלום בך . למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך :

עשיר

שומרי ישראל ל

קו

יום א:

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'. אשרי נוצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו. אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו. אתה צוית פקודיך לשמור מאד. אהלי יכוננו דרכי לשמר חקך. אז לא אבוש בהיטי אל כל מצותיך. אודך ביושר לבב בלמדי משפטי צדקך. את חקך אשמור אל תעזבני עד מאד:

במה יזכה נער את ארחו לשמור כדברייך. בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך. בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך. ברוך אתה ה' למדני חקך. בשפתי סיפרתי כל משפטי פיך. בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון. בפקודיך אשיחה ואביטה אורחותיך. בחקתיך אשתעשע לא אשכח דבריך:

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דבריך. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך. גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת. גערת זדים ארורים השוגים ממצותיך. גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי. גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקך. גם עדתיך שעשועי אנשי עצתי:

שייר המעלות אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני. ה' הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה. מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים. אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר. רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום. אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

שייר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ. אל יתן למוט רגליך אל ינום שמרך. הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ה' שמרך ה' צלך על יד ימינך. יומם השמש לא יכבה וירח בלילה. ה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך. ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

שייר המעלות לדוד. לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפס

שומר ישראל

א"ע	אלהי ישעי עזרני	ומ"ב	ושמתי מחסי באלהים
חב"ו	חייני ברחמים ואחיה	יה"ה	יושב הכרובים הופיעה
רא"ה	רצה אדני הצילני	ענ"ו	עזרני נורא ואדיר
יב"מ	ישמחו בך מבקשיך	מח"י	מלטני חסין יה
הי"י	האומרים יגדל ה'	דמ"ב	דבק מצותיך בלבי
מו"מ	משגבי ומנוסי מושיעי	מנ"ק	מלך נאמן קדוש

יהר"מ יהוה או"א אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שתעשה

למען רחמיך ולמען השם הגדול והקדוש והנורא המפורש בע"ב שמות היוצאים מפסוק ויסע ויבא ויש ותרחמנו ותהיה בעזרנו ותצילנו מכל רעות ופורעניות ומכל חולאים רעים ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים ותעזרנו לתקן אשר פגמנו ואשר חטאנו עוינו ופשענו מנעורינו ועד עתה ותפרנסנו בריוח בכבודו לא בביזוי ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידיך:

אנא בשם ה' אלהי ישראל אלהים חיים אלהי מערכות ישראל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ברוך יחיד ומיוחד היה הוה ויהיה ברוך שמך ומבורך שמך ומלכותך מרומם על כל ברכה ותהלה לעולם ועד ולנצח נצחים ומשמך ירעדו גדודי אש ומפארים שמך ושמך לא ראו ומשמך יגוה לאחור וכל משברייך וגלייך מהדרים שמך ואני עבדך עפר ואפר רמה ותולעה צל עובר כציץ השדה באתי להפיל תחינתי ובקשתי שתרחם עלי ותענה עתירתי ותתנני לחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו כי אל רחום אתה וקרוב לכל קוראיו ברוך שומע תפלה:

ד' מלאתי כחוצ צקוצץ יסן כתיצת יד ממקוצלים קדמונים ז"ל אם תקרא סדר זה כהוגן לא יסלוט צד יל"ס ושום דע ולא חולי ולא נזק ולא שטן ומקטרג ולא משחית ושום נזק צעולם וזהו ככל דכתיב דעכו וזהו הסדר: יום

שומר ישראל

קה

מ"ה ש	יבושו יבהלו זדים	י"ז
ל"ה	הליצוני הממוני הדימונו	הה"ה
אב"א	מתגרת ירך כלם	מי"כ
הר"י	ואינמו וצורים לבלות	ו"ל
הק"מ	כל היום תהלתך	כה"ת
לא"ו	האל זכרנו יברך	הז"י
כל"י	אנא למדני דתך	אל"ד
לו"ו	לדעת אמתך ואמונתך	לא"ו
פה"ל	הנני היום עומד	הה"ע
נל"כ	ירא זע למשפטיך	יז"ל
י"י	מרוב בושת הפנים	מב"ה
מל"ה	ה' למשפטיך הקיצה	יל"ה
חה"ו	סתרי אתה לי	סא"ל
נת"ה	עורה ריבה יריבי	ער"י
הא"א	עליון שברתי לישועתך	עש"ל
יד"ת	מעשי ירך הושיעה	מי"ה
שא"ה	ואליך השיבני ואשובה	וה"ו
רי"י	דרכי נועם ישר	דנ"י
או"מ	הפלא חסדך שמת	הח"ש
לכ"ב	עליון משכן מעונך	עמ"מ
וש"ר	נכספה נפשי אליך	ננ"א
יח"ו	נוראות ימינך תענני	ני"ת
לה"ה	מרום באמתך הדריכני	מב"ה
כו"ק	פדה והצילה יחידתי	פו"י
מנ"ד	נחני ממעמקי מים	נמ"מ
אנ"י	יהיו ידיך לעזרני	י"ל
חע"מ	הורני רהום חוקיך	הר"ח
רה"ע	מנעורי צררוני רבות	מצ"ר

שומר ישראל

ב לסמיכה ולזכות צדין יאמך עלינו לשבח ד"פ צס' זה סיתצאכ:
עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו
 כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו
 כהם וגורלנו ככל המונם שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל
 אל לא יושיע. ואנחנו משתחווים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל
 ושכינת עוזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר:

אחר עוד ואין אלהינו הוא מרומים בגבהי עוזו ושכינת ממעל בשמים
 יקרו ומושב ארץ ויוסד שמים נוטה שהוא הוא ברוך הקדוש
 המלכים מלכי לפני משתחווים ואנחנו יושיע לא אל אל ומתפללים
 וריק להבל משתחווים שהם המונם ככל וגורלינו כהם חלקנו שם שלא
 האדמה כמשפחות שמנו ולא הארצות כגויי עשנו שלא בראשית
 ליוצר גדולה לתת הכל לאדון לשבח עלינו:

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו
 נורא:

ויחזור פעם ד' יסכ והפוך כאמור. ויאמך:
 ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם.
 חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך:
 ויחזור פעם ד' יסכ והפוך כאמור. ויאמך:

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו
 יודע תעלומות. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אמת מלכנו
 ואפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ג כתב ספר הקנה דפוס וילמדארכ ד' י"ז הגכה כל המתפלל תפלה
 זו בכל יום (צעת פכאי) לא יסלוע צו טוס פגע כע כו' ע"ס צאוכך
 (עיין צערי ליון ויש סס ססכון וקלת טעות):

וה"ו	סגולת ידיך טהר	סי"ט
יל"י	ענני למען מלכותך	על"ם
		מעולם

שומר ישראל

א דבר גדול מסוגל לשמירה והללמה לומר בכל יום ויהי נועם ישר
והפוך ויש מי שכתב שיחמכנו ז' פעמים:

ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו. יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן. אומר לה' מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו. כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות. באברתו
יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם מדבר באופל יהלוך מקטב ישוד צהרים. יפול מצדך
אלף ורבבה מימיןך אליך לא יגש. רק בעיניך תביט ושלומת רשעים
תראה. כי אתה ה' מחסי עליון שמת מעונך. לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך. כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך. על
כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך. על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר
ותנין. כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי. יקראני ואענהו עמו
אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

בישועתי ואראהו אשביעהו ימים ארך. ואכבדהו אחלצהו בצרה
אנכי עמו ואענהו יקראני. שמי ידע כי אשגבהו ואפלטוהו
חשק בי כי. ותנין כפיר תרמוס תדרוך ופתן שחל על. רגלך באבן
תגוף פן ישאונך כפים על. דרכיך בכל לשמרך לך יצוה מלאכיו כי.
באהליך יקרב לא ונגע רעה אליך תאונה לא. מעונך שמת עליון
מחסי ה' אתה כי. תראה רשעים ושלומת תביט בעיניך רק. יגש לא
אליך מימיןך ורבבה אלף מצדך יפול. צהרים ישוד מקטב יהלוך
באפל מדבר. יומם יעוף מחץ לילה מפחד תירא לא. אמתו וסחרה
צנה תחסה כנפיו ותחת לך יסך באברתו. הוות מדבר יקוש מפח יצילך
הוא כי. בו אבטח אלהי ומצודתי מחסי לה' אומר. יתלונן שדי בצל
עליון בסתר יושב. כוננהו ידינו ומעשה עלינו כוננה ידינו ומעשה עלינו
אלהינו אדני נעם ויהי:

סנסן ליאיר

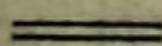
יא דזכרים המועילים לרפואה צ"ד:

א ייחד עשרה אנשים שיתענו ויקראו תהלים זנעיוות לרפואתו:
ב ילמדו פסוקי התהילים מאותיות שמו ומס' לקוטי תהלים:
ג פדיון נפש על יד ירא שמים ומס':
ד יעשה תרגומל כפרה עליו כדרך שעושים צעיו"ה:
ה ידליק נר לפני ה"ה לרפואתו:
ו יתנו לדקה צעדו כאשר יוכלון שאת:
ז שינוי השם ע"י חכם ויר"ש זכונה גדולה להמשיך לו נפש חדשה
מקדושה ויתאמץ מאל זכונת ויעזור וי"ג מדות לעורר הרחמים:
ח ילמדו מזמור יענק י"צ פעמים ככתוב לעיל תחלת קונטרס זה
ויאמר אה"כ תפלה לרפואתו:
ט עוד יוסיף אה"ז לעשות פדיון נפש ורחמין למצוא:
תפלה לומר צמוסף ר"ה ויום הכפורים צעת אמירת ט"ץ ומפני חטאינו
ווידוי של יום הכפורים הלא הם מתוקנים כסדרן בספר כף אמת:

להצלחה ולשמירה:

יאמר מזמור לדוד ה' אורי וישעי כלו אחר כל תפלה מהשם"ע מר"ח
ללול עד מולאי יוה"כ וכן זהו שענה רצא וכן הוא מנהג צע"ק
מצרון שהש"ץ אומר אותו אחר עלינו לשבת וכו' בקול רם ומה עוז
לאומנו כל השנה אחר שם"ע ולפחות כל יום האומנו זכונה אחר תפלת
שמירת ימלא חיים:

ת"ו ש"ל ב"ע

י"ד חמלה על חולה פשוטה שסדרתי יסודתה צהרי קדש:

יִהְיֶה מִיָּהוּדָה אֲוֹא שֶׁתִּתְּמַלֵּא רַחֲמִים עַל פִּי"פ וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמִיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ וַתִּבְטַל מֵעַל פִּי"פ כָּל גּוֹרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת:

אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים על פנ"פ המוטל על ערש
דוי ותרפאהו רפואה שלימה כי אתה ברחמך רופ"א חול"י עמ"ך
שרא"ל (ר"ת רפ"ח למתק ולהעלות רפ"ח ניצוצין) ותקיים בנו מקרא
שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו (ימין כי ענש
יספך עש. דוי ית) ולמען זכות אברהם אחוז בחסד יצחק נאור בגבורה
יעקב אחוז בתפארת משה אחוז בנצח אהרן בהוד תרפאהו רפואה
שלימה ותציל ממות נפשו ובכח שנים ועשרים אותיות תורתך הקדושה
שקבלנו בהר סיני תפתח לפנ"פ שערי ארוכה ומרפא שערי בריאות
שערי גילה דרור שערי הוד והדר שערי זכות אבות שערי
חמלה שערי טובה שערי ישועה שערי כפרה שערי לב טהור שערי
מחילה שערי נעימות שערי סמיכה שערי עזרה שערי פדות שערי
צדקה שערי קוממיות שערי רפואה שלימה שערי שמחה שערי תשועה
וכל צדקותיו אשר עשה הוא ובני ביתו יזכרו לפני כסא רחמך
להמליץ טוב בעדו ואל תתנהו בנפש אויביו ה' ישמרהו ויחייהו לאורך
ימים ושנות חיים ושלוש:

ויהר"ם השם הקדוש אהיה אשר אהיה אשר הוא יסוד הכל ועיקר
הכל ושרש הכל היה הוה ויהיה (יכוין כי יש צו ד' אופיות אלף
הוא יוד הא וכחו גדול פשוט לו מורכב לכל דבר וקודו שהוא סוד היסוד) שתשלח
רפואה שלימה לחולה הזה פב"פ ותעמידהו על עמדו ויחי מחליו.
וידענו כי אין אנו כדאים להתפלל לפניך על עצמנו וכל שכן על אחרים
אמנם שמנו רחמיך נגד עינינו כי רחום אתה ואתה שומע תפלת כל
פה לכן בבשת פנים אתאנו לבקש רחמים ותחנונים על פב"פ החולה
הזה אל נא רפא נא לו ותבריאהו ותחלימהו ותחזקהו ותאמצהו ותמלא
משאלות לבו לטובה עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען
תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי כו':

סנסן ליאיר

ויהיה פדוי ומשוחרר מהסט"א ומכל רע ותגדלהו לתורה ולמצות ותתן
בי כח להדריכו לעבודתך ולעשות רצונך כי"ר :

ח למי סהול ספק צכוכ ולל פדלו סציו :

רבש"ע אתה יודע כי בשר אנחנו ולא אתנו יודע עד מה ואנשי
אמת דכל רז לא אנם להו נאספו מנו בחטאינו והנה לקול
הסי"פור וספירת דברים נכנסתי בספק שאפשר שאני בכור וחייב
בפדיון. ולכן ליקב"הו בד"ור ור"וד הריני נותן שווי ה' סלעים לכהן
בעבור פדיוני. ויהר"מ יד"ה או"א שתתמלא רחמים עלי ותקבל
מעשה הזה אשר אני עושה לרצון ותעלה עלי כאלו כיונתי בכל
הכוונות הראויות לכוין וברב רחמך תרחם עלי ותתן לי חיים ארוכים
חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה
טובה חיים של חילוף עצמות חיים שתמלא משאלותי לטובה ותפדני
ותצילני מכל צרה ומכל חולי ונגע ומחלה ותקיים בי מקרא שכתוב
והפיר ה' ממך כל חולי וגו' עשה ל"ש וכו' :

ט נוסח עננו צג' לומות צדכך קלכס :

ענינו אבינו ענינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו על
כל אשר חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו ועל ידי זה
חרב עירנו ושמם מקדשנו אוי ואבוי לנו כי עונותינו הטו אלה
ופשעינו האריכו קיצנו אין לנו פה להשיב ולא מצה להרים ראש
וכמו צער בנפשנו על חרבן בית המקדש וביטול תורה ועבודה זה
כמה מאות שנים וזה צע"ר השמים אהה עלינו לכן עתה שבנו אליך
בבושת וחרפה וכלימה ובדמע לב נבקשה מאלהינו מרחם אנא ה' יהי
רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא מיעוט חלבינו ודמינו
המתמעט בתעניתנו היום כחלב מונה על גבי המזבח שתכפר בו
כל חטאתינו עונותינו ופשעינו האר פניך על מקדשך השמם למען
אדני ובא לציון גואל אל תפן לרשענו כו' :

ו תפלה קודם המילה:

ליקב"הו וכו' הנה אנכי בא לקיים מצות עשה וביום השמיני ימול בשר ערלתו לתקן את שרשה במקום עליון והריני מוסר בני למול ואני ממנה אותו שליח גמור שימול את בני כדת מה לעשות. ויהר"מ ידן"ה או"א שתעלה עלי כאלו קיימתי מצוה זו עם כל הכוונות הראויות לכוין במצות מילה ופריעה ומציצה ויתגלו החסדים במשפט האורים ותהא מצוה זו חשובה לפניך כריח ניחוח ותשפיע נשמה קדושה לילד ואלהו הנביא ז"ל יברך הילד לשמור בריתו ושלא יחטא כלל ותזכני לי ולאמו לגדלו לתורה ולמצות ויהיה חכם וחסיד ובעל מדות טובות ובריא מזליה ונשמה בו ובתורתו ונגיעהו לחופה. ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי לקיים מצותיך וביראה ואהבה ושמחה רבה באתי היום לעשות רצונך ואתה ברוב רחמך תברכנו מברכותיך ותשמחנו בעבודתך ותצילנו מכל חטא ותזכנו לקיים כל המצות שבתורה חנני יי כי אליך אקרא כל היום עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך ויהי נועם וכו' :

ז לפדיון הבן :

ליקב"הו בדחילו ורחימו ור"וד ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות עשה מן התורה שציונו הקב"ה וכל בכור אדם בבניך תפדה. והריני נותן ה' סלעים לכהן סוד החסד. ויהר"מ ידן"ה או"א שתעלה עלי כאלו כיונתי בכל כוונות הראויות למצוה זו ותעלה עלי כאלו קימתי בכל פרטיה ודקדוקיה ותרי"ג מצות התלויות בה. וברב רחמך בכח שאני מקיים מצוה זו לפדות פט"ר רחם יתמתקו הדינים העולים בכללותם פט"ר וכל הנשמות שלא זכו לקיים מצוה זו יהיה להם מנוח ונח"ר ותעלה עליהם כאלו קיימו מצוה זו בפועל כי רחום אתה. ואתה ברב רחמך תשמור ותנצור לבני הבכור שאני פודה אותו מכל רע ויהיה

סנסן ליאיר

אראריתא תשמע תפלתינו ותענה עתירתנו כי רחום אתה ושומע תפלת כל פה יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:
ד כשיושבת על המשכב יאמר שנים עשר פעמים מזמור יעקב ככתוב לעיל בקונטרס זה ויכוין בכל פעם אות מהשמות ובנקוד הויות ולא יסנה המזמור ללשון נקצת חלל יאמרו ככתוב שם ואח"כ יאמר:
יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אהיה אשר אהיה שדי צבאות שתעשה למען רחמיך הרבים ולמען קדושת המזמור הזה ושמותיך הכתובים בו והמצורפים בו ושמות הקודש אשר כיונתי בצירופים שהוא שם בן י"ב ותרחם על פב"פ היושבת על המשבר צועקת בחבליה. אל מלא רחמים תוציאה מאפילה לאורה ובזכות אמותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה תרחם עליה ותזכרנה לטובה ותפקדנה לברכה כי עיניה לך תלויות כעיני שפחה אל יד גברתה ותבטל מעליה כל גזירות קשות ורעות בשם **קרע שמן** ותצילה מכל צער ויצא הולד לחי"ט ולשלום ובשעה טובה ומבורכת לנו ולולד ואח"כ תצא השליא בנקל וכשם ששמעת מי שהתפלל לפניך המזמור הזה כן תשמע תפלתינו עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך מאן דעני לאמך הוא יענה יתך י"ל אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ה תפלה לסנדק:

ליקב"הו וכו' הנה אנכי בא להיות סנדק ואהיה כסא ומזבח לעשות על ירכי המילה. ויהי ר"מ **יהוה** שיהיה מזבח כפרה שתכפר על כל חטאתי עונותי ופשעי ובפרט מה שפגמתי בירכי ובאות ברית קודש ותעלה עלינו כאלו כיוננו בכל הכוונות הראויות לכוין ותמלא כל השמות שפגמתי בהם ותהא המילה חשובה כקטורת סמים כדכתיב גבעת הערלות וכתיב גבעת לבונה ותקיים בנו מקרא שכתוב ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה ויהי נועם וכו':
ליקב"הו

רבו סודותיו ורמזיו ובשר אנחנו ולא בינת אדם לנו. ויהר"מ יהודה או"א שתקבל מעשי המצות והברכות האלו כאלו כיוננו בכל הכונות הראויות לכוין ודרך כלל אנו מכוונים בכל לתקן את שרש מצות אלו במקום עליון ליקב"הו וברוב רחמך תשמרנו מכל חטא ויהיו כל מעשינו לש"ש ובפרט בז' ימי המשתה ולא יארע לנו שום תקלה ושום מקרה רע ותצילנו מיצ"הר וחסד ה' מעולם יהי עלינו סתרה צנה וסוחרה ויהי נועם וגו' :

ב כסנכנסה חססה נחדש ג' לעיזורה :

לך יי הגדולה והגבורה והת"ת והנצה וההוד כי כ"ל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש :

רביש"ע בלב נשבר ונדכה אני מתפלל לפני כסא רחמך והגם שידעתי שאני כדאי כלל שמת רחמך לנגד עיני כי רחום אתה ובכן יהר"מ יהודה או"א שתתמלא רחמים על כל עוברות עמך ישראל ובפרט על אשתי (פב"פ) ותקל מעליה צער העבור ועשה למען רחמך שיתקיים העבור בבריאות ויגמר לטובה בכל איבריו וגידיו והכל מתוקן ולא תפיל אשתי למען רחמך המרובים בשמך הקדוש אל חד וימלאו ימיה ללדת ולא תהיה משכלה כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כי"ר :

ג כסנכנסה לחדש ט' לעיזורה יסמך :

יהר"מ יהודה אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם על כל עוברות היולדות מעמך ישראל ובפרט על אשתי (פב"פ) ובעת לידתה תקל מעליה צער הלידה ותלד בנקל בלי שום צער בטרם יבא חבל לה והמליטה עוברה לחיים טובים ולשלום בשעה טובה ומזל טוב לנו ולולד ולא יארע לה ולא לולד שום צער ושום נזק ושום מקרה רע ח"ו. אל מלא רחמים יהמו נא רחמך על אשתי הנזכר ותצילה מכל כאב ושירוף ובהלה ותצא השיליא בזמנה ותהיה בריאה וטובה לעבודתך לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה ובשם אראריתא

סגסן ליאיר

ח זמן תפלת מנחה עד חלי שעה אחד חלות לסצרת המקילים כח"ש
צט"ע ח"ס סי' רל"ג:

ט שלא לשמות סתם יינם כח"ש צי"ד סי' קכ"ג והוא מי"ה דצר שאין
להם ציטול אפילו אם יצא אליהו ז"ל אין שומעים לו וארז"ל שואצד
גן עדן. ונוסף עוד שרצנים גדולים מרן צעל הש"ע ורצני לרפת וסלונוקי
וקושטאנדינא ואשכנז החריומו לשותה סתם יינם. וצספר הזכרונות האריך
לצטל כל טענות הצל ורעות רוח הסותים. ע"ש וצספר יין המשומר:
י חיוצ תלמוד תורה על כל איש ישראל אפילו עני אפילו צעל יסורין
חייב לקצוע זמן לתלמוד תורה ציוס וצלילה כח"ש צי"ד סי' רמ"ו.
ואמר אליהו הנציא ז"ל כל הלכות הצלות ללצור ויחיד הכל הוא צעון
ציטול תורה שנאמר צפסע יעקב כל זאת וצעל נפש יתעורר מתרדמתו
וישוב אל ה' לעסוק בתורה וצמלות לשמו יתצדק. ה' צרחמיו יזכנו לקיים
נלותיו ולעשות נח"ס לפניו ולעסוק בתורה לשמה תורת חיים:

נוסחי תפלות פשוטות לדרישת יראי ה' סדרתים ועולות
מועטות:

א תפלה לפני החופה וצצעה צרכות:
ליקב"הו בדחילו ורחימו ור"וד ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים
בשם כל ישראל. הריני מוכן לישא אשה בקדושין
לקיים מצות בוראנו יתברך ליקח אשה בכתובה וקדושין וזו הכנה
לקיים מצות פרו ורבו וכל מצות עשה ולא תעשה הנלוות ונמשכות
מלקיחת אשה והנה עשיתי הבא מידי ואתה ברוב רחמך תטע אהבה
ואחוה שלום וריעות בינינו על דבר כבוד שמך ותזכנו לקיים מצות
פריה ורביה וכל המצות הנמשכות ותברכנו מברכותיך ותקיים בנו
מקרא שכתוב לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהליך והריני
מוכן לקדשה בטבעת זה בדת משה וישראל ולהיותינו תחת חופה
בזמן שבע ברכות וקודם להם ברכת אירוסין וידענו כי כל פרט ופרט
רבו

סגסן ליאיר

ק

כדכתיב עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל. אנא ממ"ה הקב"ה עשה למען זכות תורתך הק' ולמען תינוקות של בית רבן שלא חטאו ולמען זכות שבעה כורתי ברית ותצילנו מצרה זו ומכל צרה. ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך. ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ז עיקר הכל לתקן חטאות הצבור הנכשלים באיזה דבר. בקיצור גדול נזכיר כמה ענינים:

א לשמור עלמנו ממאכלות אסורות ונשולי גוים אפילו דברים כשרים וכלים חדשים שהם איסור גמור כמ"ס צס"ע יו"ד סי' קי"ג ומגזירות עכו"ם אפילו העמידים צעשנים כמ"ס ציו"ד סי' קע"ו:

ב שלא להעזיר תער על כל זקנו כלל כמ"ס צס"ע יו"ד סי' קפ"א וזכל פעם עובר ה' לאוין ואם צ"פ צצוב עובר ת"ק לאוין לשנה:

ג להתרחק מהעריות הרבה מאוד מאוד כמ"ס צס"ע א"ה סימן כ"א: ד שלא ליטצע לשוא או לסקר שהם חמור מכל העצירות ונפרעים ממנו וממשפחתו וכו' כמ"ס צס"ע סימן פ"ז דין כ':

ה לשמור שבת צמחשזה צדצור וצמעשה ואסור לומר לגוי או לרמוז לעשות מלאכה ואפילו עושה מעלמו אסור ליהנות כמ"ס צס"ע א"ח סי' רע"ו וסי' ש"ז. ואסור ללאת מהעיר צפול"טו וכיולא כמ"ס צס"ע סימן ש"א דין כ"ג:

ו אסור לשות צעוד שס"ץ חוזר התפלה וגדול עונו מנשוא כמ"ס צס"ע סימן קכ"ד דין ז' ולכיד לזכר שלא להפסיק צדצור משיתחיל צרוך שחמר עד סוף י"ח כמ"ס סי' כ"א דין ד'. וצשעת קריאת התורה אפילו צין העולים כמ"ס סי' קמ"ו:

ז זמן ק"ס שחרית משיראה חצירו הרגיל קלת צרחוק ד' שעות עד צציע היום מעמוד השחר כמ"ס סי' נ"ח ואחרונים:

סנסן ליאיר

אשר בעיר זו כל גזרות קשות ורעות ותושיענו מהצרה הזו ובצל כנפיד
תסתירנו כיה"ר אמן:

ג יאמרו על סדר אותיות העיר אותיות נאלפא ביתא:
ד יתנונו שני גזאים לגזות מהיחיד' א"ט אשר ידענו לזו ללדקה ויחלוקו
הנעוה תכף ללנועים ולומדים עניים:

ה אם אפשר יקצלו העניית לזכר שיתענו ליום פלוני אפילו מכלן לכונה
ימים:

ו יעשו פדיון לשם העיר מק"ס מטענות כסף כמנין שנות הקדושים
אהוה אהיה יהוה אדני אל כסדר שמוסין לחולס ואמ"כ
יאמרו תפלה זו:

יהר"מ יהוה או"א שתעשה למען רחמך ולמען שמותיך הקדושי'
הנזכרים ונעשים פה ע"י פדיון זה ותצורף מחשבתינו
הטובה למעשה כי לך ה' חסד ותגביר חסדיך על דיניך ויומתקו הדינים
הקשות על ידי פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמך גמורים
ופשוטים שאין בהם תערובות דין כלל ויכבשו רחמך את כעסך
מעלינו ומעל קהל ישראל אשר בעיר זו (פ') ויעלה לפניך לרצון
פדיון זה בעד כל נפש ישראל אשר בעיר זו ומעשה הצדקה הזו
יעלה לרצון בעד כלל ופרט כל נפש מישראל אשר בעיר זו ותציל
ממות נפשינו כדכתיב וצדקה תציל ממות ותקרע כל המסכים המבדילים
בינך ובין עמך ישראל (נשם קרע שמן) ותפר ותבטל עצת
כל הקמים עלינו לרעה וקלקל מחשבותם כי הנה אויבך ה' כי
הנה אויבך יאבדו יתפרדו כל פועלי און ולא תעשינה ידיהם תושיה:
אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים עלינו וכל הצדקות אשר נעשו
ויעשו יהיו לרצון ולריה גיחוח לפניך להושיענו ולהצילנו
ולרחם עלינו וכשם שנתת פחד ומורא בלב יושבי ערי הכנעני בימי
יעקב אע"ה כדכתיב ויהי חתת אלהים על כל הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב (יאמרונו י"ג פעמי' ויכוין לשם הקדוש **אספין**
היולא ממנו) כן תכנים פחד ומורא בלב הקמים עלינו ותבטל עצתם
כדכתיב

ועל כל ישראל יושבי העיר הזו (פ') להכרית כל החותים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה:

אנא מלך רחום וחנון פדה את בני יעקב מחימה והפר תפר עצת כל הקמים עלינו יהיו נגר פניך צרותינו וראה בענינו וריבה ריבינו וידעו כל הגוים כי אתה קדוש ישראל זכר נא בנך עניים ואביונים מצפים לישועתך כל הימים אבינו מלכנו יכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מרותיך חי וקיים עשה לנו נסים ונפלאות בשם אדני צבאות לנצח בו אויבך ובשם אלהים צבאות ובשם אל שדי צדיק יסוד עולם לשמור כל ישראל ובפרט יושבי העיר הזו (פ') בשם אהיה כתר ובשם הויה ת"ת ובשם אדני היכל קדשך תשגבנו וחושיענו ויעמדו מליצי יושר להכנים תפלותינו לפניך למען רחמך המרובים כדכתיב כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני י"לר אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

בינ"ו עמ"י עש"ו:

זכרון מזכרת דברים המועילי' על כל לרה שלא תצא פרשת העצו"ר. מפי סופרים וספרים ונפך שפי"ר דבר דבור. ומקד ה' מעולם כי לא יעוש ה' את עמו וגדול כח הלצור:

א על כל לרה שלא תצא יאמרו צעורה ל"א פעמים ויהי נועם וכו' יושב צפת כלו ויכפול פסוק אורך ימים אשציעהו ויכונו לשם **יאהדוניה** גימ' ל"א:

ב יקראו פ' העקדה צדמעה ויאמרו פיוט עת שערי כלון כלו ויאמרו וסמט אמתו על ירך המזבח לפונה לפני ה' וזרקו (יכוין ללירוף **היהוה**) ויאמרו: יהרמ"י אלהינו ואלהי אבותינו שתזכור לנו ולכל ישראל אשר בעיר זו עקידתו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו כאלו אפרו צבור ומונח על גבי המזבח ותביט באפרו לבטל מעלינו ומעל כל ישראל אשר

סגסן ליאיר

242

פעמים ויכונונו צכל פעם לות ח' תשמות הק' חלו **איא ההד יונ**
הד' וצמזמור יכוין כמות חלו:

למנצח מזמור לדוד יענך יהוה (ניקוד הצילני נא מיד אחי) ביום
צרה (ר"ת יבק) (גימטריא השמות הנו') ישגבך שם אלהי
יעקב. ישלח עורך מקודש ומציון יסעך יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה
סלה. יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. נרננה בישועתך ובשם אלהינו
נדגול. ימלא יהוה (ניקוד מיד עשו כי ירא) כל משאלותיך. עתה
ידעתי כי הושיע יהוה (ניקוד אנכי אותו פן יבא) משיחו יענהו משמי
קדשו בגבורות ישע (ר"ת יבק) ימינו אלא ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
בשם יהוה (גי' תפול עליהם אימתה ופחד) אלהינו נזכיר. המה כרעו
ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר (גי' יבק) יהוה (ניקוד בגדול זרועך ידמו
כאבן) הושיעה המלך יעננו ביום קראנו (ר"ת יבק):

(יכוין צסוד **חשמל** כדי לשמחם מכל כע צסוד **אורפניאל** גימ')

חשמל וכן יש ח"ס לותיות ח"ל תיצות צמזמור:

ולחך י"צ פעמים צכונס ילחך:

יהר"מ יהוה או"א אביר יעקב קדוש ישראל שבסגולת קריאת המזמור
הזה תתמלא רחמים על כל ישראל יושבי העיר הזו (פ')
ותשמרנו מיד אויבינו וכל הקמים עלינו וחצילנו מרעה ומרעב ומשב
ומביזה ומכל פחד ומכל צער והכניע ותשפיל את כל אויבינו תפוי
עליהם אימתה ופחד (יכוין צסס תעאו) בגדול זרועך ידמו כאבן ותת
בלב המלך והשרים עצה טובה ונכונה לשים שלום בארץ והשקט ובטח
ותתן בלבם רחמנות להטיב אלינו וכשם שענית ליעקב בבית אל כשאמו
ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי וכן דוד המע"ה היו
מתפלל כשהיה יואב במלחמה יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלה
יעקב הוא השם שאמר יעקב אע"ה לאל העונה אותי ביום צרתי בשם
הזה אקרא אליך אלהיה יהוה אדני יעננו ביום קראנו וזכות השמו
היוצאים מהמזמור הזה ונקודותיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו יגן עלי
ועל

מן מלך חן צמדצב עד ולא יסרם עוד לעולם. יחזקאל סימן מ' צעשרים
וחמש טנה עד סופו. יואל ס' ג' והיה אחרי כן אשפוך את רוחי עד סופו:

כתובים:

משלי אשת חיל עד סופו:

משנה:

אבות מדות תמיד כ"ת אמת:

תהלים:

כל חמשה ספרים וצתפלה שאחריהם יאמרו זה כתוספת:
ותקרא לשבויים דרור ולאסירים פקח קוח:
ויה"ם יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיק את כעסך ויגולו
רחמיק על מדותיך ויתמתקו הדינין ותבטל מעלינו ומעל
כל ישראל היושבים בעיר זו (פ') כל גזירות קשות ורעות ותקרע רוע
גזר דיננו (יכוין צסס קרע שטן) ותגזור עלינו גזירות טובות ותכניע
ותשפיל את כל אויבינו ומבקשי רעתנו. תפול עליהם אימתה ופחד
(יכוין צסס תעאו) בגדול זרועך ידמו כאבן ותחן בלב המלך והשרים
עצה נכונה לשוב העיר הזו ותשקוט הארץ ותצילנו ממלחמה וממצור
ומשבי ומביזה ומכל הפסד ומכל פחד ולא ישמע עוד ושבר בעיר זו ומאוצר
מתנת חנם תחון עלינו ובזכות מזמורי תהלים שקרינו לפניך וסודותיהם
תרחם עלינו ותצילנו מכל רע ומכל פחד ומכל הפסד אל מלא רחמים
עשה למען רחמיק ובזכות דוד המלך ע"ה שאמר מזמורים אלו לפניך
ותצילנו מכל צרה ונהיה מיושבים שקטים ושאננים לעבודתך ולכל הולכי
דרכים כו':

בהעלות המנחה:

בהוצאת ס"ת לפני הסיכל יאמר מזמור יענק ס' ציוס לרה י"ז

סנסן ליאיר

בינ"ו עמ"י עש"ו

ראוי להפריש על כל זרה שלל חצא עדה שלימה כל צי עשרה שיתענו
ואלו יחידי סגולה המתענים ילמדו חכ"ך (כמ"ס הפכ"ח ריש
ה' ר"ח):

תורה:

פרשת ויקרא אל משה כולה ופרשת לו עד להקריז את קרצניהם
צמדצק סיני ופ' שלח וכי תסגו עד עונה זה. ואח"כ
פרשת נסכים הקודמת שם פ' שלח ואח"כ התפלה אשר צמורה צאלצע
צתוספות נופך וזו היא:

יהרמ"י או"א שיהא שיח שפתותנו בתורת מעשה הקרבנות חשוב
ומקובל ומרוצה כאלו הקרבנו עולה ושלמים ותודה ומנחות
ונסכים ואם נתחייבנו חטאת או אשם ודאי או אשם תלוי או קרבן
עולה ויורד תהא חשובה קריאתנו כאלו הקרבנו הקרבן או הקרבנות
שנתחייבנו ואם לאו יהא חשוב כאלו קרינו בתורתך לבד וברוב
רחמך תמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו ופשעינו
וכל מה שחטאו עוו ופשעו כל הקהל כי מינו אותנו שלוחים לבקש
רחמים עליהם ועל כן באנו בלב נשבר ונדכה וברכינו כשלו מצום
לבקש תחינה וסליחה בעד כל הקהל ותצילנו מצרתינו וריוח והצלה
יעמוד לנו אנא אל תבזה ענותינו ויעלה לפניך מליצי יושר להמליץ
עלינו ותבנה ב"המק במהרה בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין בסדרן ומוספין כהלכתן כיר"א:

נביאים:

ישעיה סימן צ' מן נכון יהיה עד ולא ילמדו עוד מלחמה. סימן י"ח
ויאל חוטר עד פי גדול צקצק קדוש ישאל. ירמיה סימן ל"ח

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחת. הורני ה' דרך חקיך ואצרנה
עקב: ולא"כ יאמר:

שיר השירים אשר לשלמה. ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך
מיין. לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך:

סימן יא:

ונלחתי כתוצ לשמירה יאמר אחר תפלה פסוקים אלו שסימננו לוי"ה
לישועתך יכוין בשמות הקדש באופן זה:

לישועת בקו יתי יהוה. לישועתך ה' קויתי. קויתי לישועתך ה'.
קויתי ה' לישועתך. ה' קויתי לישועתך.

ה' לישועתך קויתי: (ובכל פעם יכוין השמות הנ"ל) ויהי בנסוע הארון ויאמר
משה קומה ה' ויפוצו אויבך וינאסו משנאיך מפניך. ובנחה יאמר שובה
ה' רבבות אלפי ישראל: יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחונך.
ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. (ויכוין בשמות הקדש היולאים מהם
בחיובי א"צ) אנקתם פסתם פספסים דיוגסים: הנה אל ישועתי
אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה' ויהי לי לישועה:

סימן יב:

עוד ונלחתי כתוצ בספר כתיבת יד האי מאן דזעי למלח צעסקיה בכל
דוכתא דהוא אזיל לימא צלפחא תלת זמני מזמור זה קודם ללח השמש
ויתחיל ויאמר:

למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי וגו' עד לבטח
תושיבני:

וצתר הכי יאמר:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו למען שמך הגדול היוצא
מהמזמור הזה שהתפללתי אליך תשמע לקול שועי ולתפילתי כשם
ששמעת לקול מי שהתפלל אותם כיה"ר:

ת"ו ש"ל ב"ע

יוסף בסדר סימן ז

זו ד' אותיות חלף הא יוד הא . כמו גדול פשוט ומורכב לכל דבר
סודו כי אהיה מורה על סוד האלהות שהיה הוה ויהיה וזכו אהיה
אשר אהיה כ"ל אני הוה והייתי ואהיה אני הוה עתה והייתי לשעבר
ואהיה עד סוף הכל כ"ז יכוין צמצמה) שתרחם עלי ותעשה . וישאל
צקשתו כלשון צדור וכן יאמר ג"פ והאריכו המקוצלים צזא מאל :

סימן ח :

קצלה מרצינו יהודה המסיד זל"ל שכל האומר ג' פסוקים שסימנך אני
ציושר ולמפרע בכל יום כלל מכל לרה :

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה . סלה תסובבני פלט
רני תצרני מצר לי סתר אתה . בטחו בה' עדי עד כי ביה ה'
צור עולמים . עולמים צור ה' ביה כי עד עדי בה' בטחו . ה' עוז לעמו
יתן ה' יברך את עמו בשלום . בשלום עמו את יברך ה' יתן לעמו עוז ה' :

סימן ט :

מ"כ צכת צ כצ ומקוצל מי שאומר פ' אלו יכלל מכל לרה :
יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו . יהי שם ה' מבורך מעתה ועד
עולם . המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו . רומה על השמים
אלהים על כל הארץ כבודך :

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמך ובזכות
פסוקים אלו ושמות הקדש אשר בהם ושמות הקדש הרמוזים
והמצורפים בהם תרחם עלינו ותצילנו מכל צרה ותרחם ברחמך הרבים
אנחנו :

סימן י :

מלאתי כתוב צספר קדמון כ"י עוז לומר בכל יום פסוקים אלו שתחילתם
אותיות סכמה ויועיל לפתיחת הלצ :

חלקי ה' אמרתי לשמור דבריך . כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי .
מה

וּסְפָרָא דלִנְיָוֹתָא וְלֹא יִלְמְדוּ צְתִיקוֹן חֲלוֹת כִּי אִם עַל הַיְכָלִי עוֹרָה נֹא:
 וְצִקוֹף הַלֵּילָה אִם יֵשׁ שָׁהוֹת יִלְמְדוּ מַשְׁכִּיּוֹת מִסְדֵּר טִהְרֹת וְלֹא יִלְמְדוּ
 צִקְשׁוֹת כִּי אִם יָדִיד נֶפֶשׁ:
 צִיּוֹם אֲחֵר הַתַּפְלָה יִלְמְדוּ סֵדֶר מַשְׁמֶרֶת הַטִּהְרָה וְצִמְנָחָה לִפְנֵי ס"ת יִלְמְדוּ
 י"צ פַּעֲמִים יַעֲנֵךְ עִם הַכּוֹנוֹת כַּכְתּוּב צִלְפוֹרָן שְׁמִיר:

סימן ו :

מ"כ מנ"י מר זקנינו הרב עיר וקדיש צעל חס"ל לכתוב על קלף נסח
 זה וליתן אלל היולדת ועוז מאלד לשמירת היולדת והצן צסס ה' אלהי
 ישראל:

אֱלֹהֵינוּ זְכוֹר לְטוֹב הִיָּה מֵהֶלֶךְ בְּדֶרֶךְ וּפָגַע בְּלִילִית וְאָמַר לָהּ טַמְאָה אָנֹכִי תִלְכִּי
 אִמְרָה לוֹ אֲנִי הוֹלֶכֶת לְבֵית הַיּוֹלְדָת פֶּב"פ לַחַת לָהּ שְׁנַת הַמּוֹת
 וּלְקַחַת אֶת בְּנָהּ לֵאכֹלוֹ אֲמַר לָהּ תִהְיִי בַחֲרָם עֲצוּרָה מֵאֵת הַשָּׁמַיִם אֲבִן
 דּוֹמָה תִהְיִי עֲנֹתָהּ וְאִמְרָה לוֹ אֲדֹנִי הַתִּירֵנִי וְאֲנִי נִשְׁבַּעְתִּי בְשֵׁם ה' לַעֲזוֹב
 דְּרָכֵי זֹאת וְכָל זֶמֶן שְׁאֲנִי רוֹאָה אוֹ שׁוֹמֵעַת אֶת שְׁמוֹתַי מִיַּד אֲבִירָא וְעַתָּה
 אוֹדִיעַ לְךָ שְׁמוֹתַי וְכָל זֶמֶן שִׁיזְכִּירוּ אֶת שְׁמוֹתַי לֹא יִהְיֶה לִּי כַח לְהִרְעוֹ
 אוֹ לְהוֹיֵק וְנִשְׁבַּעְתִּי אֲנִי לְגָלוֹת אֶת שְׁמוֹתַי לְךָ וְחֲנֹם לְכוֹתָבִים וּלְתַלְמוֹרָת
 אוֹתָהּ בְּבֵית הַיּוֹלְדָת אוֹ הוֹלֵד וּמִיַּד אֲנִי בּוֹרַחַת וְאֵלּוֹ הֵם שְׁמוֹתַי:

"שְׁטֵרִינָא" לִילִית "אֲבִיטוֹ" אֲמִיּוֹ "אֲמִיּוֹרְפוֹ" קֶקֶשׁ "אֹדֶם" אִיק "פּוֹדוֹ" אִיילוֹ
 "פֶּטְרוֹטָא" אֲבָכוֹ "קֶטָא" קֶלּוֹ "בִּטְנָה" תִּלְתּוֹ "פֶּרְטִישָׁה":

וְכָל מִי שִׁיּוֹדֵעַ שְׁמוֹתַי אֵלּוֹ מִיַּד אֲנִי צוֹרַחַת מִן הַתְּנוּקָה וְתִלָּה צִצִּית הַיּוֹלְדָת
 אֵלּוֹ הֵילֵד זֶה הַקִּמִּיעַ וְהֵילֵד וְגַם אֲמֹר לֹא יִזְקוּ מִמֶּנִּי לַעֲוֹלָם אֲל"ל סִס"ס:

סימן ז :

מִלְחָתִי כְתוּב צִגְנִזִּי הַמִּקְוִצִּים כ"י אִם יִתְפַּלֵּל הָאָדָם לְשֵׁם אֱלֹהֵי אֲשֶׁר אֱלֹהִים
 צָכַל דָּצַר שְׁצַעְוֹלָם. לַחֹלָה. לְצָנִים. לַחֲכָמָה. לְזָכִירָה. לַפְּרִנָּסָה. לְהַנָּל
 מִסְעֵר הֵים וּמִסְכַּנַּת דְּרָכִים. וְלִכְלֹל דָּצַר רַק שִׁיָּהִי טִהוֹר וַיִּלְמַד צְכוּנָה:
 יְהִי ר"מ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֱלֹהִים (יְכוּיִן קִצְלָמוֹ כִּי יֵשׁ

יוסף בסדר סימן ה

נוסח קבלת התענית:

רבוץ כל העולמים גלוי וידוע לפניך שאנו מתענים למחר יום עשרה בטבת ככל השנים כאשר תקנו רז"ל והנה אנחנו מקבלים התענית מבעוד יום זה ולהתענות כל הלילה ולצרפה לתענית הפשוט של עשרה בטבת שיהיה הכל כ"ה שעות נלכה עד כ"ה להתפלל לפניך על ישראל אשר בעיר זו להצילנו מצרתינו ולהושיענו. ויהרמ"י או"א שתקבל ברצון תעניתנו ותתן בנו כח ובריאות לעמוד על המשמר ותרצה ענויינו ותענה עתירתנו כי אל רחום אתה ואתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

אחר ערבית יאמר תפלה זו קודם הלימוד:

ליקב"הו הנה אנחנו באים ללמוד בתורה בלילה הזה בלב נשבר וענוי נפש לבקש רחמים עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו כי בצרה גדולה אנחנו ויהרמ"י או"א שתעשה למען רחמך ולמען זכות תורתך הקדושה ותצילנו מצרתנו ותבטל מחשבות שונאינו ותפר עצתם ולא תעשנה ידיהם תושיה ומלטנו משמר ומשבי ומביוה ומלחמה ומצור. תן שלום בארץ תן שלום במלכיות אל שדי יאמר די לצרותינו וזכות התורה יגן עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר הזה ותעלה עלינו כאלו כיוננו בכל הכונות הראויות לכוין בלימודינו ויהיה נחת רוח לפני כסא כבודך ותתן לנו כח ובריאות לעמוד על המשמר עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך כיר"א:

א ילמדו צמטניות מסכת' שסי' ישע ר"דים ע"ז צועות ע"כ כין:

ב ואח"כ צמטניות סדר קדשים ואדכא כזא וזוטא:

ג וצמטניות יאמרו תקון חלות:

ד ואח"כ ל"א פעמים ויהי נועם ככתוב צלפוכן שמיר:

ה והתהלים צמט מלה צמלה עם התפלה חדשה סנדפסק צמטלים סנדפסקו מחדש:

וארוממנהו. מי כמכה באלים ה' מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות
עושה פלא. ה' ימלוך לעולם ועד. ארחמך ה' חזקי ה' סלעי ומצודתי
ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי. מהולל אקרא
ה' ומאויבי אושע. הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה.
ואני בה' אעלוזה אגילה באלהי ישעי. אלהים ה' חילי וישם רגלי כאילות
ועל במותי ידריכני למנצח בנגינותי. ה' אלהי אתה ארוממך אודה שמך
עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן. הודו לה' כי טוב כי לעולם
חסדו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ואלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח
כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי
שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנו מספיקים להודות לך ה' אלהינו
ולברך את שמך מלכנו על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורוב רבי
רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים.
ממצרים גאלתנו ה' אלהינו מבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע
כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים ורבים דליתנו.
ומכף כל אויב ואורב ומלחמה ומצור הושעתנו עד הנה עזרונו רחמך
ולא עזבונו חסדיך על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפנו
ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו את
שמך מלכנו תמיד. ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך הטוב
שמך ולך נאה להודות. שיר המעלות לולא ה' שהיה לנו כו':

סימן ה:

זה היה מעשה שהיה צעיר ח' ישראל נלכד וסיה עשרה צטצת והלצור
צירכו עשרה יחידים שיתענו עשרה צטצת מצעוד יום וילמדו צלילה וציוס
ויתפללו להלל העיר. ואני הלעיר סדכתי הסדר הזה:

יוסף בסדר סימן ג

נפשינו על צו"ס מה במספר ומפקד שמות הק' אשר פגמנו בהם להתענות מ' יום בזמן הזה כמספר ארבעה יודין דשם ע"ב. וגלוי וידוע לפניך כי חפץ הייתי לעשות תיקון זה בכל לב אך אין בי כח וכשל כחי להתענות תעניות מ' יום רצופים ולכן אני מפריש היום ארבעה פרוטות כסף לצדקה כי כן יסדו עבדיך לפרות בכסף כל תענית ובכן יהר"מ יאו"א שתעלה עלי כאלו התענית היום ותהיה חשובה הצדקה שאני נותן בעבור התענית כאלו התענית ומיעוט ממוני יהיה במקום מיעוט חלבי ואתה בטובך תמלא כל השמות שפגמתי בהם בז"ל או בקרי ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו על ידי בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו (חבו) מבטנו יורישנו אל ותחזיר כל ניצוצות הקדושה למקום קדוש למען רחמך: עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ובכל יום ילמוד פרשיות הקרצנות ככתוב צמחמת טהרה וילמוד לפחות ס' אחד ונתהלים זכר יום. וילמוד משניות צדק טהרות. וילמוד זהר צתקון היסוד ככתוב לעיל:

סימן ד. גוסס הודאה על נס:

מודים אנחנו לך ה' אלהינו ואלהי אבותינו על כל הנסים והנפלאות והתשועות שעשית עמנו מעורינו עד היום הזה ובכלל רחמך רחמת עלינו והוצאתנו מאפלה לאורה (יפדע הכס למינסו) ואתה ברוב רחמך הפלאת חסדיך והפרת את עצתם והצלתנו ומלטתנו מה אנו מה חיינו שעשית עמנו חסדים גדולים כאלה ולכן אני אומר בעדי ובעד כל הקהל אשר בעיר זו. ברוך הגומל לחייבים טובות שגמלנו כל טוב:

אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי בעודי. ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי. אשירה לה' כי גמל עלי. אשירה לה' כי גאה גאה עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו

שלמדנו הלילה הווי המה יליצו טוב בעדינו לקבלנו בתשובה שלימה
 ותקדע רוע גזר דינינו וגזר דין ישראל אשר בעיר הווי וכל גבולה
 וחושיענו מכל צרה (ויכין צסס קר"ע שט"ן) וכל המקטרגים אשר
 נבראו בעונותינו ימחו על קדושת לימוד תורתך הקדושה. אנא הבט
 בעמלינו ואל תביט במעלינו ותבא לפניך שועתינו ויצאו מים חיים
 מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר
 אלהים לטהרינו מכל חטאתינו עונותינו ופשעינו ואתה בטובך תעורר
 רחמך ויפן מצחא דאריך אנפין רעוא דכל רעוין במצח דו"א ועינא
 דא"א בעינא דו"א ובכן יתבטלו הדינין והיו כלא היו. כי אתה חפץ
 בתשובה ומלך רחום אתה חננו ועננו: ועננו ר"חום ח"נון ש"ומר ת"ומך
 מ"ציל פ"ודה (יכין רח"ש תמי"ף) חום ורחם עלינו ושמע תפלתנו
 עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען
 קדושתך יהיו לרצון אמרי פי וכו':

מ ויאמר פיוט ידיד נפש:

יוד יתנו לדקה קודם תפלה:

סימן ג. לשובבים:

שאל שאל איש אחד שהיה כולה להתענות שווצים וירא כי לא יכול
 כי יש לו חולאים גם שיצה זרקה זו. ולכן צעלמו ליער מה
 יעשה לתקון נפשו ואמרתי לו דצמליחות זה לעת זקנה וצסוצלי חולאים
 יש לו תקנה לפדות כל יום תענית צממון. ואע"ג דמדצרי מז"ה ה' חס"ל
 ז"ל וצסו"ת נאונן שמואל מצואר דהפודה תענית יכול לפדותו צסלף כסף
 מ"מ נראה צעיני שיתן על כל תענית ד' גראסיאס צמטצע טוסקאנה
 סהול דצר חסוצ קלת וסידרתי לו סיתפלל צכל יום תפלה זו:

רבש"ע בושתי מאד בחרפה וכלימה על כל חטאתי עונותי ופשעי
 ובפרט על אשר פגמתי באות ברית קודש בהרהורים רעים
 עד אשר הן בעון חולל"תי ובחטא יחמתני הסט"א נקר"א נ"קראתי כמה
 פעמים אוי לי אהה עלי. וברוב רחמך הודעתני ע"י עבדיך לתקן
 נפשינו

יוסף בסדר סימן ב

ז מקראי קדש זיסוד היסוד צמדסים לצקרים. ואם אינו ליל שמי
ילמדו הלכות תשובה מהרמב"ם ורמב"ם חכמה שער הקדושה ולא
יאמרו שום פיוט:

ח ובעלות השחר יאמרו תפלה זו:

יהר"ם יהוה א"ו אב הרחמן ארון הסליחות שתתמלא רחמים עלינו
ואם נגזר על שום אחד ממנו או מבני ביתנו בבית דינך
הצדק להכרת רשעים בכרת הנמשך מכתר דקליפ' (כרת־יאל
גם סמנחש שטן עם האותיות וג' כוללים גימ' כרת עם הכולל)
אנא יכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך עלינו ועל כל ישראל אשר
בעיר זו ויהא חשוב צערינו שנצטערנו הלילה הזו במיעוט אכילה
וקמטנו שינה מעינינו לקרוע רוע גור דינינו ונהר יוצק יסודנו אני בצדק
אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך ואל תכריתנו לא כרת דיומי ולא
כרת דשני ולא תכרות נפשינו מלהעלות מיין נוקבין למעלה ולא תכרות
נפשינו מלהודווג בבת זוגה בעולם הנשמות כהכרת רשעים ח"ו. ותשפיע
עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו אור ישועה ורחמים מכתר עליון
להציל ממות נפשינו ותכרית כל אויבינו הקמים עלינו ותפר עצתם
ותקלקל מחשבותם לא יקדמו על העיר הזו מגן ולא ישפכו עליה סוללה
ותשקוט הארץ ונזכה ונחיה חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך
ונזכה למקום שהרוחות והנשמות נחצבות משם ותזכנו להיות מהעולים
והזוכים לחיי העולם הבא ולמען שמך הקדוש (אאהלידה) תבטל
מעלינו ומעל כל ישראל אשר בעיר הזו וכל גבולה כל גורות קשות
ורעות ותשגיה עלינו לטובה בעין חמלתך שנאמר בו הנה לא ינום ולא
ישן שומר ישראל ויהיה הצער שנרדנו שינה מעינינו בלילה הזו לתקן
מה שפגמנו בעיינין עילאין והרע בעיניך עשינו ונפטר מהתגלגל נפשינו
בעוף הנקרא רא"ה בעון פגם הראות ופצנו והצלנו מעונש חיבוט הקבר
מהמלאך אכזרי המשבר עיני הרשעים בקבר. ובצער התנודד שינה
מעינינו נפטר מאותו הצער ותנוח נפשינו במשכנות מבטחים וכל שמותיך
הקדושים היוצאים מכל אשר קרינו בלילה הזו. והתורה הקדושה
שלמדנו

ד קודם לימודם יאמרו תפלה זו:

ליקב"הו הנה אנחנו באים הלילה הו ללמוד תורתך הקדושה בלב
נשבר כי ידענו אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על מצותיך
וימם לבנו בקרבנו ויהי למים. אמנם ידענו כי אל רחום אתה וחפץ
בתשובת השבים זאת היתה לנו לבא בשפל רוח וחלישות חיל ונמיכת
קומה לעתור ולרצות לפני כסא כבודך ויה"ר מלפניך יא"א שתתמלא
רחמים עלינו ועל כל ישראל עמך אשר בעיר זו (פ) כגורל צדקותיך
וכרוב רחמך ותמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו ופשעינו.
ויהי רצון שיהיה לימודינו זה נחת רוח לפני כסא כבודך ובפרט מה
שאנו לומדים בס' הקרבנות בדיני כריתות יהמו נא רחמך ותעלה עלינו
כאלו הקרבנו הקרבנות אם נתחייבו בהם והצילנו מכל מיני כרת ותזכנו
להשלים תקון נר"ן בגלגול זה ומה שאנו לומדים קריאה נאמנה בסוד
היסוד צדיק חי יהא לימודנו נחת רוח לפניך ויתוקן מה שפגמנו ביסוד
והרע בעיניך עשינו וכרב רחמך תמלא כל השמות שפגמנו בהם
בהיות מרשיעי ברית קדש ותזכנו לשוב אליך בתשובה שלימה ועל כל
עם הקהל ישראל אשר בעיר הו תכפר ותצילנו משמד ומשבי ומבזה
וממצור אב הרחמן אל תבזה ענותנו תן שלום בארץ תן שלום במלכות
ונהיה שקטים לעבודתך וליראתך אנס"ו:

ה סדר הלימוד:

א מס' כריתות וכל המשניות צמתון ונעימה:
ב ילמדו מסכתות ש"ת חיים. חולין. יומא. ידים. מקואות:
ג ילמדו הרמז"ס ה' שגגות כל י"א פרקים הראשונים:
ד אם הוא ליל הששי ילמדו זה תקון היסוד עד חלות וכבר נסדרו
זכרם חמד צחלק הוד צרית ע"ס. ואם הוא זלילה אחרת ילמדו
אדרא רבא וזוטא:

ה תקון חלות כמ"ס צמדים לזכרים:

ו תהלים עם התפלה חדשה (ואם ח"ו יש איזה לרה צעיר יאמרו ל"א
פעמים ויהי כועס. וי"צ פעמים יעקב עם התפלות כמ"ס צמדים
ליאיר):

יוסף בסדר סימן א

רחמים עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אני ותחתור חתירה מתחת כסא כבודך להחזירני בתשובה שלמה לפניך ובטל מעלי כל גזירות קשות ורעות (יכוין צום קרע שטן) ובצדקותיך תוציא מצרה נפשי יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. ואל תקחני מן העו"ה עד מלאת ימי שנותי שבעים שנה ותאריך אפך עמי ותתן לי חיים ארוכים חיים של טובה חיים של ברכה חיים של שלום חיים של פרנסה טובה חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים שיהא בי אהבת תורה לשמה ויראת חטא. ויהא מיעוט חלבי ודמי המתמעט בתעניתי היום כחלב מונח ע"ג מזבחך. ותמחול ותסלח ותכפר כל חטאתי עונותי ופשעי ובפרט מה שפגמתי באות ברית קודש ואתה בטובך תרחם עלי ויעלו כל ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו ע"י בין הקליפות למקום קדושה בכח שם (יכוין חבו) היוצא מפסוק חי"ל בל"ע ו"יקיאנו ובכח שם (בי"ט גימטריא אהיה) היוצא מפסוק כי ב"י חשק ואפלטתו ובחסדך תצמית אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך ויעמדו מליצי יושר להכניס תפלתי לפניך. לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוזה ועשית אשר אלך בחקיך והצלני מיצ"ה ומכל הרהורים ומחשבות רעות. וטהר רעיוני ולבי לעבודתך לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה:

ה יזהר לקרות ח"י פרקי משנה בכל יום כי הוא תיקון לפגם הצרית לפחות צמנה זו:

ו יזהר ללמוד לפחות בכל חמש לילה אחת כולה כי הוא תקון למי שנתחייב כרת. ולא ידבר שמה צמנה כלל ואם יהיה ליל הסעי הוא מסוגל יותר לפגם הצרית:

ז יזהר לכוין צעמידה וזכרות הנהנין להצין מה שמוליד מפיו:

סימן ב. סדר לחברה קדושה שרצו ללמוד לילה אחת.
בולה לתקון כרת:

א יזהרו להתפלל ערצית צמנה ותכף אחר ערצית יתחילו הלימוד:
ב יזהרו שלא יאכלו כלל אכנס ישתו קאה"י ומים:
ג יאמרו צמנה וידוי כו' מה נאמר כו':

יוסף בסדר

סימן א תקון למי שראה קרי ליל כפור:

מי האיש החפץ חיים:

א נצור לשונך מרע יזהר שלא לדבר לשון הרע סקר לילנות

חנופה כי אינו רואה פני שכינה. ופוגם

צדית הלשון ודאי יצא לפגום צדית המעור:

סור מרע יזהר להתרחק מן הנשים כו"ש צש"ע ח"ה סי' כ"א וז"ל

לריך האדם להתרחק מהנשים מאד ומאד ואסור לקרוץ צידו

או צדגליו ולרמוז צעיניו לאחד עהעכיות ואסור לשחוק עמה להקל ראשו

כנגדה או להציט ציופיה. ואסור לשמוע קול ערוה או לראות שעררה

וע"ש שהאריך וכל זה מן הדין. וכתב רצינו יונה דמסתכל צנשים הוא

משומד לדבר אחד. וזהו מן הדין:

ועשה טוב יתענה ג' תעניות כלופים צתחילת חשון (ויש מי שכתב

שיתענה אחר יח"כ קודם סוכות):

ב ואח"כ יתענה כל משמרה צכל שנה זו:

ג ויתן לדקה צכל יום תענית:

ד ויתפלל תפלה זו צדמעה ציום התענית:

רבש"ע אדון הסליחות הריני ירא ורועד על כל חטאתי עונותי ופשעי

שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ובפרט אשר פגמתי באות

ברית הקודש חותמא דמלכא קדישא ופגמתי בשמות הקדש בכמה

מיני פגמים. אוי לי אהה על נפשי מה אעשה כי יקום אל וכי יפקוד

מה אשיבנו. בושתי מאד ונכלמתי ונפלו פני אין לי פה להשיב ולא

מצח להרים ראשי וירא אנכי ופחד אלהים נגד עיני ואש תוקד בקרבי

וצער הגוף לא פלט אמנם ידענו כי אל רחום אתה ומרחם על בריותיך

ואתה חפץ בתשובת השבים ולא במיתתן. ובכן הנה באתי בלב נשבר

ונדכה להתחנן לפני כסא כבודך. אנא מלך רחום וחנון התמלא עלי

רחמים

כף אחת

דכלל ימינא עינא פקיסא עינא דאשגחותא תדירא עינא דכלל רחמי
עינא דאיהי רחמי גו רחמי עינא דכלל כל רחמי עינא דלית עלה גזניי
עינא דלל אדמיך ולא נאס עינא דכל ענינין ציטין אסתפיין וסתעמן גו
כיפין מן קדמוהי עינא דנטיך לישראל כדכתיב הנה לא ינום ולא יישן
שומר ישראל וכתיב הנה עין ה' אל יריאיו למיחלים לחסדו זההיא עינא
עילאה גזרית ואשצעיית עליכון כל מין עינא ציטא שחטורו ותערכו ותצדחו
ותרחיקו מעל פ"פ ומעל כל צ"צ ולא יהיה לכם כח לשלוט צפ"צפ וצכל
צ"צ לא ציוס ולא צלילה לא צהקיץ ולא צחלוס ולא צסוס אצר מרנ"ח
אצרו ולא צסוס גיד מנשס"ה גידיו מהיוס ולעולם אנס"ו אהה סתר לי
כו' יושב צסתר כו' :

לב לרפואה ולכל דבר יאמר .

הריני מתנדב שמן למאור לעילוי נשמתו של רבי מאיר בעל הנס
כדי שהקב"ה בזכות רבי מאיר בעל הנס יצילני לי ולאשתי מכל
חולי ומכל כאב ונהיה בריאים דשנים ורעננים ושקטים ויצילנו מכל צרה
ומכל מיני פורענות ויאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים לעבודתו יתברך
אלהא ררבי מאיר ענני (ג"פ) אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי
חנני ה' כי אליך אקרא כל היום עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שמך והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמך עשה למען ימינך עשה
למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' צורי וגואלי :

לג סגולה אמתית לכל ענין הוא להיות עניו צומת מלצ ונפש וליתן
לדקה כפי מסת ידו ולעסוק צמורה לשמה וסימנך על"ת ה' היא
תקום עלת ר"ת ענוה לדקה תורה היא תקום . ה' צרחמי יזכנו להכיר
מיעוטי ערכנו ושפל מלכנו ולעסוק צמורתו תורת חיים :

ת"ו ש"ל ב"ע

התהלה והתפארת לחי העולמים :

זנונים רוח מחשבות רעות והרהורים רעים רוח של שחוק
 רוח דברים בטלים רוח יגונות ואנחות רוח שקר רוח תועה
 רוח משחית רוח חבלה רוח קטב מרירי רוח אש של עצמות רוח
 חזוית רוח טומאה רוח עושים וכל רוחות רעות כולם יתבערו ויתבטלו
 ממני אתה סתר לי וכו' אחישה מפלט לי מרוח סועה מסער ה' צבאות
 עמנו וגו':

כח לכל כויה צין צלם צין צרותחים תכף ומיד יאמר זכונה גדולה
 יצרכך ה' וישמך ג"פ יאמר ה' פניו אליך ויחונך ג' פעמים ישא ה'
 פניו אליך וישם לך שלום ג' פעמים צדוק ומנוסה:
ל לחן ולחסד.

אחר תפלת שחרית יאמר. האזינו השמים ואלדצרה ותשמע הארץ אמרי
 פי יערוף כנער לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרצוצים
 עלי עשז כי שם ה' אקרא וכו' גודל לאלהינו:

יהרמ"י או"א שתעשה למען רחמיך ולמען קדושת פסוקים אלו
 והשמות הקדושים שבהם ותתנו לאהבה לחן ולחסד
 ולרחמים בעיני כל רואינו ויהיו דברינו נשמעים לעבודתך ויהיו כל
 מעשינו לש"ש ותצליחנו בלימודינו ובכל מעשה ידינו אכ"ר:

לא לחם לעין הרע צדוק ומנוסה:

משציע אני עליכם כל מין עינא צישא עינא אוכמא עינא לרובא עינא
 תכלתא עינא ירוקא עינא ארוכה עינא קלרה עינא רחצה עינא לרה
 עינא יסרה עינא עקומה עינא עגולא עינא שוקעת עינא זולטת עינא
 רואה עינא מצטת עינא צוקעת עינא שואצת עינא דדכורא עינא דנוקצא
 עינא דאיש ואשתו עין דאשה וצתה עינא דאשה וקרוצתה עין דצחור עין
 דזקן עין דזקנה עין דצחולה עין דצעולה עין דאלמנה עין דנשואה עין
 דגרושה כל מין עינא צישא שיש צעולם שראתה והציטה ודצרה צעין הרע
 על פז"פ גזרנא ואשצענא לכוון צההוא עינא עילאה עינא קדישא עינא
 חדא עינא חורא עינא דאיהי חיוור גו חיוור עינא דכליל כל חיוור עינא
 דכלא

כף אחת

ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך ותפר עצת אויבינו הפר עצתם וקלקל מחשבותם והשב גמולם בראשם ולא תעשנה ידיהם תושיה ופצנו והצילנו מכל צרה כי בך בטחנו ובחסדך הגדול באמת נשעננו ובשמך נעזרנו הטוב כי לא כלו רחמך המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך חוס ורחם כי שמך נקרא עלינו וקיים לנו מה שהבטחתנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלהיהם יהיו לרצון אמרי פי וגו':
יו"ד הריני זוכר את ירושלם כמ"ש אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי:

ויהרמ"י או"א שתרחם על ירושלם עיר הקדש העיר אשר בחרת ועל מקדשך ברחמך הרבים וקיים לנו מה שהבטחתנו בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס או"א מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך כונן בית מקדשך על מכונו הראינו בבנינו שמחנו בתקונו והשב שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לשירם ולזמרם במהרה בימינו אמן:
כו סגולה להולך בדרך.

מלחתי כתוצ. שיאמר קודם שיסיים העמידה מזמור למנצח צנגינות וכו' חללים יחננו צלורת המנורה כתוצה על קלף:

זך סגולה להצלחה.

יקרא בכל יום פ' וישלח עד שם המקום סוכות כן כתב צמדש תלפיות דף קכ"ח וכן הוא צמכהגים מהרי"ל ז"ל:

בח סגולה לשמירה.

יקרא אות ק' מא"צ קראתי בכל לב עד לעולם יסדתם ואח"כ יאמר:
יהרמ"י או"א שתשרה שכינתך עלינו ותרחיק ממנו יצ"הר של רוח זנונים

ושבים בתשובה ומבקשים מחילה וסליחה וכפרה על אשר נואלנו ואשר
חטאנו עוינו ופשענו :

ויהרמ"י או"א שתמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו ופשעינו
ותזכנו לחזור אליך בתשובה שלמה ותזכנו לשמור
פינו ולשוננו בכל מכל כל וישוב לאיתנו הראשון ולא ירח ממנו נידח
אמן כן יהי רצון :

ח והרי אני מקיים מצות זכירת עמלק כמ"ש זכור את אשר עשה לך
עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב בך כל
הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים והיה בהניח ה' אלהיך
לך מכל אויבך מסביב בארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה לרשתה
תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :

רבש"ע יחרד לבנו ויתר ממקומו אשר כביכול אין השם שלם ואין
כסאו שלם עד שימחה זכר עמלק זה כמה מאות שנים אוי
נא לנו כי חטאנו והן בעון חוללנו חולין הוא לנו כי עונותינו הטו אלה
לעכב מחיית עמלק מה נדבר ומה נצטרק ובלב נשבר ונדכה אתאנו
לחלות פניך אנא ה' עשה למען שמך הגדול ותכניע ותמחה את זכר
עמלק ותאבד כל זכר למו וה' לעולם ישב כונן למשפט כסאו במהרה
בימינו אמן :

ט והריני מקיים מצוה לזכור שהציל ה' את אבותינו מבלק ובלעם
כמ"ש עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם
בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה' :

רבש"ע מודים אנחנו לך על כל הטובות והנסים והנפלאות שעשית
עמנו ועם אבותינו ובכלל רחמך מה שהפלאה לעשות
לאבותינו במדבר והצלתם מבלק ובלעם והפרת עצתם וקלקלת מחשבותם
ולא נתכעסת בימים ההם וכתוב ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך ה' אלהיך ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד וכל חיים יודוך סלה :

כף אחת

ו והריני זוכר זכירת המן שהאכיל הקב"ה את אבותינו במדבר כמ"ש וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענותך לנסותך לדעת את אשר בלבבך התשמור מצותיו אם לא ויענך וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם:

ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו וכשם שרחמת על אבותינו במדבר ומנך לא מנעת מפיהם והיו פנויים לעסוק בתורה כן ברחמך הרבים תצילנו מכל טרדא ומכף כל אורב ואויב ומכל חולי ונהיה פנויים לעסוק בתורתך הקדושה ואתה ברב רחמך תחון ותחמול עלינו ותתן לנו ולכל בני ביתנו לחם לאכול ובגד ללבוש כשם שנתת פס"ת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש ת"ם כי אתה האל הטוב הזן ומפרנס ומכלכל בחסדיך לכל בריותיך כדכתיב פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון וכתיב נותן לחם לכל בשר זכתיב טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו ובכן יהר"מי או"א שנהיה אנחנו וכל בני ביתנו בכלל הרחמים והחסד שתתן לנו מזונותינו במילוי ובריוח כי רחום אתה יהיו לרצון וגו':

ז והריני זוכר מה שעשה הקב"ה למרים הנביאה כמ"ש זכור את אשר עשה ה' אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים. (הכוז"ס ז"ל סוף ס' ט"ז) פירוש התבוננו מה אירע למרים הנביאה שדיברה באחיה שהיתה גדולה בשנים ממנו וגדלתו על ברכיה וסכנה בעצמה להצילו מן הים וחיא לא דיברה בגנותו אלא מעתה שהשותו לשאר נביאים והוא לא הקפיד ואעפ"כ מיד נענשה בצרעת:

ובכן יראה ורעד יבא בנו על כל אשר חטאנו עוינו ופשעינו ודיברנו לשון הרע על חבירינו ועל הגדולים וטובים ממנו ועל חכמי ישראל אוי לנו אהה על נפשנו ופגמנו בלשון גם בשקר וכזב וליצנות וחנופה והיינו מכלל ד' כתות שאינן מקבלות פני השכינה על זה היה דוח לבנו על אלה חשכו עינינו והרי אנו מתחרטים חרטה גמורה ושבים

רפאנו ח' ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתינו אתה. ותשפיע טל העליון מתרין מולין נוצר ונקה דרך חיד וגרון לאו"א ומאו"א לו"א ומו"א להקל תפוחין קדישין משם ישתלשל ויגיע ויראה שפע ישועה ורחמים בכל העולמות ורוה פני תבל ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידיך ותפרנסנו לנו ולכל ב"ב פרנסה טובה וכלכלה מידך המלאה והרחבה בריוח והיתר ונחת בלי שום עין הרע: וברוב רחמיק תצילנו מכל חטא והרהור ואשמה ורשע ותזכנו לחזור בתשובה שלימה ולעסוק בתורה לשמה ובמצות וג"ח ונעשה חיל מתורה ומצות ולא ימצא בנו ובזרעינו ובזרע זרעינו שום פגם ושום פסול ותקיים בנו מקרא שכתוב לא ימוש מפיק ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה וע"ע אמן כן יהי רצון:

ה' והרני זוכר במרירות נפש כל אשר הכעיסו אבותינו להקב"ה במדבר ובפרט בעגל כמ"שה זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה':

והרי אנו בושין ונכלמים מאד על מעשה אבותינו ועל מעשינו הרעים אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על כמה מרמ"ח מ"ע ועל כמה מש"ה ל"ת ופגמנו בנר"ץ ופגמנו במדות העליונות ובכל מסילות דרך השפעה השפע לנר"ץ אוי ואבוי לנו אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. ועתה ברוח נשברה ונפש נמוכה וגוף כפוף אנו מודים לפניך ואומרים חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו והרי אנו שבים בתשובה:

ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו ותזכנו לחזור אליך בתשובה שלימה ותצילנו מיצ"הר ואתה ברוב רחמיק תטהר את כל אשר פגמנו ותתקן את אשר עיוותנו ותלקט אשר פורנו ותמלא את כל השמות שפגמנו בהם עזרנו אלהי ישענו על דב"ר כבוד שמ"ך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

כף אחת

כרצונך ולעסוק בתורה לשמה ובמצות וגמילות חסדים ותנאלנו גאולה
שלימה למען שמ"ך בב"א:

ג והריני זוכר מעמד הר סיני כמ"ש רק השמר לך ושמור נפשך מאד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי
חיך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב
באמור ה' אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון
ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:
ויהרמ"י א"א שתתמלא רחמים עלינו ותטע אהבה ואחוה שלום
וריעות בינינו ובין כל ישראל ונהיה לאחדים כשם

שבהר סיני היה שלום בינינו כדכתיב ויחן שם ישראל נגר ההר כאיש
אחד באחדות גמור כן ברחמיך הרבים תזכנו להעביר ממנו שנאה
וקנאה ותחרות ונהיה אוהבים זה לזה ותשים שלום בינינו וכשם שבמעמד
הר סיני פסקה זוהמא ממנו וזככת אותנו וטהרתנו מכל טומאה וחלאה
וזוהמא וקדשתנו בקדושתך כן ברחמיך הרבים תטהרנו מטומאתינו
ומזוהמתינו ותקדשנו במצותיך תטהר רעיונינו ולבנו לעבודתך וליראתך
ותטע תורתך בלבנו ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא ותעורר לבנו
לאהבת תורתך ובכל יום יהיה בעינינו כאלו אנו מקבלים תורתך בדביקה
ותשוקה וחפיצה והאר עינינו בתורתך ותדבק לבנו במצותיך ותיחד
לבבנו לאהבה וליראה את שמך הגדול הגבור והנורא ותגאלנו למען
רחמיך ותזכנו לקבל ולשמוע תורה מפיו כמ"ש וכל בניך למורי ה' ורב
שלום בניך ב"ב אמן כן יה"ר:

ד והריני מקיים מקרא שכתוב וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך
כח לעשות חיל והריני מאמין שהכל ממנו ית' וכל הטוב שיש לנו
בין טובת הגוף בין טובת הנפש הכל מאתו יתברך אשר הגדיל חסדו
עמנו בכל צדקותיו וכרוב רחמיו יתברך ויתעלה:

ויהרמ"י א"א שתתמלא רחמים עלינו ותשפיע עלינו שפע ישועה
ורחמים ונהיה בריאים בכל רמ"ח אברינו ושם"ה גידנו לעבודתך
וליראתך ותצילנו מכל חולי ומכל כאב ומכל מיחוש ומכל מדות רעות

מללכה לערצ נקרא הכור שמונת ולל דיכור . ולכח"ל . ויען כליתי ז"ל
 שומרים הזכירות ותפלה להכירם שהיל צסוף ס' פועל לדק . כליתי
 לסדר הזכירות ותפלה אחר כל זכירה יותר מתוקנת וצסגנון אחר צס"ד :
 ליקבה"ו הריני בא לקיים מצות הזכירות בפה לתקן שרש מצות אלו
 במקום עליון לעשות נח"ר ליוצרנו ויהי נועם ה' אלהינו
 עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

א הריני זוכר יצ"מ כמ"ש זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית
 עבדים כי בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה :

ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו לכבוד שכינתך והאר פניך על
 מקדשך השמש למען אדני וכשם שבחסדך המרובים
 והגדולים הגדלת את חסדך עמנו וגאלתנו וגאלת את אבותינו ממצרים
 והעלית בכחך כל ניצוצות הקדושה אשר נפוצו שמה במצרים ולא
 נשאר בה שום ניצוץ קדושה כן בחסדיך הגדולים תוציאנו מגלות זה
 תקע בשופר גדול לחירותינו וקבע נפוצותינו מארבע כנפות הארץ
 ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נטמעו בין הקליפות חיל בלע
 ויקיאנו מבטנו יורישנו אל גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה ובא לציון
 גואל ותבנה בית המקדש במהרה בימינו עשה למען שמך עשה למען
 ימינך עשה למען קדושתך עשה למען תורתך עשה בזכות אברהם
 יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף דוד וכימי צאתנו ממצרים הראנו נפלאות
 והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

ב הריני זוכר את השבת כמ"ש זכור את יום השבת לקדשו ויה"ר
 מלפניך יא"א שתתמלא רחמים עלינו ועל כל ישראל ותזכנו לשמור
 יום השבת קדש כל ימי חיינו במחשבה ובדבור ובמעשה ותזכנו להתענג
 בו כמ"ש וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכובד ויהיו כל מעשינו לשם
 שמים ותצילנו מלחטוא ולשמור פינו ולשוננו שלא נדבר בשבת דיבור
 של חול ושום דבור אסור ולא נחטא בשום מעשה אסור כלל . ותזכנו
 ליחד זכור ושמור שב"ת לה' ולחבר הדודים יחדיו ותמשיך שפע קדושת
 השבת יומשך עלינו בימי החול שפע קדושה וטהרה לעשות רצונך

ברצונך

כף אחת

רוח חכמה ובינה. ויהר"מי א"ו א שתזכנו לעשות מעשים טובים בעיניך וללכת בדרכי ישרים לפניך וקדשנו בקדושתך ותזכנו לחיים טובים וארוכים לימות המשיח לחיי העו"הב ותשמרנו ממעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לבא בעולם. והבוטח בה' חסד יסובבנהו אמן:

כך קלת אזכרות לחג הסוכות:

א יטבול ערצ סוכות לטהר עלמו צרגל הקדוש על כל פנים:
ב ישתדל צסוכה צעלמו ועל כל פנים מוטצ ציזכר שלל תהיה עשויה ע"י גוי וצפרט הסכך:

ג ישתדל לקנות ד' מינין ואחרוג ונשוצה ולפרוע קודם החג ללאת י"ח אליצא דכ"ע שיקנה ד' מינין צקנין דאורייתא:

ד יזהר ליטצ צסוכה צשמחה לקיים מלותו ית' וגילו צרעדה וישתדל לתת לעניים ומסעודתו כי מלצד דצכל י"ט סוצה לתת מלכל לעני נוסף גם הוא לכצוד האושפיזין. ואם לאו גדול עוכו כמ"ס צזהר הקדוש:
ה ח"ה מלוא לכצדו צאכילה ושתיה וא"ל ח"ו מצזה המועדות כשז"ל:
ו אם יש לו לצ לא יוליא הימים הקדושים של חול המועד צשחוק והצללים. ומה גם כי עדיין הושענא רצה ושמחת התורה לפניו שהם ימי דין כמשז"ל וצזהר הקדוש מפורט יותר:

ז אור הושענא רצה ישתדל מלד ללמוד כל הלילה התיקון הנהוג והכל הולך אחר החיתום והוא גמר דין האדם וצשמייני עלרת מסירת הפתקין אי לזאת ליל הושענא רצה והיום לו צכה יגצר איש לעצוד את צוראו ולסוצ צתסוצה כדת מה לעשות וה' לא ימנע עוצ להולכים צתמים:
ח כצ כודע חיוצ הזכירות צפה וצלצ וצקלרה הוזכרו צקונט' לפורן שמיר צתפלה הכוללת כוצ המלות שהם מתקיימים צתפלת שחרית ואע"ג דרצינו האר"י ז"ל הזהיר לזכור קלת זכירות צלומרו וקרצתנו מלכנו. וכתצ גדול אחד דכונתו לקיים הזכירות צפה. כצר איני עני כתצתי על זה צקונטרים יוסף אומץ סי' כ"ג דכונת הר' האר"י ז"ל היינו לקיים ל"ת אל תשכח דהיינו צלצ ע"ס ויש רליה לזה מנאי דקי"ל צא"ח סי' ש"ז מותר לומר לחצירו הנראה שתעמוד עמי לערצ הגם שצלצו הוא שיעשה מלכא

ב אור שצועות יקדש ויאכל שיעור צר"המו לקיים מצות סעודת י"ט
ויצרך כהוגן ותכף ילך למקום הלימוד ויתחיל ללמוד הוא לצדו מנין
המצות של הרמב"ם או אדרבא זועל או תהלים. וכאשר יצואו צני מצורה
יתחילו צסדר הלימוד צלי הפסק:

ג אחר קריאת פסוקי תנ"ך כאשר יסד רבינו האר"י ז"ל ילמדו האדרבא
רצא. ואח"כ קלת תהלים עד סמוך לעלות השחר:

ד אחר עמוד השחר יזהר שלא יאמר שום פסוק עד שלא יצרך צרכת
התורה וחוצ מצרכת על נטילת ידיים יצרך כל הצרכות כמ"ס רבינו
האר"י ז"ל:

ה יזהר שלא יתגמנס צק"ס ועמידה כלציה יקום וכארי לעצוד ה':

ו אחר תפלה יקדש וישתה רציעית מזוג צמים ויכוין לפטור צרכה
ראשונה מהקאצ"י ויאכל שיעור פהצ"כ ויצרך על המציה ועל היין:

ז ישתדל מאלד ללמוד ציום קצלת התורה ואי לא אפשר מתוך כוצד
ראש צשינה יניח מעט ויקום ויחזור על לימודו כל היום כי גדול
וקדוש היום יום קצלת התורה ויעשה סעודת יו"ט ודעתו על התורה:
ח אם צר הכי הוה ישתדל לחדש איזה חידוש צתורה והוא ס"ט להתחיל
לחדש ציום מתן התורה לכל השנה ואי לא ניסה צאלה ישתדל לידע
חידוש צתורה אשר לא ידעו מקודם:

ט אור שני של חג השצועות ישתדל לקצוע עת לתורה וכצר ידוע
ממעשה שאירע למרן הק' ז"ל שעשו לימוד גם צליל שני:

י גם ציום השני יתאמץ צתורה דלדעת ר' יוסי ציום ז' צסיון כחנה
תורה וכצר ידוע מ"ס הרמב"ע ז"ל:

יא הרמב"ק ז"ל כתצ דציום השצועות היה עוסק צחכמת האמת והיה
כואה סימן יפה צמשנתו:

כ תפלה להולאת ס"ת צג' רגלים שתקן רבינו האר"י ז"ל:

רבש"ע מלא משאלות לבנו לטובה והפק רצוננו ותן שאלתינו וזכנו
לנו ולנשותינו ובנינו וכל ב"ב לעשות רצונך בלב שלם ומלטנו

מיצ"הר ותן חלקנו בתורתך וזכנו שתשרה שכינתך עלינו והופע עלינו

כף אחת

ואל תכריחנו לא כרת דיומי ולא כרת דשני ולא תכרת נפשנו מלהעלות
מ"ן למעלה ולא תכרת נפשנו מלהזדווג בבת זוגה בעולם הנשמות
כהכרת רשעים ח"ו ותשפיע עלינו הוד ישועה ורחמים מכתר עליון
להציל ממות נפשנו ולהחיותנו חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך
ותזכנו למקום שהרוחות והנשמות נחצבות משם ונוכה להיות מהעולים
והזוכים לחיי הע"ה ובכח שמך הקדוש אלה"ה תבטל מעלינו ומעל
כל בני ביתנו כל גזירות קשות ורעות ותשגיה עלינו בעין חמלתך שנאמר
בו הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ויהיה הצער שנדרנו שינח
מעיינינו בלילה הזו לתקון מה שפגמנו בעיינין עילאין והרע בעיניך עשינו.
ונפטר מלהתגלגל נפשנו בעוף הנקרא ראה בעון פגם הראות ופצנו
והצילנו מעונש חיבוט הקבר מהמלאך אכזרי המשבר עיני הרשעים
בקבר ובצער שנדרנו שינה מעיינינו נפטר מאותו הצער ותנוח נפשנו
במשכנות מבטחים:

והנה התורה הקדושה שבה נתעסקנו הלילה הקדושה זו היא נפלאה
והשמות הק' היוצאים מכל מה שקרינו המה ימליצו טוב בעדנו
לקבלנו בתשובה ולקדוה רוע גזר דינינו ונפטר מכל צער וכל המקטריגים
אשר נבראו בעונותינו ימחו בכח קדושת תורתך הקדושה. אגא הבט
בעמלינו ואל תביט במעלינו ותבא לפניך שועתינו לב נשבר ונדכה אלהים
לא תבוה ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי
נהר פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהרנו מכל פשעינו ואתה בטובך תעורר
רחמך ויפן מצחא דא"א רעוא דכל רעון במצח ז"א ועינא דא"א בעינא
דז"א ובכן יתבטלו כל הדינין והיו כלא היו. כי אתה חפץ בתשובת
הרשעים חננו ועננו ושמע תפלתינו י"לר כו':

בב קלת אזכרות לחג הסזועות צס"ד:

א ערצ סזועות יסתדל לטזול עכ"פ. וקודם הטזילה יגלח ראשו דוקא
זערצ סזועות ולא קודם כי כ"כ צס' הכונות האמיתית וכ"כ מ"ז
סרצ חס"ל ז"ל צכ"י זולת חס חל סזועות ציוס ח' סלז יגלח צע"ס כמ"ס
צמ"א צס"ד:

אבותינו והיום הזה קרבתנו לפני הר סיני ובחרת בנו מכל העמים ורצית בנו ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי נאמן ביתך משה רעיא מהימנא. מה אנו ומה חיינו כי עשית עמנו חסדים גדולים ורבים כאלה ואלו פיננו מלא שירה כים אין אנו מספיקים להודות לך על אחד מאלפי רבבות חסדיך הרבים והעצומים בכלל ופרט ועל אשר זכיתנו בתורתך הקדושה ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך לעד וכל החיים יודך סלה:

והנה הלילה הוּו קרינו בתורתך הקדושה בתורה נביאים וכתובים ובזוהר הקדוש. לתקן את שרשם במקום עליון ולעשות נחת רוח לפניך ולחבר הדודים יחדיו ואתה בטובך תרחם עלינו ותקבל לימודנו לרצון ובכח תורתך הקדושה תשפיע לנו שפע ישועה ורחמים ותצילנו מיצר הרע וקיים לנו מה שהבטחתנו ע"י עבדיך חכמי ישראל הבא ליטהר מסייעין אותו פתחו לי פתח כחורה של מחט ואפתח לכם פתח כפתחו של אולם אנא ה' חוס וחמול עלינו ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ותורתך יתמידו ויתרבו עזרנו אלהי ישענו על דב"ר כב"ד שמ"ך ותזקנו ואמצנו בתלמוד תורתך הקדושה ותזכנו לעסוק בתורה לשמה אנחנו וזרענו וזרע זרענו בקדושה ובטהרה ותזכנו לשמנה וארבעים דברים שהתורה נקנית בהם ותתן לנו כח לעשות חי"ל ותזכנו להתרחק מגאווה וכעס והקפד' ונכיר מעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה ותזכנו להתרחק מלשון הרע וחנופה ולצנות ושקר וכזב ומרמה ודבור חול בשבת ויו"ט וכל דיבור אסור ותזכנו להתרחק מתאות התענוגים ונאכל לשובע נפשנו וכן בכל צרכנו. ותזכנו להתרחק מכל דאגה ועצבות ושחורה ונהיה שמחים לעבודתך וליראתך ותזכנו להשלים תקון נר"ן בגלגול זה:

ויהר"מ יהודה א"א אב הרחמים אדון הסליחות שאם נגזר עלינו ח"ו להכרת כהכרת רשעים יכבשו רחמיה את כעסך ויגולו רחמיה עלינו שיהא חשוב צערנו שנצטערנו הלילה הוּו וקמטנו שינה מעינינו לקרוע רוע גור דינינו (יכוין צ"ס קרע שטן) ונהר יוצק יסודנו אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך. ותחום ותרחם עלינו

ואל

כף אחת

אשר נתפזרו על ידינו בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל
ולא ירח ממנו נדח. ותזכנו לשמור דרכנו מכל חטא ובזכות יוסף צדיק
החתום במדת היסוד תתקן אשר עיוותנו ותמלא כל השמות שפגמנו בהם
ובזכות יוסף הצדיק יסד יסוד ציון תרוממנה קרנות צדיק. אל שדי בזכות
יוסף יוסיף שנית ידו ויגאלנו גאולת עולם במהרה בימינו אמן כן
יהי רצון:

¶ לוח נ"ט סהס סצעה סצועות:
יהר"מ יהוה או"א שאם פגמנו באיוז מו' בחי' מח דעת ז"א או בת"ת
שלו או באיוז בחי' דחסד דכללות מ' ז"א או בא' מו'
בחי' דכללות ה' גבורות דמ' נוקבא דו"א שיתוקנו כל פגמיהם בכח מצות
ספ"ע שספרנו בשבוע זו:

אנא מלך רחום וחנון הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך. וברב
רחמך יתוקן אשר פגמנו בכבוד שכינת עוזנו וגרמנו בעוצם
חטאתינו לגרום פירוד ח"ו וגם היינו מד' כתורת שאינם מקבלות פני
שכינה. לצנו ושקרנו ודברנו לשון הרע וחנפנו ודברנו בבית הכנסת
ובאמצע תפלה והפסקנו מד"ת לדברים בטלים וכזאת וכזאת הרבינו
לפשוע והיינו סבה להאריך גלות השכינה ובהעלותינו על לבנו על אלה
חשכו עינינו ונמס לבנו בקרבנו. לכן עתה שבנו אליך בחרפה וכלימה
ולב נשבר ואנו מתחננים שתתמלא רחמים עלינו בזכות דוד מלך ישראל
ע"ה החתום במלכות וכל ימיו השתדל לחבר הדודים יחדיו. ואתה
בטובך תקבלנו בתשובה ויתוקן כל אשר פגמנו. ותתן בנו כח ובריאות
לעשות נחת רוח לפניך תמיד ותשרה שכינתך עלינו ותגלה ותראה
מלכותך עלינו מהרה מלך על כל העולם כלו בכבודך והיתה לה' המלוכה
והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד במהרה
בימינו אמן:

אך לוח סג הסצועות סחכ כל הלימוד סמוך לעמוד הסחכ יתפללו
תפלה זו:

רבש"ע מודים אנחנו לך על חסדיך הרבים אשר עשית עמנו ועם
אבותינו

כף אחת

נקוה לך לראות מהרה בתפאר"ת עורך להעביר גילולים מן הארץ לתקן
עולם במלכות שדי ומלך ביופיו תחוינה עינינו תשית לראשו עטרת פז
ובאה הממשלה הראשונה ממלכת לבת ירושלם כאמור מפי כבודך עורי
לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקודש והיית עטרת תפאר"ת ביד
ה' וצניף מלוכה בכף אלהיך עשה למען שמך עשה למען פארך יהיו
לרצון אמרי פי וגו':

ך לזכר כ"ס סהס סזועות:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם פגמנו באיזו מו' בחי' דמח
דעת ו"א או באחת מו' בחי' דחסד הד' שלו או באחת
מו' בחי' דגבורה ד' דנוקבא שיתוקנו פגמיהם בכח מצות ספירות העומר
אשר ספרנו בשבוע זו:

אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים עלינו ויתוקן מה שפגמנו בביטול
תורתך הקדושה שנתת לנו ע"י משה רעיא מהימנא ואשר למדנו
שלא לשמה ואשר הפסקנו לימודינו לדברים בטלים ועי"ז נתגבר יצ"הר
ושגינו באולתינו ולא גמלנו חסד עם העניים והאביונים ותופסי התורה
ופגמנו במדת הנצח. והן עתה שבנו אליך בבושת פנינו ואתה בטובך
תעורר רחמיק ובזכות משה רעיא מהימנא רחם עלינו וגם נצח ישראל
לא ינחם וקיים לנו את כל אשר הבטחתנו ע"י נביאך הקדוש וישמחו כל
חו"י ורחמיק הרבים אל יעזובנו. נצח סלה ועד. ותחזקנו ותאמצנו לנצח
היצ"הר ויהיה לבנו שלם להכיר מיעוט ערכנו ושפל מצבנו מחוסר כל
ויתרחק יצ"הר מתוכנו ותסתום ותחתום פי כל המקטריגי' ואויבינו אויבי נפשנו
וגופנו למען זכות משה ר"מ החתום במדת הנצח והאר עינינו בתורתך
ותזכנו לעסוק בתורה לשמה ולהוציא לאור חלקנו בתורה אשר קבלנו
בהר סיני ודבק לבנו במצותיך ותיחד לבנו ליראה ולאהבה את שמך
נצח סלה ועד ותגאלנו גאולה שלימה בזכות משה רעיא מהימנא במהרה
בימינו אמן:

ך לזכר ל"ס סהס סזועות:

יהר"מ יהוה או"א שבכח ספירתנו שספרנו בשבוע זו יבוסמו כל
הדינים

ימשול בנו קצף כי אל מלך חנון ורחום אתה. הוסה ה' על עמך ועוררה את גבורותך ולכה לישועתה לנו. וליש גבור משיח בן אפרים מהרה תצמיח משרש יצחק ונקום נקם מאת בני עשו והאלילים כרות יכרתון לקרא כלם בשם ה' ולעבדו שכם א' ונסה עלינו אור פניך ויתוקן כל אשר פגמנו בספירת הגבורה בכלל ופרט ותמלא ותאיר כל השמורת אשר פגמנו בהם וזכנו להתגבר על יצרנו ולהגביר היצר הטוב ולהיות אנחנו וזרענו גבורי כח עושי רצונך כרצונך ולא נכעוס ולא נכעיסך הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גודלו ויהי נועם כו':

ג' לוח ח"ך טו"ז שס"ג שזעזע:

יהר"מ יהודה אלהינו ואלהי אבותינו שאם פגמנו בא' משבעה בחינית דמח דעת ו"א או בא' מז' בחינות דחסד ג' שלו או בא' מז' בחינות דגבורה ג' דנוקבי' שיתוקנו פגמיהם בכח מצות ספירת העומר שספרנו בשבוע זו: אנא מלך רחום וחנון אביר יעקב פרשו עלינו שפע רצון למחול ולסלוח אשר פגמנו במדת תפארת והיינו מפרידי אלוף ולא הושב ידינו מבלע באכילת נבילות וטריפות והוספנו סרה בגזל וגניבה ופגמנו בב' שלישי ת"ת התחתונים וגם בשליש העליון וברב אולתינו שגינו ומנענו ש"ע נהורין עילאין דא"א מלהאיר לת"ת. ואשר נואלנו ונהגנו קלות ראש בנדרים ופגמנו בחיי המלך ואשר קללנו וציערנו אב ואם וגרמנו סילוק תרין עטרין מרישא דמלכא ואשר קללנו וכתבנו קמיעות ואזכרות שלא בכונה וקדושה ופגמנו בשם מ"ה ואשר היינו מכת הולכי רכיל ומגלי סוד לבלתי הגונים וברינו הקדמות מסברתינו ופגמנו בגופא דמלכא קדישא נפלו פנינו והתפרדו כל עצמותינו על עוצם חטאתינו עונותינו ופשעינו ובלב נשבר אחאנו לחלות פניך ונשעננו על רחמי יקר תפארת גדולתך אנא ברחמיך האר מחשך פגמינו אשר החשכנו מאורות העליונים בזכות יעקב בנך בכורך ומחול וסלח את כל אשר אשמנו והורנו דרכי תשובה והעלנו מטומאה לטהרה ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהר מדות העליונות ותפארתו עבור על פשע ועל כן נקוה

כף אחת

תורתך הנתונה בימין צדקך ברמ"ח מ"ע אשר בימין החסד וגם לא נוהרנו
במילי דאבות וברכות ונויקין ואשר העלמנו עין מגמילות חסדים:
אנא בכח גדולת ימינך קבלנו בתשובה כי ימינך פשוטה לקבל שבים
ואם הרבינו פשע ועבירה עליון רחמיק מעולם כי עמך הסליחה
מטה כלפי חסד הפלה חסדיך ותגביר מדת טובך הישרה על מדרג
פורענות. אנא ה' קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדיך ויתוקן כל אשר
פגמנו בספירת החסד בכלל ובפרט ותמלא כל השמות שפגמנו בהם
וזכנו לאחוז במדת חסד והרחמים ה' יגמור בעדי ה' חסדך לעולם
מעשה ידיך אל תרף. יהיו לרצון וכו':

ב חור לי"ד ט"ס סתי סצעות:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם פגמנו באיוז מו' בחינות דמח
בינת ז"א או בא' מו' בחי' דחסד שני דז"א או בא' מו'
בחי' דגבורה ב' דנוקביה שיתוקנו כל פגמיהם בכח מצות ספירת העומר
אשר ספרנו בשבוע זו ותוציא לאור משפטינו לסלוח אשר חטאנו במדת
הגבורה כי לא באנו לעזרת ה' בגבורים ואשר התרפינו ביום צרה מהיות
גבורים לעמוד בפרץ ואשר נואלנו ולא נתגברנו על יצרינו והגברנו
הצפוני ולא הושב ידינו מבלע בחוש השמע וישמע ה' ויחר אפו ואשמותינו
גדלו בשם"ה מצות לא תעשה אשר לפאת צפונה ואשר שגינו בתקוני
שלחן בצפון וכללות החסד שבגבורה איש מרעהו נפרדו ואשר פגמנו
בל"ב שיניים שלטי הגבורים ואשר הגברנו ק"ך צרופי אלהים ופ"ר גבורות
מנצפ"ך וש"ך גבורות אדני על זה היה דוח לבנו על אלה חשכו עינינו
כי רבו מהרבה הדינים שהגברנו והנה עתה שבנו אליך בבשת פנינו
לדרוש סליחה על עוצם פגמינו ולמען זכות יצחק עקידך נמצא פדיון
וכופר ורוח סליחה יערה עלינו ממרום ועמוד מכסא דין ושב על כסא
רחמים וזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו ותביט באפרו כאלו צבור
ומונח ע"ג המזבח וסלח מחשכי פגימתינו ותגבורת הדינים הקשים הפג
והפר ויכבשו רחמיק את כעסך ויגולו רחמיק על מדותיך ותכנס לנו
לפנים משורת הדין ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ואל
ימשול

ופשעינו האריך קצינו וחטאתינו מנעו הטוב ממנו אוי להם לבנים שגלו
מעל שולחן אביהם זה כמה ארך ימים ושנים רבים ורעים. קפצנו ידינו
מליתן צדקה. קבלנו ל"הר. קללנו חבירנו ונשותינו. קללנו עצמנו ובנינו.
קרינו בספרים חיצוניים. קנאינו מעושר וכבוד וחכמת אחרים ובקשנו
לדבר בגנותם:

רשענו רעים לשמים ולבריות היינו. רבנו עם אדם חנם. רדפנו אחר
השררה והכבוד. רמינו את רעינו. רצנו למחלוקת ועבירה:
שחתנו שכחנו תורתך. שכחנו אלהותיך. שקרנו בברית קדשך. שחתנו
זרע קודש ובראנו משחיתים לחבל גם בכנפינו נמצאו דם נפשות
אביונים ודמעת העשוקים. שברנו כלים בחמתנו. שתינו סתם יינם.
שחתנו פאות הראש והזקן. שקרנו בכל מיני שקר ותחבולות ומרמות.
שמחנו במפלת אויבינו:

תעינו תעבנו כל איש תוכחת. תקענו כפינו ולא קיימנו. תבלין עשינו
לשמותינו. תוהים היינו על הראשונות ואתה צדיק וכו':

ב מפלות חסר ספירת העומר צגמר כל שצוה וסצוה:

שבוע ראשון חסר הספירה ואכל זכה ומזמור חללים יחנו ילמר:
יהר"מ יהוה או"א שאם פגמנו באיוז מז' בחינות של מח חכמת ז"א
או בא' מז' בחי' דחסד ראשון דז"א או בא' מז' בחינות
דגבורה א' דנוקבא דז"א שתיקונו כל פגמיהם בכח מצות ספירת העומר
אשר ספרנו בשבוע זו:

אנא מלך רחום וחנון שומר הברית והחסד יהי חסדך ה' עלינו והוכן
בחסד כסא ויתבוננו חסדי ה' ומשם יושפע עלינו רב חסד לכפר
את אשר חטאנו עוינו ופשענו במדת החסד בקנאה ואכזריות וכעס.
ועל כל פשעים תכסה אהבה עשה למען אברהם אהובך והטה אליו
חסד יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו למחול אשר אשמנו בעון שנאת
חנם והפכנו אהבה לאיבה ואין אתנו עושה לפנינו משורת הדין ועוררנו
תגבורת הדין על מדת החסד והרחמים וברוב אולתנו שגינו בקדושת
תורתך

כף אחת

שגדול ממנו. נתננו דופי בחכמים ונמאסו לפני ההמון. נהנינו במה שמשבחים אותנו ואפילו שלא היה בנו:

סדרנו סודרים ומוררים היינו. סדרנו מאחריך וממצותיך ותורתך. סדרנו ממנהגים טובים. סדרנו דברי אבינו ודברי רבותינו:

עוינו עברנו על שם"ה ל"ת דאורייתא ומדברי קבלה ומדברי סופרים עליהן ועל פרטיהן וענפיהן ותולדותיהן. עינינו יתומים ואלמנות ואביוני עמך. ענינו אמן קטופה וחטופה. עשינו עול למשרתינו ולנשותינו ולחברינו. עינינו את הדין: עיוותנו את הדין. עשינו את עצמינו כעורכי הדיינים. עברנו על ריב לא לנו. עמלנו להבלי הע"הז ולא עמלנו בתורה. עסקנו בכל מיני בטלה ולא עסקנו בתורה. עשינו כמעשיהם. עברנו על כ"ד דברים שחייבים עליהם נידוי. עברנו ישראל. עשינו עצמינו ענוים בפה ולבנו הלך בחשכים בגאווה נסתרת:

פשענו פרקנו מעלינו עול תורה ומצות ויראת שמים. פגמנו ברמ"ח אברים ושם"ה גידים של גופנו נפשנו רוחנו ונשמתנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים ובנפש רוח ונשמה של אחרים משרש נפשנו ושאינם משרשינו. פגמנו בעולמות העליונים אצילות בריאה יצירה עשיה ובכל פרצופי אבי"ע בחיצוניות ופנימיות בעיגולים ויושר באורות ונשמות ומלאכים בכלליהן ופרטיהן אוי לנו אהה עלינו ועל נפשינו אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה. פגמנו בשמות הקדש ובאותיות התורה כ"ב ומנצפ"ך בהרהור במחשבה בראיה ובריחא ובקלא בדבור ומעשה. פנינו לבנו לבטלה. פירשנו מן הצבור. פעלנו און:

צדדנו ציערנו א"ו וחכמי ישראל. ציערנו נשותינו וכל ב"ב. ציערנו למשרתינו. ציערנו לרענו. ציערנו בעלי חיים. צללנו במים אדירים לבקש תאות יצ"הר. צעדנו בפני מי שגדול ממנו:

קשינו עורף. קלקלנו דרכינו. קלקלנו צינורות השפע והקדושה והברכה היורדים מן השמים והפכנו אותם לבורות נשברים אשר לא יכילו חמים וגרמנו גלות השכינה וחרבן ב"ה שפחה כי ירשה גבירתה ועבד כי מלך שכבנו בבשתנו וכיסתנו כלימתנו כי עונותינו חמו אלה ופשעינו

ותפלה בזמן ובצבור. ידענו הדין ועברנו עליו. ישבנו במושב לצים
וסוד משחקים:

בעסנו בחול ושבתי וטרפה נפשנו באפינו. כפרנו בכל התורה. כלינו
ימינו ושנינו בהבלי העולם. כבדנו לרשעים. כסינו קלונינו.
כינינו שם רע לריענו. כיוננו להזיק לריענו. כבשנו שכר שכיר:
לצנו לוצצנו. למדנו תורה שלא לשמה ושלא בקדושה ובטהרה. לא
קיימנו המצות כתקן במחשבה ודיבור ומעשה ויראה ואהבה
ושמחה. לא קיימנו אפילו מצוה אחת כתקנה. לא ענינו אמן כראוי.
לא קמנו מפני שיבה ולא הדרנו ת"ח. למדנו לתלמידים שאינם
מהוגנים. לבשנו שעטנו. לא כיוננו בתפילות וברכות ומצות. לא היינו
מתונים בדין. לא התנהגנו בדרך הראוי ליראי ה'. לא התפללנו בכבוד
ראש ובגדי כבוד. לא קיימנו בכל יום ק' ברכות וצ' אמינים ועשרה
קדשים וד' קדושות. לא הוכחנו את רענו ונשותינו. לא כבדנו אבינו
ואמנו ות"ח. לא גמלנו חסד כפי שיעורינו. לא נתרחקנו כראוי מהעריות
ומנשינו נדה. לא יראנו את ה'. לא החזקנו במוסר. לא נסתכלנו מאין
באנו ולאין אנו הולכים ולפני מי אנו עתידים ליתן דין וחשבון. לוינו
ברבית. לקחנו רבית קצוצה ואבק רבית. לא קיימנו מצות אבילות ככל
דיניה. לקחנו שוחד דברים ושוחד ממון ושוחד מאוחר. לא צפינו
לישועה. לא נצטערנו על חורבן ב"המ. לא אמרנו ד"ת על השלחן:
מרדנו במלכות שמים. מרדנו במלכות בית דוד. מאסנו בב"המ
ושלשתן אנו מבקשים. מסרנו חבירנו וממונו ביד גוים. מעלנו
בחרם והסכמות הקהל. מלאינו פינו שחוק. מרינו דבריך. מאסנו
משפטי צדקך:

נאפנו בכל מיני נאוף. נשבענו לשוא ולשקר. נשבענו ולא קיימנו.
נלכדנו בסרך ע"ז בבלי דעת. נדרנו ולא שלמנו. נהנינו מעו"הו
ומתענוגיו. נתנו יד לפושעים. נסינו את ה'. נשתמשנו בכתרה של
תורה. נשתמשנו בשמות הקדש. נקמנו ונטרנו שנאה בלב. נתעצלנו
ללמוד ולהתפלל. נהגנו עצמינו ברבנות ובשררה ולא נכנענו לפני מי

כף אחת

חברינו להראות קלונו וחסרוננו. הלבנו פני חברינו ברבים. הוצאנו שם
רע על החיים ועל המתים. הרהרנו הרהורים רעים בתוך התפלה ובלימוד
ועם תפילין. הסחנו דעתנו מן התפילין. השגנו גבול ריעינו. הקפדנו
עם נשינו ועם חברינו. הלכנו אחר יצרנו הרע. הלכנו בקומה זקופה.
הלכנו בגדולות ובנפלאות ממנו. הלכנו בגילוי הראש. הרהרנו אחרי
רבותינו. הורינו הוראות בלי עיון ובלי סברא ותכף ומיד להראות גדולתנו.
הורינו הוראות בפני רבותינו. הרימונו יד על נשינו ועל חברינו.
החזקנו במחלוקת. הטלנו אימה יתירה בתוך ביתנו ועל משרתינו.
הסתכלנו בקשת ולבנה הרבה. התפללנו בלא כונת הלב. התפללנו
וחיינו צריכים לנקבים. התפללנו ואנו שכורים. הרהרנו ד"ת בבית הכסא
ובמבואות המטונפות ובמקום שאינו נקי. הוצאנו מרשותינו בשבת
לרה"ר וכרמלי'. הקשינו עצמינו לדעת. הכינו רעינו ונשותינו. התפללנו
וקרינו ק"ש ולבשנו תפילין קודם זמנם. הטרחנו על הצבור. הסתכלנו
בערוה ובפני רשעים:

והרשענו והרבינו פשע ורשע לבלי חק. ויעדנו עצמנו למחלוקת
ולעבירה. ותרנים היינו בממון זולתנו. וותרנו על כבוד
ה' וכבוד התורה. ומחינו על כבודינו:

זדנו זכרנו ש"ש לבטלה. זנינו אחר לבנו ועינינו. זוללים וסובאים
היינו. זוללנו באבינו ואמנו ורבותינו. זוללנו בתורה. זוללנו בחכמים.
זוללנו בנטילת ידים. זרקנו הצפרנים. זכינו החייב וחייבנו הזכאי:

חמסנו חללנו את שם קדשך אוי לנו ולנפשנו. חללנו שבתות ומועדי
קדשך. חמדנו. חנפנו. חשבנו מחשבות רעות. חשדנו
בכשרים. חבקנו ונשקנו הערוה ונשותינו נדה:

טפלנו שקר ומרמה. טעינו בהוראה. טמאינו עצמינו ורעיונינו.
טממנו את לבנו. טלטלנו מוקצה ביום השבת ויו"ט. טעינו
בהלכה והכרנו בטעותינו והחזקנו בטעותינו ולא הורינו על האמת:

יעצנו עצות רעות להעריך ולהרבות שנאת חנם ומחלוקת וקטיגוריא.
ישננו עם התפילין. ישננו ימים ולילות כבהמות ואבדנו ק"ש
ותפלה

ומדברי קבלה ומד"ס. בוינו חכמת חכמי הדורות וספריהם. בלבלנו דעתנו בתפלה ולמוד בהבלי העו"ה:

גזלנו גנבנו מישראל ומגוים. גנבנו מקרובינו. גנבנו דעת הבריות. גנבנו חידושי תורה מאחרים: גלינו סוד. גלינו סודי תורה למי שאינם ראויים. גלינו ד"ת לאו"ה. גלינו עריות. גאינו במחשבה דבור ומעשה בכל מיני גאווה וזדון עד שנעשה לנו טבע ולא ידענו אם הוא גאווה. גדלנו בנינו גדולים רעים. גערנו באחרים המוכיחים לבנינו וקרובינו ורבנו עמהם והקפדנו עליהם. גלינו פנים בתורה שלא כהלכה. גערנו בעושי מצות. גמגמנו בלשונינו בדברי תורה ותפלה. גדלנו ושבחנו עצמינו ואפילו במה שאין בנו. גלגלנו דברים להכשיל רעינו. גמלנו רע למי שהטיב אלינו. גערנו בנשינו ובנינו ומשרתינו שלא כדת ושלא כדין:

דברנו דופי ולשון הרע תדיר ושקר וחנופה וליצנות ונבלות הפה וכל כך נשתרשנו עד שאינו ניכר לנו האיסור ולמצוה תחשב בעינינו. דברנו בבית הכנסת ועם תפלין. דברנו באמצע תפלה ובאמצע ק"ש ובין גאולה לתפלה ובחזרה. דברנו באמצע למודנו. דברנו בשבת דבור של חול. דברנו בזדון ובגודל לבב. דרשנו דרשות של דופי. דברנו בגנות חבירינו ורבותינו ואבותינו וכל מי שחייבים אנו בכבודו. דנינו לחובה לכל אדם. דנינו דין אחד לעצמינו ודין אחד לאחרים. דברנו אחד בפה ואחד בלב. דברנו לגוי בשבת לעשות מלאכת איסור. דברנו עם העריות דברי שחוק והיתול וכיוצא. דברנו במשא ומתן של תורה לקנטר ולדחות דברי זולתינו ולהפיל האמת בעקשות ובחריפות שקר ולזלזל להם נגד לסברתינו ואף שהאמת אתו. דברנו ולוול על הרבנים ראשונים ואחרונים אשר בארץ החיים המה ואשר עורם בחיים ודחינו דבריהם מבלי שכל ובלי מוסר ויראת ה'. דברנו בשבת במשא ומתן וסחורה וריוח:

העוינו הקלנו ראש. העזנו מצח. הרהרנו בעבירה. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובלילה ובאנו לידי קרי ושול. הערכנו מעשה

כף אחת

ותצלנו מאיסור חמץ אפילו בכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו אמן כי"ר:

וציוס אחר כל חמץ יאמר:

יהר"מ יהוה או"א שתרחם עלינו ותצילנו מאיסור חמץ אפי' בכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו לנו ולכל בני ביתנו וכשם שביענו החמץ מבתינו כך תזכנו לבער היצ"הר מקרבנו תמיד כל ימי חיינו ותזכנו לירבק בך ובתורתך ואהבתך ולירבק ביצה"ט תמיד אנחנו וזרענו וזרע זרענו מעתה ועד עולם כן יהי רצון אמן: **י** עוד זאת אליגה כל נסח וידוי מתוקן לאומרו זהכנעם ולהכות זאגרוף על החזה **הי"א** דאומותא. ויכוין להטודות עליו ועל ציתו ועל כל אשר הוא משורש נכ"ן שלו זגלגול זה וגלגולים אחרים צהדא מחתא. ועיקר הוידוי חרטה ועזיבת החטא לגמרי זכונה שלימה ויתוצי דעתא. וישים אל לבו לתקן ע"י הוידוי נסודר זכ"צ אותיות מה שפגם צהמם מוללות וכ"צ אותיות דחילו וסצינותא:

אשמנו אכלנו מאכלות אסורות. אכלנו אכילה גסה. אכלנו ושתינו ביום הכפורים. אכלנו חוץ לסוכה אכילת קבע. אכלנו חמץ בפסח. אכלנו בלילה אחר שישננו. אכלנו בלא ברכה תחילה וסוף. אכלנו למלא בטננו ולא חשבנו להיות בריאים לעבוד ה' ושאר כוונות טובות. אמצנו את לבנו. אכזרים היינו. אסרנו את המותר ואת האסור התרנו. אסרנו לאחרים והתרנו לעצמנו. אכלנו בלי נטילת ידים. אכלנו מסעודה שאינו מספקת לבעליה:

בגדנו בטלנו תלמוד תורתך ימים ולילות. בטלנו אחרים הלומדים. בטלנו עושי מצות. באנו על כל עריות שבתורה. ושניות ואסורי ביאה מר"ס. ברכנו ברכות לבטלה וברכה שאינה צריכה. ברכנו ברכה חטופה בלי הזכרת שם ומלכות ובחסרון תיבות ואותיות ובלי שום כונה. בדינו הקדמות מלבנו. בוינו חידושי תורה. בוינו אמריך. בטלנו ק"ש ותפלה וציצית ותפילין. בוינו אב ואם ואחיני הגדול. בוינו חכמים ויראי שמים. בטלנו רמ"ח מצות עשה מדאורייתא. ומדברי

פתוח על ערבי נחל לתקן את שרשה במקום עליון. ויהי נועם וכו'.
 ויהר"מ יהודה או"א אל עליון רוכב בערבות הבוחר בנביאים טובים
 ובמנהגם הטובים שתצרף מחשבתנו וחבטת ה' בדי ערבה כאלו כיוננו
 בכל הכוונות כתקונן וכן ע"י חבטת ה' בדי ערבה ה' פעמים בקרקע
 נגד ה' אותיות מנצפך גבורות אדני אלהים אנא בכח סגולת מצות
 ערבה זו במתק שפתיים תוסיף לקח שכינת עוזנו ה' גבורות ממותקות
 במתק האור טל אורות מליך שם יוד הא ואו העולה טל וככלה
 תעדה כליה להתיחד עם דודה באהבה ואחזה ורעות וזרועיה תצמיח
 זר"ע (גי' ערבה) קדש מצבתה לעזרת ה' בגבורים ותוכה רצוף אהבה
 בשפתים ישק נשיקין דרחימו. ולנו עבדיך המתפללים לפניך תשפיע
 לנו משם אור החיים וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבנו עד אגיד
 זרועך לדור לכל יבא גבורתך ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים
 דשנים ורעננים ותן לנו (יכוין לדעת כז שהיה מתפלל כן) חיים ארוכים חיים
 של טובה חיים של ברכה חיים של שלום חיים של פרנסה טובה חיים
 של חילוף עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה
 וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
 שמים חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה (יכוין שהם י"א אותיות ו"ה והמ"י):
 ואוצרך הטוב תפתח להשביע נפש שוקקה ורוה פני תבל ושבע את
 העולם כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידיך.
 ותקיים בנו מקרא שכתוב יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים
 לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך ופקדנו בפקודת
 ישועה ורחמים עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו ושא נם לקבץ
 גליותנו מהרה מד' כנפות הארץ והיה ה' למלך על כל הארץ ביום
 ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:

יין תפלה אחר כל חמירא של לילה וכזכר נזכרה צמורה צאלצע:
 יהר"מ יהודה או"א שתזכנו לתור ולחפש בנגעי בתי הנפש אשר
 נואלנו בעצת יצרנו הרע ותזכנו לשוב בתשובה שלימה
 ואתה בטובך הגדול תרחם עלינו עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
 ותצלנו

כף אחת

וסודותיו וקדושת השם הקדוש דיקרנוסא (גי' חת"ך עם כחותיות)
היוצא מפ' והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפ' נסה עלינו אור פניך
ה' וכתבנו בס' פרנסה טובה וכלכלה שנה זו וכל שנה ושנה לנו ולכל
בני ביתנו כל ימי חיינו במילוי ובריוח בהיתר ולא באיסור בנחת ולא
בצער ולא בעמל וטורח בשלוח והשקט ובטח בלי שום עין הרע ותזכנו
לעסוק עבודת הקודש בלי שום טרדה ותפרנסנו פרנסה שלא יהיה בה
שום בושה וכלימה ולא נצטרך למתנת ב"ד כי אם מדרך המלאה
והרחבה ותצליחנו ותרויחנו בכל לימודינו ובכל מעשה ידינו ועסקינו
ויהיה בתינו מלא ברכת ה' ונשבע לחם ונהיה טובים "רחם" חנון "שומר
"תומך" "מציל" "ישר" "פודה" (יכין רחש תמיק) רחם עלינו ושמע תפלתינו
כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך ש"ת (יכין) אוקף אראראיתא
בוזו אזבוגה):

מז נסה כל נדרי שהיה לוונר הכז הסקיד מהכ"ס סרעצי ז"ל:

כל נדרי ואסרי ושבועי ונדויי וחרמי וקונמי וקונחי וקונסי די נדרנא
ודי ננדר. די אשתבענא ודי נשתבע די נדינא ודי ננדי די חרמנא
ודי נחרם. די אסרנו ודי ננסר. על נפשתנא מיום הכפורים שעבר עד
יום הכפורים הבא עלינו לשלום. נדרנא לא נדרי ושבועתנא לא שבועי
ונדויינא לא נדויי וחרמנא לא חרמי ואסרנא לא אסרי כלהון אתחרטנא
בהון יהא רעוא דיהון שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין. ונסלח
לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ויאלמ
מאלמ כתיקונין דף קמ"ג. קס כ"ס עד כהול דמקורא דמקוס צידיה:

יז תפלה ליום כוסענא כזה תפלה צעת חצת חמשה צדי עכזה והיא
קדמוניות אך צל יצל הנסה מתוקן ומקוס צס"ד:

יקח צידו ה' צדי עכזה כסרות וצדקות וכה יאלמ:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו
ליחודא שם י"ה בן"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה
אנחנו באים לקיים מצות ערבה יסוד נביאים הראשונים אשר שרשם

ואימתך הגדולה תפיל על כל הבאים כנגדי שלא יוכלו לחזיק לי לא בגופי ולא בממוני וסתום פיות שוטני ושונאי וצוררי: וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום הציל ה' אותו מכף כל אויביו ומכף שאול ויאמר ה' סלעי ומצודתי ומפלטי לי אלהי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמם תושיעני. מהולל אקרא ה' ומאויבי אושע:

אנא ה' התמלא רחמים ותושיעני ותפלטני כי רחום אתה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוזה יהיו לרצון וכו'. ויפריש צדקה לעילוי נשמתו של ר' מאיר. ויאמר אלהא דר' מאיר ענני: (ויסשו כי מכוין למה שכוין ר' מאיר זה) ויאמר תכלים צנחת וכונה וצתפלה סלחם תכלים יאמר בכללם תתפלה הנזכר ויועיל צעזרת הסם:

מן תפלה על הפרכסה קדומה שנוהגים לומר כליל כ"ה וי"ב קודם קדיש צתכל ונסק זה מתוקן ונכון:

יאמר מזמור לה' הארץ ומלואה ונסק נקודות הסויות שצמזמור יכוין צנקודות סלו ע"פ ס' הכונות מרצני המערב וס' משנת חסידי:

לדוד מזמור יהוה (כ"א ליהוה וכן בכל הויות שצמזמור) הארץ ומלואה תבל ויושבי בה כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו זה דוד דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה שאו שיערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה שאו שיערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ולאחר המזמור יאמר תפלה זו:

יהר"מ יהוה או"א האל הגדול הגבור והנורא שתתמלא רחמים ותחון עלינו למענך ולמען קדושת המזמור הורה והשמורת הקדושים הנזכרים בו וקדושת פסוקיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו

כף אחת

מאזזה לד ואופן שתועיל לדקה זו לתקן אשר עיות. ויכוין שצנח הלדקה יהיה נח"ר לנכ"ן של אציו ואמו וקרוביו ויחשוב שיש כונות וסודות ויחודים עליונים צמעשה הלדקה והוא מכוין דרך כלל ליחד קצ"ה ד"ח ור"ח ור"ח וד"ח ליחד שם י"ה צו"ה ציחודא שלים צסם כל ישראל לתקן שרש מלוא זו צמקום עליון והוא מכוין לדעת רשצ"י הקדוש ורצינו ילחק לוריא הק'. ויהי נועם ה' אלהינו וכו' :

יב סגולה לעין הרע משם רצי יהודאי גאון ז"ל :
יקח שתי קערות נקיות צאחת יתן מים זכים וצאחת שמן זית זך ויאמר עליהם ה' אל שדי לצלות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ג"פ. ה' אל שדי לצלות אשרי אדם צועה צך ג"פ. ה' אל שדי לצלות הושיעה המלך יעננו ציום קראנו ג"פ. ואחר כך יטבול הצ' אלצעות צשמן דהיינו האלצע והזרת ויטיף שתי טיפת צקערה על המים וצעוד שהוא מטיף יאמר צסם גצריאל צסם מיכאל צסם רפאל אני עושה זה וכסם שאלו העשות נאצדים ומתצטלים צמים כך יתצטלו ויאצדו כל מכאוצ וכל חולי וכל עין הרע מפצ"פ וישפוך המים לארץ צכל כמו :

יג לשמירה והללה :
יאמר פסוק ואני אשיר עזך וארנן לצקר חסדך כי היית משגב לי ומנום ציום לר לי. לי לר ציום ומנום לי משגב היית כי חסדך לצקר וארנן עזך אשיר ואני ג"פ. (כתב הרצ מהר"ר שמואל ז"ל צן הרצ רצינו מהר"ר ז"ל צסו' ס' חמדת ישראל כי יש צזה סוד גדול) ואח"כ יאמר שיר למעלות אשא עיני כלו. אנה צנח כו' (ויכוין צשמות הק' אשר צר"ת כידוע) יהיו לרנן אמרי פי והגיון לצי לפניך ה' לורי וגואלי :

יד תפלה צמקום סכנה ולסטים :
יהר"מ יהודה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם איתן האורחי איש החסד ואלהי יצחק נאור בגבורה הנעקר על גבי המזבח אלהי יעקב איש תם כליל תפארת אשר קראת שמו ישראל והצללתו מעשו ומלבן הארמי ומכל שונאיו והוצאתו מצרה לרוחה ומאפילה לאורה כן תצילני היום ובכל יום ויום מכל פגעים רעים ומאיש חמסים תנצרני ואימתך

כבתחלה כונן בית מקדשך על מכונו הראנו בבנינו שמחנו בתיקונו והשב
כהנים לעבודתם ולוים לדוכנם והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה
ליראה את שמך תגדול הגבור והנורא אמן כן יהי רצון. כל כלי יוצר
עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי
ה' וצדקתם מאתי נאם ה'. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה
הארץ דעה את ה' כמים לים מכמים:

שיר המעלות ומעמקים. ויאמר פ' לעולם ידָהָרָה דָּכָךְ נִלְצַ צַמִּים
י"צ פעמים ויכוין שהגזרות רעות ישארו צממים ולא יכדו לארץ
וזכו דכ"ך דיצור קשה יהיה נלצ צממים ולא יצא אל הארץ:

מ סגולה להולך לפני מלך או שר ומושל:
יאמר עו"צ פעמים אמתלאי צת כר נצו קודם שיעמוד לפניו ועוד יאמר
מגדל עז שם ה' צו ירוץ (יכוין צו ירוץ גימ' שָׁדִי ר"ת שומר דרך ה')
לדיק ונשגב. ואם הוא ללרכי לצור יכוין שהוא מתעסק לש"ס ויזכיר זכות
אבות אברהם איש החסד ילחם נאצר בגבורה יעקב כליל תפארת משה אחוז
צנלח אהרן אחוז צהוד יוסף אחוז ציקוד דוד אחוז צמלכות:

י סגולה למי שיש פחד:
יאמר ה' הושיעה המלך יעננו ציוס קראנו ג' פעמים. יאמר מזורז נ"ג
ט' פעמים. ויקח צידו חוננו וכשאומו שם פחדו שחד יקיש עליו צ' פעמים.
ויאמר ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכנו הפכת צחליו ג' פעמים. ויאמר
ויחי נועם כלו ישר והפוך. רפאנו ה' וירפא הושיעהו ויושע כי תהלתנו
אחה:

יא כונות פשוטות כשיעשה לדקה:
נ"כ שצמעה הלדקה יכוין לפדות כל נר"ן ונילווי הקדושה והתורה
והמלות והתפלות אשר נדחו ונטצו צקליפות. וצבח הלדקה ילאו מחוך
הקליפות ויחזרו אל הקדושה אל שרשם מנוקות מכל רע ויכוין שה' ילילו
מי"הר ומכל חטא והרפורים רעים ומאכלות אסורות ומכל חולי. ויכוין
שצבח מעשה הלדקה יתצטלו כל המקטריגים מעליו. ויכוין שאם חייב
חיזה סך לחיזה אדם שאינו יודע צין צגלגול זה צין צגלגולים אחרים
מחיזה

כף אחת

ותצילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה ואל תצל מפינו דבר אמת לעולם ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך הק' לשמה ומקיימי מצותיך ולא ימצא בנו ולא בזרענו וזרע זרענו שום פגם ושום פסול ולא יתחלל שמך על ידינו ח"ו. וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהוביך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני בחוניך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ורוחקם קוראים בשמך ומלאים מצות וצדקות ותורה וגמילות חסדים:

אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל הנפוצים בד' כנפות הארץ ובפרט על יושבי א"י ועל יושבי העיר הזו ועל כל הקהל הקדוש הזה ותרחם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה ומרעב ומשבי ומביזה ומכל חטא ותשלח רפואה שלימה לכל חולי עמך ישראל והבריאות תתמיד בריאותם שלא יחלו ח"ו ותצילנו ותציל לכל ישראל מכל נזק ומכל צר ומשטין ומקטרג ומרוח רעה ומדקדוקי עניות ומכל מיני פורעניות המתרגשות בעולם ותפקוד בזרע של קיימא זרע קודש לכל חשוכי בנים והיושבות על המשבר מעמך ישראל תוציאם מאפילה לאורה ויצא הולד בשעה טובה ולא יארע שום צער ושום נזק לא ליולדות ולא לילדיהן ואל ימשול אסכרה ושדין לכל ילדי עמך ישראל ותגדלם לתורתך ומצותיך בחיי אביהם ואמם. ובני ישראל עמך יורדי הים באניות פצם והצילם ממים רבים מיד בני נכר הצילם מטיט ואל יטבעו ינצלו משונאים וממעמקי מים ובני ישראל הולכים ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב והצילם מכף כל אויב ואורב בדרך. וכל האסורים בכלא מעמך ישראל התר מאסריהם ותוציאם לרוחה ותשים ליראתך כל האנוסים ביד גאיב ותחון זכות אבות להחזירנו בתשובה שלימה לפניך והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני. אנא ה' שומע תפלה (אוכף כוזו אזבוגה רחש תמיק) "רחום" חנון "שומר" תומך "מציל" ישר "פודה" חוס ורחם עלינו ושמע תפלתינו כי רחום אתה (אראריתא) אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמין בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה

רחמיך הבטחתנו פתחו לי פתח כחורו של מחט ואני אפתח לכם פתח
כפתחו של אולם וראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב ואין חונן ואין
מרחם וולתך כי חנוניך הם חנונים ומרוחמיך הם מרוחמים כדכתיב וחנותי
את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

ובכן לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חרש בקרבנו ורשפי התעוררות
לבנו באהבתיך ותורתך יתמידו ויתרבו עזרנו אלהי ישענו על דבר
כבוד שמך תחל שנה וברכותיה. ותצילנו משמד ומשבי ומביזה ומכף כל
אויב ואורב ושולל ובוז ותפר עצתם וקלקל מחשבותם תפול עליהם
אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן ותתן בלב השרים להטיב אלינו
ולרחם עלינו אויבינו ילבשו בשת ועלינו תרחם ברוב רחמיך ותאמר די
לצרותינו וכל הרפתקי דעו עלינו יהיו לכפר חטאתנו עונותנו ופשעינו
ותאמר די לצרותינו וכשם שסככת על אבותינו במדבר והצלתם מעינא
בישא דבלעם הרשע כן בצל כנפיך תסתירנו ונהיה מלווים במכסות
והנהגת שמותיך הקדושים ותשמרנו מכל הפסד וכל עלילה הן מהשרים
הן מזולתם אנא ה' הושיענו בזכות אברהם איש החסד יצחק אזור בגבורה
יעקב כליל תפארת משה ר"מ אחוז בנצח אהרן אחוז בהוד יוסף אחוז
ביסוד דוד אחוז במלכות ובזכותם תצילנו מיד אויבינו ותהפוך לבם
מרעה לטובה ויהיה לנו ישוב והשקט ובטח לעבדך באמת בלי
שום טירדה ותזכנו להתרחק מהגאווה והכעס והקפדה וכל גבה לב.
ונהיה מיושבים בדעתנו ונכיר מיעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה
ולא נתכעס ולא נקפיד ונהיה אוהבי שלום ומרבים שלום. ותזכנו להתרחק
מלצנות ושקר וחנופה ולשון הרע ודבור של חול בשבת וכל דבור אסור
ויהיה רוב דבורנו בתורה ובעניני עבודתה ותאזרנו חיל לשמור לפינו
מחסום מחטוא בלשוננו. ותזכנו להתרחק מתאות תענוגי והבלי הע"הז
ונאכל לשבוע נפשנו וכן בכל צרכינו יהיה כל מעשינו לש"ש. ותזכנו
להיות שמחים בעסק תורתך ובמצותיך ולהיות בטחונינו בך תדיר ויהיה
לנו לב שמח לעבודתך. וברב רחמך תזכנו להשלים תקון נר"ן בגלגול
זה ולא נאבד ח"ו ותזכנו לעסוק בתורתך הק' ולכוין לאמיתה של תורה
ותצילנו

כף אחת

אע"ה נתת לנו עשרת ימי תשובה לכפר על חטאתינו תתמלא רחמים עלינו ותבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות וכמו שכבש א"א את רחמיו לעשות רצונך בלב שלם כן יכבשו רחמיו את כעסך ויגולו רחמיו על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפני ולפנים משורת הדין ותביט בדם הברית שמל אע"ה ביום הכפורים ותכפר כל עונותינו ככל צדקותיך (פכ"א פ' כ"ט) ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך. אל מלא רחמים גלוי וידוע לפניך כי בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו בהעלותינו על לבבנו רוב קצורינו בעבודתך ובעסק תורתך וקיום מצותיך ונמס לבנו בקרבנו והיה למים מה נענה ומה נאמר כי הצר הצורר בחברת החומר העכור היו בעוכרינו גם אסור נלוה עמם אסורים ולטושים בגליות קשים גלות הנפש והגוף. אמנם גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ולשקוד על דלתותיך כי טוב יום בחצריך מאלף בחרנו ויראים וחרידים אנחנו מאימת דינך הקדוש. ע"כ באנו אליך בכפיפת ראש ונמיכת קומה וחלישות חיל להזכיר ולעורר רחמיו ולהזכיר זכות אבותינו הקדושים ובזכותם תתמלא רחמים עלינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ואתה בטובך תעורר רחמיו ונהיה נקיים מכל טומאה וחלאה וזוהמא ויעלו כל ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו ויתבררו ויתלבנו במדת טובך. וברב רחמיו תתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה טובה חיים של חילוף עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת חטא חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים וקרע רוע גור (קרע ששן) דינינו ויקראו לפניך זכיותינו:

אל מלא רחמים יהמו נא רחמיו עלינו לקבל ברצון הכנעתנו והרהורי תשובתנו ותקיים לנו מה שהבטחתנו על יד עבדיך חכמי ישראל הבא לטהר מסייעין אותו ובשגם לבנו אטום סתום וחתום ולא אתנו יודע זו היא ביאה זו היא שיברה רב להושיע האר עינינו אשר בגדל רחמיו

הארץ ונשמות ערטילאות הפזורות בין הגוים ועי"ז נתארך גלוינותנו ושם
 מקדשנו וגלה יקרינו ובכן במרירות נפש וחרטה גמורה באנו לבקש
 רחמים וסליחות ויה"ר מלפניך יהוה או"א אב הרחמן שתרחם עלינו
 העניים והאביונים מרים ונאנחים ועתה יגדל נא כח ה' ותפליט הקליפות
 כל הניצוצות הקדושות וטפות קרי וזרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל
 בגלגול זה וגלגולים אחרים ותחזור לקבצם בקדושה שנית והיו למאורות
 בכח שם הקדוש ב"ט (יכוין סיוולא מפסוק צזנוע יקצץ טללים ופסוק כי צי חשק
 ואפלטפו והוא גימטריא חסיד) ושם הקדוש חב"ו היוצא מפסוק חיל בלע
 ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ותקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי
 ארץ וקיים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אליהך את שבותך ורחמך ושב
 וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אליהך שמה ותגאלנו גאולת עולם
 על"ש על"י על"ת על"ק ע"ל אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד
 החתומים ונאחזים במדות העליונות הגדולה והגבורה והתפארת והנצח
 וההוד יסוד ומלכות ותתקן אשר פגמנו ותיחד אשר הפרדנו ותלקט אשר
 פזרנו וברחמך הרבים תשמרנו מכל רע מעתה ועד עולם ותשפיע עלינו
 שפע קדושה וטהרה לעבדך באמת אנו וזרענו וזרע זרענו "רחום" חנון
 "שומר" תומך "מציל" ישר "פודה" (יכוין צ"ת שהוא רחש תמ"ף שם קדוש)
 חום ורחם עלינו וקבל תפלתנו כדכתיב לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה
 וכתיב כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו
 אליו שמע יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ח תפלה סקדתי לומר ציוס הכפורים קודם מנחה. יאמר פ' העקידה
 ופכשת ושחט אותו על ירך המזבח לפונה לפני ה' וזרקו צני חסדן
 הכהנים את דמו על המזבח סביב:

יהי ר"מ דיהך אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ותזכור
 לנו עקידתו של יצחק אבינו בן אאע"ה אשר בימים האלה בזמן הזה
 בעשור לחדש תשרי היתה עקידתו בהעלות המנחה ובכן ברב רחמך
 תזכור לנו כאלו אפרו צבור ומונח ע"ג המזבח ותביט באפרו לרחם עלינו
 ובזכותו וזכות אאע"ה שנתנסה בעשרה נסיונות ובתפלתו וגם בזכות יעקב
 אע"ה

כף אחת

אותיות שם פ' ברב רחמיק האיר כל שרשי נר"ן שלו הרמוזים וכלם אחווי אותיות שמו ויושפע עליהם שפע רב ממקום שלהם ויאירו וישפיעו ויאמצו כח בענפי נר"ן שלו אשר בגופו ומקיפיו ותבטל מעל פלוני כל גזירות קשות ורעות אנא בכח גדולת רחמיק מחיה חיים יחייהו וישלח דברו וירפאהו רפואה שלימה לאורך ימים ושנות חיים כי"ר:

¶ לזכור יכא ה' סכולה שתזדמן לו כלס הגונה יתפלל זכונה תפלה זו: רבש"ע בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם ועשית לו עזר וצויתנו לישא אשה ולהוליד בנים והחמירו עבדיך רז"ל שלא לאחר מצוה זו.

ויען חיי האדם בע"הז ובע"הב תלויים כמעט באשה ובע"הר אין עוד נביא ולא בעלי רז"הק לדעת איזו ראויה כדי לקיים מצותיך. לכן בלב נשבר באתי להפיל תחינתי לפניך אב הרחמן ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלי ותזמין לי בת זוג נאה יראת ה' ובעלת מדות טובות ובעלת מז"ט וטובת שכל ומוצלחת ומבורכת כי בזה אוכל לעבור עבודת הק' בלי טרדה. והיה הנערה אשר ידברו לי עליה והיא ראויה ויש לה יראת ה' ומדות טובות ומז"ט והוגנת לי ברחמיק הרבים תחון עלי ותטה לבי לגמור הדבר באופן שאוכל לקיים מצותיך וטוב לי בעו"הז ובע"הב אל מלא רחמים "רחום" חנון "שומר" תומך "מציל" ישר "פודה" (יכוין צסס רחש תמיה) עזר"ני עדכ"ש עשה למען שמך כו' חנני וענני ושמע תפלתי (יכוין צסס אראריתא) כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה (יכוין אוכיץ אזבוגה) יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

¶ תפלה לומר צמוק ר"ה ויו"הכ צעת למירת ש"ץ ונפכי חטאינו והיא תפלה קדושה. אמנם אנכי תקנתי הלשון וישצתיה על מכונה לפק"ד צחוספת נפק צס"ד:

רבש"ע בושנו מאד ונמס לבנו על אשר פגמנו באות ברית קדש בכמה מיני פגם ובפרט כמה מיני קרי וטפות זרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצוה באונס וברצון בגלגול זה וגלגולים אחרים וגם נשמות עשוקות בקליפות הנפוצות בארבע כנפות הארץ

ג אם נראה שנתעצרה כל מ' יום כל יום יתן פרוטה ללדקה לעילוי נשמתו של ר"מ כדי שיהיה צן זכר. אלהא דר"מ ענני:

ד לקדש עלמנו צמותך לו תמיד ושניהם יהיו צמחצות טהורות לכוליד צן זכר ולהנשיך נשמה נצחית חסד ויכוין שם שדי וליכופיו: לקבל ישראל שהם צלעך מלחמות וכיולא:

יהרמ"י או"א אב הרחמן שתתמלא רחמים עלינו ועל יושבי העיר הזו וכל גבולה ותצילנו ממלחמה וממצור ומשבי ומביזה ותרחיק גייסות האויבים מכל גבול ארצינו לא יקדמו על ארצנו מגן ולא ישפכו עליה סוללה והאויבים אשר בקרבנו תכניעם ותשפילם ותפר עצתם ותצילנו מכל אויב ואורב ושולל ובוזז תפול עליהם אימתה ופחד (יכוין צ"ס תעא"ו) וכל צדקות ישראל ות"ת אשר עשו ולמדו בעירנו ובעיירות אשר בגבולנו יזכרו לפני כסא רחמיך ותבטל מעלינו ומעל ישראל אשר בעיר (פלוגי) כל גזירות קשות ורעות (קרע שטין) ותחון עלינו ועליהם מאוצר מתנת חנם ככל צדקותיך ותצילנו מכל רעב ויוקר השערים אל מלא רחמים תן שלום בארץ תן שלום במלכיות ושררות ובצל כנפיך תסתירנו בזכות אע"ה איש החסד ובזכות יצחק אע"ה אזור בגבורה ובזכות יעקב אע"ה כליל ת"ת ובזכות משה רבינו מהימנא אחוז בנצח ובזכות אהרן כהנא רבא אחוז בהוד ובזכות יוסף הצדיק אחוז ביסוד ובזכות דהע"ה אחוז במלכות עזרנו אלהי ישענו ע"ד כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. רחום חנון שומר תומך מציל ישר פודה (רחש תמ"ף) הצילנו מכל צרה וטרופ ובלבול עשה למען כו' כן יאמר אחר י"צ פ' מז' יענך. ואחר ל"ח פעמים ויהי נועם. כח"ס צסנסן ליאיר וכן יאמר עוד צתפלה שאחר התהלים קודם ותקרא לשצוים דכור:

ה אחר פסוקי לקוטי תהלים צלותיות שם החולה יאמר תפלה זו: יהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו ותעשה למען רחמיך ולמען שמותיך הקדושים הכתובים בפסוקים אלו שקריתי לפניך ושמותיך הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם ובזכות פ' אלו אשר ראשיהם

כף אחת

לקיים מצות ת"ת ומצות ציצית ותפילין והריני מוכן לקיים מצות ק"ש ותפלת שחרית הם והמצות הנלוות והכלולות בהם. ואני מכוין בכל לעשות נח"ר ליוצרינו שלא ע"מ לק"פ בשום צד ואני מכוין בכל לדעת רשב"י הקדוש והריני מקבל עלי כל תרי"ג מצות דאורייתא ומצות דרבנן הם וענפיהם ואתה האל הטוב ברוב רחמין תצילנו מיצ"הר ותזכנו לעבדך באמת. כי"רא ויהי נועם ה' אלהינו וגו':

ב למלטעך על סחורותיו אשר הם צדך ים או יצסה. יקח עשרה אנשים שילמדו תכילים ויוסיפו צתפלה שחמך התכילים נסח זה:

יהרמ"י או"א שתתמלא רחמים על פב"פ ותבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות וכל נכסיו וסחורותיו אשר לו בעיר זו ובעיירות אחרות ובכל מקום שהם בין בים בין ביבשה אתה ה' תשמרם מכל רע ותסתום פי המקטריגים עליו ועל נכסיו ולא תעשינה ידיהם תושיה ותצילהו לו ולנכסיו מכל צר ואויב ומכל שולל ובוזז ובצל כנפיד תסתירהו וכל צדקתיו אשר עשה (ואשר השתדל בלימוד היום) ות"ת שלומד הכל יזכר לפני כסא רחמין לרחם עליו ועל נכסיו בכל צדקותיו וזכות אבותיו יגן עליו ועל נכסיו מעתה ועד עולם אמן כן יהי רצון:

ג לעורר רחמים אם יזכה להוליד צן זכר:

א יום שחטצול הלשה יתן שמן לעילוי נשמת כ"מ ויחמך קודם: הריני מנדב שמן זה למאור לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הנס כרי שהקב"ה בזכות ר"מ יזכני להוליד הלילה הזו הבאה לשלום ותתעבר אשתי פב"פ מבן זכר לחי"ט ולקיימא זרע אנשים לעבודתו יתברך אלהא דרבי מאיר ענני:

ב צלילה שחך ק"ש קודם שיטכז יחמך זה ג"פ:

יהר"מ אחיה אשר אחיה (יכוין קצלתו שיש צו ד' סותיות חלק הא יוד הא כמו גדול פשוט או מורכב לכל דבר. קודם ליהי מורכב על סוד סלכות הים הים ויכיה) שהלילה הזו תתעבר אשתי זו פב"פ מבן זכר וחכם ונתת לאמתך זרע אנשים ונפש חכמה בכחך הגדול לעבודתך כן יחי רצון אמן:

קשר גדול סימן כד עד

מז כשהיה להאר"י ז"ל לפרוע שכר שכיר היה משתדל לפרועו קודם מנחה שהיה לומר איך לעמוד להתפלל מנחה לפני ה' וזאת לידי מלוא גדולה ולא קיימתיה. ומזה יקח האדם מוסר שקודם מנחה יכוין רעיוניו ויהרהר תשובה ואם יוכל ללמוד קודם מנחה מעט טוב מאד:

טוב צנקה צרכה ראשונה דערצית יאמר אשר צדצרו מעריצ ערצים צחכמה. פותח שערים צחכמה. כ"כ האר"י ז"ל:

חי לשמירה טוב מאד לומר ויהי כועס כלו ישר והפוך ז' פעמים ויכפול פסוק אורך ימים אשציעהו:

יט לשמירה מצד' יהודה חסיד. יאמר פסוק אתה סתר לי ישר והפוך צטחו זה' עדי עד כו' ה' עז לעמו יתן ור"ת הפסוקי' אצ"י:

כ טוב מאד לומר י"א פסוקים המתחילים צנו"ן ומסיימין צנו"ן והוא תועלת להכלל מעין הרע וכתב רבינו יהודה חסיד צכ"י שלל יש זהם אות ס' שהקוראן מצריח שטן ממנו:

כא טוב לומר ג' פסוקים ה' לצלות עמנו כו' ג"פ ויכלל מכל לרה. ה' ילינו מכל חטא ויזכנו לעסוק בחורחו הק' תורת חיים:

ת ו ש ל ב ע

כף אחת

בינ"ו עמ"י עש"ו

א נסח תפילה לנביא שאמר לקום ואין לו שעות להתפלל התפלה הכוללת אשר צתחילת לפוך שמיר. יאמר זו דרך קלכם צכ"א ש' אמי"ר:

ליקו"בהו בדחילו ורחימו וכו' הריני מקבל עלי אלהותו יתב' ויראתו ואהבתו והנני עבד להש"ית. והריני מקיים מצות ואהבת לרעך כמוך והריני אוהב את כל אדם מישראל כנפשי והריני מכוין

קשר גודל סימן כד

עמו ועיין צס' פרי ע"ח הנדפס בקרוצ כונה סודות צגיונ' הלזו של פ"ז
גי' לצנ"ה כו' עש"ז:

ו צעירה יאמר פסוק ה' ימלוך שני פעמים מקרא וא' תרגום כי צא
סוס פרעה כו' כי לה' המלוכה כו' והיה ה' למלך ולא יאמר פ' שמע
ישראל האר"י ז"ל:

ז בנסח ישתבח ז"ל גדולה וגבורה ותפארת כו' מהולל בתשבוחות התיו
צחיריק כו' מלך אל חי העולמים. האר"י:

ח בצרכת יולר אין לומר והתקין מאורות נשמה עולמו אשר צרא. פרי
עץ חיים דל"ג ע"ג:

ט ק"ס. כשיגיע לפ' ויאמר תקח היליות גם צידך הימנית ושרשיהם
צמחאלית ותציע ותסתכל זהם צכל פ' לילית וכשתאמר וראיתם אותו
תעצירם ע"ג עיניך ותנשקם שזו מלוה מן התורה לראות היליות וצפ'
אני ה' אלהיכם יכוין לקיים מ"ע של זכירת יל"מ:

י חנות ויליז. כשתגיע לודצרו חיים כו' צתיצת לעד תנשק היליות
ותעצירם על גצי עיניך ותניחם מידך שישתלשלו למטה כדרכם
האר"י ז"ל:

יא בקדושה יכוין לקיים מ"ע ונקדשתי צחוך בני ישראל ותזהר מאל
לכוין הרגלים בקדושה:

יב קודם הסרת התפילין יאמר פ' והיה אם שמוע תשמע בקול ה'
אלהיך והישר צעיניו תעשה והאזנת למלותיו ושמרת כל חקיו כו'
עלי"ך כ"י אכ"י יהו"ה רפא"ך ויכוין צד' יודין דע"ז ויסיר תפלה של
ראש מעומד וילניענה צכיס ויסיר התפילין של יד מיושצ וילניעם צכיס.
שער רוח"ק מהאר"י ז"ל:

יג יאמר אחר כל שלש תפלות מוזמור לדוד ה' רועי ומזמור אלהים
יחננו. האר"י ז"ל:

יד צתפלת מנחה עוצ לומר העקידה עד והארץ אזכור:

טו צתפלת מנחה היה רצינו האר"י ז"ל כותן לדקה אך לא צערצית שהוא
זמן דין:

מוסף של שנת לצד ואמר יעלה ויצא צעזודה צעניהם א"ל לחזור. מחצ"ר
סימן רס"ח והרב חק"ל נר"ו האריך לחלוק על זה. ואני צעניי עומדתי
על דברי קדשו וצמקומי אני עומד ונדפס עתה ס' ש"ץ ומוכח שהרב
המגיה נר"ו ד"ר וד"ר א' ודרנ"א ורנ"צ ע"א מר ניהו סר המסכי"ם את
יוסף כנ"ס צמחצר ע"ס ואנכי איש לעיר צמקום אחר כתבתי צאורך.

ה' צרחמיו יאריך ימינו צטוצ לעצודתו ויוסיף לנו שנות **חיים** :

ברי שלא להניח הנייר חלק מע"י כתיב קלת מנהגים ואזהרות השייכות
צומן תפלה צס"ד :

א ירגיל אדם עלמו לפנות צצקר קודם תפילה כי יש כוד צדצר וכנ"ס
רז"ל הרולה לקצל עליו עול מלכות שמים שלימה יפנה ויטול ידיו כו' :
ב ראיתי להרב הקסיד המקוצ' המופלא מהר"ס שרעצי זלה"ה שהיה
נזהר לדצר שום דיבור חול קודם שיתחיל הזמירות והיה אומר שכן
לריך ע"פי סוד :

ג אחר פ' העקדה קודם רצס"ע יאמר פ' ושחט אותו על ירך המזבח
לפונה לפני ה' וזרקו צני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב
ויכוין לפונה לפני ה' וזרקו לירוף **ה' ירף** לפונה גימטריא עסמ"צ ויאמר
יהר"מ **י' ר' ר' א'** וא' שתתמלא רחמים עלינו ותזכור לנו עקידתו של ילחק
אזינו צן אצרהם אזינו ע"ה כאלו אפרו לצור ומונח ע"ג המזבח ותציט
צאפרו לצטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות ותזכינו לחזור צתשובה
שלימה ותלילנו מילה"ר ומכל חטא ותאריך ימינו צטוצ ושנותינו צנעימים
וכמו שכצס אצרהם אזינו את רחמיו לעשות כו' :

ד כשיאמר אל נקמות יכוין שינקום הקצ"ה נקמת י' הרוגי מלכות
והגופין קדישין יצרכו ניאולי הקדושה וני' המלכים דמיתו והנשמות
שצעשייה כ"כ האר"י זל"ל :

ה יזהר מאוד לומר צרוך שאמר צנסח פ"ז תיצות ויאמר המהולל צפ"ה
עמו ולא צפי עמו כי צפ"ה גי' פ"ז כ"כ האר"י זל"ל ורצים שאלו
משום גימטריא זו נעוות הלשון כי ע"פ הדקדוק זל"ל צפי ומלאתי צס'
כונת היסן כי צרוך זה הוא כנגד תיקון י"צ סוד הפ"ה ולכך זל"ל צפה

קשר גודל סימן כג

כג

ח קטן אפילו הגיע לחינוך אינו מוסיף אחרים י"ח אף שהלל מדרגת הרב פר"ח:

ט זהלל אפי' עשרה קורין כאחד ומוסיפים את הרבים י"ח:

סימן כד. קצת דיני מוספין. אלו הן הנצ"רפין:

א העקר לומר את מוסף יום ר"ח וכיולל ולא יאמר ואת מוסף פר"ח
ב בשבת ור"ח אם אמר את מוסף יום השבת הזה ויום ר"ח הזה ולא אמר את מוספי נראה שאל"ל לחזור דמ"ש את מוסף יתפרש על כ המוסף וכבר פירש שבת ור"ח ומ"ש הרב צית יהודה צקופו דצי"ע ר"ח אם אמר מוסף חוזר שאני התם שאינו ניכר דאינו זוכר ר"ח וק"ק על כ הנו' דלא זכר תשו' מהר"י צי רב צשו"ת הרב המצי"ע (כ"כ זה שנים בזכרונותי ועתה נדפס ס' ש"ל והרב המגיה שם האריך מאוד מדף רכ"ח והנמשך והסכים כמו שכתבתי):

ג אם צר"ח או שבת וכיולל שהי"ל לומר את מוסף ואמר את מוסף אינו חוזר. הרב הנו' דרכ"ע וכמ"ש הרב הנו' נר"ו על דברי צמח"ל ואכת"ל:

ד אם צמקום תפלת שחרית התפלל תפלת מוסף מפני שחש שצמקום התפלל שחרית ונזכר אח"כ שלא התפלל שחרית יתפלל תפלת שחרית לצד ותפלת מוסף יכל ידי חובתו אבל אם כשהתפלל מוסף היתה כונת להתפלל שחרית אלא שטעה ונזרקה מפיו תפלת מוסף לריך להתפלל שחרית ומוסף. הרב המגיה דרכ"ע ועינ"ש ד"ר וד' ר"א:

ה אם התפלל י"ח צמקום מוסף והזכיר יעלה ויצא צעזודה יכוי לחזרת תפלת ש"ץ. שם:

ו נסתפק אם התפלל מוסף או טעה וצמקום מוסף התפלל שחרית שהוא י"ח אלא שהוא מקופק אם הזכיר יעלה ויצא צעזודה או לא יכוי לחזרת תפלת ש"ץ. הרב הנו' שם:

ז בשבת ח"ה אם התפלל מוסף של חש"מ ולא זכר שבת כלל רמ צמתימה זכר וחתם מקדש השבת וישראל והזמנים וכן אם התפלל מוסף

- כה** והתפלל שחרית של שבת שמים והתפלל ראשונה אתה קדשת וז' ישמח משה ח"ל לחזור. הרצ המג' הכ' דקע"ד:
- כו** וסינו דוקא כשחזק צפיו חזל אם דעתו היה לומר אתה קדשת לתשלוטין חוזר ומתפלל:
- ק** מי שלא התפלל ערבית ר"ס והתפלל שחרית שמים ולא אמר יעלה ויצא בשמים אינו חוזר כנה"ג בשם מהרי"ט ודעמיה ופר"ס:
- כח** אם שכח ערבית צמ"ט מתפלל שחרית שמים ואינו מזכיר אתה סונגתו בשמים הרדס"ז סי' עק"ה:
- כט** אם אמר אתה סונגתו ראשונה ולא בשמים חוזר ומתפלל עמ"ס הרצ המגיה הכ' שם ע"ג:
- ל** מי שהתפלל ראשונה לשם מנחה והשמייה לתשלוטין ועשה צהל מנחה שלא שאל מער חוזר של מנחה וח"ל לחזור בשציל התשלוטין. פר"ס:
- לא** מי שלא התפלל מנחה ציוס שלפני יום שאלת המער ומתפלל ערבית שמים ישאל מער בשמיהם ואם לא שאל מער צתשלוטין צדיעסד ילא. צר"י סי' ק"ס:

סימן ב"ג. דיני הלל. אישור בולל:

- א** חין לעשות קודם קריאת ההלל למי שיכול חנל מאן דחליש לציה מותר. צר"י סי' תכ"ז:
- ב** מלות קריאת ההלל מעומד. ש"ע שם:
- ג** צר"ס לריך לקרא ההלל בדילוג. שם:
- ד** צימי הדילוג צמלכות ח"י ומלרים חין מצרכין על ההלל ויש מקומות שנהגו לצרך. שם:
- ה** צן ח"י ודעתו לחזור וצס"ל נעשה צמקרה ש"ץ וצירך על ההלל ילאו הלצור צצרכתו וחול לא צירך לצעלה שו"ת סיים שאל. סי' ז"ס:
- ו** צימי הדילוג היחיד אינו מצרך עליו. סי' תכ"ז:
- ז** נשים פסוקות מכל הלל ולדעת ר"ת וקיעתו אם כלונס לקרות יכולות:

קשר גודל סימן כב

ואם נחזיק להתפלל ראשונה לערצית ושניה לתשומין חלל שמישה ולא
הצדיל צראשונה ילא וכל שאמר לנו דרך היה דעתו סגוי. כן עיקר זה
כונת הסר"ם ופיין מ"ש הרב המגיה דף הנו' ודוק:

שוב אם הצדיל צשתיסן או לא הצדיל צשום אחד ילא ואם כיון צראשונה
לערצית ושבת להצדיל לא יצדיל צשניה שיהיה לתשומין. שם:

דן אם לא הצדיל צשתיסן ושהיה קודם שהצדיל דקיי"ל דלריך לחזור
ולתפלל ילא י"ם מתפלת התשומין דכדן התפלל ערצית דיש כוס
לפניו וכבר ילא גם מתשומין חלל דאמר כך עשה ונחסיי צתפלה.
צ"י שם:

יט התפלל י"ם צמנחת שבת ולא הזכיר שבת יתפלל ערצית שתיים וצשניה
לא יצדיל ויתפלל אותה צתורת גדזה. אחרונים:

כ וכן צמנחה של ר"ה אם לא אמר יעלה ויצא יתפלל ערצית שתיים
והשניה גדזה וכן אם עשה צמנחת יו"ט והתפלל י"ם ולא צלילה ר"ה
או י"ט שני יתפלל לחוצה. אחרונים ופיין צמחצ"ר ודוק:

כא שבת להזכיר ר"ה צמנחה והיה ר"ה ע"ש ולא נזכר עד שהשיכה
לא יתפלל תפלת התשומין דלריך שתיים צתורת גדזה ואין גדזה
צשבת וכן לכל כיוולא צזה. מחצ"ר שם:

כב אם נאנס ולא התפלל מנחה צע"ש מתפלל שתיים של שבת הראשונה
לערצית והצ' לתשומין. ואם התפלל הצ' של חול איכא פלוגתא
ולא יתפלל גדזה משעם האמור. אחרונים והרב המגיה צ"ץ דף עק"צ:

כג אם עשה ולא התפלל מנחה צערצ ר"ה מתפלל של ראש חודש
צראשונה ולא צשניה ואם לא הזכיר יעלה ויצא צראשונה והזכיר
צשניה לריך לחזור ולהתפלל פעם ג' לתשומין חלל אם לא הזכיר צשתיסן
אינו לריך לחזור כי' ק"ם ואחרונים ושה"ש הרב המגיה הנו' דקע"ג
ע"ל ודוק:

כד אם היה ראש חודש שני ימים ולא התפלל מנחה ציים ראשון של
ר"ה כשתתפלל צליל צ' של ר"ה שני תשלוח ח' לחוצה ואחת
לתשומין ואם לא הזכיר צראשונה והזכיר צצ' ח' לחזור. פ"ח שם:
המתפלל

ח מתעסק צנרני לצור שפעור להתפלל ומתוך העסק עבר זמן תפלה
א"ל להשלים בזמן תפלה שלאחריה. ע' צר"י ומחצ"ר שם:

ט מי שלא התפלל מוסף ולא נזכר ויהי ערצ ולא התפלל מנחה ואין
סהות להתפלל שתיבן יתפלל מוסף ומנחה יש לה תשלומין מג"א
סימן רפ"ו ודבר משה סי' כ"א:

יוד אין תשלומין לקריאת שמע וזרכותיה כלל לא לצרכות ולא לק"ש.
ומחצ"ר סימן כ"ח:

יא כשמתפלל לתשלומין צריך שתהיה שניה לתשלומין ואם הפך לא ילא
ידי תפלת התשלומין ולריך לחזור ולהתפלל אותה והיינו שגילה דעתו
דהראשונה אמרה לתשלומין. סי' ק"ח ואחרונים ודלא כחולקים:

יב טעה ולא התפלל ערצית יתפלל שחרית שמים לאחר שיתפלל יוצר
וי"ח צרכות יתחיל אשרי ואחר כך יתפלל תפלת י"ח צציל תפלת
ערצית וכשמתפלל מנחה שמים המנהג לומר אחר מנחה אשרי ויאמר י"ח
צעד שחרית ואם מתפלל ערצית שמים אחר שהתפלל הראשונה לערצית
לא יאמר אשרי צלילה אלא ישהא כדי הילוך ד' אמות ויאמר י"ח צעד
מנחה. שם ואחרונים ומחצ"ר:

יג א"ל תחנונים עד אחר תפלה שניה. הלבוש והרמג"א וכן עיקר:
יד ש"ץ ששכח ערצית לא יתפלל למחר אלא שתי תפלות הא' צלחש
לחוצת שחרית והשניה צקול רם לתשלומין וגם להו"א מי שאינו
צקי. הרדצ"ז סימן שס"א והפ"ח והרצ יעצ"ץ צסידורו דקמ"ט ע"צ וכן
עיקר ודלא כהרצ המגיה צס"ץ דף קע"א שפקפק בזה ועמ"ס צר"י
ומחצ"ר סי' רי"ג:

טו היכא דלא התפלל ערצית והתפלל שחרית ויהיז דעתי' צחזרת הפ"ץ
לתשלומין ילא י"ח. צר"י שם:

טז טעה ולא התפלל מנחה צצצת מתפלל צמ"ס ערצית שמים של חול
מצדיל צראשונה צזמנה עתה ואינו מצדיל צשניה שהיא תשלומין של
צצצת. ואם לא הצדיל צראשונה והצדיל צשניה שניה עלתה לו ראשונה לא
עלתה לו דכיון דלא הצדיל צראשונה מוכח שכיון צה לתשלומין ולא ילא
ואם

קשר גודל סימן בא

ושכח יכול לכוין ללכת עם ה"ץ. כ"ל. ועיין מ"ס הרצ המגיה צשלומי
לזור דרכ"צ ע"ג:

יא ש"ץ ששכח ולא אמר יעלה ויציא צשחרית אינו חוזר שתפלת המוספין
לפניו חזל אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרלה שאין צזה
טורח לזור סי' קכ"ו:

סימן כב. קצת דיני התשלומין למי שלא התפלל.
פרט וכלל:

א אין תשלומין חלל לתפלה הסמוכה צלצד שחם טעה או נאנס ולא
התפלל שחרית מתפלל מנחה שתיס הראשונ' מנחה והשני' לתשלומין
וכן ממנחה לערבית ומערבית לשחרית. סי' ק"ח:

ב אם לא התפלל לא שחרית ולא מנחה מתפלל ערבית צ' לתשלומי
מנחה חזל שחרית אין לה תשלומין וכן צשאר תפלות. שם:

ג מי ששכח להתפלל שחרית ומוסף ונזכר צמנחה יתפלל מנחה ואחריה
מוסף ואח"כ תפלת שחרית ואם התפלל תפלת מוסף קודם מנחה
יאל. צר"י שם ועיין צק"א שם:

ד הא דמשלים התפלה שהפסיד דוקא צזמן תפלה חזל שלא צזמן תפלה
לא. סי' ק"ח:

ה הא דמשלים היינו צעודו עוסק צתפלה העיקרית אחר ששהה כדי
הילוך ד"א לריך להתפלל תפלת התשלומין חזל אם הפסיק והלך
לעסקיו שוב אינו מתפלל תפלת התשלומין ויש חולקין הלכך יתפלל צתורת
נדצה. אחרונים שם וע' מהצ"ר וצק"א:

ו מוסף ליתיה צתשלומין שהוא אינו משלים ואין אחרים משלימין לו
ונעילה הכי נמי אינם מפסיקין צתשלומין לא משחרית למנחה ולא
ממנחה לערבית. מהצ"ר:

ז הזיד ולא התפלל אין לה תשלומין אפילו צתפלה הסמוכה ואם רלה
יתפלל נדצה וא"ל חידוש. שם סי' ק"ח:

קשר גודל סימן בא ע

ב שחרית ומנחה אם לא אמר יעלה ויצא חוזר ואם נזכר קודם שהתחיל מודים אומרו במקום שנזכר. שם:

ג אם אמר צרוך אתה ה' ונזכר יאמר למדני חקיך כמי שקורא פסוק ויאמר יעלה ויצא ויאמר תשלום הצרכה צ"י המחזיר שכינתו אך צלילה שהדין הוא שאין מחזירין כשאמר צ"י יגמור המחזיר שכינתו לליון ויאמר מודים (הריעצ"א פ"ק דתעניות שלמי לצור דר"ך ע"ד):

ד אם לא נזכר עד אחר שהתחיל מודים אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרלה ואם לא נזכר עד שהשלים תפלתו חוזר לראש ואם רגיל לומר תחנונים ונזכר אחר שהשלים תפלתו קודם שיעקור רגליו חוזר לרלה. שם:

ה אם אמר בקשה צ"ת שהזכיר זה ר"ח ושכח ולא אמר יעלה ויצא אינו חוזר (תשו' שצ"ס לקוטי פתק והסכים עמו הרב המגיה צ"ץ דרכ"צ):

ו לא זכר יעלה ויצא בשחרית ולא נזכר עד שהתפלל מוסף מתפלל מנחה שתיים. שיעורי צרכה סי' תכ"ז משם הרש"א:

ז אם עמד להתפלל מוסף ואמר ג' ראשונות על דעת להתפלל מוסף ונזכר שלא אמר יעלה ויצא אומר תפלת שחרית ואומר אחר ג' ראשונות סיום תפלת שחרית אף דג' ראשונות לא אמרם אלא ע"ד תפלת מוסף. מחצ"ר סי' הנז':

ח אם הוא מתופק אם הזכיר יעלה ויצא אף שנזכר מר"ח סמוך למקום ההזכרה חוזר וא"ל לחזור בתורת נדצה דהנסיון יוכיח דאחרמי כמה זמני דנז' מר"ח ואח"כ אינו אומר יעלה ויצא ויודע צעלמו ודאי. צר"י משם מהר"י מולכו וכן דעתי הקלרה כמדובר:

ט מי ששכח ולא אמר יעלה ויצא וכיוצא יכוין דעתו וישמע מהש"ץ כל י"ח צרכות מראש ועד סוף כאדם שמתפלל לעלמו ולא יפסיק ולא ישיח ופוסע ג' פסיעות לאחוריו. סי' קכ"ד ועיין לעיל סימן י"ד מאות ט"ז עד כ':

י גם מי שזיתו סמוך לצ"הכנ ועומד בחלון הפתוח ומתפלל עם הלצור ושכח

קשר גודל סימן כ

לעולם ועד שאמרו משה רצע"ה וזקדושה קצנו פ' ימלוך ה' לעולם כו' ותירץ דלפי שמתרגם סדר קדושה נקטי הפ' שאמר משה רצינו לתרגמו לפי שאין תרגום זכרונים ושמע צם הרא"ש שאמר כי קצלה צידו שעל תרגום פ' ימלוך ה' לעולם ילאת צ"ק ואמרה ליונתן צ"ע מי הוא זה שמגלה סתרי לבני אדם מפני שיש בו קץ משיח עכ"ל והר' אליהו רצח כתבו משם הרא"ש צפשיטות וק' דהרא"ש עלמו צתוספותיו פ"ק דמגילה כתב וז"ל ונראה שתרגם איוצ משלי תהלים שהרי הם מתורגמים צידינו וגם ציקש לתרגם דניאל וא"ל צ"ק דיין דאית ציה קץ משיח וי"מ שאחד מן התנאים שלאחר יונתן בן עוזיאל תרגמו ולא תרגם דניאל משום דאית ציה קץ משיח עכ"ל הרי להדיא דקצר הרא"ש דצ"ק ילא על דניאל לצד וזה הפך מה ששמע משם הרא"ש הר"ד אצוררהם:

תפלה לדוד יאמר זכונה עלומה והכנעה. האר"י:
יאמר קוה כו' אין כאלהינו כפי הפשט אין כאלהינו כנגד צל דנצוכדנלר גזר שישתחוו לללם אין כאלהינו נגד מדת דאחשורוש מכרנו להמן לעצדים אין כמלכנו כנגד יון דאלכסנדרוס מלך צכל העולם אין כמושיענו נגד עשו. ודוק כי קלרתי:

כל פעם שאומר פטום הקטורת ל"ל אתה הוא ה' אלהינו שהקטירנו כו' וצקוף לומר ה' לצלות עמנו כו' ה' לצלות אשרי אדם כו' ה' הושיעה המלך יצ"ק וערצה לה' מנחת יהודה כו' ותו לא. האר"י ז"ל:

עלינו לשבח ל"ל צאומה ויראה זכונה ושמחה ומעומד וראיתי מה שהשיג הרב המגיה צס"ץ דף זק"ן עלי והאמת אחר כמה שנים שהיה כתוב צרמזי שמ"כ גימ' ומעומד נזדמן לשעה ס' הכלצו וראיתי הרמז שם שאומר גימ' ונשמע משם הענין וכתצתי בגליון צמקום לר' ועמ"ש צכלצו כו' ולא מחקתי או שנית הכתוב לעיל כי עין רואה ולא היה לריך ועיין לעיל סי' י"ד דין ט"ו ואין להאריך צפטופטי דצרי' ומיני ומיניה יתקלם עלאה:

סימן אך. דיני יעלה ויבא. ישים אור בו:

שכח ולא אמר יעלה ויצא צליל ר"ח אפילו צליל צ' של ר"ח אינו חוזר. סימן חכ"צ:
שחרית

כב יום מילה אין נופלים ע"פ צצ"הכנ אפי' שאין המילה נעשית אלא צצית אס יש אצי הצן או סנדק צצ"הכנ סגי ואף אס אין אצי הצן צעיר או שמת. קרוציו הולכים לצ"הכנ ומתפללים כמנהג ואין נופלים ע"פ. ת"ח ח"ג סי' ד':

כג אף אס נולד מהול כיון דמטיפים דם צרית ממונו אין נופלים ע"פ: הלך"ט ח"צ סי' קס"ח:

כד מילה צתענית לצור אין נופלים ע"פ אצל אומרים סליחות וגם וידוי ואין אומרים וכו' רחום ואין צעל הצרית אומר התחנונים אצל פרשת ויחל חייב לשמוע. צית דוד סי' שצ"ז:

כה צמנחה אס מתפללים אצל התינוק א"ל תחנונים. אחרונים: **כו** וכו' רחום לריך לאומרו צכוונה ומעומד אצל לומר צקול רס אינו עיכוצ ונהרא נהרא ופסטיה. שם:

סימן כ. על שאר התפלה. ה"ן בלשוני מלה:

א אשרי יושצי ציתך לריך לדקדק ולכוין צו הרצה כי מ"ש צפ"ק דצרכות כל האומר תהלה לדוד ג"פ מוצטת לו שהול צן הע"הצ הוא אס קורא אותו צכונה ויראה ואהבה וכולי האי ואולי:

ב יענך ה' ציום לרה כו' אכן צדיקן צכל יום שאין נופלים ע"פ אין אומרים יענך (סיורי ופר"ח סי' קל"א) וכשאומר יענך יאמר צכונה והכנעה:

ג אס צא לצ"הכ כשאומרים הגזור סדר קדושה יאמר עמהם אף קודם תפלתו וה"ס דיכול לאומרה קודם שיאמר הצ' פסוקים וצא לליון ואני זאת צריתי ומכ"ש שיוכל לומר אשרי ולמנחת אה"כ כדי לאומרה עם הלצור. מג"א:

ד יש אומרי' שאין לומר צקול רס מלות התרגום אשר צקדושה דסידרא ואיכא מאן דלא חש וכתצ הצצ מהר"ו ז"ל שרצינו האר"י נהג לאומרה צקול רס ולא הקפיד צזה:

ה חקר מהר"ד אצודרהם מה טעם צקדושה דסידרא קצעו פ' ה' ימלוך לעולם

קשר גודל סימן יט

י יכול לומר קליחות כל שאינו אומר י"ג מדות וגם שרומז זכור לנו היום צריח שלש עשרה לית לך זה. צר"י סי' קל"א:

יא אין לומר קליחות צערצית כלל והוא קטל גדול והיושב צ"צ הכנ שנוהגים כך יש צדד וידוע או ילמוד מזמורים. צר"י סי' תקפ"א:

יב וידוי יכול לומר בכל עת לצד צמולאי שצת לא יאמר וידוי עד שיעצור חלות לילה. שם:

יג נפילת אפים יש ליפול על ד שחל ולא יהיו פניו דצוקות תוך היד חלל על הזרוע שחללי ויש סכנה אם יפול על ידו ולא יאמר פסוק ויאמר דוד אל גד. גורי האר"י ז"ל:

יד אם צעודו נופל על פניו שמע קדיש או קדושה יכול לענות. מטה יהודה ועד"ה יש לפקפק:

טו נפילת אפים מיושב ואם הלצור אומרים תחנונים קודם כ"א וצלנעל נוהג כהאר"י ז"ל ואינו יכול ליטב כי הקהל עומדים אומר כ"א ע"י סמיכה כ"ל:

טז יכול לומר כ"א ביחיד וצכל מקום ואריך צין לפש' צין לסו'. צר"י קל"א:

טז אלו הימים שאין נופלים ע"פ. צר"ח וצחנוכה וצפורים וכל חודש ניסן ולא צי"ד צאייר ולא צל"ג לעומר ולא מר"ח סיון עד י"ג ימים ולא צט"ו צאצ ולא צערב ר"ה ולא צערב יו"ה ולא ממולאי יו"ה עד סוף תשרי ולא צי"ד וע"ו שצאדר א'. סי' קל"א ואחרונים:

יז כל יום שאין נופלים ע"פ אין נופלים גם כן צמנחה שלפניו חוץ מער"ה ועי"כ. שם:

יח צצית האצל אפילו שאין שם אצל חלל מתפללים למנוחות נפש המות אין אומרים כ"א. שם וצר"י:

יט חתן כשצא לצ"הכ או שמתפללין צציתו אין נופלין ע"פ שצעה לנושא צחולה וג' לאלמן שנושא אלמנה. שם:

כ חתן צשחרית יום ח' אין נופלין ע"פ דז' ימים שלמים צעינן. ונחצ"ר צק"א סי' קל"א:

למה שעונים הקהל ויאמר באופן שלא ישמיע לאזניו כ"ל. ועיין
צ"ל:

כשעונים קק"ק יהיו עיניו סגורות וישא עיניו למרום ויגזיה עלמו
וכן צעיה שאומר צדוך כבוד ה'. וימלוך. ירים עקציו כלפי מעלה
וגופו ולא ידלג הרצה שיתלוללו עליו. טור ושל"ה:

יחיד העומד בתפלה וכשהגיע לקדושה הלצור אומרים קדושה דסדרא
או כתר אינו אומר קדוש עמהם. סי' ק"ט:

צמודים דרצנן ירכין הראש צלצל. האר"י ז"ל:

לא ישיח שיחת חולין צעיה שש"ץ חוזר התפלה ואם שח הוא חוטא
וגדול עונו מנשוא וגוערין בו. ש"ע סימן קכ"ד. ואם גמר תפלתו
צלחש ועדיין הש"ץ אינו מתחיל החזרה חטא סמור לדבר צין לחש לחזרה.
גורי האר"י ז"ל:

סימן יט. באמירת תחנונים. ידבר רש קצת דינים:

אחר חזרת עמידה תכף יש לומר וידוי ונפילת אפים אף צשני וחמישי.
האר"י ז"ל:

ב לא ירצה צויעצור פעמים רבות או וידויים. שם:

ג בכל וידוי לריך להתחיל אלא ה' או"א כו'. מחצ"ר סי' קל"א:

ד א"ל לפרט החטא ואם מתודה צלחש נכון לפרט החטא. סי' תר"ז:

ה לריך לשחות צוידוי כמו צמודים. של"ה. ויען הדור יתום לא ישחה

הרצה אלא מעט כדי שלא ילעיגו ויחטאו. כ"ל:

ו לריך להתודות מעומד ואף אם הוא מתודה כזר ושמע לש"ץ שמתודה

לריך לעמוד ולהתודות (סי' תר"ז) וגם למי שנוהג בהאר"י ז"ל שלא

להתודות כ"א פעם אחת לריך לעמוד צוידוי ארוכי שמתודי הקהל:

ז זקן או חלוש יכול להתודות ע"י סמיכה. צר"י סי' קל"א שם:

ח המנהג לומר וידוי אחר תפלת י"ח גם כשהוא מתפלל ביחיד. שם:

ט אין היחיד כשאי לומר ויעצור ולא י"ג מדות דרך תחינה אצל דרך

קריאה צעמי הפסוק שרי. סי' תקס"ה:

קשר גודל סימן יח

- ד** כיון דאיכא רוצא שלא התפללו מע"פ שהשחר התפללו כל שיש עשרה
שעונין אמן יכול לומר חזרה. סיורי שם:
- ה** יכולים לומר חזרה צעורה עם הש"ץ ואין לריך שיהיה י' חוץ מן
הש"ץ. שם:
- ו** אם ילאו מקלחן אחר שהתחיל צק"ר וקדושה יכולים להשלים קדושה
וכל י"ח צרכות ותו לא. אחרונים לדעת מר"ן סי' כ"ה:
- ז** לאו דוקא קדושה דכיון שהתחילו להתפלל צק"ר גומרין. מג"א שם:
- ח** כשהש"ץ חוזר התפלה הקהל יש להם לשחוק ולכוין לצרכות שמצדק
החזן ולענות אמן. סי' קכ"ד:
- ט** אין ללמוד צעת חזרת הש"ץ. סי' ל' דין ח"י והרצ ווי העמודי'. ועייין
לקמן דין כ"א:
- י** אין לומר עם החזן אמצע הצרכות אפי' צלחש ומכ"ש שלא להגזיה
קולו דהוי קלות ראש. סי' קכ"ד אחרונים וד"ע:
- יא** כל שאין ט' צצ"הכנ מכוונים לצרכותיו ולענות אמן כמשפט קרוצ
דהוו צרכות לצטלה. שם:
- יב** יש לעמוד בחזרת העמידה וטוב שיהיה הסדור לפניו לכוין היטב
בחזרת הש"ץ. שם:
- יג** יזהר לכוין רגליו צעת הקדושה ששניהם יהיו דמות רגל אחד ויכוין
לקיים מלות ונקדשתי צתוך צני ישראל. האר"י ז"ל:
- יד** נקדישך ונעריךך שתי תיבות אלו יאמר צקול רם והשחר צלחש ויענה
קק"ק צקול רם. האר"י ז"ל:
- טו** ש"ץ אומר לעומתם משצחים ואומרים ועונים צרוך כצוד ה' ממקומו
וכשאומר וצדצרי קדשך עונים ימלוך. כנ"הג:
- טז** אל ימשוך ש"ץ צנגון לעומתם וכן דצרי קדשך אללא ימהר לאומרם כדי
שלא יענו הקהל קודם שיגמור וה"ל כמו אמן חטופה. ספר חסידים
סי' תמ"ט:
- טזב** מי שאמר קק"ק ועדיין הש"ץ היה אומר וקרא זה אל זה יכוין
למה

יד וטוב צעיניך לצרכנו כל"ל והאומר וטוב יהיה צעיניך טועה. **זר"י:**
טו אחר סיום י"ח מיד יאמר יהיו לרלון ואחר כך יאמר תחנונים וצסוף
 תפלתו ח"ל שיקלר צשאלתו כמו צשומע תפלה חלל יכול להאריך
 כמו שירלה. **זר"י סי' קי"ט:**

טז יאמר עשה למען שמך כו' ואפשר לפרש עשה למען שמך היא השכינה
 צסוד ויעש דוד שם וכמו שפירש צזוהר הקדוש למען חדני. עשה
 למען ימניך כח"ס רז"ל צפסיקתא דכציכו"ל הימין משועצדת עשה למען
 תורתך שאתרת שחם לא נשכח התורה לא תשכח ירוש' כחשז"ל עשה למען
 קדושתך דכתיב אלהים קדושים והכונה אלהי ישראל שנקראו קדושים
 ודו"ק כי קלרתי:

טז טוב שיאמר יהיו לרלון פעם אחת צסוף התחנונים:
חי יפסע ג' פסיעות ויעמוד שם עד קדושה:
יז חם האריך צתפלתו עד שהגיע ש"ץ לקדושה ותכף פסע יכול לחזור
 תכף למקומו לומר קדושה. **זר"י סי' קכ"ג:**

סימן חי. קצת דיני חזרת התפלה. זאת תורת העולה:

א צאיזה מקומות נהגו להקל שמתפלל עם הצור צקול רם ואומר קדושה
 ואתה קדוש ואומר השמלעיות צלחש ומתחיל רלה צקול רם ואינם
 חוזרים התפלה וכן עושים צמוסף ולא לריך למעצד הכי שהרי מר"ן צצ"י
 סי' רל"ד כתב דצנחה היו עושין כן צלפת וגזרו גדוי צלפת ח"ו על זה
 והנהיגו שם שיתפללו צלחש וש"ץ חוזר כל י"ח צרכות ע"ס וק"ו לשחרית
 ומוסף של"ל דקל"ו:

ב ש"ץ שנכנס לצ"הכנ ומלא לצור שהתפללו צלחש והוא לריך לעצור
 לתיצה לחלח יורד לתיצה ומתפלל צקול רם לצור וא"ל לחזור
 ולהתפלל צלחש. **סי' קכ"ד:**

ג ש"ץ שהתפלל ציחיד ואחרמי ליה לצורא והוא מוכרח לעצור לפני
 התיצה ח"ל להתפלל צלח"ס שצבר התפלל חלל יתפלל צקול רם ויהי'
 לכו. **זר"י שם:**

קשר גודל סימן יז

סימן טוב. אספרה שמך לאחי. שיורי ברכה בה לח"י:

- א** זרכת הסיצה. המנהג לחתום כל השנה מלך חוזה לדקה ומשפט
וצעשרת י"ת המלך המשפט ואם טעה צעשרת ימי תשובה וחומר מל
חוזה לדקה ומשפט חוזר. כן דעת מר"ן כמ"ס צצ"י סי' קי"ח וע"ש
ב אם חומר צע"מ"ת מלך המשפט אינו חוזר מחצ"ר סי' תקפ"ז:
ג אם צמח ימות השנה חומר המלך המשפט אינו חוזר. שם:
ד אם ראה להוסיף בכל זרכת מהאמלעיות מעין הצרכ' מוסיף וצומו
תפלה יכול לשאול כל לרכיו שהיא כוללת. סי' קי"ט:
ה יזהר שלא להרבות שאלות רק אחת כוללת כמו זרע אנשים. צר"י שם
ו כשמוסיף זרכת לזרך יחיד לא יאריך והאומרים תפלות ווידוי
צאורך צט"ת אינו נכון. צר"י שם:
ז צחתימת זרכת המינים קצלו שלריך לחתום (סוזה אויזים ומכני
מינים) שיהיה מעין פתיחה וכן הוא צקדור מהר"א הכהן וצקדור
האר"י דפוס לצוז וצשלמי לצוז דקל"א לא ראה צזה מכה מה שמה
צמקוצלים קדמונים ואני צעניי איני זו ממנהגי ואכת"ל:
ח צזרכת תשכון ל"ל וכסא דוד עצדך. והמדלגו אין תפלתו שלמה
האר"י ז"ל:
ט אם דילג או טעה צחיזו זרכת מהאמלעיות חוזר לראש בזרכת שטע
או שדילג ומשם ואילך יחזור על הצד. סי' קי"ט:
י צזרכת את לוח דוד כי ליצועתך קוינו כל היום יכוין ללפות ליטוט
כי ע"ז שואלי"ם הלכו צו לעו"ה צ:
יא יש לכוין ללפות ליצועת ה' שעושה עמנו להלילנו מכמה פגעים רעי
צכל יום וצכל רגע ומלאתי תועלת גדול לעתות צלדה צזה. פרי
חיים דנ"ג צשם מהר"י לוח ז"ל:
יב שוחין צמודים ותיקף מעלת ההשתחויה הפליגו מחד חז"ל. כל ק
דנא מאן דלא כרע צמודים ענשו מחד מחד. צר"י סי' קכ"א:
יג צזרכת שים שלום ל"ל וצרכנו אצינו כלנו כאחד. צ"י שם:

ו אם לא שאל מטר צימות הגשמים אף ששאל על חוזר אזל אם שאל מטר ולא על אינו חוזר. שם:

ז נסתפק אם אמר צרכנו או צרך עלינו צחוך שלשים יום חוזר. צית דוד סי' ת"ז:

ח יום ששים אחר תקופת תשרי אומר צצרכת השנים וחקן על ומטר ואם לא שאל ציום ס' של תקופה אף קודם שעצרו ס' מעת לעת חוזר ומתפלל מחצ"ר סי' קי"ז:

ט בן א"י הנמלא צעירו צז' צחשון ושאל כמנהג א"י צו ציום ואחר ימים מועטים ילא וירד מלרימה ואכתי פשו ימים רצים עד יום ס' אחר התקופה כיון דכבר התחיל לשאול צז' צחשון צעודו צא"י יהי לו מושך וישאל כצני א"י צר"י סי' קי"ז:

י בן א"י שינא קודם ז' צחשון מא"י וצז' צחשון הוא צתחום ח"ל ועודנו צדרך ישאל כצני ח"ל אף דלא הגיע לעיר צר"י שם:

יא בן ח"ל ששאל גשם צתפלה חוך ס' לתקופה אינו חוזר. שם:

יב בן א"י שלא שאל מטר צליל ז' צחשון צא"י חוזר (שם) והרצ המגיה צשלמי ליצור ד' ק"ל כתצ שהוא חידוש שלא הזכרתי תשובת הלקט ח"א סי' ע"ג דפסק להיפוך ע"ס. ואני אומר דתשובת שמוזכיר הרצ יד אהרן אין אחריותם עלי וכן כהג הרצ י"א צתשובותיו שמוזכיר הרצ כנה"ג כידוע הן אמת דכשהוא דצר הנוגע למה שכותצ לפעמים מזכירה והיינו משום דצכ"הג ז"ל מזכירה אזל כאן החידוש הוא שהרצ יד אהרן לא הזכירה ואכת"ל:

יג בן ח"ל הנמלא צא"י וצן א"י הנמלא צח"ל כל אחד ישאל כצני העיר הנמלא צה:

יד מי שהיה נוהג כהרצ"ז דצצר דצן א"י דיש לו אשה וצנים שם והוא צח"ל דשואל צז' צחשון ונעשה יום אחד ס"ץ ולאו אדעתיה צלחש ישאל כצני א"י וצחזרה כצני ח"ל. שם:

טו צימות החמה אם שאל מטר מחזירין אותו ואם יש חזרת תפילה יכוין דעתו לס"ץ כל י"ח צרכות סי' קכ"ד:

קשר גודל סימן מז

יוד אם הס"ץ אומר ענינו קודם ראה נא צענינו ז"ל פעם שנית צמקומו
מג"ח:

יא בצרכת רפאנו הרצה גדולים אומרים והעלה ארוכה ומרפא לכל
תחלושינו ולכל מכות נפשנו רוחנו ונשמחנו. צר"י סי' קי"ו ושם
נחתי עעם ועוד י"ל דחולי הגוף נמשך מחולי הנפש כידוע ואם כן זה
עיקר רפואת חולי הגוף ודוק:

יב טוב שיכין צמחשצחו על החולה בצרכת רפאנו וצס"ת יאמר צפירוש
ויש מן הגדולים שהיו מתפללים צפירוש על החולה בצרכת רפאנו
צר"י סי' קי"ט:

יג צרכת השנים יתפלל צמחשצזה על הפרנסה וישאל מזונותיו צפירוש
צשמע קולינו האר"י ז"ל:

יד עיקר הנסחה צרכנו ה' אלהינו כן הציאו הנסח הרמז"ס והאצודרהס:
סימן מז. שאלת טל ומטר. היבא דהדר או טוב פטר:

א יש מקומות דנהיגי לומר צקיץ וצחורף צרך עלינו ומשנים השאלה
לפי הזמן והנכון לומר צקיץ צרכנו וצחורף צרך עלינו גורי האר"י
ז"ל:

ב אם שכח ולא אמר צרך עלינו ונזכר אחר שסיים ומתם צרכת צרכנו
אם נזכר קודם שהתחיל תקע צשופר אומר שם ותן טל ומטר הרצ
המגיה צספר של"ל דקכ"ט:

ג מי שלא שאל בצרכת השנים ונזכר צאיזה צרכה מצרך כדרכו ושואל
צס"ת ולא חיישינן שמה ישכח צר"י סי' קי"ז:

ד כששואל מטר צס"ת ויש לו תענית ול"ל ענינו יאמר השאלה קודם
ענינו ואם נזכר אחר שחתם צס"ת קודם שהתחיל רלה אומר ותן טל
ומטר ואח"כ אומר רלה סי' קי"ז:

ה אם לא נזכר עד שסיים אם לא עקר רגליו חוזר לצרכת השנים ואם
עקר רגליו חוזר לראש. ואם השלים תפלתו ואינו רגיל לומר תחנונים
אחר תפלתו הגם שעדיין לא עקר רגליו כעקור' דמי שם:

קשר גודל סימן יד סה

י צימות הגשמים אם הזכיר על כמו שהיה רגיל ולא הזכיר גשם אין מחזירין אותו סי' קי"ד:

כ אם גמר תפילתו ונזכר שטעה וחזר להתפלל וצעודו מתפלל נזכר הדין ש"ל להזכיר תכף שנזכר יפסיק צאמלע צרכה הרצ המגיה הכז' דקכ"ז ע"א:

סימן טו. חוזר ונאור לי"ח ברכות. שונה הלכות:

א בצרכת האל הקדוש אין לומר כי אל מלך גדול וקדוש אתה מחצ"ר סק"ט:

ב בצרכת השיצנו כתצתי צר"י ומחצ"ר והשיג עלי הרצ המגיה צס' של"ל דקס"ד ואני צעניי השצתי על דצרי ציעיר און דף ק"ה צס"ד:

ג בצרכת ענינו שאומר הש"ץ צתעניות כמו ד' לומות שהם על חרצן הצית וכיולל יאמר העונה לעמו ישראל צעת לרה וכשיהיה לרה כוללת לא"ה וישראל יאמר העונה צעת לרה הרצ המגיה הכז' דקכ"ו:

ד עשרה מתעניין צצית הכנסת ואחד מהם כצר התפלל אין לומר ענינו צית דוד סי' שמ"ה:

ה אם יש אחד שאינו משלים לא יאמרו ענינו מג"א סי' תקס"ו:

ו הא דצעי עשרה מתעניין ה"ד צת"ל שקצלו עליהם ע"כ לרה שלא תצא אלל צד' לומות אפילו שאין שם מתענים אלל ו' או ז' והשאר חולים או אונס אחר יכולים לומר ענינו ולקרות ויחל אף שאין עשרה מתענים צצהכ"נ צר"י סי' תקס"ו:

ז כל שלא יש עשרה מתעניין צצ"הכ צער"ח וכיולל אין להוליא ס"ת ולא יאמרו ענינו צחזר' אפי' צמנחה ואפי' צס"ת מחצ"ר סי' תקס"ח:

ח שכה ש"ל לומר ענינו צמקומה אומרה צסומע תפלה כיחיד שכוללה צס"ת. סי' קי"ט וצר"י שם:

ט שכה ש"ץ ואמר רפאנו אם לא חתם רפאנו יאמר ענינו ואמר כך יאמר רפאנו (אחרונים):

קשר גודל סימן יד

סמ

יך הזכיר גשם צימנות החמה ולא נזכר עד האל הקדוש וידע שדינו לחזור לראש ולא חזר ואמר שיסמוך על הש"ל וכן עשה וסמוך על הש"ל וכיון דעתו יפה יפה ילא ולכתחילה גם כן יש לסמוך שיכוין עם הש"ל אמנם ידוע דלכריך כונה גדולה וגם שהש"ל יהיה הגון וירא ה' שיתפלל כראוי צר"י סימן קכ"ד והרצ יעצץ צסידורו וכן עיקר אף שהרצ המגיה הנז' האריך הרצה צזה שם דקי"ז והוא מסופק קלת צדין זה:

יא

אם אינו רולה לסמוך על חזרת ש"ץ יכול לחזור ולהתפלל צעלמו. צר"י שם:

יב

זה שטעה יפסיק ולא יסיים תפלתו דהתפלה לא עלתה לו צר"י שם:

יג

היולא צתפלת ש"ל לא יאמר מודים דרצנן רק ישתוק ויכוין למה שאומר ש"ל. שם:

יד

אם הזכיר גשם צמקום על צליל י"ט האחרון של חג אינו חוזר גן המלך סימן קמ"ו:

טו

צימנות החמה אם נסתפק אם הזכיר מוריד הגשם אם לא עד ל' יום צחזקת שהזכיר גשם וחוזר סימן קי"ד:

טז

אם ציום ראשון של פסח אומר צרכת אתה גבור עד מוריד הטל ועד צכלל ל' פעמים כנגד ל"י משם ואילך הרי הוא צחזקת שלא הזכיר גשם וא"ל לחזור וה"ה צמוריד הגשם וזה התיקון לומר מוריד הגשם הוא למקום שאין אומרים מוריד הטל אצל לדידן א"ל תקון דאם אומר מוריד הטל כמנהגו סגי ואם ציום פסח אומר מ"ה פעמים מוריד הטל אחר עצור ע"ו יום א"ל לחזור אם נסתפק וכן אם אחר ע"ו יום אומר מ"ה פעמים א"ל לחזור. הרצ המגיה צשלמי ליצור דקכ"א ע"ג:

טז

אם שגג או פשע ציום או יומים צאלו הל' יום ולא התפלל לא הורע חזקתו ואין לחייצו אחר ל"י. ע"ז:

דז

ש"ץ קצוע ומחזיר התפילה שחרית ומנחה כל שעצרו י"ח יום אין לריך לחזור ולהתפלל גם לדעת הע"ז ז"ל (הר' המגיה צשל"ל דקכ"א ע"ד):

ה צית הכנסת שמרוץף צאצני שיש מותר להשתחות כל דליכא פשוט
ידים ורגלים ולכתחילה מותר לרנף הצית הכנסת צאצנים הרצ כנה"ג
סי' קי"ג וסי' קל"א:

ו ציוה"כ צמקום שכורעים ומשתחווים צמוסף נהגו להליע מלעות
ומחללות או עשזי' סי' קל"א:

סימן יד. הזכרת גשם וטל. כי יפול לא יוטל:

א אסור להזכיר גשם עד שיזכיר ט"ל צמוסף י"ט אחרון של חג סימן
קי"ד:

ב אם אמר מוריד הגשם צימות החמה מחזירין אותו לראש הצרכה. שם:
ג אם אמר משיב הרוח ומוריד. ונזכר ואמר הטל ט"ד. הרצ המגיה
צשלמי ליצור דף קי"ז:

ד אם סיים הצרכה חוזר לראש התפלה סי' קי"ד:
ה אפילו צמקום שלריכין גשם צימות החמה אם הזכיר גשם צמקום
טל מחזירין אותו. שם:

ו צמקום שומחזירין אם אמר צא"י ונזכר יסיים למדני חוקיך ונמלא
שלא סיים צרכתו וחוזר ואומרה כראוי הריטצ"א פ"ק דתענית:
ז צמקום שחוזר לראש א"ל לומר פ' ה' שפתי תפתח. שם:

ח אם סיים הצרכה ונזכר קודם שהתחיל אתה קדוש א"ל להחזיר אלא
אומר משיב הרוח ומוריד הגשם צלא חתימה. סי' קי"ד:

ט צמקום שאמרו חוזר לצרכה שטעה זה ה"מ שטעה צשוגג אצל
צמזיד ומתכוין חוזר לראש. סימן קי"ד וצצ"י סי' ק"ד ישצתי מה
דק' על מרן והסיג הרצ המגיה צט"ל דקי"ז דעיקר החילוק כתצו ע"ת
וכיולא צזה הסיג צמ"א דמה מליאה היא זו וכצד היא צסימן כ"ו ואני
צעניי צריש צצ"י כתצתי שחלק גדול ורצ כתצתי צגלותי צחוסר ספרים
כו' ע"ש ומה הם אלו השגות וגם דעל הרוצ לא כתצתי שמלאתי מליאה
וצפרט ס' ע"ת ודאי לא היה אחי כי אם לעתים רחוקות צשללה ומקיים
מלות השצה מיד:

קשר גודל סימן יב

מא לא יעמוד להתפלל מתוך פלפול אלא מתוך הלכה פסוק. שם:
מב אסור ליטע בתוך ד' אמות של מתפלל צין מלפניו צין מן הדין
צין מלאחריו וירחיק ד"א ואם עוסק בתקוני התפילה אפילו באיזהו
מקומן א"ל להרחיק ויש מי שמחיר גם אם עוסק בתורה אצל לא במהרהר
ואם היושב ישב כזר ועמד זה צלדו אם אינו צ"כ א"ל לקום וחזן לד"א
שרי אפי' לפניו (סי' ק"צ ואחרונים):

מג אסור לעצור נגד המתפללים לפניהם בתוך ד' אמות אצל לדידיהן
שרי וזהר ח"א ד' קל"צ אחרו מאן דללי אסור למעצר ד"א סמך
ליה לכל סטרא צר לקמיה:

מד מי שהשלים תפלתו ואחר מתפלל אחריו ולא השלים אסור לפסוע
ג' פסיעו' עד שישלים תפלתו העומד אחריו ואפי' שהתחיל האחר
להתפלל אחריו. שם:

מה עשרה שהתפללו כזר ציחיד ונתקצלו מנין עשרה יעצור שליח ליצור
לפני התיצה להוליח כזים בקדושה וקדיש הרצ יעצ"ץ צסידורו
דקמ"ט וצמו"ק סי' ס"ט וע"ש צמחצ"ר:

מו ש"ץ שלריך להתפלל צשגי מקומות עיין להרצ הכז' שם וצחשובת
שאלת יעצץ חלק א' סי' כ"א:

סימן יג. קצת דיני ברכות שמנה עשרה. מצלינן האידנא
אקצירי:

א המתפלל יכולין בכל הזרכות ואם אינו יכול לכין צכלן לפחות יכולין צאצות:
ב יכרע גופו כשאומר צרוך וכשיאמר אלה ישחה ראשו וכשזוקף זוקף
צשם הראש ואח"כ הגוף זהר ר"מ ריש עקצ ועיין צמחצ"ר סי' קי"ג:
ג כשהוא כורע יכרע צמהירות צפעס אחת דרך הכנעה וכשהוא זוקף
יהיה צנחת. סי' קי"ג:

ד הכריעה תהיה עד שיתפקקו כל חוליות שצשדרה. שם. ולריך לכרוע
על צרכיו צר"י סי' קכ"א וזקן שאינו יכול צהרכנת ראשו די והצריח
לא ישחה כ"כ דמחזי כיוהרא. סי' קי"ג:

הוכרח להתפלל מיושב כגון שהיה צדק צקרון כשיצא לצית חין לריך
להתפלל עזר"י סימן ס' וסי' ז"ד:

לב חסור להפית צחוך התפלה ואם אינו יכול להעמיד עצמו הולך
אחריו ד' אמות ותלך כוח"ו ואחרי ככלות יהרהר בלבו נסח זה:
רבון העולמים יצרתנו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפניך
חרפתינו וכלימתינו חרפה וכלימה בחיינו רמה ותולעה במיתתנו:

וחוזר למקומו וחוזר למקום שפסק סי' ק"ג ושל"ה:
לד לא יגע צעוק וירך ומקומות המכוסים ולא יחכך ראשו צידו וכן
יזהר שלא יגע בלוחת האוזן והאף סי' ד' וסי' ז"צ ועיין במחצ"כ
שם:

לה לא יאחז צידו שום דבר כשהוא מתפלל חוץ מהמחזור ואם התפלל
וידו אוחזת באיזה דבר א"ל לחזור ולהתפלל סי' ז"ו ואחרונים:
לו אם רולים לומר נסח איזה תפלה או וידוי בשומע תפלה וכיוצא
לריך לרשום צם' אותו הנסח והספר בחיקו ישא שיהא מוכן ומזומן
בעתו צר"י שם:

לז תיניק שהטיל מים צצ"ה ישתוק עד שיציאו מים ואם המים
רחוקים יש להקל דהוא ספקא דרבנן (בצרת הרש"צ"א והפר"ח סימן
ז' ומרן הצ"י סי' ע"ה ודל"א כהרצ המגיה צם' שלמי ליצור דקי"א דהש
לסצרת האחרונים וגם הרצ מו"ק הקיל בצצ"ה ע"ש) ומהיות טוב אם
אפשר ישימו צגד עליהם:

לח המתפלל יכוין בלבו פי' המלות ויחשוב כאלו שכינה כנגדו ויסיק
כל המחשבות ויחשוב שאלו לפני מלך צ"ו מדבר היה מקדש דצרי
ומכוין יפה ק"ו ע"כ"ו לפני משה"מ הקצ"ה ויחשוב בדברים המכניעים
את הלב סי' ז"ח עש"ז:

לט אם תינוק מטרידו וכן גדולים שהם מדברים יכול לעשות תנועה
צקול להשתיקם מחצ"כ סי' ק"ד:

מ לא יעמוד להתפלל אלא באימה והכנעה ולא מתוך שמחה וקלות
ראש ודברים בטלים אלא מתוך שמחה כגון דצרי תחנונה של תורה
סימן ז"ג:
לא

קשר גודל סימן יב

- חוללין ולא חסוד חלילה חלל דצר גצוה עשרה ורחצו ד' ומותר
להתפלל אחורי אדם סי' נ' ואחרונים:
- כא** לא יתפלל בגד צגדים המלויירים אע"פי שאינם צולעים ואם יקרא
בגד כותל או בגד מלוייר יעלים עיניו. שם:
- כב** אסור להתפלל בגד המראה אפי' עיניו סגורות הרדצ"ז סי' ק"ז:
- כג** קודם שיתפלל יסיר כיחו וניעו וכל דצר העורדו סי' נ"ג:
- כד** מותר לרוק בצית הכנסת ויכסה צגמי או ידרכנו צרגליו סי' נ':
- כה** וצתפלת י"ח אסור לרוק ואם אי אפשר מצליעו צכקותו ואם הוא
אסענים זורקו לאחוריו ואם אי אפשר זורקו לשמאלו ולא לימינו
וכ"ס לפניו סי' נ"ו:
- כו** אפי' צתחנונים שאחר תפלה אסור לרוק דכל זמן שלא פסע ג'
פסיעות הו"ל כעומד לפני המלך ואם א"ל שרי אף לימינו ולפניו.
אחרונים:
- כז** לא יגהק ולא יפהק ואם הולך צאונס יניח ידו על פיו. שם:
- כח** צצינו האר"י היה מתפלל י"ח צעינים סגורות ואם יותר עוצ לו
להתפלל מתוך הסידור כה יעשה ושא עינים מחצ"ר שם:
- כט** צריך שלא יסמוך על עמוד שלפניו או צלדו וחולה שא"ל לו כי אם
צסמיכה אם יוכל לכוין כמו אם היה יושב יעמוד ויסמוך צר"י
סימן נ"ד:
- ל** אף צתפילה מיושצ צריך להזהר שלא לסמוך לאחוריו ולא יהיה
מוטה לצדדין ואל יפשוט רגליו ולא ירכיזם צע"ז. עט"ז שם:
- לא** לא יראה עצמו צתפילה כעיף וא"י לעמוד וכיולא מתנועות ותכסהו
צושה כי צרחוצות וצעסקיו הוא צריא ולעצוד ה' ראשו עליו ככרמל
כנה"ג שם:
- לב** זקן שאין יכול לעמוד יושצ צמקומו ומתפלל וחולה מתפלל אפילו
שוכב על צדו והוא שיוכל לכוין דעתו ואם לאו יהרהר צלצו ואם
נקחלק האונס א"ל לחזור ולהתפלל אפילו התפלל צהרהור וכ"ס אם
הוכרח

קשר גודל סימן יב

- א** לא יעמוד ולא יטע צתפלה אלל רשע כו'. ס' חסידים סי' תשע"ז:
- ב** לריך להיות נכון צתפלה ודיבור וכונה צתפלה והאריך מאד צזה ואסף וקצץ צמימר קדישין הר' שלמי לצור מדף ק"א והנמשך ותרלה כי תפל"ה גימ' צכונ"ת הלכ. סידור ה' יעצ"ץ וכ"כ הרצ לצודרהם:
- ג** לריך לסמוך גאולה לתפלה. וכמה מעלות צזה. ע"ש דק"א:
- ד** מנהגי שרשי התפלות אין לשנות ממנהג הקדום כי י"צ שיערים כנגד י"צ שצעים ותפלות כל א' עולה צדרך אחד ותפלה נסח הספרדים עולה צכל א' מי"צ שיערים. האר"י ז"ל:
- ה** לענין דינא אשכנזים המתפללים עם ספרדים וספרדים המתפללים עם אשכנזים ילאו י"ח תפלה. שער אפרים סי' י"ז:
- ו** מנהג סדר הספרדי הוא הנכון כי הכל צלשון נח וצור. מהרשד"מ משא מלך:
- ז** מי שאין לו יד צקצלה אין לומר ולהזכיר ואפילו להרהר הסודות הכתובים צסדור האר"י ז"ל צאין מציין והוא קרוב להפסד רח"ל. מחצ"ר סי' רע"ד:
- ח** מי שאין לו יד צדרך הסוד אל יתפלל מתוך סידור האר"י כי הוא יוהרא וגונז דעת. שם:
- ט** צשחרית יעמוד להתפלל כשיאמר תהלות לאל עליון וצערצית כשמתחיל ש"ץ הקדיש. שיעורי כ"ה סי' ז"ג:
- י** ילך ג' פסיעות לפניו ושם יתפלל. ס' הרקח:
- יא** לא יעמוד להתפלל לא ע"ג מטה או ספקל כו' סי' ז':
- יב** ע"ג הסופ"ה מותר להתפלל ואם רוצים או כלם למטה לאו שפיר עצדי העומדים למעלה אם לא שאי אפשר. הלך"ט ח"א סי' קכ"ז:
- יג** יקבע מקום לתפילתו וכל שהוא תוך ד' אמות חשוב מקום א' ואם מתפלל צציתו יקבע מקום שלא יצלצלוהו. סי' ז' ואחרונים:
- יד** יתפלל ללד מזרח וילדד לדרום או לצפון. סי' ז"ד ואחרונים:
- טו** לא יהא דצר חוץ צינו לצין הקיר ודצר קצוע ארון ותיצה אין חוללין

קשר גודל סימן יא

כ אם נזדמן לו קדיש וקדושה לריך להמתין צעירה חדשה ויענה ואח"כ יאמר שירה חדשה. סי' ס"ו. וכבר נתצאר לעיל דלחמן דצרכות לא יפסיק כלל לדעת מר"ן ז"ל:

כא אם צעוד שקרא צרכת אחת ויליץ הוליו ס"ת לא יאמר פסוק וזאת החורה כי לדידן אין עונין אפילו שום חמן דצרכות צצרכות ק"ש ויפסוק צשתיקה ויראה הס"ת ואח"כ יחזור לגמור הצרכה ויסמוך גאולה לתפלה כמשפט (חיים שאל סי' ס"ח):

כב אחד שקודם הגיעו לשירה חדשה שחק לראות הס"ת ונתצלצל אח"כ ותכף התחיל תפלת י"ח ולא סיים הצרכה שניה של ק"ש נראה דאחר תפלתו יקרא ק"ש ויאמר אחת ויליץ עד גאל ישראל לדעת מרן סי' ס' (צר"י סי' ס"ו):

כג כהן שקראוהו לס"ת אפילו צשמו ולא יש אחר והוא קורא ק"ש וצרכותיה לא יעלה (סימן ס"ו והפר"ח) צק"ש וה"ה לצרכותיה כח"ש ע"ת ודע שצקונטרים לדוד אחת סי' ה' דין צ' נשמע שם דעתי הקלר וצפ' דזמרה שרי:

סימן יב. קצת דיני תפלה. והיתה מסלה:

א אין לנענע גופו צתפלת י"ח שהוא כעומד לפני המלך. מהר"י סרוק והרמ"ע:

ב לא ישמיע לאזנו צתפלתו רק שפתיו נעות וקולו לא ישמע. צדק הצית סי' ק"א ופר"ח:

ג אפשר דאפילו להתפלל על זרה פרטית שלו לא ישמיע קולו אפילו לאזניו וז"ש דלא לשחמע קלי"ה צללותיה. צר"י סי' ק"א ומחצ"ר שם וסי' קמ"א ע"ש וסי' תקפ"צ ועיין פת"ע צרכות על דף ע"ו:

ד ישהה מעט קודם שיתחיל להתפלל וצעירה חדשה יחשוב גדולתו ית' ונפלאותיו שעשה עמו ואשר הוא עני ואציון מתורה ומלות וצקצר עני אפל שפל גלמוד. זוהר ואחרונים:

ה יחשוב שהוא נגד א"י וירושלים וצית המקדש וצית ק"הק. סי' ל"ד: לא

ואסור לרמוז אפילו ללורך מלוא צפרשה ראשונה וצנניה יש להקל למלוא
אבל שלא ללורך מלוא אסור גם צפרשה שניה. סי' ס"ג ואחרונים:

ח המהלך בדרכ ורולה לקרות ק"ש עומד צפסוק ראשון וצנכמל"ו ואם
עומד כל הפרשה הוי יוהרא וכשהוא יושב אין לו לעמוד. צר"י שם:
ט הרוכב על גבי בהמה לריך לעמוד צפסוק ראשון אבל יושב צקרון א"ל
לעמוד. אחרונים:

י ישן מלערים אותו ומעירים אותו עד שיהא ער ומש כשקורא פסוק
ראשון מכאן ואילך אין מלערים אותו הרבה וסגי לקרות מתנמנם.
סי' ס"ג:

יא יש מי שאומר דהיינו דוקא כשקרא כבר ק"ש וצרכותיה צלצור ועתה
קורא ק"ש שעל המטה וזה אמרו שאם הי' אונס צנינה אין מקילין
אותו. כנ"ה צסם ריא"ז:

יב אם נחמת חולי או אונס אחר קורא ק"ש צלצור ולא וכ"ש אם שמע
מאחר. סי' ס"ג ואחרונים:

יג ואם קראה צלצור או שמע מאחר נחמת החולי או האונס ואח"כ
נסתלק האונס א"ל לקרותה פעם אחרת. צר"י סימן פ':

יד לא יאריך צאל"ף של אחד כדי שלא יהא נראה ח"ו אי חד ולא יחטוף
צחי"ת ויאריך מעט ויאריך צדלי"ת שיעור שימליכוהו צד' רוחות
העולם. סי' ס"א:

טו אם לא אמר צנכמל"ו צכונה לריך לחזור. לבוש:

טז אין לפסוק צאמלע פסוק ראשון כלל ולא צאמלע צנכמל"ו אבל צין
צ' פסוקים אלו דינו כאמלע פרק. מחצ"ר סי' ס"ו צסם הרמ"ע.
ונראה להחמיר גם צין שמע לצנכמל"ו כמו צפסוק ראשון:

טז לריך לדקדק צאותיותיה ולהשמיע לאזנו ולקרות צעמית הכתובים
צתורה וצדיעצד צג' אלה ילא. סי' ס"א וסי' ס"ג:

זי היה עומד צוכתצתם ואינו יודע אם צפרשה ראשונה או צנניה חוזר
לראשונה ואם התחיל לנען ירצו סירכיה נקט וא"ל לחזור. סי' ע"ד:

יז אם קורא ציחיד שרי לי' לכפול ה' אלהיכם. צר"י סי' ס"א:

קשר גודל סימן י

או צברכת אהבת עולם הגבור והנורא בעמנו אינו חוזר לצרכה ראשונה
ויאמר בעמנו. גו"ר סי' י"א. וכן הסכים מהרש"א ז"ל צכ"י דל"א כס' פרי
הארץ ועי' שו"ת קרית חנ"ד סי' א':

מ קדושה כלם כאחד הוא צבורק ונמשך לכלם כא'. האר"י ז"ל:

י קדוש קדוש קדוש ז"ל מיושב דוקא ואם עמד עושה ואם היה עומד
לריק לישב. האר"י ז"ל:

יא פשוט המנהג לומר קדושת יולר ציחיד וכן בקדושה דקידרא:

יב ז"ל לעונות הסרפים לעונותם משצחים. האר"י ז"ל:

יג ז"ל והאר עינינו צתורתך ודצק לצנו צמלותיך. האר"י ז"ל:

יד כשיאמר מחר והצא עלינו יאחז ד' ליליות צין קמילה לצרת ציד שואל
כנגד לצו ויכוין צאומרו וקרצתנו מלכנו לזכור מעמד הר סיני.
לשמוך הגדול זכירת שימחה עמלק. צאהצה להודות לך זכירת מעשה מרים
שהפה נצרא להודות לה' ליחדו כו'. האר"י ז"ל:

טו צברכות דק"ש אם קראוהו לס"ת לא יעלה. עי' לקמן סי' י"א דין כ"ג:

סימן יא. דיני ק"ש קריה נאמנה. באורח נבונה:

א קטן שהגיע לחינוך כצן ט' או י' שנה חייב צק"ש. סי' ע':

ב שבור אם יכול לדבר לפני המלך קורא. מור"ס סי' ז"ט. ויש מקילין
צקריאת שמוע. הלצוה:

ג נשים פטורות מק"ש ונכון שיקצלו עול מלכות שמים ויקראו פסוק
ראשון וצשכמל"ו. סימן ע':

ד נשים פטורות מזכירת י"ג והאנשים אינם יולאים י"ח זכירת י"ג
צהרהור. מחצ"ר שם:

ה מלות לריכות כוונה ללאת י"ח וצק"ש לריק לכוין מה שיהא
אומר וציותר צפסוק ראשון ואם לא כיון צפסוק א' חוזר כי לא ילא
י"ח והשאר אם לא כיון ילא. סימן ס':

ו כשלא כיון צפסוק א' וחוזר ימתין קלת או יאמרנו צלחש. אחרונים:

ז הקורא ק"ש לא ירמוז צעיניו ולא יקרוץ צשפתיו ולא יראה צאלצעותיו
ואסור

כד אין לענות אמן על צרכת אפיקורוס או גוי או תינוק כשלומד הצרכה לפני רבו או ישראל המסנה המטצע של רז"ל. שם ודלא כמי שמקל:

כה יש לענות אמן צין צרכת אשר קדשנו על דצרי תורה לוהערצ וכמס"ל:
כו אין לענות אמן בצרכה ראשונה דהפטרה צין הצומר צתורה כו' וצין הצומר צתורה וכו' רק צתשלוס הצרכה דהכל צרכה אחת. מהריט"ץ:
זך כששנים וג' אומרים קדיש יחד ואחד מקדים יענה אמן על הראשון ויעלה לכולם כו' ואם יש הפסק יענה על כל א'. הלק"ט חלק ז' סימן מ"ח:

כח כשמחללין צעזרה צז' או ג' מקומות ואין שוי' וא"א לענות לכל קדיש יענה על קדיש ראשון. צר"י סי' כ"ו:
כט ש"ץ שיקיים מגן אברהם ותכף התחיל אתה גזור לא יענה אמן. צר"י סי' קכ"ד. ועונש ציטול אמן אז הוא על הש"ץ. הרמב"ל:

סימן י. דיני יוצר אור. בעזר אדיר ונאור:

א אם אמרו קדיש וצרכו צעזרה והלכו קודם שיתחילו יולר משלימין עד התפלה. מטה יוסף ח"צ סי' י"ג:

ב אם התחיל קדיש או קדושה צעזרה וילאו קלת גומר הקדיש או קדושה. סי' כ"ה:

ג אם טעה ואמר אשר צדצרו מעריצ ערצים ונזכר תכף ואמר יולר אור וסיים יולר המאורות ילא. סי' כ"ה:

ד אם לא נזכר עד שגמר אהצת עולם לא יפסיק ואומר צרכת יולר עד אחר תפלת י"ח. משפט לדק ח"צ סי' ס"ג:

ה יאמר וצטוצו מחדש צכל יום תמיד. האר"י ז"ל:
ו יחד צקול דצרי אלהים חיים ומלך עולם כן ז"ל. האר"י והרד"א:

ז רלון קוניהם כל"ל מהר"א די צוטון סימן א' וכן הסכים הפר"ם הל' ר"ח:

ח הגדול הגזור אם נסתפק אם עומד צהגזור והנורא קדוש הוא צציוולר או

קשר גודל סימן מ

יענה אמן יש"ר צקול זכונה וכח סי' נ"ו מהש"ס וזה"ק:

יא מי שנזדמן לו לענות אמן על שני דברים יאמר אמן ואמן. הלכות קטנות ח"א סי' פ"ה:

יב אין עושין אמן כלל אחר שום זרכה מזרכות ק"ש אלא אומרים עם הש"ל מלה במלה כל זרכה וחתימתה ואין להם לענות אמן ז"ל סימן נ"ט:

יג ומזה תצין שאין לענות אמן אחר יולר המאורות נמי לדידן. זר"ל סי' ס"א וצית דוד סי' נ"ט ומטה יהודה סי' נ"ט:

יד לקדיש וקדוש' וזרכו ותיצת מודים מפסיק אפי' צאמלע פסוק שצק"ש. סי' ס"ו:

טו אצל לא יפסיק לצרך זרכת רעמים. מחצ"ר:

טז ולא יפסיק לענות על שום אמן דזרכות. כן הוא דעת מרן:

טז אין להפסיק צין י"ח ליהיו לרנן אצל צין יהיו לרנן לשאש תחנונים פוסק לקדיש וקדושה וזרכו ולאמן דשאז זרכות. ט"ו וכן נ"ל ודלא כחולק ע"ז:

חי אם נזדמן לו לענות איש"ר ומודים או קדושה ואם יענה זה יצטע זה יענה איש"ר דעדיף. שו"ת שי למורא סי' ט':

יט אם התחיל לענות קדושה לא יפסיק מפני איש"ר. פר"ח:

כ כשאומר הש"ץ זרכנו זרכה המשוולשת אין לענות אמן אלא כיה"ס ואין למחות צעונים אמן סי' קכ"ח ומחצ"ר:

אך אין לענות אמן אחר זרכותיו אלא אחר ז' זרכות או יותר שהם סוף זרכות כשפוסק יאמר אמן אפילו אחר זרכת עלמנו כגון אחר

יהללך ואחר ישתצח וה"ה אחר זרכת ההפטרע. סי' רע"ו וזר"י

בך אם היו עשרה במקום אחד ואומר קדיש וקדושה אפילו מי שאינו עמהם יכול לענות ולריך שלא יבא מפסיק טנוף או גוי או גויס סי' נ"ה וצית דוד:

כג השומע א' מישראל מזרך א' מכל הזרכות אף שלא שמע כלה אף שאינו חייב צאותה זרכה חייב לענות אמן. סי' רע"ו:

מז יאמר לעלמי עלמיה לעילא ונכל צרכתא כונות האר"י ז"ל שסידר הרצ
מהר"ח ויעל זלה"ה:

מזב אמן יהא שמיא רצא אמן קאי לעיל ומתחיל השצח יהא שמיא רצא
וי"א שיפסיק מעט צין אמן ליהא שמיא. אחרונים סי' נ"א:

חי יאמר יהא שמיא רצא צנשימה אחת. אחרונים שם:

ימ כשאומר החזן יתגדל לא יאמר פסוק ועתה יגדל לא כו' האר"י ז"ל
ועי' צר"י:

כ הש"ץ אחר קדיש תתקבל פוסע ג' פסיעו' ואומר עושה שלום צמחיו
מטה יהודה:

סימן ט. קצת דיני עניית אמן ואביזריה. למען ירוץ הקורא:

א יזהר מאוד מאוד לענות אמן וזכונה כי אין קץ לעונש מצזה עניית
אמן ומאצד ענייתו. זוהר הקדוש והאר"י ז"ל:

ב לא יענה אמן חטופה דהיינו כאלו האל"ף נקודה צחטף וכן לא יחטוף
לענות קודם שסיים המצרך. סי' קכ"ד:

ג לא יענה אמן קטופה שאינה כיכרת הנו"ן. שם:

ד לא יאמר אמן או אמיני ואין הנו"ן דגושה ולא לריו"ה הרמז"ל ז"ל:

ה לא יענה אמן יתומה שאינו שומע הצרכה ואפילו יודע צחטף צרכה
עומד ואפילו אינו מחוייב אם הצרכה היא להוליא הרצים י"ח אצל

צרכת התורה וצרכת הנהנין אם יודע הצרכה שהוא מצרך יכול לענות
אמן. צ"ח סי' קכ"ד:

ו אם צעוד שהוא מתפלל סיים ש"ץ צרכה וקודם שכלתה עניית אמן
מפי רוב הלצור סיים תפלתו עונה עמהן אמן. סי' קכ"ד:

ז העונה אמן לא יגזיה קולו יותר מהמצרך. שם:

ח לא יענה אמן קלרה ולא ארוכה יותר מדאי. שם:

ט בצרכת השצח כגון צרוך שאמר וישתצח וג' ראשונות כונת אמן אחת
הדבר וצחמלעיות וכיוצא כונת אמן אחת הוא וכך יהי'. שם ואחרוני'

והר' של"ה צאורך:

קשר גודל סימן ח

- ג** אין לומר קדיש כי אם היכא דתקון צתפלה או על לימוד חזל על תפלות שתקן ר' סעדי' ותחינות של רסמי' לא יאמר קדיש. הרמז"ם צתסוצה הנקרא פאר הדור סי' ק"ל:
- ד** גם על המזמורים אומרים קדיש ואדכרא קדיש על תהלים הוא מצטל הקטיגורים ומגין ממ"ח. צר"י שם וסיורי צרכה י"ד סי' שע"ו:
- ה** כשם שאסור לעצור נגד המתפלל כך אסור לעצור נגד האומר קדיש. צר"י שם:
- ו** חרש המדבר ואינו שומע או שומע ואינו מדבר מנטרפין. סי' נ"ה ועי' באחרונים:
- ז** שכור שאינו יכול לדבר לפני המלך אין מנטרף למנין. שם:
- ח** ישן ללרפו יש להחמיר להעירו וללערו עד שיהא לפחות מתנוננס. אחרונים:
- ט** כשם שאין להרצות צרכות כך אין להרצות צקדישים. אחרונים והרה"א ז"ל תקן צמדרשות שהיו אומרים הרצה קדישים שלומדים מעט מקפד א' ואומרים קדיש וכן עז"הד הלל מצער גם את השני גם את השלישי וכיוצא שלא יאמרו כ"כ קדישים (חנן אלהים צקופו):
- י** קטן צן י"ג שלמים כיון שהתחיל יום שכולל צו מקרי גדול ואין מדקדקי' לצדוק אם הציא שתי שערות. שם ואחרונים:
- יא** קדיש צחרא לא יאמרו אלא גדול חזל שאר קדישים יכול לאומרם אפי' קטן שלא הגיע לחינוך. צית יהודה סי' כ"צ:
- יב** מי שעומד אחורי צ"ככ ומראה להם פניו מן החלון מנטרף לעשרה עיין צמחצ"ר סי' נ"ה:
- יג** אונן אינו מנטרף לעשרה. אחרונים:
- יד** כל קדיש שתפסו מעומד לריך שישאר עומד אך אם היה יושב ח"ו לעמוד. האר"י ז"ל:
- טו** אין לומר קדיש עם החזן ולכן אין לנגן הקדיש עם החזן כשמנגן הקדיש הרא"ש הציאו שלמי לצור דפ"א:

- לז** מזמור לתודה יאמר צניגון. סימן כ"ח:
- לח** יוכל לומר מזמור לתודה מיושז דלל כמהר"י סרוק ז"ל:
- לט** פסוקי יהי כבוד נתקנו צחכמה עמוקה נפלאה וכן כל תקוני תפלת הכז יעצץ צסדורו וזה מצואר לרואה כונת האר"י ז"ל:
- מ** פסוק והוא רחום יכפר עון יאמר אפילו צשצת ויו"ט מחצ"ר סימן רס"ז:
- מא** ה' מלך שצפסוקי יהי כבוד א"ל לעמוד דלל כהר"י צסידורו ע"ס:
- מב** אם לא כיון צפסוק פותח את ידך לריך לחזור ולאומורו וא"ל לחזור כל המזמור צר"י סי' כ"ח:
- מג** ויצרך דוד יאמר מעימד וצאומורו ואתה מושל צכל צתיצת צכל יתן ג' פרוטות הצ' צצת אחת והשלישית אח"כ האר"י ז"ל:
- מד** אם לא צא מנין והם ממתניים עד שיצא לא יאמר ישתצח אלא יונתין עד שיצא מנין ואח"כ יאמר ישתצח וקדיש סימן כ"ג:
- מה** וזהו לשליש ליצור אצל יחיד יאמר ישתצח מיד מג"א שם:
- מו** לא יאמר ישתצח אם לא אומר צרוך שאמר והשצחים שצו נאמרים צלי הפסק. זוהר הקדוש:
- מז** לא יאמרים צנשימה אחת כי ל"ל צנשימה כמסדר שצחו של מלך. הכז יעצץ צסדורו:
- מח** המספר צין ישתצח ליוצר עזירה היא:
- מט** חי העולמים צפתח. צר"י סי' כ"ז:

סימן ח. קצת דיני קדיש ודבר שבמנין. כהדא שריין:

- א** לריך שקודם אשר יאמרו קדיש לפני העדה יאמר דצרי תורה כגון צשחר ישתצח צמנחה אשרי צלימוד רצי חנניה או איזה מזמור. צית דוד סימן ל' ואחרונים ועייין מ"ס צשיורי צרכה סי' כ"ז מרצ עמדם גאון:
- ב** נהגו צסוף כל לימוד לומר רצי חנני' כו' סיכא נחשצ קדיש על האגדה הגם שאומר על חנ"ך ונשנה וגמרא וזהו. צר"י סי' כ"ה:

קשר גודל סימן ז

היכל את דבר ה' יאמר צינו לצין עלמנו הנוסח של פ"ז תיבות מחצ"ר צמ"ח
סימן כ"ח:

כ חם סיים צ"ש קודם החזן עונה אחריו אמן אצל חם סיים צנת
אחת לא יענה אמן סימן כ"ח:

ך חם החזן סיים צרכה אחת והוא סיים עמו צרכה אחרת מותר לענות
אמן. מג"ח וצ"י שם וכן הסכים הר' המגיה הכז' דס"ז:

כח מותר לענות אמן אחר צרוך שאמר. האר"י ז"ל:

כט מדצרו משמע דצאמלע צרוך שאמר לא יענה אמן ונראה דכונת
הרצ היא על אמן דצרכות דלא יענה צאמלע דצ"ש נחקן קודם

התלמוד צר"י סימן כ"ח:

ל אצל יוכל לענות קדושה וצרכו וקדיש מידי דהוה חק"ש וצרכותיה
דעונה צאמלע הפרק הר' המגיה צס"ל דס"ז צ"ע ודוק היטב ואכז"ל:

לא אין להפסיק בצדור משיתחיל צרוך שאמר עד סוף תפלת י"ח ואפילו
לצורך מלוא אין לדבר סימן כ"ח. וגם אין להפסיק צשתיקה:

לב מצ"ש לא יפסיק אפי' לקרות פסוק שמע ישראל עם הצדור אלא
יאמר התיבות שאומר צשעה שהלצור אומרים פסוק שמע צניגון

הלצור שיהא נראה כאלו קורא עמהם ש"ע סימן ס"ה ודלא כצ"ח וט"ז:

לג הנלכך לנקציו אל יתפלל ואם יעצור זמן תפלה צלצור ויכול לעמוד
עד פרסה שרי פתח עינים ד"ט. ואם הולכך לנקציו צתוך פסוק

דזמרה וחזר יעול ויצרך אשר ילך ויניח ליכית ותפילין ויצרך עליהם גו"ר:

לד ויוכל לענות כל אמן צאמלע פסוקי דזמרה. אחרונים. וכהן שקראוהו
לעלות לתורה ולכ"כ עולה וקורא ונושא כפיו סידור ה' יעצץ:

לה חם לא היה מנין ולא אמרו קדיש יכולים לומר קדיש צתוך פסוק
דזמרה ולכתחילה לריך להמתין קודם צ"ש שלא יתחילו עד שיהיה

מנין ויאמרו קדיש ככ"ל ודלא כמי שאמר:
וה"ד קדיש שאומר לפני הודו אצל חם זה הקדיש הוא על מים
שאמרו תהלים קודם זמירות לא יאמרו קדיש. פני יהושע ס"ה:
מזמור

קשר גודל סימן ז

מז דברים שצכתז אי אתה רשאי לאומרם על פה ואם שגור צפיו מותר סימן מ"ט ועיין צר"י:

מז להוליא אחרים י"ח אף אם שגור אסור לומר על פה צר"י שם:
מז מנהג האר"י ז"ל לומר כל הזמירות מתוך הקדור ולא על פה וזנחת זהכנעה וכל פסוק צטעמיו ומשנה צניגונה וציוס שנת מרים קולו מעט יותר מנחול צנעימה לכבוד שנת:

חי הירא את דצר ה' יאמר צקול שיוכל לצטא צשפתים האותיות כתקן שתי ידות דק"ט:

יט קודם זמירות ותפלה יקבל עליו מלות ואהבת לרעך כמוך ויכוין לאהוב כל אחד מישראל כנפשו האר"י זלה"ה:

כ קודם שיכנס לצית הכנסת יתעבצ צפתח ויכוין כי ירא מאל להכנס צהיכל המלך כי אם צזכות אצות ויאמר ואני צרוצ מקדך (אצרהם) אצא ציתך אשתחווה אל היכל קדשך (ילחק) ציראחך (יעקצ) וקודם שיכנס יאמר פסוק זה צצית אלהים נהלך צרגש והאומר אחר שיכנס צצית הכנסת טועה. האר"י ז"ל:

כא קודם פרשת התמיד ציהי רלון צמקום שיצנה צ"המק ל"ל שחצנה צ"המק כי כציכול הוא יצנה צית המקדש (הר"ס ד"ל צעצודת מקדש):
כב א"ל לומר הקרצנות מעומד צר"י סי' א' ומחצר סי' מ"ח:

כג יש לומר קדיש קודם הודו ואם לא יש מניין יאמרו הודו אל נקמות ארוממך. ה' מלך וקודם צרוך שאמר יאמרו קדיש. הרצ המגיה צשלמי לצור דס"ד:

כד אין להפסיק כ"כ צין אמירת פ' התמיד כו' להודו דזה המזמור נתקן על כי צתמיד של שחר היו אומרים מהודו עד וצנציאי אל תרעו וצתמיד של צין הערצים משירו לה' כל הארץ עד והלל לה' ולכן אין להתעסק ולהפסיק צינתים כמו שנוהגים (שם):

ברוך שאמר:

הב לריך לומר הנוסח של פ"ז תיבות והגם שהליצור יאמרו הנוסח אחר
הירא 8

השר גודל סימן ו

ה מי שאין לו גילית ותפילין וכמעט שמוצב זמן ק"ש אף אם אפשר
 שאל"כ יציאו לו טלית ותפילין יקרא ק"ש וזכרותיה ויתפלל קודם
 שיעצור הזמן וכשיציאו לו טלית ותפילין ילצסם ויקרא ק"ש או מזמור
 (אחרונים):

סימן ז. זמן תפילה ואביזרא. ודיני פסוקי דזמרה:

א זמן תפלה עם הנץ החמה דכתיב יראוך עם שמש סימן פ"ט:
 ב אם התפלל משעה שעלה ע"ה והאיר פני מזרח שהוא שעה וחמש
 קודם עלות השמש ילא. שם:

ג מאד קראו תגר על אשר צימי הסליחות לכתחילה מתחילין להתפלל
 קודם ע"ה ומסיימין קודם הנץ החמה (אחרונים):

ד לא יתפלל אלא צאימה והכנעה סימן ל"ג:

ה לא יתפלל צעלצות רק צהכנעה גדולה צאימה ויראה אך צשומה
 כעצד המושמש רצו צשומה יתירה ועיקר המעלה והשלמות תלוי בזה
 להיות שמח זולתי צעת הוידוי. האר"י זל"ל:

ו אל תעש תפלה קצו אלא רחמים ותחנונים ודע לפני מי אתה
 מתפלל:

ז לא יתפלל במקום פרוץ כי כאשר יתפלל במקום לניעות חלה עליו
 אימת מלך ולצו נשצר סימן ל':

ח במקום שנעשה לו נס ומילול מהסכנה אף שהוא פרוץ ויותר להתפלל
 הרצ המגיה צשלמי לצור דף נ"ח ע"ג:

ט צסדה צין האילנות שרי להתפלל. שם:

יוד עוצרי דרך מתפללים צסדה צכל גונא הרצ מגן אצרהם:

יא מקום מוקף מחילו' אף שאינו מקורה שפיר דמי צר"י שם סי' ל':

יב לא יאמרו הזמירות צמרוכה כי אם צנחת סימן כ"א:

יג המוחה לאומר זמירות צנחת ועושה שיאמר צמרוכה נענש ס' הגן:

יד לריך ליתן ריוח צין הדצקים צפסוקי דזמרה כמו צק"ש. סי' ס"ה:

כח זרכת אשר קדשנו על דצרי תורה והערצ נא שתי זרכות הן ועכ"ז
יאמר והערצ נא האר"י ז"ל:

כט לא יקרא פסוק אפי' דרך תחינה קודם זרכת התורה סי' מ"ז:

ל הכוהגים קודם כל מלוה לומר פסוק ויהי נועם לא יאמרוהו קודם
זרכת התורה זר"י שם:

לא הכוהגים לומר פסוק וארשתיך לי צאמונה כו' אחר לזיטת תפילין
לא יאמרו אם לא זרכו זרכת התורה לפורן שמייר סי' ז':

לב חייב אדם לצדך ק' זרכות זכל יום להגן על ז"ח קללות שזמשה
תורה וכתיו גם כל חלי וכל מכה הרי ק' (רזינו הרצ הרקח סי' מ"ז)

ט"ז ונעלם מהר' פנים מאירות זס' כתנות אור פרשת נלזים שכתזו
מדעתו וגם אני הדל הזאתיו משמו זקונט' פני דוד וזמחז"ר סי' מ"ו וגם
הרצ המגיה זשלמי ליזור דמ"ז כתזו ממחז"ר זשם כתנות אור ע"ס והם
דצרי רזנו הרקח):

סימן ו. קצת דיני זמן ק"ש. שמוע תשמע:

א מ"ע לקרות שמוע מעט קודם הנץ החמה סיסיים ק"ש וזרכותיה עם
הנץ החמה ויסמוך התפילה עם הנץ החמה ומי שיוכל לכוין לעשות
כן שכרו מרובה מאד סימן ח"ן אך הוא יכוין לעשות מלוה כתקונה שלא
ע"מ לק"פ:

ב אם לא קראה כאמור ימהר לקרותה זמהרה כל מה שיוכל ונמשך
זמנה מעלות השחר עד רזיע היום. שם:

ג יש מחעללים וקורים ק"ש לצד שלא יעזור זמנה ואח"כ ישנים והם
טועים כי הם קורים ק"ש זלא תפילין והם מעידים עדות סקר
זעלמם כמשחז"ל:

ד ואם אינו יכול להתפלל עם הלזור כי ראשו ואזריו כזדים יקום
וילזש טלית ותפילין ויצדך זרכות השחר ויקרא ק"ש ושוז ייסן דרך
ערלי ויזהר שיקום קודם שעה ד' שחח"ך לסזרת ש"ע הפסיד זרכות
יולר וק"ש:

קשר גודל סימן ה

- טו** היכל דצעי לומר פוקח עורים וטעה ואמר מלציש ערומים וחוך כדי לצור אחר פוקח עורים ילא ידי פקח עורים. פנים מאירות ח"א סימן כ"ח ונעלם מהר' המגיה צט"ל דמ"ח ע"ג ואכת"ל:
- טז** זוקף כפופים אם צירך זוקף כפופים קודם מתיר אסורים לא יצרך מתיר אסורים ט"ע סי' מ"ו:
- טזב** הנותן ליעף כח לריך לאומרה ויש לאומרה אחר מלציש ערומים צר"י וט"צ סימן מ"ו:
- ח** המכין מלעדי גצר ואח"כ שעשה לי כל לרכי כמ"ס צסידורי' וי"א כמ"ס צט"ע עיין צמ"א ואחרונים סי' מ"ו:
- י** שעשה לי כל לרכי אין לצרך צט"צ וציוה"כ אף שלוש מנעל של לצדים והאצל מצרך אף אם הולך יתף כן כ"ל אחר שראיתי מ"ס הרצ המגיה צט"ל ד' כ' עד ד' כ"ג יעט"צ וכן המהג להולכים אחר עקצות האר"י ז"ל:
- כ** שלא עשני גוי אם צירך שעשני ישראל צמקום שלא עשני גוי צדיעצד ילא ולא יצרך שלא עשני עצד אמנם יאמר שלא עשני אשה הרצ המגיה צט"ל דכ"ד:
- אך** שלא עשני אשה אם צירך שלא עשני אשה תחלה יכול לצרך אחר כך שלא עשני גוי ושלא עשני עצד (צר"י סי' מ"ו וכן הסכים הרצ המגיה צשלמי לצור שם):
- כב** נשים מצרכות שלא עשני גויה שלא עשני שפחה צסם ומלכות. אחרונים צסי' מ"ו ודלא כהר' יענץ צסידורו שכתב צלא שם ומלכות:
- כג** נשים מצרכות שעשני כרלנו צלי שם ומלכות פר"ח שם:
- כד** גר לא יצרך שלא עשני גוי צר"י סימן מ"ו:
- כה** אם נסתפק אם צירך צרכת התורה לא יצרך. מחצ"ר סי' מ"ז:
- כו** גר יכול לצרך אשר צחר צנו. הרמצ"ס צאגרותיו:
- כז** אם קראוהו לס"ת קודם שצירך צרכת התורה לא יחזור לצרך צרכת התורה שצצר נפטר צצרכות ס"ת. סי' קל"ט:

קשר גורל סימן ה

נה

סימן ה. ברכות של שחר. וברכת התורה כי טוב סחרה

מסחר:

- א** ענט"י אם היה נעור כל הלילה לא יצרך ענט"י צר"י סי' מ"ו:
- ב** אשר ילד אם לא עשה לרכיו לא יצרך צקק ואם עשה ועצר זמן מה ולא צירך שוב לא יצרך. שם סי' ו':
- ג** שיה סם המשלשל יצרך בכל פעם. שם סי' ז':
- ד** הטיל מים ונמלך והטיל פעם אחרת לא יצרך רק פעם א'. שם:
- ה** הטיל ונמלך והטיל ונסתפק אם צירך לא יצרך (שם ומחצ"ר וכן הסכים הרב המגיה צשלמי לצור ד' מ"ה ע"ג):
- ו** אלהי נשמה יצרך תכף אחר אשר ילד. האר"י זלה"ה:
- ז** חין לנחות ציד הנוהגים שלא לסומכה. הרב המגיה צש"ל שם:
- ח** חין לומר עהורה היא רק עהורה אתה צדחת כו' כן נהגתי מנעורי מטעם דעל הרוב חטאה ואיננה עהורה ואחז"ר נדפ' שלמי לצור וראיתי להרב ז"ל דמ"ו שכתב לדלג תיבת היא מטעמים אחרים ולא כתב צפירוש טעם כעיקר ואחז"ל:
- ט** אם צירך מחיה מתים במקום אלהי נשמה ילא פר"ח. סי' מ"ו:
- יוד** מי שאיחר לבא לצ"ה והוכרח להתפלל יולד ועמידה עם הלצור שאחר תפלה לומר ברכות השחר לא יאמר ברכת אלהי נשמה שכבר ילא בצרכת מחיה מתים שם סי' נ"ז:
- יא** הנותן לשכוי יש לצרכה אחר חלות כשקם באשמורת אף שלא שמוע התרגול עם שאר הצרכות אף שלא נתחייב זהם מחצ"ר סימן מ"ז וכן מלאתי צם' הפרדס כ"י שהשיבו מן השמים לרצינו יעקב ומרו' שאפילו לא שמוע תרגול וכיולא יצרך:
- יב** חרש מצרך הנותן לשכוי (אחרונים) וכן עיקר ודלא כמו"ק ומטה יהודה שכתבו איפכא:
- יג** קומא לכ"ע יצרך הנותן לשכוי. אחרונים ופשוט:
- יד** פוקח עורים קומא נמי מצרך פוקח עורים. סיורי צרכה סימן מ"ו וכן העלה הרב המגיה צש"ל דמ"ח ע"ז ע"ש:

קשר גודל סימן ג

- כז** צמנחה יניח תפילין של ר"ת לצד:
- כח** צמנחת ערב שבת לא יניח תפילין:
- כט** צמנחת ראש חדש יכול להניח תפילין:
- ל** צר"ח לא יסיר התפילין עד שגמרו קדיש צחצחת ס"ת צהיכלו (מאות כ' ע"כ תמלא צחיים שאל סי' א')
- לא** לא יהא דצר תולץ צין תפילין לצטרו וצטו"ת פני ארי' חדש ממש סי' ו' כתב דאצק לצן שמפזרין כיון שהוא לנוי אינו חולץ ואני אמרתי צחפזי דיש להשיב ממ"ס צצר"י סימן כ"ז דאפילו דצר שאינו חולץ יש להקפיד דצעיקן על צטרו ממש כצגדי כהונה ע"ס ל"ע צדצר:
- סימן ד. חליצת תפילין. בסדר וזמן שיהיה רגילין:**
- א** קודם שיחלוץ ילמוד צחורה אם מעט ואם הרבה ולריך ללמוד ד' פרשיות שצתפילין וצ' כצר הם צק"ס וילמוד קדש והיה כי יציאך מחצ"ר סי' כ"ו ושם צק"א סי' ל"ד:
- ב** כשיש מילה אין לחלוץ עד אחר המילה מחצ"ר סי' כ"ה:
- ג** כהגו שלא לחלוץ עד אחר קדושת וצא לציון ע"ע סי' כ"ה. וציום שיש ס"ת עד שיחזירו ס"ת להיכל (שם) והנכון עד אחר אמירת עלינו לשבח ועל כן נקוה לך האר"י ז"ל. ויש צזה סוד וגם אשר לא ידע ינהג כן כי עושה רושם למעלה צכונה הכללית לקיים מצות ית'. צר"י שם:
- ד** כשחולץ התפילין אז יסיר קודם ג' כריכות האלצע ואח"כ תפילין של ראש ציד שמאל ומעומד גם הסרת כריכת האלצע יהיו מעומד עיין צלפוכן שמיר סימן צ':
- ה** ואח"כ יחלוץ של יד מיושצ וסימנך כאשר יחנו כן יסעו:
- ו** צר"ח אם הסיר התפילין והתפלל מוסף ושמע חזרת המוסף וענה קדושת כתר ואח"כ לצט תפילין ושמע שאומרים עדת ישראל כתר יסלק התפילין ויענה קדושת כתר מחצ"ר סי' כ"ה:
- ז** יכול להניח התפילין ע"ג סדור תפלה מחצ"ר סימן כ"ה:

- יב** כש'מניח תפלה של יד יש נוהגין להאפיל צטליח על הזרוע וכן תפלה של ראש לריך לכסותה (צ"י סי' ז"ך) :
- יג** יש לזהר שלא תזוז יוד של הקשר מהתפלה (ש"ע סי' ז"ך) ולא תזוז לעולם אפי' זהירות חוך הכיס. מהרי"י למח :
- יד** יניח של יד מיושז ושל ראש מעומד ויכרוך על אלצעו הנקרא חמה ג' כריכות א' צפרק צ' וצ' צפרק ג'. האר"י ז"ל :
- טו** אם הפסיק צין יד לראש צעניות חמן צדיעצד א"ל לצרך על של ראש. אחרונים :
- טז** מי שטעה וצרך על תפילין ש"י על מלות ילא. מחצ"ר סימן כ"ה. וע"ש מה משפטו אם הוא אשכנזי :
- טז** לא יסיח דעתו מהתפילין ואינו רשאי להסיח כ"א צעוד שהוא עוסק צתורה או צתפלת י"ח ומאוד לריך להזהר צזה ועונשו גדול ר"ל מחצ"ר סי' כ"ח :
- יח** אחר שקיעת החמה יש להסיקן תיכף צר"י סי' ל' :
- יט** אם צירך על התפילין צלילה או שסצר שהוא יום והוא לילה א"ל לצרך אח"כ כשיגיע זמן. שם :
- כ** ע"פ דצרי הזהר והאר"י ז"ל חיוצ להניח תפילין של ר"ת ג"כ ותרת' איתנהו ולא משום ספק ח"ו :
- כא** אם יש צעיר צני אדם אשר מניחין של ר"ת עם רש"י יניחם אשר נגע אלהים צלצו ואין צזה יוהרא :
- כב** אם מוכרח לכסותם צכוצע שפיר דמי :
- כג** אם מתפלל צתפילין של רש"י ומקלקם ומניח של ר"ת לא יצרך על תפילין של ר"ת :
- כד** לצש של ר"ת צחושצו שהם של רש"י והתפלל צהם וכאשר קלקם ראש שהם של ר"ת אח"ך יניח תפילין של רש"י ויצרך עליהם :
- כה** אף שאינו מצרך צשל ר"ת לא יפסיק צין תפלה של יד לתפלה של ראש :
- כו** והנכון להניח שתיקן כא' צתפלת שחרית וכזה לריך לעשות :

קשר גודל סימן ב

יג לא יגדור הליכות ואם טליתו ארוך יתחזק הצ' לילות שללחוריו
צמורתו ונחוריו. צר"י סי' כ"ח:

סימן ג. קצת דיני תפילין. החלו עולין:

א ילצט טלית גדול ואח"כ ילצט תפילין הגם טעלית קטן כצר הוא עליו
תמיד. צר"י סימן כ"ה:

ב הכולך צדך יזהר ללצוט תפילין דיד וראש ולא יצטל מלוח גדולה
וחנורה מפני לעג השלחנים אך יעשה כל הצא צידו שיהיה צלנעא
ויש מי שכתב דיניח של יד לצד. שם סימן כ"ו:

ג אם שכת ולצט תפילה של ראש קודם של יד א"ל להסירה אלא ילצט
של יד. שם ושיורי צרכה:

ד וישתדל שצכים התפילין יניח של ראש ואח"כ של יד כדי שיפגע צטל
יד והנכון שהכים יהיה רחצ שיהיה של ראש ושל יד פנים צפנים אך
של יד תהיה יותר מיומנת ומזומנת. צר"י סי' כ"ח:

ה כשמניח תפילין של יד על הקצורת מקום הנחתן יצרך ואח"כ יהדקם
ש"ע סי' כ"ה:

ו אסור להפסיק צדצור צין של יד לשל ראש ואם הפסיק מצרך על של
ראש על מלות תפילין. שם:

ז אחר שמהדק תפלה של יד יקשור היוד עם התפלה וממשיך הרלועה
אלל הזרוע אלל צקצורת לא יעשה שום כריכה. צר"י סי' כ"ה ושיורי
צרכה שם:

ח אחר שיכרוך ז' כריכות סביב לזרוע יניח של ראש צר"י שם:

ט צין להוליא תפלה של ראש מהתיק עד שתהא תפלה של יד מונחת
ש"ע שם:

י יניח קלילה של ראש מיושצת ומושכצת ומהתחלת עיקרי שער הפדחת
יניח התיחורא. שיורי צרכה סי' ז"ך:

יא השחור שצדלועות יהיה ללד חוץ ולל יתהפכו. ש"ע סי' ז"ך. ויש
מי שכתב שישחירם ונצית ומחוץ:

י חיוז לקום זאשמורת הוא זכל מקום ולכל אדם. מחזיק זרכ' סי' א':
 יא יכול לשתות קאפ"י זלי סוקא"ר זאשמורת ואפילו אם האיר היום
 קודם תפלה. זרכ"י סימן פ"ט:

סימן ב. דיני ציצית הנצרכים. ירדו כרובים:

א שיעור הטלית שיקיף הראש וגוף האדם פנים ואחור עד החזה.
 זרכ"י סי' ט"ז:
 ב ילצט טלית קטן על החלוק ויישן עמו ולא יסירנו כ"א זמרחץ. שם
 סי' ח':
 ג יפריד הליטות תמיד ואם מקוצבין קלת אסור להפרידם זשצת. גן
 המלך סימן ס"ה:
 ד יזרך להחטטף זליטת הזי"ת זניקוד שו"א. זרכ"י סימן ח':
 ה אחר שזירך יתעטף זטלית. אחרונים דלא כזית יעקב ויהיה הטלית
 זידו קודם זרכה. מחז"ר סי' ח':
 ו עטיפת ליטת מעומד ויזרך מעומד:
 ז לריך להסתכל זליטת ולחשוב כאלו יש זו תכלת דאותה הארה לא
 נפקה. זרכ"י סי' ח':
 ח זענין כסוי הראש זטלית נהרא נהרא ופשטי' ולכל הדזרות זעת שיזרך
 יתעטף כדי הלוך ד' אמות כעטיפת הישמעאלי' ואח"כ ינהג כמנהגו.
 מחז"ר סי' ח':
 ט נקב שזו הליטת לא יהיה רחוק יותר מג' אלצעות דהיינו אמה קמילה
 זרת. מחז"ר סימן י"א:
 י חוט א' שנפקק כלו פסול ואם נפקק חוט מארבעה זמקום שתלוי'
 זנקב פסול. שם סי' י"ז:
 יא מי שנזדמן לו ליטת ותפילין זעוד שאומר פסוקי דזמרה יכול לזרך
 זחוך המזמורים. זרכ"י סימן נ"ג. אצל לא יזרך כשסיים פסוקי
 דזמרה קודם ישתבח אלא זין ישתבח ליוצר. ש"ע שם:
 יב הלן זטליתו זלילה א"ל לזרך עליו זזקר. אחרונים זסי' ח':

עבודת הקודש

חלק שני

הנקרא

קשר גורל

סימן א. לקום באשמורת. כל שהיא תפארת.

א מיד כשנעור יאמר מודה אני לפניך מלך רחום שהחזרת צי נשמתִי
צחמלה רצה למונתך יי"ר. שיהא לצי נכון ומסור צידי ולא אכעוס
ולא אכעיסך וא"ל נע"י וי"א שלריך (סידור ה' יעצ"ץ ד"מ):

ב מיד יטול ידיו כראוי ואע"פ שאינו רולה לקום יטול ידיו צרכ"י סי' א'
ולא יטול ממשרתת גויה ולא מישראלית נדה כי הוא צא לדחות הסט"א
ודצקתו הרעה (אחרונים):

ג ילבוש כראוי ועוז שיקום מעומד וקיומת חלות מכניע יל"הר (שם):
ד לא ילך ד' אמות צלי נע"י והוא דצר חמור הרצה מאד ואם כלי
הרחילה הם רחוקים ילך פחות פחות מד"א (שם):

ה מי הנטילה אסור לצדק ולקרנות נגדם אלא ישפכם או יכסם (שם):
ו תיכף יצדק כל הצרכות מצרכת ענ"י עד ואני אצרכם. האר"י ז"ל:
ז וזה אחר שלבש כראוי וצעודו לובש לא יהי' לובש ומצדק כי אין
לעשות אף דצר קל צעודו מצדק כמ"ס ז"ל:

ח אם הוא לילה יאמר וידוי וסדר תקון חלות להאר"י ז"ל וזמן חלות
י"צ שעות אחר חלי היום. צרכ"י סימן א':

ט אם אינו יכול לעמוד עד אור הצק יישן שינת עראי ולא יסיר
מלבושיו שלא יכנס צספק לצדק הצרכות פעם אחרת. עיין צרכ"י
סימן מ"ז:

סהקוסי שיצא לו הוא הגורם וגם רמז שיהי' מלא תורה ואין עז אלא תורה
 וזהו צו עז שמדיד יחסוצ צתורה אף כשמתעסק צלרכיו והולך לדרכו
 כמש"ל (ועוד הארכתי צרמזים אלו צס"ד) וזה רמז הכתוב ועשו לי
 מקדש ושכנתי צתוכם ונמש איתתי כשיהי' להם מדות והנהגות כרומז
 לכלי הקדש וז"ש ככל אשר אני מראה אוחד את תצנית המשכן ואת תצנית
 כל כליו אשר הכל רומז למדות עוצות תרומיות תוריות וכן תעשו צעלמכם
 תצנית כל רמ"ז משכן וכליו וזה יהיה מקום להשראת שכינה ויתקיים
 ושכנתי צתוכם :

שוביה לדזכי להתעורר תדיד ליראה את ה' ולעסוק צתורה ומלות
 ומוסר מלכים צספריהם הקדו' יחפוץ על דלתותם יסקוד
 וגמירי הצא ליטהר מקיייעין אותו. והיתה עמו הסמחה צמעונו להיותו
 עזד ה' אלהים **חיים** :

ברוך ה' לעולם אמן ואמן ומרומם על כל ברכה ותהלה
יילא"ו :

ת"ו ש"ל ב"ע

צפורן שמיר סימן יג

אמ ין כי חכמתו שצורה ולא ידע כדחזי ג' ארונות ז' של זהב וא' של עץ
ז תוכס של עץ רמז לגוף וז' של זהב רמז לנפש רוח סלריך להשוותם גוף
ונפש רוח כר"ן נכון שהחומר יעשה לורה כשם שהעץ לא היה נראה כי
אם זהב וכך הגוף יהיה כמו הנפש והרוח מצית ומחוצ שיהיה תוכו כצרו
כמ"ס רז"ל:

ברובים רמז שיהי' כתיבוק נקי מחטא כמ"ס רז"ל זן שנה שאלו צמלכו
נקי מחטא כזן שנה סוככים צכנפיהם רמז סיפדוש כנפיו
לתלמידים ודלים צלל כנפיו יחסיון:

שלחן יערוך שולחן לת"ח ועניים מרודים יציא צית מדות השלחן
אמתים ארכו ואמה רחצו ואמה וחלי קומתו מקלחן שצורים
ומקלחן שלימות שם רמז אורך מדות שלימות רמז לשבת שהוא מעין ע"ה
שכלו ארוך וכן יו"ט יהי' שלהנו שלם כצרכת ה' אשר נתן לו רחצ אמות
שלימות רמז להכנסת אורחים ועניים שירחיצ לצו ואמות שלימות יהיה
שלחן מלא קומה רוב זמן שהוא חול המדות שצורות שצחול לא יאכל אלא
לקיום הנפש ויהיה נראה כאלו חסירה הסעודה ושצורה וגם יהי' לו לצ
נשצר שיזכור מחורצן צ"המק כמ"ס צזהר הק':

ביור רמז להכין צתוכו מתק שפתים ולהגציר החסדים הרומזים למים
וירחלו צדצריו הטובים כל הקפדות ומריצות שצין איש לרעהו ואיש
וציתו וירצה שלום ציניהם שעלו מן הרחלה צמתק ודשן שפתיו ידעון כלון
ורמז שירחלו צתוכתו החוטאים מלואת עונותם ויעהרו:

יבין ובוועז רמז שיהיו לו שני עמודים חזקים כראי מולק ועיקרים
גדולים לישר עניניו וכל מעייניו האחד יבין אל יהי
מהיר צשום דצר כי פרי המהירות חרטה ולכן יתישצ צכל דצר ויהיו כל
עסקיו ודצריו צהכנה דרצה הכנת גוף ונפש צלי חפזון ומהירות כי כאשר
יתישצ ויהיה מתון מתון קודם שידצר או יעשה שום דצר ציראת ה' על
פניו אז יהיו כל מעשיו מתוקנים לשם שמים וכשני צועז רמז שיאגור
כעסו ומוקפו צו צקצרו וזהו צו עז ולא יכעוס על זולתו וצני ציתו כ"ח
יכעוס על עצמו אשר עונותיו הטו אלה שיעשה כגד כלונו וזהו צו עז
שהקושי

את תצנית המשכן ואת תצנית כל כליו וכן תעשו אפשר דרך רמז וחוכמות מוסר (וצמקומות אחרים הארכת צעניות צמזים אלו ועתה אקלר רמז הרמז על האר"ש) כי הן האדם גברא דשפיר חזי ישתדל הוא עלמנו לשים אורחותיו ולהטיצ דרכיו ולטהר רעיוניו להיות כמקדש שתשרה צו עלמנו השכינה וכל כלי הקדש יהיו צו צעלמו הא כילד:

מזבח רמז שיעשה הכנה צופו מזבח גדול לצוות ילדו וכל ילד מחשבות לבו אלו הן הנשרפין באש יראת ה' אשר תלהט בקרצו והיא אש של גצוה ומלוא להציא מן ההדיוט להתענות צלום וצכי ותכף משמאל מיהב יהצי אש של גצוה רצולה כארי צלצו לצ טבור וצח כל ילד הרהורים רעים והיו לצער ויקריצ קרצנות לדקה ומשפט נצח לה' מזבח איהב את הצריות ומקרבן לתורה מדות המצח שלמות ה' אורך וה' רוחצ וג' קומה גי' אחד שיהיה כל כונתו ליחד הדודים וכל יום מלוא צהרמת הדשן להסיר שירי השיריים מהרהורי רעים:

מנורה כתצו גורי האר"י זל"ל שכל עניינה רמז לתורה ואפשר לרמז מקשה שהתורה צאה ע"י יסורין תעשה מאליה רמז ששפי' אצין ע"ה ונגזר עליו שיהי' טפס אס יגע צתורה יזכה מאליו זהב טבור שיהי' תורה לשמה ירכה וקנה גציעיה כפתוריה ופרחיה ה' מינים כנגד פרד"ס וג' מעריאות מונה יהיו צהקדמות אמתיות תורת אמת ו' קנים יולאים מלדיה ג' וג' נגד ששת ימי השצו והנרות להאיר לו ולישראל מקדושת נשמתו ע"י התורה וכלם פונים לאמלעי נר ז' הרמז לשצת קודש וגם רמז למדות שיהיו פונים לאמלעי דרך ממוצע כמ"ס הרמז"ס גציעים כ"צ לתקן ולהאיר כ"צ אותיות מנורת המאור להאיר אור התורה ונר מלוא כפתורים י"א ליחד קצ"הו הרמזים לו"ה שצסס הוי' הכוללת:

ארון רמז שיהיה דרופתקא דאורייתא חל"כ תצונות כרכא דכלא ציה שמעת' אגדתא פרדס וכל חכמות התורה מדות הארון שצורות אמתים וחלי ארכו אמה וחלי רחצו אמה וחלי קומתו רמז שיהי' צעלמו כלל יודע ושכל ידיעותיו שצורות הם לעומק התורה וגדולתה צין בגרסא שדומה לאורך צין צעומק העיון שדומה לרחצ צין לסוד ושיעור קומ"ה יאמין

צפורן שמיר סימן יג

שנשאר ריקם ריקם ומ"ס חוי למי שנעשה קטיגורו פירוש שעשה
מלוא צד צד גזול כמ"ס רז"ל חי גמי דהתורה והמלות בפשעו הולכים
לסע"א ונענש לו אפשר שנתפרסם לדקותיו ומעשיו העוזים ליוהרא ונענש
חוי למי שמאצד את עמלו אפשר שמדצד לס"הר והנדצד לוקח זכויותיו
ומאצד את עמלו:

רי"ן ז"ל מהרח"ו ז"ל צקלור וקלת תוספות. צן אדם פקח עיניך
מהעורון וראה כי כל הנאות ועוזות הע"הו הכל המה מעשה
תענועים ואיך תכעוס על זולתך ולא תכעוס עליך שאתה עלמך טורף
נפשך צאפך ועוצד. ע"ז צכעסך ואיך תקפיד על הצלי הע"הו וסופך למות
איך תתעלז על עולם שאינו שלך ולא תתעלז על פרידת נפשך מגופך
צרתת וזיע ואימה חשכה נופלת עליו איך תחמוד לצור זהב ולצנות צתים
ועליות מרווחים צחמורת ופטורי לינים והוא לקצרות יוצל צד' אמות וכל
אזהצין מתעסקי' לכסותך צעפר וכל אשר יגעת היה לאפס ותהו כי פתוח
תפתח את ידך את אשר סגרת לתת לעניים ועצרת לאחרים חילך ואין
כל מאומה צידך איך תמאס תורת חיים חיי עולם לאסוף ממון חיי שעה
איך תתענג צדשן ועלמותיך יחליץ ומחר על עפר תשכז תחתיד יולע רמה
ותכסך תולעה איך תצקש שררה ומעלה רמה ותקות חנוש רמה איך תספר
לס"הר על רעך העוז ממך וכמה קטיגורים מספרים רעתך ומזכירים
עונותיך איך תשנא אויציך ואין לך אויב גדול ממך גורם רעה לעלמך
מאצד הון עתק מתור' ומלות ומרויח לפי שעה חלילי כסף וזהב איך תחניף
ותחציט מילוד אשה ולא תחציט ממלך אדיר איום ונורא שופט כל הארץ
מלא כל הארץ כבודו איך תשכח יום המות ודין הקצר ויום הדין הגדול
והנורא ומי יכילנו והתעלמות מהם ואין מוכרח לצא כמוהו:

אשרי אדם שמשים עלמו כשור לעול וכחמור למשאוי וקורא ושונה
צכל יום תמיד ושז צתסוצה שלימה צכל כמו ולא ישוצ לכסלם
וישמור עלמו אפי' מחטא קל יצטח צה' וישען צאלהיו ישלח עזרו מקדש
ויאיר עיניו לאור צאור החיים:

רי"ח כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי צתוכם ככל אשר אני מראה אותך

העונות שפגמו בהם הם לטהר אותם וכילד נחפשים על דרך החקירה לידע עצירה זו פוגמת במדה זו וכילול ונשוב עד ה' שלא יהיו עונותינו מצדילים צינינו לצין ה' וכילד נעשה נשא לצדינו ילד הטוב וילד הרע אל כפים אל אל צמנים ויהיה היל"הר טוב וזלזלות כזכיות עש"ז:

רי"ד אמרו צוה"ק תנא על תלת מילין מתעכבי ישראל בגלותא על דעצדי' קלנא צשכינתא בגלותא ומהדרי אנפייהו משכינת' ועל דמסאצי גרמייהו קמי שכינתא ופירש הרב הקדוש צראשית חכמה פ"ה משער היראה דעצדין קלנא צשכינתא על שהם מחללים את ה' כמש"ה ויחללו את שם קדשי צאמור להם עם ה' אלה ומאכלו ילאו כו' מהדרי אנפייהו פוסק דצרי תורה על דצרים צטלים פוסק צאמלע הזמירות וצתפלת י"ח מחזיר פניו לכאן ולכאן ומסאצי גרמייהו צטומאת מאכלות אסורות ועריות ולה"ר המעמא כל אצריו וכעס והגאווה ופגם הצריות שצכ"ז יש טומאה עש"ז וצרוח:

טו"ר אנו אומרים צאמת ויליז אצרי איש שישמע למלותך ותורתך ודצרך ישים על לבו שאין לעשות המלות עראי כשתזדמן רק יתאוו ויצקש לעשותן מקודם וישא ק"ו ממה שרודף יום ויום ולילה תמיד אחר המזון ומתאוו תמיד להיות הולך וקוצץ צחשק גמרץ ויתר על כן הרבה לריך לרדוף אחר התורה והמלות כמש"ה אם תצקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תצין יראת ה' ותמיד יצקש אופן שיוכל להוסיף צעקת התורה וצקיום המלות ויעשה המלות וכה יהיו מחשבותיו כילד יוכל לקיים המלות וצאיזה אופן יוכל לעסוק בתורה והצא ליטהר מקייעין אותו והאריך צענין ותועלת לימוד המלות צלואות הרב מהר"ר משה עש"ז:

רי"ן אמרו צמרגיתא דר' מאיר העונות הם כאש לצגד כחרצ ללואר כחץ ללצ ככצלים לרגלים כחשך לעינים כמרה לפה כחרישה לאזנים כיסורין לגוף אין לך קשה אלא מי שעוסק בצצרי הצאי חוי לו למי שהעולם מטעה צו חוי למי שהשעה משחקת לו חוי למי שנעשה סניגורו קטיגורו חוי למי שילכו מנלחו חוי למי שמאצד את עמלו ואפשר לפרש או למי שהשעה משחקת לו שפורעין לו מלותיו צעוה"ז וחוי לו

צפורן שמיר סימן יג

צין עיניו מה פעל ומה עשה ומה הגיע אליו ולאחרים ולכל
העליונים ותחתונים צעונותיו מה הגיע אליו אשר נשמת שדי חלק אלוה
ממעל חיללה ועימאה וגופו במקום שהיה משכן קדוש לשכנות עליו שכינה
נעשה משכן לסע"א ואזכריו נתגדלו צטומאה סורו עמא קראו למו וכרוזא
קרי צחיל זה האיש מרגיז ומורד צמלכו של עולם וכל השומע ממלאכי
עליון וכיוצא צעל כנפים ועוף השמים מקללין אותו ואפשר ילא הגזירה
עליו מיתת צניו קטנים שהם כגופו ורצים מכאוצים צעורו וצטרו ואף
צית גרמ"ו ואם ילליח צעטרו הוא לרעתו ולטורדו על פניו להאצידו ואם
רוע מזלו גרם שהעולם חליו זכאי וחליו חייז והוא עשה עצירה והכריע
העולם לחוצה ועי"ז נגזר מיתה ורעצ ועלך את השמים ולא יהיה מער
אז נפרעין ממנו על מות ישרים ועל לערן של עניים על דצרי הצלורות
וכל לער מכל עני ועני וילדיו קוצעין עליו עונשין להכאיז נפשו וגם
הצחמות לוקין צצצילו כי לא ימלאו עשצ צשדה למרעיתם והיו העטופים
צרעצ ונהר יחרצ ויצט וכל שרים ומלאכים הממונים על הנהרות ועשצים
כמש"ה אם חשים משטרו צארץ כלם צעלים גדול לערם כמ"ש ר' פנחס
צן יאיר פ"ק דחולין גוזרני שלא יעצרו צך מים לעולם אלמלא לער גדול
הוא גם לשרים למלאכים הממונים להנהיג העולם צרחמים כשח"ו נגזר
דין קשה גדול לערם לפד אורם ונירם גם כמה שוערים ומלאכים הממונים
לקבל התפלות מתיש כחן כי אין התפלות נשמעות ויש להם עלצון גדול
כמה פגם עושה החוטא צהיכלות ומלאכים ומדות ועולמות ח"ו והנשמה
ממקום מחלצה כשנשתלשלה משם ולמטה צכל ספירה וצכל עולם נשאר
שרשה ודיוקנה שם וכשחוטא פוגם כל אותם שרשי נשמתו ונקחמים
הלנורות ואין מימי ההשפעה נוזלים:

וייתר מזה ראה תראה להרצ הקדו' מהר"א גלאנטי צקול צוכים כמה
פגמים פועל סד"ק החוטא וגם הרצ הקדוש צעל ראשית חכמה
צריש ס' תולדות חיים הוא היה מונה כמה פוגם החוטא עש"צ וזה פירש
הרצ מהר"א גלאנטי שזש"ה נחפש' דרכינו אותם הדרכים ושרשי נשמתינו
המשורשות צעולמות העליונים שהם נעשים דרכים ומקילות לעלות נחפש
העונות

צפורן שמיר סימן יג

ממ

והוא דבר המזהיל הרעיון למי שיש לו לב שהחוטא מזיק לו ית' כזיכול לזון המשחית אשר נעשה להכעיסו ולא יקבלהו השכל כמה מהגנות והשטות לחוטא וצאמת אם יעמיק האדם צזה קטרי חרלי משתיירין ואחזה רעדה עלמותיו עד היכן מגיע סכלותו ופתיותו להתפתות מינרו ואחזה תחזה להר' ז"ל הפליא עלה צספר הקדוש ואשרי אדם שומע לסקוד על דלתותיו:

ריא הר"ם צהנהגותיו הכי אמר רצ מנתך צדמעה תשמה ויצהלוך רעיונך מידי זכרה חרדת ר"י צן זכאי וקושטא קאי דמתרע כולי גופא פשט המאמר פ' תפלת הספר שריצ"ז הי' צוכה ואומר שתי דרכים לפני א' לג"ע וא' לגבינם ואיני יודע צאיזה דרך כו' וריצ"ז אמרו עליו פ' היטן שלא הכיח מקרא משנה ותלמוד ומעשה צראשית ומעשה מרכזה כו' ועליו נאמר להנחיל אורה צי יש ואולרותיהם אמלא וסמנים תלמידים כו' ואמרו פ' אין דורסין דגילו לו שהוא ותלמידיו מזומני' לכת שלישיית ואחר כל הסצח הזה חרד חרדה גדולה והגם דהמפרשים פירשו צזה מ"מ לכל הדצרות תסמר שערות צשר אדם כשיתן לבו א' מריצוא מועלת ר"י צן זכאי ורוב פחיתותו וצפרט צדור יחוס כזה:

ריב הגם הלום אמרו רז"ל והציאו מהרמ"ו זל"ל צס' דרך חיים כ"י כשנפער האדם המלאכים המלוי' הנשמה מניחין אותה צמקום שיש ל"צ אלף רצצות נתיצות וכלם נקראים מוקשי מות דרכי שאל וצכל נתיצ אש אכלה ויש שם מזיק כדמות כלצ וכשהנפש רולה להכנס לציזה נתיצ הכלצ לועק ומלאכי חצלה והמזיקין צאין וחופסין הנפש וקולעין אותה לגבינם ודוד המע"ה אמר על זה הלילה מחרצ נפשי מיד כלצ יחידתי וצין אותם הדרכים יש דרך אחד ששמו ארח חיים שנאמר ארח חיים למעלה למשכיל והוא חשך צתחילתו ואח"כ כלו אור שנאמר וארח לדיקים כאור נגה הולך ואור עד ככון היום וכל שאר נתיצות חוץ מזה תחילתן וסופן אש אוכלה וחשך ואפלה וכלם הולכים עד גבינם עכ"ל וכשילייך האדם צדעתו ענין זה יצדעצע ויותש כמו וימהר לשוצ לה':

ריג מה יתאונן אדם חי כמה יצכה וידאג על חטאתיו כאשר ישים

צפורן שמיר סימן יג

רמ ואל יכנע האדם להתזון צמה שפי' מוהר"ם קורדוצ'קו צי"ג מדות
צם' תומר דבורה וצקלור נזכיר פה ריש מילין צ' גרגרי' מי אל
חסד כמס"ה חסד אל כל היום וגם אל לשון תוקף וחזק כמו ואלת אילי
הארץ לקח וידוע כי אין שום דבר נסתר מהשגחתו ועוד אין רגע שלא
יהי' האדם ניזון ומתקיים מכה עליון המשפיע עליו והרי תמלא שלא חטא
אדם כנגדו שלא יהא הוא יתצרך כצרכו צלותו רגע משפיע לו חיים
לחיות ולנוע אצרו ועם היות שהאדם חוטא זכה ההוא המשפיעו לא
מנעו ומנו כלל אלא סוצל כצרכו עלצון כזה שיהיה משפיע בו כמו
ותנועת אצרו והאדם מוליא כמו ותנועת אצרו צעת ורגע שהוא נשפע
מה' לעצוד תורתו ומלותיו וזכחו היה לאסוף שפעו ולפסוק חיותו צלותו
רגע והיה מת והוא סוצל כצרכו וז"ש מי אל כמוך תקיף וצעל היכולת
ועכ"ז מי אל רצ חסד להשפיע חיים צרגע שהאדם חוטא:

ובמה יזדעזע הצעל נפש צקל זיע סגיא לחשוב צזה כי יאמר איך
ישתמש צשפע וחיות המשפיע לו הצורא ית' לחטוא בו ולנוע
איצרו לעשות כלון ילכו שלא ככלון יולכו וכזאת וכזאת איך ישתמש צכה
הצרי אשר נתן לו יתצרך לדבר לשון הרע וכל דבר איסור וישתמש
צמתנה גדולה שנתן לו יתצרך והצדילו מהצחמות להכעיסו ח"ו צה צדצרו
האסורים וכל פה דוצר דצרים רעים וחטאים אוי ואצוי וכצד הארכנו
צזה צדושים צם"ד ושם הצאתי אשר ישא משלו הרצ צינה לעתים צענין זה:
רי נושא עון זה ענין גדול על הקודם שאין עזירה שיעשה האדם שלא
יצרא משחית כמ"ס רצותינו עשה עזירה אחת קנה לו קטיגור ח'
ואותו קטיגור עומד לפני הקצ"ה ואומר פ' עשאי ואין לך צריה שתתקיים
צעולם אלא צשפעו של הקצ"ה והמשחית עומד לפניו וצמה יתקיים והדין
נותן שיאמר הקצ"ה איני זן משחיתים אשר עשו להכעיסני ילך אלל מי
שעשאו ויתפרנס ממנו והיה המשחית חקף נוטל נשמתו וכצרכו אין
הקצ"ה עושה כן אלא נושא עון וסוצל אותו וכמו שהוא זן את העולם כלו
זן ומפרנס המשחית ההוא ומאריך אפו אולי ישוב החוטא וצתשובתו
וסיגופיו יצוטל המשחית:

הלא עוז לתת אל לצם ככל כ"ד שעות של יום ולילה כמה שעות
 יתעסקו צעזודתו ית' כי אפשר שצין ג' תפלות וקלת מזמורים לא
 יעלה שתי שעות וכמה יגיע לאדם צושה וכלימה כאשר יעמיק צזה אם
 אמר יאמר העצד את פני האדון איני יכול לעזודך כי אם צ' שעות והיה
 הנשאר כ"צ שעות ככל יום אני רוצה לעשות צהן כלוני ועל זה ידון
 הדווים ויקח האדם מוסר מעצדו ומשרתו ופועליו אם לא ישמור לעשות
 כל היום או רוצו מלאכתו ועזודתו מפיו לפידים יהלכו ומשנה קל"ף
 יסתיר פניו ויתן צהם עיניו כצדקים ירולו הן יתן צקולו אמר"ם
 המארכים מדוע לא כליתם חקכם חי ומי אם כה תוסיפו והיה כזה יום
 מחר ויסרתי אתכם אף אני שצע על מטאתכם ומה יענה ליום פקודה
 כאשר ישאלוהו איה איפא מספר יומך וכילד סדר משנה אשר קרית ושנית
 צימי חלדך צואו משצון כמה שעות ציום ולילה היית עוצד צוראך מה
 ידצר ומה ילטדק כי אם ילחא מחשצון הלל יודע צעלמו כי תמיד נתמלא
 רוגזו על משרתו ואם ככה יעשה לאיש צרעהו כי עצדו משרתו אין לו
 עליו אלא מעט מזוכות או ממון צלרות עין מה יעשה לאדם אשר לא עצד
 את צוראו הכותן לו חיים ועושר וכבוד ולכבודו צראו ולא עצד כי אם
 שתי שעות ציום וגם אלו אם תדקדק הם שמים שלל כהלכתן וכמה
 מטאות עשה צחוך תפלתו וכיולל והגורם לכל זה הוא ציטול תורה כי אז
 יעשן צעשכן של אלו הסצרות צלות ומטולאות ויקצע צלצו עסקי העולם
 ותאותיו וכל שכיות החמדה ויוליל כל ימיו צעזודת ילר הרע ולא ירגיש
 כי קלר ועלור עלר צעזודת יולרו כי ילר סמוך לחזי שמוכות עיניו כאין מצין
 על מה צל לעולם ותמיד כגוע ומוכה צחלאת זוהמת החומר העכור צאופן
 שמי שאינו עוסק צחורה או קוצע עתים לתורה אין ספק שהוא נמסר
 ציד ילרו ויום יום הולך וחוטא ומשתרש צחטא עד אשר יתעורר ויחזיק
 צהתעוררות לשוץ אל ה' ולעסוק צחורה לשמה וצחמלעות החורה יעלה
 צידינו לשוץ צתשוצה וכך תקנו כז"ל השיצנו אצינו לתורתך וקרצנו מלכנו
 לעזודתך והחזירנו צתשוצה כי עיקר ותחילת הכל לקבל עליו עול תורה
 כל אחד כפי ערכו וכצר הארכנו צזה צעניותנו צמקומות אחרים צס"ד:

צפורן שמיר סימן יג

לעצור עצודתו צגופו ונשמתו ליוזר הכל אין חקר לחזונתו ואין פוע"ר
אותו וזכן חרדה ילצט וכל עלמותיו יאחזמו כעד כי לא נצרא כי אם
לעצור את צוראו רק כי ח"א לגוף צלי מחיה ומזון וכסוי למלצט וכיוצא
מלרכי הגוף ומותר להתעסק לבקש מחייתו אך לא נצרא ליגע להעשיר
וכל היום והלילה עד חלות טרוד צפועליו ועסקיו וסחורותיו כי עיקר
מה שנצרא הוא לעצור צוראו חלא שהוא יתצרך חפץ למען דקו שישתדל
להחיות הגוף כי מצלעדי זה אי אפשר לעצור עצודת עצד ומאחר שכן
אין יעשה הטפל עיקר והעיקר טפל כי כל ימיו ושנותיו יוליא צעמלו
אשר עמל צמשא ומתן וטיולים וכיוצא אשר לא נצרא לזה והוא הטפל
והעיקר שנצרא לתורה ומלות וקדר עצודה ישליך אדם אחר גיוו ואדם
לא זכר מתורה ומלות כלל כאלו כל מה שנצרא וטרח כזיכול צילירתו
ואשר הוא משפיע לו חיים תדיר הוא צעצור שישא ויתן ויטייל וזהו דצד
שאין השכל מקצלו כלל כי כל אשר יחכם צמו"מ ויהיה חריף גדול וצקי
צסחורות וחילופיהן ושינוייהן אין צזה שום עצודה לצורא ית' וזה כל פרי
הסחורות וכל הטורח הזה לאסוף הון ועושר ולהיות לו שם על פני חוץ
כי הוא קומר גדול ודעתו רחצה האם צזה יקנה שלימות לנפשו האם כל
אשר השיגה ידו לעשות חיל ירחיצ פיו וימלא צענו מכסף וזהו ומרגליות
האם ילצור כעפר כסף לכסות גופו צקצר ועפרות זהו לו ומה תועלת
יהיה לו להניח צתים מלאים כל עוצ שיתעדנו צהם אחרים שונאיו אחר
אזהציו והוא צעולם האמת יהיה עני ואציון רעב ולמלא צערום וחוסר כל
ומדיו קרועים ולא די לו לער תמידי כי אז יכיר צאמת שכינה ימיו ושכית
להצל וריק חלא אפשר שממונו יפול ציד שונאי ה' וישתמשו צממונו
להכעיס ח"ו לצורא יתצרך ועל כל עצירה שעושים צממונו יוקיפו לענותו
וכדי צציון וקלף חוי לה לאותה צושה חוי לה לאותה כלימה:

והתימה על צני אדם קולעים אל השערה וחריפים מאד צמשא ומתן
וצקיאים מאד צרמאות אין לא ירגישו צמרמת ילרם כלל

אשר צור כרה ויחפרהו להורידם לצאר שחת וטח מראות עיניהם מהשכים
לצותם:

השייכים לנפשנו רוחנו ונשמתנו ותחנונו מאתך חכמה ובינה ודעת
 לחדש חידושים רבים אמיתיים בפרד"ם תורתך הקדושה וקושיות והויות
 וישובים אמיתיים וחידושי דינים לאמיתה של תורה וברוב רחמך תזכנו
 לזרע קדש בנים חכמים וחסידיים זרע אנשים ובריא מזליהו ולא ימצא
 בנו ולא בזרעינו שום פגם ושום פיסול ואתה ברוב רחמך תתן בנו
 כח ובריאות ויכולת מספיק וחוזק ואומץ באברינו וגידנו וגופינו לעמוד
 על המשמר ולא יארע לנו שום מיחוש ושום כאב ונהיה שמחים וטובים
 ובריאים לעבודתך ותצילנו מכל רע:

או"א מלך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך
 והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל (עשיה)
 פעול כי אתה פעלתו ויבין כל (יצירה) יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל
 אשר (בריאה) נשמה באפו ה' אלהי (אצילות) ישראל מלך ומלכותו
 בכל משלה קדשנו במצותיך ושים חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמח
 נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ואל תדיחנו מפני שום נברא
 שבעולם ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים ומלא שנותינו שמנים שנה
 אורך ימים ושנות חיים תוסיף לנו לעבודתך ובצל כנפך תסתירנו
 ותצילנו לנו ולכל בני ביתנו מכל גזרות קשות ורעות ותחדש עלינו שנה
 טובה ונהיה שקטים ושאננים דשנים ורעננים לעבודתך וליראתך כי
 עמך מקור חיים באורך נראה אור. יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו
 לך. הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
 בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי. הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
 כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:

רז כל מי שיש לו לרה או חולי יסדך תפלה להתפלל לפני ה' זכונה
 ואם אינו צקי כל כך צלה"ק יתפלל כלשון סה"ס צקי צו וכן כל יום
 יתפלל על התמדת הצריחות לעצרתו וסינלל מי"ל"ה וימלא חטא ושלל
 ימלא פסול צזרעו וסיוכל להדריך צניו לעצודת ה' ולעסוק בתורתו הק':

סימן יג. התעוררות ותוכחות. מוסר מעי"ר לקט שיחה

באר"ש נכוחות:

רח המי יתן אל לבו ומחשבתו דבר נכאסיתו תחלת ילירתו וסוייתו
 ומחשבתו ואיכותו שצתו וקימתו שצטו ומשענתו מיום היותו מה שצתו

צפורן שמיר סימן יב

אותנו ורצית בנו ותתן לנו את תורתך הקדושה תורה שנכתב ותורה שב"פ וקרבתנו לעבודתך מה אנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסדים גדולים רבים ועצומים כאלה ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך. אמנם גדול צערינו בהעלתינו על לבבינו כל אשר נתרשלנו מלעסוק בתורתך הקדושה וכל אשר פגמנו בלימודינו הן מצד לימוד להתגדל הן מצד שלא למדנו בקדושה ויראה כדת מה לעשות והן שלא טרחנו להבין דבר על בוריו מיצוי הדין ועומק ההלכה והן אשר קטפנו מלוח עלי שיח והן אשר לא תמכנו וחוקנו ברכי רבנן דשלהי ולא אמצנו ברכים כושלות וכזאת וכזאת פגמנו בכ"ב אותיות תורתך וטעינו בלימוד ובהוראה ולא נהגנו בטכסים תלמיד חכם ועוד אחרת אשר נפלו ניצוצי תורתינו ומצותינו לבורות נשברים וישב ממנו שבי:

על הכל בושנו ונכלמנו ובמסתרים תבכה נפשנו יראה ורעד יבא בנו ותכסנו פלצות והן עתה בבושת פנים אנו שבים ומתחרטים ואנו רוצים לעשות רצונך כרצונך ויהר"מ ה' או"א אל רחום וחנון הטוב והמטיב שתקבל כונתנו כי אתה בוחן לבות וידעת שרצונינו לעשות רצונך ולעסוק בתורתך הקדושה כדת מה לעשות ואתה הבטחתנו ע"י עבדיך חכמי ישראל הבא ליטהר מסייעין אותו ובכן יהמו נא רחמין וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב זאזיר ארץ העמים וביטול המהרה ותוקף גלות גוף ונפש הן הנה היו בעכרנו כי גבר אויב יצרנו הרע ועשה אשר זמם להדיחנו מתורתך ומעבודתך:

ובכן אין לנו גואל ומושיע בלתך הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך ובכח שבע הקפות שהקפנו לתיבה שבה ספר התורה ושמחנו לכבוד תורתך תתמלא רחמים עלינו והשיבנו אבינו לתורתך וקרבינו מלכנו לעבודתך ויתמתקו הדינים ויכבשו רחמין את כעסך ויגולו רחמין על מדותיך ותוציא לאור כל ניצוצי תורתינו ומצותינו וישוב הכל לאיתנו ולא ידח ממנו נדח ותזכנו לעסוק בתורה לשמה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולהוציא לאור כל חלקי פרד"ס תורתנו חשייכים

בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ותזכנו לשמור עצמנו
 ודרכנו מכל חטא ולא ימצא בנו ובזרענו שום פגם ויהיה כל זרענו זרע
 קודש ובזכות יוסף צדיק החתום במדת היסוד תרחם עלינו אל שדי
 יסד יסוד ציון תרוממנה קרנות צדיק ובזכות יוסף יוסיף ה' שנית ידו
 ויגאלנו גאולת עולם במהרה בימינו (ר"ת יסוד) ישא ברכה מאת ה'
 וצדקה מאלהי ישעו. סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. והיה
 כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר
 יעשה יצליח. דרכי ספרתי ותענני למדני חקיד. יהיו לרצון כו':

אחר הקפה שביעית:

שמע ישראל. ה' מלך ב"פ. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל
 קוראיד. מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. לך ה'
 הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה'
 הממלכה והמתנשא לכל לראש. שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע
 תעלומות:

יהר"מ יהוה או"א אל מלא רחמים שתעשה למען רחמיק ובזכות הקפה
 שביעית הרומות למלכות ותגלה ותראה מלכותך עלינו
 מהרה ומלוך על כל העולם כלו בכבודך והיתה לה' המלוכה והיה ה' למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ועשה למען דוד המלך ע"ה
 החתום במדת מלכות ותשרה שכינתך עלינו יהי ה' אלהינו עמנו כאשר
 היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו (ר"ת מלכות) מהולל אקרא ה'
 ומן אויבי אושע. לעולם ה' דברך נצב בשמים. כי חסדך גדול עלי
 והצלת נפשי משאול תחיתה. ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי
 בחסד אלהים עולם ועד. תאות ענוים שמעת ה' תכין לבם תקשיב אזנך:

עוד אני מדבר בתפלה אחר הז' הקפות:

רבונו של עולם חנה אנחנו באים ביראה ואהבה ושמחה רבה להודות
 לך על אשר קדשתנו במצותיך ובחרת בנו מכל העמים אהבת
 אותנו

צפורן שמיר סימן יב

ואחרי מצותיך תרדוף נפשנו ותגאלנו גאולת עולם מגלות החל הזר
בזכות משה רעיא מהימנא ותבנה בית המקדש במהרה בימינו וקול בן
לוי תשוב על שיר"ה ונבל"ה עמו כנור נעים עם נבל לנצח על מלאכת
בית ה' (ר"ת נצח) נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו. צדק לפניו
יהלך וישם לדרך פעמיו. חנני ה' כי אליך אקרא כל היום. יהיו
לרצון וגו' :

אחר הקפה חמשיית :

שמע ישראל. ה' מלך ב' פעמים. ה' אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תנה הודך על השמים. גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה
עליו. חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך :

יהר"ם יהוה או"א שתעשה למען רחמין ולמען הקפה חמשיית הרומות
להוד ותזכנו שלא נלך בעצת רשעים ולא נהיה מהולכי
רכיל ולמען זכות אהרן קדוש ה' החתום במדת הו"ד לטובה תזכנו לרדוף
שלום ולבקש שלום ולשום שלום ולהרבות שלום בעולם ולמעבד עובדא
דאהרן ותשים שלום בינינו ותברכנו לחיים טובים ולשלום ובא לציון
גואל גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו במהרה בימינו (ר"ת
הו"ד) השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו. ויהי ה' לי למשגב
ואלהי לצור מחסי. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי. יהיו לרצון וגו' :

אחר הקפה ששית :

שמע ישראל. ה' מלך ב' פעמים. צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו. יצאת לישע עמך לישע את משיחך. מחצת ראש מבית רשע
עדות יסוד עד צואר סלה. יחיר גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך :

יהר"ם יו הו וו הו או"א שתעשה למען רחמין ולמען זכות הקפה
הששית הרומות ליסוד ותצילנו מכל חטא ועון
והרהור הרע ואתה בטובך הגדול תלקט אשר פורנו ותיחד אשר הפרדנו
ותתקן אשר עותנו ותוציא לאור כל הניצוצות של קדושה אשר נטמעו

אחר הקפה שלישית:

שמע. ה' מלך ב"פ. כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרנינו. תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך. ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה לשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש לה' אלהיך כאשר דבר. נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם:

יהר"מ יהודה או"א שבזכות הקפה שלישית הרומות לתפארת תזכנו להיות מעבדיך הנאמר עליהם ישראל אשר בך אתפא"ר ותזכנו לעסוק בתורתך הק' תורת אמת ותהיה כל מגמתינו לבקש האמת ותחננו למען דעת אמיתיות דיני התורה ותזכנו להתרחק מהשקר והכזב וכל פינות שנפנה יהיו על דבר אמת ובזכות תורת אמת וזכות יעקב אבינו החתום בתפארת מדת אמת וכתוב תתן אמת ליעקב תעננו ותעשה בקשתינו ונקראה ירושלם עיר האמת על כן נקוה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עורך (ר"ת תפארת) תקרב רנתי לפניך ה' כדברך הבינני. פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און. אשרי אדם עז לו בך מסילות בלבבם. רחמיך רבים ה' כמשפטיך חייני. תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. יהיו לרצון כו':

אחר הקפה רביעית:

שמע. ה' מלך ב"פ. ה' אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. תוריעני ארח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם:

יהר"מ יהודה או"א אל מלא רחמים שתעשה למען זכות הקפה ד' הרומות למדת נצח ברחמיך הרבים אל יעובנו נצח סלה ועד ונשמחה ונראה נעימות בימינך נצח ותזכנו לכל הבטחות ונחמות שהבטחתנו ע"י נביאך הק' וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם ותחזקנו ותאמצנו לנצח ותנצח אויבינו ותסתום ותחסום פי כל המקטריגים עלינו ולמען זכות משה רעיא מהימנא החתום במדת הנצח תאיר עינינו בתורתך ואחרי

צפורן שמיר סימן יב

ותחיה יראתך תמיד על פנינו לבלתי נחטא ובכל מדה ומדה שתמדוד לנו
נודה לך במאד מאד ותזכנו להשכיל להיטיב ולגמול חסד בכל כחנו
בגופנו וממוננו בלב שלם ויהיו כל מעשנו לשמך ולזכרך תאות נפש
ותזכנו להתרחק מהקנאה ואכזריות וכעס ולקנות מדת החסד בקנין גמור
ולמען תורתך הקדושה הנתנת בימין ולמען אברהם אוהבך איש החסד
תמלא משאלות לבנו לטובה יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו (פ' ר"ת
חסד) חסדי ה' עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי. סתרי
ומגיני אתח לרברך יחלתי. דרכיך ה' הודיעני אורחותיך למדני. יהיו
לרצון כו':

אחר הקפה שניה יאמר:

שמע ישראל. ה' מלך ב"פ. עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו.
לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך. עתה ידעתי כי הושיע ה'
משיחו יענהו משמי קדשו בגבורת ישע ימינו. קבל רנת עמך שגבנו
טהרנו נורא:

יהר"ם יהוה או"א שבזכות הקפה הזאת השניה הרומות לגבורה תזכנו
להתגבר על יצרנו ותן בנו כח לכבוש תאותינו הגופניות
ולמען יצחק עקידך נאזר בגבורה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו
וכמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלב שלם כן יכבשו
רחמיו את כעסך ויגולו רחמיו על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו
במדת החסד ותכנס לנו לפנים משורת הדין ובטובך הגדול ישוב חרון
אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך ותבטל מעלינו כל גזירות קשות
ורעות ותגזור עלינו גזירות טובות כרב רחמיו (ר"ת גבורה) גם מזדים
חשך עברך אל ימשלו בי אז איתם. באברתו יסך לך ותחת כנפיו
תחסה צנה וסחרה אמתו. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם
לדור ודור נספר תהלתך. רועה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף יושב
הכרובים חופיעה. הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבני ליראה את
שמך. י"לר כו':

ולומרם והשב ישראל לנויהם ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולהבה
את שמך הגדול הגבור והנורא אמן כי"ר:

כל כלי יוצר עליך לא יצליח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי (ר"ת מצוה אהבה תורה יראה)
נאם ה' לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את
ה' כמים לים מכסים. שיר למעלות ממעמקים כו':

סדר סנהגתי בהקפות שמחת חורב ציטצת מע' היטיש המשכיל הכופל
המוצק הגזיר נשח וכס חיש חסד כמו"ה מיכאל פירכא די לאון
כ"ע וזניו הגזירים עושי חסד המשכיל כהסדר גזריאל והנחמד כמו"ה
יעקב יל"ו חתה ה' תשמרם:

תחילה וכלש יניחו ס"ת צתיצה ויהיה אללו ירח שמים וידו לוחזת
צס"ת כ"ז ההקפות כי כן קצלתי מהמקוצל המופלח מהכ"ס
סרעצי זלח"ה סהיה מקפיד על זה ולחי צעניי סדרתי תפלות סלו צס"ד.
וקודם ההקפות יאמר:

לשם יחור קב"ה וכו' הנה אנחנו באים לקיים מנהג ישראל קדושים
להקיף ז' הקפות דתיבה שבה הס"ת ולהרבות בשמחת התורה
לתקן את שרשה במקום עליון ויה"ר מלפניך ה' או"א שבכח הקפות אלו
תפול חומת ברזל המפסקת בינינו לבינך ונהיה מוקפים מתורה ומצות
מבית ומחוץ ונדבק בך ובתורתך תמיד אנו וזרעינו וזרע זרעינו ויהי
נועם כו':

אחר הקפה ראשונה יאמר:

שמע ישראל. ה' מלך ב"פ. יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך.
קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך. וחסד ה' מעולם ועד עולם על
יריאו וצדקתו לבני בנים. אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה:

יהר"מ יהוה או"א אב הרחמן שבזכות הקפה ראשונה שהקפנו לתיבה
בשמחת תורתך הרומזת לחסד יהי חסדך ה' עלינו ותזכנו

לעבודך ביראה ואהבה ותהיה אהבתך תקועה בלבנו תמיד כל ימי חיינו
ותהיה

צפורן שמיר סימן יב

וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהובך אברהם יצחק וישראל עבריך
בניך בני בחוניך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה
כמה מאות שנים קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך וכמה אלפים
ורבבות מסרו עצמן להריגה ולשרפה על קדושת שמך נא גבור דורשי
יחודך כבבת שמרם והתמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל הנפוצים
בד' כנפות הארץ ובפרט על יושבי ארץ ישראל ועל יושבי העיר הזו
ועל כל הקהל הקדוש הזה ותרחם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה
ומרעב וממצור ומשבי ומביזה ומכל חטא ותשלח רפואה שלימה לכל
חולי עמך ישראל אל נא רפא נא להם ותקיים בכל אחד מהם מקרא
שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו והבריאים
מעמך ישראל תחמיד בריאותם שלא יחלו ח"ו ותצילנו ותציל לכל ישראל
מכל נזק ומכל צר ומסטין ומקטרג ומרוח רעה ומדכדוכי עניות ומכל
מיני פורעניות המתרגשות בעולם ותפקוד בורע של קיימא זרע קדש
לכל חשוכי בנים והיושבות על המשבר תוציא אותן מאפילה לאורה
ויצא הולד בשעה טובה ולא יארע שום צער ושום נזק לא ליולדות ולא
לילדיהן ואל ימשול אסכרה ושדין ורוחין ולילין לכל ילדי עמך בירת
ישראל ותגדלם לתורתך ולמצותיך בחיי אביהם ואמם:

ובני ישראל עמך יורדי הים פצם והצילם ממים רבים מיד בני נכר
הצילם מטיט ואל יטבעו ינצלו משונאי' וממעמקי מים ובני ישראל
הולכי ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב והצילם מכף
כל אויב ואורב בדרך וכל האסורים בכלא מעמך ישראל התר מאסריהם
ותוציאם לרוחה ותשיב ליראתך כל האנוסים ביד גאים ותחון זכות אבות
להוציא לאור משפטנו כתבינו בספר חיים למענך אלהים חיים והאר
פניך על מקדשך השמם למען אדני או"א מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך בנה
ביתך ככתחלה כונן בית מקדשך על מכונו והראינו בבנינו ושמחנו בתקונו
והשב שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם
ולזמרם

ביאה זוהי שיבה מה אנו ומה באנו לתקן. רב להושיע האר עינינו
 כאשר כגודל רחמיק הבטחתנו פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני
 אפתח לכם פתח כפתחו של אולם וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב
 ואין חונן ואין מרחם זולתך כי חנוניך הם חנונים ומרוחמיק הם מרוחמים
 כדכתיב וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם ובכן לב טהור
 ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו ורשפי התעוררות לבנו באהבתך
 ובתורתך יתמידו ויתרבו בלי הפסק עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
 שמך תחל שנה וברכותיה ותזכנו שיהא לבנו נכון ומסור בדינו ולא נכעוס
 ולא נכעיסך ותספיק בדינו להתרחק מכל המדות הרעות והאסורות ובפרט
 זכנו להתרחק מהגאווה והכעס וההקפדה וכל גבה לב ונהיה מיושבים
 בדעתינו ונכיר מיעוט ערכנו ונפשינו כעפר לכל תהיה ולא נתכעס ולא
 נקפיד ונהיה אוהבי שלום ומרבים שלום ובצל כנפיק נחזה ותזכנו להתרחק
 מליצנות ושקר וחנופה ולשון הרע ודיבור חול בשבת וכל דבר אסור
 ויהיה רוב דיבורנו בתורה ובסדר ואופן עבודתך עבודת הקדש ותאזרנו
 חיל לשמור לפינו מחסום מחטוא בלשונינו:

אב הרחמן תן בנו כח ובריאות ותזכנו להתרחק מתאות תענוגי והבלי
 הע"ז ונאכל לשובע נפשינו וכן בכל צרכנו יהיה כל מעשנו לשם
 שמים וזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ומצותיך ולהיות בטחונינו בך
 תדיר ויהיה לנו לב שמח לעבודתך:

אנא מלך רחום וחנון הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך ובכן
 יהמו רחמיק עלינו ותזכנו להשלים תקון נר"ן בגלגול זה ולא נאבד
 ח"ו ותשפיע שפע קדוש על נר"ן להתמיד בעבודתך ולעשות רצונך
 כרצונך כל ימי חיינו אנחנו וזרעינו וזרע זרעינו ותזכנו לעסוק בתורתך
 הקדושה לשמה ולכוין לאמיתה של תורה ותצילנו מכל טעות בהלכה
 ובהוראה ואל תצל מפינו דבר אמת לעולם ונהיה אנחנו וצאצאינו
 וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ומקיימי מצותיך
 ולא ימצא בנו ולא בזרעינו ולא בזרע זרעינו שום פגם ושום פסול ולא
 יתחלל שמך על ידינו ח"ו:

צפורן שמיר סימן יב

נוסח תפלה שנהגתי לומר יום ר"ה לעת ערב אחר מי אל
כמוך וגו' בסדר התשליך:

רבש"ע בהעלותנו על לבבנו קצורינו בעבודתך ובעסק תורתך הקדושה
וקיום מצותיך כל עצמותינו יאחזמו רעד ונמם לבנו והיה
למים מה נענה ומה נאמר כי הצר הצורר בחברת החומר העכור היו
בעוכרנו גם אשור נלוח עמם אסורים ולטושים בגליות קשים גלות
הנפש והגוף האמנם גלוי וידוע לפניך שרצונינו לעשות רצוניך ולשקוד
על דלתותיך כי טוב יום בתצריך מאלף בחרתי ויראים וחרדים אנחנו
מאימת דינך הקדוש על כן באנו אליך בכפיפת ראש ונמיכת קומה
וחלישות חיל להזכיר ולעורר רחמך:

ויהי רצון מלפניך יי או"א אל עליון מוכתר בתליסר מכילן דרחמי
שתהא שעה זו עת רצון לפניך ויהי עולה לפניך קריאת י"ג מדות
של רחמים שבפסוקי מי אל כמוך המכוונים אל י"ג מדות אל רחום
וחנון וגו' אשר קרינו לפניך כאלו השגנו כל הסודות וצרופי שמות הקדושים
היוצאים מהם וויווגי מדותיהם אשר אחד באחד יגשו להמתיק הדינים
תקיפים ובכך תרחמנו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ואתה בטובך
תעורר רחמך ונהיה נקיים מכל טומאה וחלאה וזוהמא ויעלו כל ניצוצי
הקדושה אשר נתפזרו ויתלבנו במדת טובך אתה אל ישועתינו נוצ"ר
חס"ד לאלפיים וברוב רחמך תתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים
של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה טובה חיים של חלוק עצמות
חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של
עושר וכבוד לעבודתך חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת חטא חיים
שתמלא משאלות לבנו לטובה וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו
בספר החיים למענך אלהים חיים וקרע רוע גור דינינו ויקראו לפניך
זכיותינו:

אל מלא רחמים יהמו נא רחמך לקבל ברצון הכנעתנו והרהורי תשובה
המתנוצצים בנו בשגם לבנו אטום סתום וחתום ולא אתנו יודע זוהי
ביאה

ורעות בשם (קרע שטן) וכשם שמסכימים ומתירים לכם ב"ד שלמטה
 כך יסכימו ויתירו לכם ב"ד של מעלה וכל הקללות וחלומות רעות
 ופתרונות רעות ופתחון פה לרעה וכל גזרות רעות כלם יתהפכו לכם
 לטובה ולברכה ככתוב ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפוך
 ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך וכתוב ואתם
 הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום עשה למען שמך עשה למען
 ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך ה' עז לעמו יתן ה' יברך
 את עמו בשלום:

נסח מסירת מודעה. שנהגתי לומר לפני ר"ה:

הריני מוסר מודעה לפניכם שכל מחשבה רעה והרהור רע ורעותא
 דלבא אם יעלה בלבי ומוחי ובפרט בעת התפלה ותלמוד תורה
 באיזה צד ואופן שאינו לכבוד ורצון הבורא יתברך מעכשיו אני מבטל
 אותן מחשבות והרהורים רעים ורעותא דלבא אשר הם נגד רצון קב"ה
 ביטול גמור כחרם הנשבר ומכ"ש אם אדבר איזה דבור רע ואסור
 מעכשיו יהיו הכל בטלים ומבוטלים ועתה אני מברר ומפרש באר הטיב
 ואני מגלה דעתי ורצוני בכל לבי כי רצוני ומאויי וכונתי לעבוד את
 בוראינו אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל עבודה שלמה עבודה תמה
 במחשבה ודבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה כדת מה לעשות וכל
 מחשבה דבור ומעשה שהם נגד רצוני יתברך מעכשיו בטלים ומבוטלים
 כי הם מצד יצר הרע והכל הבל באופן שכל עבודתינו להבורא ית'
 במחשבה ודיבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפניו דוקא בלי
 שום פניה כלל ועיקר והכל הוא לשם יחוד קוב"ה בדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל
 לדעת ר' שמעון בן יוחאי ור' אלעזר בנו ולדעת רבינו יצחק לוריא
 אשכנזי המקום ברחמי יעורנו ע"ד כבוד שמו מעתה ועד עולם
 יהיו לרצון אמרי פי וכו':

צפורן שמיר סימן יב

לו יותר יאמרו כלשון כזים ולז יאמרו כעלך קדושה נכח פני המזקקים
(הסתרה כלשון הזה:)

מותרים יהיו כל קללות אלות ושמחות וחרמים נדויים וארורים ונויפות
וביטויים וכשפים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופתרונות
רעות ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים אסורים וכל מיני
גזירות קשות ורעות וכל מיני עין הרע שהושמו עליך או על שום אחד
מבני ביתך וכן קללות שקללו אתכם אחרים או שקללתם עצמכם בכל
אופן שיהיה או שנתחייבתם שום קללה או ארור או חרם או נדוי או
נויפה או שום גזרה רעה באיזה צד ואופן שיהיה על הכל מעכשיו אנו
מתירין ומבטלים הכל וכך אנו אומרים:

בצירוף וברשות קב"ה ושכינתיה ברשות ב"ד של מעלה וברשות ב"ד
שלמטה וברשות תורתנו הק' וברשות סנהדרי גדולה וברשות
סנהדרי קטנה מותרים לכם מותרים לכם מותרים לכם שרונים לכם
שרונים לכם שרונים לכם מחולים לכם מחולים לכם מחולים לכם אין
כאן קללות אין כאן אלות אין כאן שמחות אין כאן ארורים אין כאן
חרמים אין כאן נדויים אין כאן נויפות אין כאן ביטויים אין כאן כשופים
אין כאן חלומות רעים ופתרונות רעים אין כאן מסירת דין אין כאן
פתחון פה לרעה אין כאן מחשבות זרות והרהורים רעים אין כאן
גזירות קשות ורעות אין כאן עין הרע דאנשים אין כאן עין הרע דנשים
ואין כאן עין הרע דשונאים ואוהבים כולם יהיו בטלים ומבוטלים
וחשובים ככלי חרם הנשבר וכדבר שאין בו ממש וכל מיני עין הרע
יוסרו מעליכם ומבתיכם ויושלכו למצולות ים ככתוב ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך
והרבך כאשר נשבע לאבותיך:

אנא ה' התמלא רחמים ויכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על
מדותיך ויתמתקו הדינים וזכור לנו עקידתנו של יצחק אבינו ע"ה
כאלו אפרו צבור ומונח על המזבח וחבט באפרו להצילנו לנו ולכל
ישראל מכל רעה ותבטל מעלינו ומעל כל ישראל כל גזרות קשות
ורעות

רב יש מלאכים שאינם יכולים לעלות אלל צבא תעניות צ"ח:
רג הוא סוד הקרבן וחלצו ודמו החלו עולין לריח ניחוח כמו שהאריכו
 בזהר הקדוש פ' שמות:

רד כל המעלות האלו ויותר מהמה שכתבו ז"ל כאשר תראה צב' אור
 לדיקים (כי משם ושאר ספרי מוסר ומרז"ל לקטתי פנינים
 צקונטריס' אלו) היינו אם בתענית יפספס צומעטיו ויחזור בתשובה
 ויתענה לכפרה:

רד כתבו ז"ל דאם יעבור אדם ח"ו אפילו עצירה קלה שצוולם האלו
 כופר בעיקר דנראה דאינו מאמין שהקצ"ה מלא כל הארץ כבודו
 שאם היה מאמין מי פתי אשר לפני המלך יעבור על גזרתו עכ"ד וצאמת
 דעל זה ידון הדוים והרצה יש להאריך בזה ובעל נפש אל יוליא מחשבה
 זו ונגד עיניו ויעמיק בזה והיה לאיש לדיק ויום יום יוסיף צפרישות
 ודצקות זו יתצרך וצחורתו:

סימן יב. סדר התרת קללות. ושאר נסחי תפלות:

רן מנהג החסידים צעה"ק ירושלם ת"ו שראיתי למעלה הרצ שלום
 שרעצי זלה"ה ויחידי סגולה שלפני ראש השנה אחר התרת נדרים
 הרגילה צישראל לא רנו לקבל נזיפה ח"ו לא לפני ר"ה ולא לפני מדש
 אלו מנעם שאין אנו יודעים דור יתום הזה אם אותם עשרה
 מתירין הנזיפה יהיו כדאים להחיר דלא אפשר לבקש גדולי הדור שיצאו
 להחיר וכיוצא ונמלא שהנזיפה ודאי וההתרה ספק ועוד מנעם שהנזוף
 מ' יום אין תפלתו עולה לשמים כמ"ס בזהר ולכן צחקו להחיר התרת
 קללות צלי קבלת נזיפה והתרה זו היו עושים אותה אף צשאר ימית השנה
 ולפעמים צערצי שצחות אך קודם ר"ה לא יעבור מלעשותה צעורה וזו
 נסחה כאשר נהגו צתוספת קלת נפך צס"ד. יתקצלו יותר מעשרה וצכללם
 יהיו איזה ת"ח ויראי שמים ואם מאולי לא ימלאו שם עשרה סגי צשלשה
 יעמוד מתוך העדה א' ויאמר הריני מצקש מועלתכם להחיר לי קללות
 ונזיפות ודצרים אסורים ולצטל עין הרע הן וכיוצא צהן (ואם הם שנים

צפורן שמיר סימן יא

קפה לא יקלל האדם את עלמו כי יש מלאכי חבלה הנקראים אוררי יום
שעונים אמן ומעלין אותה אל הנחש למעלה כו' כח"ס צזה"ק:

קפט לא יפחיד לתינוק לומר כלב קח אותו וכיוצא כי סט"א נקרא
צממות כאלו והוי כנותן לו רשות לצוא לקחת התינוק ושומעתי
מאדם גדול מעשה נורא צזה:

קצ חוי לו ולנפשו העלוצה לעושה מלות או נותן לדקות צמציל
שיכדוהו בני אדם והוא מאותם שאומרים נעשה לנו שם וכמו
שהאריכו צזהר הקדוש וצתקונים:

קצא לא יפתח פיו לשטן כי יש סכנה וצפי' אמרו צזהר הקדוש דאפילו
אם הוא הדיוט צזה דצרו עושין פירות ורעה תצא אליהם של
סוגאי ישראל:

קצב אמרו רז"ל אומר מקלת שצחו צפניו וכלו שלא צפניו ואוי על
הנוהגים לומר שצח שאין צו צפניו וגנותו שלא צפניו:

קצג אמרו רז"ל גמירי אין יל"ה שולט כלל צמה שעניים אין רואות
ואמרו ז"ל אין לך דבר עומד בפני התורה כעלימות העין:

צדק כל המחליף צדצורו כאלו עוצד ע"ז וילפי לה רצותי' מג"ס:

קצה יזהר לפרוע שכר שכיר קודם תפלת מנחה ואפילו שיקח המעות
זהלואה והרצה הקפיד רצינו האר"י זל"ל על זה:

קצו אשריו מי שיוכל להתענות על חטאתיו ורצו סגולות התענית
ומהם כי הסט"א אין זה כח לידבק צמי ששרוי צתענית:

קצז על ידי תענית יצא לידי ענוה כי יכיר מה הוא האדם דצמניעת
מעט פת יותש כמו:

קצה השרוי צתענית אינו צא לידי נסיון כי הס"י רואה שהוא מנסה
עלמו צתענית:

קצח נקרא גבור הכוזב את ילדו וראוי שתשרה עליו שכינה:

ר אין לו מקטרג ותפלתו נשמעת:

רא אם חייב יסורין הוא מראה שמקבלם מאהבה:

חסד מאלהים גימטריא פ"ו ומעורר הדיקין ומסלק הרחמים וגמלים חותה
על ראשו:

קעח הפוגם פיו דדזר נצלה פוגם דנפשו ואפילו נחתם לו גזר דין של
ע' שנה לטובה נהפך לרעה ומטמאין אותו דקרי או לצטלה וכדון
צמיחה עולמית ואין תפלתו נשמעת מ' יום וצהיכל כוגה ו' מלאכים עם
רמ"ה כחות מנדין אותו למוליא לצטלה:

קעט לא יוליא דזר מגונה מפיו והכתוב עקם כמה אומיות לומר אשר
איננה טהורה כי האדם עלול לקבל טומאה והתורה אף שאינה
מקבלה ולכך מזכרת טומאה כיונה התורה ללמד לאדם העלול לקבל טיטנה
דיצורו כל מה שיוכל:

קפ ידוש שלום כל אדם הכל לאתויי שונאו:

קפא לא יכנה שם רע למצורו שיורד לגהינם ואינו עולה:

קפב יתרחק מהאונאה וצפרט מאונאת דצרים ואונאת אשתו שדמעתי
מלויה וכל השערים ננעלו חוץ משערי אונאה ונפרע ע"י הקצ"ה
כזיכול והוא פרעון קשה וחזק מאד:

קפג לא יקלל אשתו שהוא מקלל את עצמו כי היא פלגא דגופא וכן
לא יקלל שום אדם כי הוא חלק אלוה כזיכול ונמלא מגדף כלפי
מעלה ח"ו:

קפד יזהר להשיצ שלום לעני כי אם אינו משיצ אמרו רז"ל שהוא גוזלו
דכתיב גזלת העני צצתיכם ופירשו ז"ל העני קרי עניה:

קפה לא יתקוטט עם צני ציתו כי ע"י מריצה וקטטה צתוך ציתו זה
עני קרא לקט"א לשצת צית ופוגם צשכינה כזיכול:

קפו המריצה צצית היולדת גורם סכנה לולד וצצית חתן וכלה גורם
רעה ח"ו:

קפז יזהר שלא יזרוק שום דבר צחמתו כי הוא תקרוצת לע"ז וקט"א
אומרת דא קרצנא דאקריצ לכו פלניא:

צפורן שמיר סימן יא

קסט מלוה רצה לדון לכף זכות אף אם נראה חובה יכריעו לזכות ודע כי כפי הכהגתך עם צ"ל כך יתנהגו צדמים עמך מדה כנגד מדה שיורד על פי מדותיו:

קע על כל מלוה שחושב יאמר צלי נדר ועל דבר הרשות יאמר אם יגזור ה' ואם עשה והלליה או הרויח יאמר עשיתי או הרוחתי צחקדו יתצרך ועזרתו:

קעא אם ידעת צמורה טובה לחצריך מה"ר ית"הרנה לו את צש"ר צמדצ"ר וחיתה נפשו בגללך כי המצטר טוב משיצ הרו"ח וכל קבל דנא הזהר מלצטר צמורה רעה ואם ידעת דבר רע או שמועה רעה לא ישמע על פיה כי אתה גורם נזק גדול שהשומע יתעלז וימנע צעזודת ה' והעון תלוי צך וכתיב מוליך דצה הוא כסיל:

קעב המספר שצח אדם צחכמה או עושר או צנים וכיוצא חייב לצרכו שלא ישלוט צו עין הרע ואם נותן עין הרע צחצירו כן ינתן צו מלצד ענשו יעלה צאשו:

קעג אם יכעיסנו חצירו ישחוק ואם ידבר לו יהיה צקול רצוי ונמוך ויועיל שלא ישלוט גם צו כעס וזה תועלת צעת המחלוקה שלא יפדה וירצה ויהיה עקר שאינו מוליד ואמר כל העם צרוך שצקרו המקום יהיה צעזרו והיה אדירו:

קעד אסור לשמוח צחקלת חצירו או צמיעוט ידיעתו צמורה או צעזודת הסי"ת:

קעה המתלוצץ ושחוק צמי שזהיר צעזודת ה' אף לו כי דבר ה' צזה כו' ועוד שמה ימנע הלדיק מעצודתו ועוד כי מי צעדיין לא נתחנך צעזודה ועלה על לבו למלא את ידו כמנע מתוך השחוק ועוד שדומה ללסטים העומד צדרך והורג או מצזה המציא דורון למלך:

קעו יתרחק מהכיעור ומהדומה לו ולא יציא עלמו לידי חסד ויחטיא רצ' שיקפצו צגנותו ונשא הלעיר עליו את כל עוונותם:

קעז וכרגן מפריד אלוף כגון שאומר פ' שדיצב כך כיון לרעה או לרמוז זה וכיוצא ופירשו ז"ל מפריד אלוף היינו מפריד אל מדת

קנט יתרחק ממדת אכזריות כי הוא מהסג"ל ויהיה לזו כך ורחמן
וכל המרחם ורחמין לו וידיעת ההפכים אחת היא וגם זו מסיימני
ישראל להיות רחמים:

קס יקבל כל אדם צמצר פנים יפות ואמר רצי עוציה המלצין שיניים
לחצרו יותר ממסקהו חלצ שגאמר ולצן שיניים מחלצ:

קסא הדור מלוא שיהא שומח הרצה צעשייתם וכתבו ז"ל דנוטל שכר
הרצה על עשייתם צשמחה יותר מהמלוא גופה ואפשר דנוטריקון
שמחה הוא שמחת מלות חיוז הוא וילדק מאל דרך המפרשים צמאמר
גדול הנהנה מיגיעו ששמח צמלות דהשמחה לצד חוץ מגוף המלוא הוא
גדול מירא שמים שעושה המלות דהשמחה גדולה מהמלוא:

קסב יזהר ממשצות רעות ואם צא לו מחשבה רעה יעציר יד ימינו
על מלחו ג"פ וישתוק מעט ויכוין צסם קר"ע שט"ן:

קסג מלוא שאין לה תוצעין רדוף אחריה צלצ שלם וטוב לך:

קסד טוב להסתכל תמיד לשמים כי הוא מועיל ליראת שמים כמס"ה
כי אראה שמיך מעשה אלצעותיך כו' מה אנוש כו':

קסה יחשו' תחילה מה שרולה לדבר ויהיו פיו ולבו שוים ואז מקדש
הפה הרומז לשכינה כציכול ורעדה יהיה לו כי הפה רומז לשכינה
שפה גי' שכינה לשון גי' שכינה עם הכולל קול דבור רומז לקצ"ה ויראה
כמה פוגם השולח אמרתו אר"ס לא מטוהרה אוי לא אוי לנפשו אשר
דצדו מעריצ ערצים הלך חשכים:

קסו מאהבה ר"ת מחניפין את הרשעים צעוה"ז ומותר להחניף גם
אשתו משום שלום הבית רצו סילמדנו תורה סילמדו סילמד
ממנו:

קסז חייב לחצירו מנה ואין לו טוב שיפייסנו שימתין לו ולא ידחנו לך
ושוץ וכיולא כי האמת יסוד צנין וכז"צ צת כשיא מדין:

קסח לעולם יודה על האמת ולא יבוש אף מקטן שצקטנים ואמרו מודים
דצנן היינו שצתייהו:

צפורן שמיר סימן י

קנב כל העוסק בחורה לשמה עונותיו מתכפרין ורצו מעלותיו כמו שחמרו פרק קנין חורה:

קנג כל המתעטף צלילית ומניח תפילין וקורא קריאת שמע ומתפלל מוחלין לו על כל עונותיו:

קנד כל המלמד וזוכה צ"ה כשקורין פרשת אחרי על אצודסון דלדיקיא קצ"ה אכריז עליה וסר עווכ:

קנה כל מי שנעשה לו נס ואומר שיהיה צידוע שנמחלו עונותיו:

קנו נסח שיהיה קטנה מלוקטת ממקראי קדש למי שנעשה לו נס:

אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי בעודי: ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: אשירה לה' כי גמל עלי: אשירה לה' כי

גאה גאה: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו: מי כמוך באלים ה' מי כמוך נאדר בקדש נורא תהלות

עושה פלא: ה' ימלוך לעולם ועד: ארחמך ה' חוקי ה' סלעי ומצודתי מפלטי אלי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי: מהולל אקרא

ה' ומאויבי אושע: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: ואני בה' אעלוזה אגילה באלהי ישעי: אלהים ה' חילי וישם רגלי

כאילות ועל במותי ידריכני למנצח בנגינותי: ה' אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן: הודו לה' כי טוב

כי לעולם חסדו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי: **קז** כל הסגולות הנאמרות צלחת הם מפניני רז"ל צט"ס ומדרשים

וזוה"ק והסי יתן אל לבו להזדרז זהם כי צלל סגופים ותעניות ומתן דמי"ס יתכפרו לו עונותיו וצלצד שיעשה הדברים כהלכתן וכמשפטן

ציראה ואהבה לשם שמים:

סימן יא. הנהגות ישרות. נשים באות מאירות:

קנה ירגיל עצמו להיות צייסן כי הצושה מציאה לידי יראת פטל ושנינו עז פנים לגיהנם וצושת פנים לגן עדן והצושה א' משלשה סימני

יתרחק

ישראל:

קמב לעולם ילמד סגוריא על ישראל כלל ופרט ילדיק ישראל וילמוד עליהם זכות וגדעון נגלה עליו ה' צעזר שלמד סגוריא על ישראל כמ"ס ז"ל:

סימן יוד דברים המסוגלים לכפרה באפס דמי"ם כעשבי דדברא בכל עש"ב יהיה מותר ורפואת תעלה לחולי פצע וחבורה:

קמג כל העונה חמץ יהא שמים רצא מצרך צכל כמו אפילו היה צו שמץ מינות מוחלין לו:

קדס כל השומר שצת כהלכתו אפי' עכו"ם כאנוש מוחלין לו:

קמה כל המעציר על מדותיו מעצירין לו על כל פשעיו ועיין צריש קונטרס מורה צאלצע:

קמו כל השומע אגדה מפי הדורש ועונה חמץ יהא שמים רצא מכפרין לו עונותיו:

קמז כל האומר שירת הים צשמחה וצעלמו שיער כאלו הוא יכול מהים ופרעה וחילו הם נעצו ואמר שירה הנה משורר שסיע"ר כך מכפרים לו עונותיו:

קמח כל הצוכה ומתאצל על אדם כשר מוחלין לו על כל עונותיו:

קמט כל המתפלל צערצ שצת ואומר ויכולו שני מלאכי הסרת אומרים לו וסר עונך ומטאחך תכופר:

קנ יסורין ממרקין עונותיו של אדם ואם קצלם מאהצה יראה זרע יאריך ימים וחפץ ה' צידו יללח ואפשר דהיסורין דין והוא מקצלם צאהצה חסד ומתמתקין הדינין והיה שכרו צני חיי ומזוני דצמזלח תליין וצמ"א הארכת צס"ד:

קנא כל העוסק צסדר קרצנות כאילו הקריצם ומוחלין לו על כל עונותיו ומליכי יוסר מלמדין עליו זכות צשמים:

צפורן שמיר סימן ט

גמילות חסדים לקצור מתים ולחפור קצר וכיוצא והזיעה שמזיע תועלת לחטא זה לתקן אשר פגם:

קלג יסלים צכל יום ל' אמנים ד' קדושות י' קדישים ק' צרכות ר"ת לדיק והוא אחד מתיקוני לדי"ק יסו"ד עולם:

קלד יעריח צמחשזה ודיצור ומעשה לעשות שלום צין איש וצין אחיו צין איש לאשתו צפה כך ומחמאה מתוק מדבש וירצה שלום וצו יהי' מתחיל שיהיה לו שלום בציתו ושלום עם מכיריו ואולי יזכה לעשות שלום צין יל"ה וצין יל"הטו סיהפך הרע לטוב ויעשה שלום מתוך חומ"ר שצו מכלכל את הלו"ה ומלאכי שלום ילאו לקראתו ויהיה שלום צמחשתו:

קלה ישתדל להיות ראשון צצ"הכנ שחרית וערבית וכמה האריכו צזוהר תרומה דקל"ח ההוא קדמאה דאשתכח צצי כנישתא קיימא דדרגא ללדיק עש"צ:

קול יתגבר לקנאת לכבוד ה' צכל כמו לאפרושי מאיסור צמתק שפתים ונחת רוח וישתדל צכל כמו צזה ואין ספק אשר יש"ח ציום ההוא ק"ו צעלמו להיות נקי מחטא זך כחית למאור וידבק ציולרו:

קלו לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה ותקן הכל לפי רוב המעשה וישתדל להרצות מלות צשמחה רצה ויתרחק מכל חטא אולי יזכה שיהיה רוצו זכיות:

קלה כצר שנינו ושלשנו על ענין הענוה והשפלות ישפיל עלמו כאזוז ויהי' סגורה צפיו תדיר משכ' רצי לויטס מאלד מאלד הוי שפל רוח:

קלמ יאהב לדקות להיות עושה ומעשה יתן ויתנו אחרי' וכתיב לדיק ה' לדקות אהב ויפייס העני:

קמ ירוץ לדצר מלוא צין צלכתו לצ"הכ ולצית המדרש צין צלכתו לעשות שלום או גמילות חסדים דכתיב צו ירוץ לדיק ונשגב וכסירוך לא יהיה צאופן שילעיו עליו רק צדרך צינוני:

קמא ישתדל להיות תוכו כצרו ויתרחק מתחצולות ומרמות דכתיב מתהלך צתומו לדיק צאופן שכל יודעיו יאמרו שהוא צר לצצ:

לעולם

סימן ט. משום תקנת השבים. הני מילי בספר גבתבים:

קכה יען כי הגדיל לפשות ילדי פס"ע ירצה שפ"ע ר"ת שנת פיזר ענוה לכלה הפשע:

קכו שמירת שנת צכל הפרטים ולענגו כפי כמו צכל זה יועיל לכפר מעלתיו כמס"ה אשרי אנוש יעשה זאת כו' שומר שנת וכך שנו רבותינו אפילו ע"ז כאנוש מוחלין לו וצשמירתו מיוחד קצ"ה ויתוקן אשר גם להיות נרגן מפריד אלוף ח"ו:

קכז פזר פזר נתן לאציונים לדקתו עומדת לעד ירצה צלדקה כפי כמו יום יום ולא יעבור יום א' שלא יתן לדקה אם מעט ואם הרבה וזוהי מיוחד שם המיוחד הויה צרוך הוא כמ"ס האר"י ז"ל והוא תקון גדול להמיות נפשות אציונים וזוהי יעלו כילולי קדושה אשר פיזר והוא רמז הפסוק פזר לומר אם פזר כילולי קדושה אם נתן לאציוני' לדקת"ו עומדת לעד מתקן השכינה וזכות הצדקה עומדת ונשא"ת להגין עליו:

קכח יהיה עניו צאמת וזוהי יהיה מרכזה לשכינה ויעלה עליו כאלו הקריצ כל הקרצנות ותפלתו אינה נמאסת וממילא רווחא להשיב נדחיו וירצה שפע:

קכט עוד יזהר לזכות כשמחודת וצפרט כשאומר שחתנו ז"ק כל עלמותיו יאחזמו רעד צמרה איפקוד מצעים תמרים ומאה לערי':

קל ילמד פושעי' דרכיו יתצרך וחטאים אליו ישובו והיה תמורת אשר פיזר כילולי הקדושה עתה יחצר נפש החוטאים אליו יתצרך ואין קץ לשכר מזכי לחייצא כמו שכתבנו צמ"א וצקונטרים מורה צאלצע והאריכו הרבה צוהר הקדוש ואחיא מכללל יתוקן אשר פגם צחטא זה וחשצת"ו הרמת"ה:

קלא יזהר שלא לדבר צצית הכנסת אפילו אחר תפלה צשום אופן לכבוד השכינה השורה שם ויהיה תקון למה שפגם צכצודה:

קלב יזהר לערוח צלישת מלת מלוה צפה גדול וכן כשמקיים מלות גמילות

צפורן שמיר סימן ח

או צספר זוהר הקדוש אשר קדושת התורה אשר למד צשכצו חנלור
אותו :

קטז יקרא ק"ט כהוגן תיצה צתיצה וסדר המתוקן מהאר"י זל"ל :

קיז צשכצו יהרהר צד"ת צמה שלמד ציום או צלילה ואפי' הוא צעל

מקרא לצד יהרהר צפסוקים הרגיל צהם ומתוך זה יישן וערצה שנתו :

קיח ילייר דיוקנו של אציו נגד עיניו ויועיל לו ואחנה סימנא דשא

מזריע זרע למינהו דש"א דיוקנו של אציו דין גרמא שיהא מזריע

זרע למינהו צצת זוגו כמלותו ויוסף הלדיק ניול צמה שבראית לו דיוקנו

של אציו כמ"ש רז"ל ואפשר שזהו רמז הפסוק ויצא הציתא לעשות מלאכתו

ואין איש מאנשי הצית שם ר"ת ואין איש ודמות אציו יעקב נראה אל

יוסף שם :

קיט ישכצ על לרו השמאלית וזה יועיל להכניע לך שמאל וגם ע"פי

הרפואה הוא טוץ צתחילת שכיצתו וכל קצל דנא אס ישכצ על לך

ימין הסע"א שמאל צעשותו ולו אח"ז לקרו"א לו :

קכ ישכצ עם ד' כנפות והליליות הכי מיגנו לשומרו מחטוא וכצר נודע

שרציו האר"י זל"ל לא הי' מסיר עלי' קטן אף צעת זיווגו :

קכא כשהולך ליטן ילייר שם המיוחד הויה צ"ה כאלו כתוצ לפניו צכתצ

אשורי' גדולה וכתיצ עיני תמיד אל ה' כי הוא יוליא מרשת רגלי :

קכב כשהולך צדך טוץ לעשות טצעת כסף וחקוק עליו שמות הקדש

ככתוצ צספר קצ הישר פ' ע' והטוץ שיעשה כמין טס קטן של

כסף דק ויחקוק השמות לארכו וטוץ יכסהו צעסדק כסף כמותו וידציק

שפתיו ועושהו כמין טצעת וללא יראו השמות החולה וגם יעשנו לורף

יהודי והוא טצול :

קכג לומר פסוקים ולכוין שמות הק' לשמירה נראה שימנע מזה שלא

יתגרו צו וצפרטו כשישכח מלאומרים :

קכד רצינו האר"י זל"ל צליל טצילה עסק צמורה עד חלות-ולא סמך

ליטן ולהתעורר צחלות פן יצא ח"ו לידי איזה דצר :

קו מאכלים המרוצים ושתיית יין צלילה פרלה קוראה לגנז וישתו וישקרו עמו זרע שקר:

קז ישן יחידי צלילה צציתא דמיחדא משאר צתי הוא צאחריות לצא לידי מקרה לילה:

קה העלצות וצעל אנהא גורם ליעמא כי היא מדת פלונית כשמה ונותן לה יד לעשות צו תאותה כיון דהוא מסטרא דילה וסימוך על"צ מזריע זרע:

קט המסתכל צורת עכו"ם אינהו ואציזרייהו גורם להסתכלותו מקלקלת הלורה ואפשר דהיינו דקרו לרצי מנחם צן סימאי צן של קדושים דלא אסתכל צורתא כי כל מקום קדושה שם גדר ערום והיה נזהר מאלף אף צורתא דזוזא:

קי השומע קול סיר שאינו של קדושה ומטמא אזניו און ששמעה תרש"ע ויצא לידי קרי ח"ו:

קיא אם סציצ למטתו יהיו כלים לואים עצי"ע ומהני' כלי מי רגלים צלי כיסוי כדחזי נותן מקום לשלוטצו ויכסוה"ו צצגד"ים ולו יחס לו:

קיב אם יהיה סמוך למראשותיו מנעלים או מכנסים וכיוצא יגציר כחם להכשילו ח"ו:

קיג אם יהיה עליו מפתחות צרצל וכיוצא יתן להם יד להחטיאו ח"ו:

קיד אל יאמר אדם צראותו אזהרות אלו הן אני עוצר כלן או מקלחן וצל יראה קרי דיש להשיצ דאפשר שנעקרה הטיפה ויולא דרך מ"ר או אפשר דכל זה צרואה להפחד ואינו מהסס"א אצל אם כצב החזיקה צו צעונות גדולות אינה חוששת לפירוטרוט וקים ליה צדצצה ודצרי רז"ל קדושים ונאמנים ולא יחטיאו השערה או שמא יש לו מלוא המגינה עליו לשעה:

סימן ח. מילי דמטמרינ מועילים לשמירה. לו לעולם ישור
זוהי נטיר"ה:

קטו יזהר לעסוק בחורה סמוך לשכיזה איזה שיעור גרסא צושניות
או

צפורן שמיר סימן ו

המלוא ליכול ולחדי כי שמים לו זכו ויו"ט שלו הוא וצלי ספק נחשבים
סתעניות כלופים כיון דלתיא לו ממילא ולא עוצ לדחות המלוא ולא נכון
לימנע מסעודת מלוא וצפרע אם נוהג להיות צסעודת מלוא כשהוא סנדק:

סימן ז. דברים הבאים. כמה נאים להזהר מדרך חטאים:

קא הרואה להכלל מקרי לא יטמא צרית הלשון וצפרע מנצלות הפה ול"ה
כי הלשון והמעור מכוונים ומי שפוגם צלשון ודאי יחטא צמעור
וזה אפשר רמז הפסוק אמרתי אשמרה דרכי דרך גצר מקטוא צלשוני:

קב עוד יזהר מצרכה לצטלה שירע צרכת הפרי וכיולא שהוא אוכל ויצרך
צנחת ולא ידלג ה' או מלך העולם או איזה תיזה מנסח הצרכה שאז
יהי צרכה לצטלה ואוכל צלא צרכה ואם אינו מדקדק חס ושלום צזה הוא
גוזל לה' וכשם שצממון אסור גזל כל שהוא לכתחילה גם אות או תיזה
מהצרכ' צסוג גזל דאמרו רז"ל כל הנהנה מע"ה צלא צרכה כאלו גוזל להקצ"ה
אם כן צחסרון תיזה ואות הוי צסוג גזל והמון העם אומרים צמקום ה'
אלהינו מלך העולם כאיילינו מליכולם ואוי לה לאותה צושה צמקום רעדה
להיות חרד צהצכרת ה' כמס"ה כל עלמותי תאמרה ה' לא זו אשר לא שם
לצו הגא מפיו יולא עוד צה שפוגם צהצכרה וצמלכותו ח"ו ואוכל צלי
צרכה וגם אם אומר ה' אלהינו מלך העולם כתקנו וצולע תיזה צצרכה
אפשר דצחסרון התיזה ההיא לא תחשצ צרכה ואוכל צלא צרכה ומרעה
אל רעה ילא שצא לידי קרי ועל הכל ענש יענש כאשר ישית עליו גדול
העלה:

קג מסורת היא שהמגלה סודות התורה לשאינם הגונים צא לידי קרי
ואסמכוה אקרא סוד ה' ליריאו וצרית"ו להודיעם:

קד מסורת היא שהרואה קרי ועוצל ציום ההוא דוקא ומתודה כראוי
נמחה המזיק של קרי:

קה הנודר ואינו מקיים צא לידי קרי והוא צכלל מה שאמרו רז"ל צעון
בדרים צני"ו מתים:

מאכלים

תענית צשאר ימות השנה ונ"מ יתכן שאיזה תועלת יהי' לתקון זה ועוד
כי צזה מתעוררים לישמר מחטא זה הרגיל ומלוי צעו"ה :

צה ומה שנתחכמו קלת לקבל יום א' מצע"י שעה אחת ומתענים עד
שעה א' צליל ג' ואומרים שזה נחשצ כג' ימים לתשושי כח לא עשו
כלום דצפרישא אתמר ופי הרצ מהרצ"ו זל"ל שקבל מרצינו האר"י ז"ל
שאפילו אם יתענה כיום כפור אינו נחשצ אלא לתענית א' ומי עלה שמים
או נגלה אליו אליהו ז"ל צקצע אחר רצינו האר"י זל"ל לעשות פשר דצר
צענינים העומדים צדומו של עולם ותקון צשמות ועולמות העליונים
למעלה :

צו והפקת ג' ימים נחשצת למ' יום ויותר על כן לא נמלא צכתצי
האר"י זל"ל האמיתים וענין הפסקות ו' ימים וחשצון כל יום ויום
אומרים שהוא מהרצ"ע זל"ל וכצר הרצ החסיד צראשית חכמה זכר הפסקת
ו' ימים אך לא צא חשצון נכמה תעניות העולים יום יום :

צז אם לא עזר כח להשלים פ"ד תעניות לא ימנע מלהתענות מ' יום
רלופי' כי הוא תיקון קרי פשוט לתקן מה שפגם ד' יודין דע"צ :
צה כתצו גורי האר"י זל"ל שעיקר תיקון השוצצ"ס צשנה מעוצרת ולכן
מי שהוא תש כח ואינו יכול להתענות צכל שנה יתאמץ לשנה מעוצרת
לעשות תקון שוצצ"ס :

צח הזוכה לעשות תקון זה יזהר שצלילה שאוכל לא יאכל יותר מדאי
שנא יצא לידי קרי ח"ו ומה יועיל צתקונו ותקונו קלקולו לכן יזהר
למעט צאכילה ולא תהיה מדצרים המרגילים ויתודה ויצכה כשהולך לישן
וציום צשעת הוידוי ויקיים חטאתי נגדי תמיד :

ק יש שמתחזקין להיות סנדק צימי השוצצ"ס כי הוא מכלל תקוני פגם
הצריית ואוכלים צסעודת מלוה כי יום טוצ שלו הוא אך יש לפקפק
שנא לא יחשצו התעניות רלופים כיון שהוא גרם לזה אף שכוונתו לתקן
ויכא שמים יתשדל להיות סנדק אחר גמר התקון אמנם אם אצי הצן
מאליו ומעלמו מכצדו להיות סנדק אפילו שיהי' צאמלע שוצצ"ס לא ידחה
המלוה

צפורן שמיר סימן ו

פ וְאַחַר שִׁכִּיר חֲטָאוֹ אִם ח"ו חָטָא צַעֲרוֹה אִלּוּ נָדָה אִלּוּ גוּיָה צִמְעָשָׁה
יֵלֶךְ אֲלֵל חֲכָם צָקִי צִרְפוּאוֹ הַנֶּפֶשׁ לְקַדֵּר לוֹ פִּרְקֵי הַרְפוּאָה ע"פ הַש"ס
וְהַזֹּהֶר וְהַאֲר"י ז"ל וְלֹא יִתְרַשֵּׁל שֶׁמֶל יִסְפֶּה צַעֲוָנוּ וְלֹא יִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה:
צ וְאִם חֲטָא צָכַל אֲדֻמִּי קָרִי הַתִּיקוֹן הוּא לְהַתְעַנּוֹת צִימֵי שׁוּצִי"ס ת"ת
פ"ד תַּעֲנִיּוֹת דִּהְיִינוּ מִפ' שָׁמוֹת עַד סוֹף תְּלוֹה שֶׁהוּא ר"ת שׁוּצִי"ס
ת"ת יוֹם יוֹם וְצַחֲוֹכָם יַעֲשֶׂה צ' הַפְּסָקָה קִטְנוֹת מִצ' יָמִים וְצ' לֵילוֹת שֶׁעוֹלָה
כָּל א' ז"ך תַּעֲנִיּוֹת וְיוֹשְׁלָמוֹ הַפ"ד וְכִזְר יָמִים אִלּוּ יָדוּעִים וּמִנְהַג קָדוֹם
צָכַל תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם מִסְּגוּלִים לַעֲוֹנוֹת אִלּוּ וְדוּמִיָּהם:

צא וְלִרְיָךְ שִׁיְהִי פ"ד תַּעֲנִיּוֹת אִלּוּ רְלוּפִים שִׁיתַּעֲנֶה צָכַל הַיָּמִים מִלְּצַד
שְׁבָתוֹת וְר"ח וְט"ו צִשְׁצַט. וְלַעֲנִין הַהַפְּסָקוֹת שֶׁלִּרְיָךְ לֵאכּוֹל וְלַהַפְּסִיק
מִצַּעֲוֹד יוֹם מִצְטָלִים יוֹם שִׁיקְצַל צוֹ הַהַפְּסָקָה וְאִין לַחוּשׁ לָזֶה מֵאַחַר שֶׁגַּם
הַיּוֹם הַהוּא מִקְצָלִים תַּעֲנִית עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל:

צב אֲמַנְס רִאֲשִׁיתִי מֵאִין דָּחַשׁ לִהְיוֹת וּמִפְּקַפֵּק שֶׁמֶל לֹא יִהְיוּ רְלוּפִים אִם
אֲכֹכַל יוֹם שֶׁמִּקְצַל הַפְּסָקָה. וְלִכֵּן אִם אֵינוֹ נוֹהֵג לֵאכּוֹל צָלִיל מִש"ק אֵיזָה
דָּצַר לַסְּעוּדָה ד' וְאִפִּילוֹ פֶּת הַצָּהָה צִכְסָנִין כִּי אֵינוֹ סוֹצֵל הַאֲכִילָה מִכַּחַ
סְעוּדוֹת שָׁבָת אִזּוֹ יִכּוֹל לְקַצֵּל צִיּוֹם שָׁבָת קוֹדֵשׁ וְלַהַפְּסִיק סָמוּךְ לַשְּׁקִיעַת
הַחֲמָה וְלֵלֹא כִּמִּי שֶׁכָּתַב אִיפְכָּח:

צג וְהַיּוֹתֵר עוֹצֵל לַהַפְּסִיק צִיּוֹם ר"ח וְיוֹם ט"ו צִשְׁצַט כִּי צָזָה לֹא יֵשׁ פִּקְפּוֹק
וְאִם חֲלִין צִשְׁצַת וְהוּא נוֹהֵג צָלִיל מוֹלָאִי ש"ק לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה ד' כִּדָּת
מֵה לַעֲשׂוֹת לֹא יִצְטַלֵּה ח"ו אִפִּי שֶׁאֵינוֹ אֲכֹכַל אֲלֵל פֶּת הַצָּהָה צִכְסָנִין כִּי
הֵיךְ מִלּוֹה רָצָה וְחוּצָה וִיכּוֹל לַעֲשׂוֹת הַפְּסָקָה א' מִיּוֹם צ' שֶׁל פ' שָׁמוֹת
שִׁיֵּאֲכַל יוֹם א' וַיִּפְסִיק צַעֲרָצ' אִלּוּ שִׁיעֲשֵׁנָה יוֹם ה' וְיוֹם הַשָּׁשִׁי מִפְּרָשַׁת וַיִּחַי
וְהַפְּסָקָה הַשְּׁנִית יוֹם שֶׁהוּא רוֹלָה לְקַצֵּלָה לֹא יֵאֲכַל עַד שֶׁאֲכֹכַל סְעוּדָה
הַמִּפְּסָקָה וְנִרְאֶה דָּגֵם צָזָה אִין פִּקְפּוֹק וְנַחֲשָׁצִים הַתַּעֲנִיּוֹת רְלוּפִים וְיוֹתֵם
עוֹצֵל אִם סָמוּךְ לַר"ח אֲדָר לְקַצֵּלָה צַר"ח אֲדָר וְהַכָּל לִפִּי מֵה שֶׁהוּא אֲדָר
שֶׁאִם הוּא חֲלוּשׁ יֵשׁ לַהֲקַל:

צד אִךְ מֵה שְׁנוֹהֲגִים צַעֲרֵי אֵיטְלִיָּה לְהַתְעַנּוֹת צִשׁוּצִי"ס צ' וְה' לֹא עָשׂוּ
כָּלוֹם לַחֲקוֹן זֶה רַק נַחֲשָׁצִים לְהַתְעַנּוֹת צַעֲלָמָה כִּמִּי שֶׁמִּתְעַנֶּה אֵיזָה

פג

וידע נאמנה כי איסור גמור להסתכל צנשים ולצושיהן ותכשיטיהן
וכמש"ה ומה אחזקן על צחולה ופירשו רז"ל שלא נסתכל אפילו
צמלצום צחולה העומד זכותל:

פד

וק"ו ליגע צהן ולצושן ולשחוק עמהן כי כל זה גורם לטמא נפשו
וחצלים נפלו לו חצלי עצותות לירש גיהנם וצשעת פטירתו מלחכי
חצלה יראוהו כל הלורות ההם ויעלריהו לער צנגע:

פה

וכ"ש שצריך להמנע מהן צנדותן כי מה שסוצרי' ההמון כי אין חסור
נדה אלא צאשתו שקר ענו כי סחם אשה נדה חסורה ועצר על לאו
ואל אשה צנדות עומדת לא תקרצ נגש והוא נהנ"ה נוסף על איסור אשת
איש או אפילו פנויה ליהנות צקריצתה ואפילו להרית צצשמים שעליה
דכתיב לא תנאף לא תהנה אף:

פו

וק"ו לחצק ולנשק כל אשה שצעולם אפי' היא קרוצתו ולא כמו
שטועים ההמון לנשק קרוצתם כי היא זימה ועון פלילי וצפרע אם
היא נדה שהוא איסור כפול שנהנה מן הערוה ומן הנדה:

פז

וכמה לוחות לוחו צצנן קמאי וצתראי וצפרע הגאון צעל של"ה והרצ
הגאון ר' יהונתן צספריהם על המנהג הרע שנהגו קלת כי המשוך
סוצר שצעשיית שער שדוכין הותרה לו משודכתו צנשוק וחיצוק וכיולל
ואל"ל שחוק וקלות ראש ולא ידעו ולא יצינו כי אפילו קדשה קידושין
גמורים וכתצ לה כתוצת אירוסין חסורה לו דכלה צלא צרכה חסורה
לצעלה כנדה ולא הותרה אלא אחר שצע צרכות וכ"ש שהיא נדה ממש
דאורייתא כל זמן שלא עזלה וק"ו כי תחת אהבתו יקד יקוד כצשרא
אגומרא ואין ספק שיצא להשחית צין צחלוס צין צהקיץ ואפשר שהוא לא
ירגיש והם עצירות תדירות נמשכות חדשי' או ישנים ועושין צנין להסע"א
וירם קרן צאולר גיהנם אם לא שישוצו צתשוצה שלימה:

פח

והאיש הירא את דצר ה' יזכור אשר הוא יהודי ויאמין צתורה
וצדצרי רז"ל הקדושים ולא ישיאלו ילכו צמשחות שוא ומדוחים וידע
שעל הכל יצא לחשצון גם על אשר לא האמין צדצרי רז"ל וכל האומר
הקצ"ה ותכן כו':

צפורן שמיר סימן ו

פא לאיש אשר אלה לו איך יאכל מעדנים והוא מוכן לפורענות ויגרם
בחלץ שיניו איך ילצט בגדי משי והוא לצט צטומאט הסט"א ולצוט
נשמתו קרוע הוא צולר הוא גי' רוע קרעים קרעים לצוט הצו"ז ומעיל
סרוח איך ישתרר על משרתיו ועל הסרים למשמעתו והוא צזוי מאד
לפניו ית' וכל לצא השמים נתאצ ונאלח צעיניהם איך יישן על כ"ר נרחצ
ציקר כרי"ם וכסתות ומוכן לחצק אשפתות וללכת מדחי אל דחי ציד
ומלאכי חבלה אכזרים מידו נגזרו וצפועל כפיו נוזרו איך יטרח וכל מאויי
נפשו להרויח ממון והוא מפסיד ומשחית נפשו ואיך ישמח ועונו קצע לו
צכיה לדורות איך יתקן גופו וצגדיו שיהיה נקי מקודר ומאודר ומלאכי
חבלה מתקנים ומקדרים מיני עלצ"י צשמים רא"ש ולענה שיהיה מלוכלך
ומצולצל די לעלמין יתחבל איך מניח עסקי נפשו וקוצע עתים לשחוק
צמקום קציעות עת לתורה ותשובה ומלאכי חבלה יעשו שחוק צנפשו
צעונותיו וחטאתיו העתידים עורר לוית"ן זה רודה וזה מרדה זה מורט
זה פורק זה מכה מכת אכזרי וזה יעלה ג' סלי חור"י וכהנה וכהנה רצות
אנחותיו על פי מדותיו:

פב אי לזאת צריש כל מראי"ן יש צדד וידום להסתכל יפה יפה מעת
היומו מה היה לו ומה צידו מחטאת נעורים צכל פרטי פרטות
מיני חטאים אלו כי עלמו מקפר וכשיזכור וידע רוצם ככלם אז תצין
ותשקול צפלס עד היכן מגיע פגם כל אחד וכשתגיע לזה הלל תצוט הלל
תכלם ותתחרט חרטה גדולה ופלגי מים ירדו עיניך וצמריכות תאנח
אנחה שוצרת מקוטרת מ"ר עוצר על אשר הכעסת את הצורא ית' ועצרת
על כמה שצועות וכריתות שנכרתו על קיום התורה והמלות ואשר השציעוך
צחדרי צטן ומרית את פי המלך אשר צטוצו הגדול ילרך והציאך לעולם
והרצה להטיף עמך מאד מאד אשר לא ישוער ואם תעמיק העיון צזה
אין ספק כי תהיה צזוי צעיניך נמאס שפל ואפל אדהכי והכי עין צמס
צוכה ולצ נצצר כמו חי כמו חרו"ן נאנח צצצרון ותכף תקבל על עצמך
לגדור כמה גדרים וסייגי' שלא תצא לידי חטא מהיום והלאה ועיקר הכס
להתרחק משחוק וקלות ראש המרגילין לערוה:

עא צפגם זה נחתו ער ואונן אף שהיו קטנים בני שמונה שנים ועל חטא זה צא מצול לעולם :

עב אין צטום עצירה מי שצורא גוף למזיקים כעצירת פגם הצרית :
עג הוא מעכב הגאולה כי אין צן דוד צא עד שיכלו כל הנשמות שצגוף וזה מוריד מחדש בקליפות וזה לע"ר השמים ולער כל העולמות שמעכב תשובת ה' ואוי לו ולרוע מזלו אם לא חזר בתשובה כי אחר מותו נפרעין ממנו על הכל מלצד עונשו על עולם העצירה :

עד ציות יחדד חרדה גדולה כי עתה אנהנו צאלף הששי והוא כנגד היסוד ומעשיו המקולקלים ערו ערו עד היסוד צ"א :

עה מה עלמו וגדלו סעיפי שריגי חטא זה צכמה אופנים פנים מפנים שונים כי צטגם לא חטא צערוה ונדה וכיוצא צפועל אם חשצ והרהר ועי"ז צא להשחית צהקיץ גדול עון זה מאלד מאלד :

עו ולא זו צהקיץ אלא אפי' צחלום אם יעמאווהו צקתו הרעה ועמי' ליתן את הדין ועכש יענש כי נפש הוא חוצל נצרחים מזיקין כמ"ס רז"ל פרימו מארץ תאצד וזרע"ם מצני אדם :

עז יתר על כן צאשתו אמרו אם לא נזהר לקדש עלמו ולשהות צאופן שיכלו הנילוות עונו ישא :

עה ואם חשצ מחשצות רעות הוא איסור גדול וממשיך נפש רעה והן הן פריצי הדור וחולפא יסגא גם את הכל פר"ע לו יסלחו על מה שחשצ ועל שגרים לצניו שיהיו רעים וחטאים וכל עצירה אשר יעשו צניו מכל חטאות האדם הוא נוטל חלק צראש צעונש ולד העומאה וקורא לו שם א"צ העומאה :

עט מי ימלל עד היכן מגיע פגם הצרית וכצר גורי האר"י זל"ל הפליאו לדבר ותקמר שערת האדם מפני מראית העין כואה תוקף הפגם צקדשי שמים תללנה אזנים :

פ אמרו רז"ל המקשה עלמו לדעת יהא צנדוי ויזכור פרק צכמה המקשה כמה וכמה פעמים שנחחייצ נדוי צצ"ד של מעלה וכ"ס וק"ו אם צא לידי עון :

צפורן שמיר סימן ה

הרעות ושמחת המדומות. ונמה נפשך אם תאמין לדברי אליהו הנביא ז"ל ויעשה צנפשו שקר הוא פתי וסכל המשתדל לגרום רעה לעלמו לערר דגופא או מיתה ח"ו ואם אינו מאמין מאיזה אופן שיהיה זו רעה חולה וענש יענש מאוד גם על זה ואם כה יאמר סוגיין דעלמא הכי הוו וכאשר שמענו כן ראינו צעלי עושר הרבה עשו מרזחים רבים שחו וישכרו ערוך השלחן מלא מכל טוב מעדני מלך ויושיצו מחצריהם כי שם נשצע"ו נשצעי"ן ונוטלין קופרא טבא לפומא כסא טבא לפומא לא חדש ולא שצת אף אתה אמור לו ח"ח מאי קליק זהו מלכד העונש של עולם הבא שאינו נגלה לעינינו אבל הוא אמת צלי ספק כנודע מרז"ל הקדושים וכל דצריהם חיים וקיימים ודי אם צעל נפש אתה ועל פי השכל עין לא ראתה האמור לעיל אות מ"ד ומ"ה ע"ס:

סז יזהר ליטול מים אחרונים אפי' ללא שייך טעם מלח סדומית כגון שאכל פת לצד וכיוצא כי יש טעם גדול ע"פ הזהר הקדוש וכתבי רבינו האר"י זל"ל:

סח אחר מים אחרונים יאמר למנלח צנגינות כו' ופ' אצרכה את ה' צכל עת וגו' סוף דבר הכל נשמע וגו' תהלת ה' ידבר פי וגו' וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה' כמנהג רבינו האר"י:

סימן ו. הערות וגדרות משום תקנת אות ברית. בחר"ט
אנוש עלה בכב"ס וירבה בורית:

סז על כה"ר כזר נפתחו שערי קדושה צספרן של לדיקים מלחי' מפיקים דרך ארוכה צתמרוק עון פגם הצרית ותיקונו ואולם נקוט נפשך צקלי"ר קלירת האומר קמח כלת כשם שאנו רוקדין צנפת הקלור קמחא טחינא מיקוד רז"ל קמחי וצתראי וכשם שמי שיש לו חולי צגופו יצקש למען דעת צסצ"ת עשויה צא לו החולי ויתאו' לרפאתו וישמור עלמו מן הוא והלאה מדבר הגורם לחולי כן לריך להכיר חולי הנפש וקיצתם ורפואתם ושמירתם כדת מה לעשות:

ע יתעורר האדם שצפגם הצרית הוא פוגם מאד צנר"ן וצחותם המלך ופוגם צשרשי נר"ן למעלה:
צפגם

שתתמלא רחמים עלינו ויושפע טל העליון מתרין מולין נוצר ונקה דרך
 חיד וגרון לא"ו וא"ו"א לו"א ומו"א לחקל תפוחין קדישין ומשם ישתלשל ויגיע
 ויראה השפע ההוא בכל העולמות ורוה פני תבל ושבע את העולם
 כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידיך כי אתה האל
 הטוב והמטיב לכל וון ומפרנס ומכלכל בחסדיך לכל בריותיך כרתיב
 פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון וכתיב נותן לחם לכל בשר כי
 לעולם חסדו וכתיב ורחמיו על כל מעשיו ובכן יהר"מ ה' או"א שנהיה
 אנחנו וכל ב"ב בכלל הרחמים והחן והחסד שתתן לנו מזונותינו במילוי
 וריוח בהיתר ובנחת ונשבע לחם ונהיה טובים עשה למען שמך עשה
 למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך עשה למען זכות
 אברהם יצחק יעקב יוסף דוד יהיו לרצון אמרי פי כו' :

סב יהיה צכצוד על שלחנו כי על שלחן המלך הוא אוכל ויאכל צכצוד
 לא כרעצתן ולא יהיה גרגון כי אמרו צרעיא מהימנא כי נאמן
 הסערא אמר צאותו שלחן :

סג אם יצא עני צעוד שהוא צלחן ישמח מאוד ויתן לו פת ומסעודתו
 אם יוכל ועל כל פנים לא ישלחנו ריקם וישים צין עיניו כי זה חלק
 גבוה ומסעודתו וצמחה רבה יתאמץ לעשות כ"ר ליוצרו והוא המעולה
 שצדקות לתת מידי דמיזן ומגוף סעודתו :

סד יעצול פרוסת המוליא צמלה ג' פעמים ויכוין כי ע"י זה יומתקו
 הגזרות ותסתלק הסע"א מהשלחן :

סה אם מאכל אחד ערצ לו ומסלק ידו מלאכול לסגף עלמו על חטאתיו
 הוא חסוד לפניו יתצרך ועציד ומהני להיות לו כפרה ואם יתמיד
 בזה הוא פקח שאוכל ומתענה צצת אחת כי מעט סיגוף זה שמסלק ידו
 מאכילת הערצ לחיכו כרלה לו כעין תענית :

סו אמרו צתנא דצי אליהו לא נתקצלו צני אדם למיתה ואין כל צריה
 יורדת לידי נער אלא מתוך אכילה ושתיה ושמחה צהצלי העה"ז
 ע"ס צאריכות ומי האיש אשר ישמע דצרי אליהו הנציא ז"ל ולא יקרע לבו
 לשנים עשר קרעים קרועי"ס והולכים לתומם למאוס צמשתאות וסעודות

צפורן שמיר סימן ד

שעדיין לא נתעורר ואע"פ שכבר ידע הדבר ההוא מ"מ הזמן והמלכ
שעומדת נפשו צעת ההיא עושה חדשות כאשר לדיק יצחק ויזהר מאלד צזה
ויראה שלא יאבד זמנו ותצא עליו המיתה פתאום ואז הוא צעלמו יחרט
חרטה גדולה על שקלקל מעשיו וכילה זהב כחו ועונותיו כמשל ואין
מושיע:

נד יזהר שיהיו ידיו וזגדיו ומקומו שקורא שם נקיים:
נה טוב מאלד שירגיל עלמו צמסכת אצות ולהצין מה שמוליא מפיו כי
מסכתא זו היא הית' אם לצינה ואב צמכמה לכל מין מוסר דצרים
קלרים והם ארזי הלצנון הרמים והנשאים ודצרי' היולאים מלכ קדישי
עליונים ואם ישם לצו לדצריהם הקדושים דקדוק תתעורר נפשו צנועם
מוסרם וישוצ אל ה' וירחמם:

נו צסדר לימוד הפסוקים שמו"ת אשר יסד רצינו האר"י ז"ל ומסודר
צסדר חק לישראל אור הששי לא ילמוד כי אם כ"ו פסוקים שנים
מקרא לצד צלי תרגום:

נז טוב לקרות הסדר הנז' יום יום מחול המועד ולהשלים צעד יו"ט:
נח אם נאנס יום הששי ולא קרא הפלטה שמו"ת יקראנה יום שצת
שמו"ת ודלא כמי שכתב דצצת לא יקרא תרגום:

סימן ה. הקול מתוקן לסעודה. אר"ש חמדה:

נח יזהר צכצוד נשמתו יותר מכצוד גופו וקודם אכילתו ילמוד מעט
שהוא מזון הנפש ואח"כ יסעוד מזון הגוף:

ס יזהר לאכול צעתו קודם שירעצ ויחל"ש חושים:

סא צריך להתפלל על הפרכסה קודם אכילה ואני צעניי כהגתי לומר נסת זה
לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש והעושר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל ובירך כח וגבורה ובירך לגדל ולחזק לכל ועתה אלהינו
מורים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ויברכו שם כבודך ומרומם
שם כבודך על כל ברכה ותהלה יה"ר מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתתמלא

ממ אמרו צחנא דצי אליהו לא חרצ העולם אלא צפשעה של תורה ולא חרצה ארץ ישראל אלא מפשעה של תורה וכל הנרות הצאות לאדם אינן אלא מפשע התורה שנאמר צפשע יעקב כל זאת כו' ומי שיש לו לב יתעורר מתרדמה אשר הפיל עליו ילכו ואחז שמורות עיניו וישוצ אל ה' ויעסוק בתורה צנומה כאשר יוכל ולא יוליח זמן היקר מפנינים זהצלי העה"ז אשרי אדם שומע:

נ מי שחשקה נפשו בתורה כל כך עד שיום ולילה לא יחשוב כי אם בתורה וישליך אחרי גוו עיני העולם השפל הגשמי והעכור הגופני הזה וצחורתו יהגה וצחצחה ישגה ישיג ונעלה נפלאה שלא ילערך כלל לתעניות וסיגופים:

נא שורש הכל התצודות כי הוא ענין נשגב גדול ורם לזכות לסדר קדושה ואתנח סימנא מרבוותא קמאי ז"ל קדש ילצש הכונה ד' שהוא מתצודל אז קדש ילצש ואפשר לרמוז צפ' בכל דרכיך דעבו ר"ת ד' כי כאשר יתצודל יהיה דצק צה' אפי' צלרכי גופו וס"ת דרכיך דעבו כ"ו גימט' שם המיוחד שישים נגדו ע"ד שויתי ה' לנגדי תמיד דעבו דע ה"ו ר"ל שהכל יהיה ליחד ולזווג ה"ו קצ"ה ושכינתיה וזהו דע לשון וידע אדם:

נב השגת החכמה למעט צדצור ולהרצות צשתיקה וכדתנן סייג לחכמה שתיקה וצשומר טוב צאלפא ציתא אות מ' אמרו התורה נשולה לחצית מלאה דצש אם נתת לחצית רציעית מים ילאה כנגדה רציעית דצש מתוכה כך אם נכנסו דצרים אחרים צתוך לצך ילאו דצרי תורה עכ"ל וזה צעלם סייג לחכמה דאם מדצר יולאים דצרי התורה והסייג שלא ילאו היא השתיקה מדצרים צעלים וכל פעל נפש יאנח צצצרון על זה וכתצו ז"ל כי ע"י השתיקה מתעלה מפעולת ו"ק ועולה למקום המהשצה וזהו סייג לחכמה"ה שתיקה שחק י"ה ונעשה מרכצה לשכינה:

נג לריך צכל יום לקרות מוסר איזה שיעור ורצו כמו רצו ספרי מוסר לכן יקרא צספר אחד שיעור צכל יום עד תומו ואח"כ יקח אחד וכעז"ה וצכל א' ימלא התעוררות חדש ויקיים החזק צמוסר אל תרף ולא עוד אלא אפילו צס' שקראו כמה פעמים כשיחזור לקרותו יתעורר צדצר

צפורן שמיר סימן ג

ולמעמיק בתורה הק' ובתורה ה' חפצו ודאי יכלל כי הוא אומר ויהי צרפתי
י"ל כר צרפתי לו תצלין וכאשר הארכנו צעניותינו בדרכי' צפ"ד:

מז באמת אמרו קשה עונשן של מדות רעות ואסורות וכבר רצי' הרב
מהרש"ו ז"ל צפ"ד שיערי קדושה כלל כל הנזק ועונש הצא לאדם
צכל מדה ומדה וכל קצב דנא ריוח ושכר המדות טובות והם דצרים
קדושים ונלרכים ולריך האדם להתמיד בקריאת ענין זה שם צפ"ד הנזכר
וכשמו כן הוא צמעותא מנייכו צואו שעריו וצמעת זמן עיניכם תחזינה
מל"רים אדם להצל שיעורד ע"פ מדותיו"ו לצאר שחת וע"כ כל מדה צחצ"ל
מן גו יגרשו ונצקשה מאלהינו על זאת צדמע לצ יעזרנו על דצר כצוד
שמו אשר הן חליפות למו ונזכה למדות קדושות הטובות צעיני אלהים ואדם:

סימן ד. בענין הלימוד ואביזריה. פרק היה קורא:

מח כל חופסי התורה ישגיחו ויתצוננו ללמוד תורה לשמה דוקא וכמו
שאמר ר' יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו כי
זה כל פרי הלמוד בתורה לעשות נ"ר ליוצרו דוקא וזהו לשמה שלא יהיה
לו פניה אחרת לא מפני הכבוד ולא מפני הממון ולא משום נד ואופן
שצוולם כלל אלא לתקן שרש לימוד התורה צמקום עליון וליחד הדודים
ויחשוב כי יש סודות עליונים צכל לימוד ודרך כלל הוא מכוין לקיים מצוות
הצורא ית' דוקא והוא ית' צוחן לצות ויודע עומק מחשבותיו ומרדה
ילצש:

וכבר רצינו מהרש"ו ז"ל בהקדמת עץ החיים הארוכה והנורא האריך
צזה והן צפיו חוכחות וכה אמר אס יאמרו חכמי דורינו שלומדים
תורה לשמה התנא הגדול ר' מאיר מכחישם שאמר כל העוסק בתורה
לשמה זוכה לדברים הרבה כו' וכל משכיל ראש יראה שלא זכה אפי'
לקצת המעלות שאמר ר' מאיר והן הן עדיו שלא הגיע עדיין ללמוד לשמה
ועוד האריך צזה מאד ע"ש ועל זה ידו כל הדווים ועל כיוצא צזה כתיב
אס תצקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תצין יראת ה' ודעת אלהים
תמלא כי ה' יתן חכמה וגו':

אמרו

מכדיו לו אם ידצרו רע עליו ויצזו עליו ומה יקרו דצרי השלם רצי לויטם איש יבנה אומר מאלד מאלד הוי שפל רוח ואפשר שאמר מאלד מאלד כנגד תלות החומר שיכדוהו והשני כנגד לער החומר אם יצוהו ולזה הזיכרו מאלד מאלד הוי שפל רוח וכצד השמיענו הרצ המסיד צחוצת הלצצות שתכלית מדת הענוה הוא להגיע למדת הנשתווין :

מד ומלצד אשר הורנו ר' לויטם שתקות אנוש רמה עוד אחרת היתה הן צעודנו חי כי לא צמותו כי כל אשר יאכל וישתה יתהפך צקרצו לואה וגללים הלא יצוש ויכלם מעשות כל גופו צית מגואל ותועבה. וכצד כתצ רצינו הרמז"ם שהתקצלות צני אדם לשתייה המשתכרת חרפה גדולה יותר מקיצוץ אנשים ערומים להתריז וכן להתקצץ צמשתאות וסעודות הרשות כי אחד מטהר והשני מטמא הצטר וצזה השפיל החכם את גאות המלך כמ"ס צס' איומה כדגלות דף כ' ע"ס צאורך וצמ"כ ח"ג פ"ח:

מד ותימה הוא על צ"א אשר שצתם וקיומתם וכל מעיינים צסדר אכילתם עם צ"צ נועלו יחדיו מה נאכל היום ומה נאכל מחר ועושים שקלא וטריא ומסקנא והלא האכילה היא מהג' דצרים אשר צני אדם דומין לצהמה הטוב הוא לשאת ולתת ולאצד הזמן צמה שדומים לצהמה וצמה שדומין למלאכים היא הדעת לא עלה על לצ לישר דעתם ומדתם ומסילות לצצם ולשאת ולתת צסדר עצודת ה' ולא צא צפיהם אמרתי שגם זה הצל וחולי רע :

מז אמר הפלוסוף הנרי הגדול לשכוח הרעות הצאות לאדם ולמשול צילר הוא לחשוז דצרים אחרים זולת עלמנו כי הנפש לא תוכל לחשוז שני דצרים כאחד ולזה אם תעמיך עליה מחשצת דצרים אחרים חכמה ודעת תשכח עלמה ותהיה שקט ושאנן ואני מוסיף לצאר שיחשוז צתורה הקדושה שאם יעמיך עיונו צחכמות חילוניות חקירות למודיות טבעיות הנרי אינו אלא שר"ף כי אותיות נרי יתהפכו לאותיות ילר כי ילרו חכם מננו והוא ידע עת ורגע לפתותו וכאשר קרה לגדול הפלסופי' ארוסטוטלוס כמ"ס רצי ילחק דמן עכו צס' מאירות עינים כ"י אמנם אם זכה לחשוז ולהעמיך

צפורן שמיר סימן ב

החסידי מהר"ר יהודה צן ששון כמ"ס הרצ מנות הלוי דקכ"א והרמ"ז כך
היה מנהגו ומוסיף זו נוסח זה. רבון העולמי' זכנו לעסוק בתורה לשמה
ובמצות וג"ח ולהשכים בהם ולהעריב זכנו לראות בבנין בית מקדשינו
החרב או"א הראנו בבנינו וכו' עד תמידין כהלכתן:

סימן ג. אר"ש חפץ מרז"ל בעלי אסופות. פקח עיניך והיו
לשוטפות:

ל יתפלל כמ"ס מתפלל ר"ע זכל יום י"ר שלל חכעס ולל חכעיסך:
ל צוהר חדש דל"ד ע"ג אמרו שיאמרו צקק יר"מ ה' או"א שיהא לצי
נכון ומסור צידי שלל אשכחך:

ל שם דס"ז אמרו שיאמרו צקק פ' צראשית עד יום א' ופ' עולה:
ל לריך לקרות כל יום צעוד התפילין עליו הארבע פרשיות של תפילין
וכצר שמים זו שמענו' נאמרות צק"ס ולכן יקרא קדש והיה כי
יציאך והנה אמת נכון הדבר:

מ צוהר הקדוש הזהיר לכוין צד' תיקוני השכינה כציכול מטה ושלחן
כסא ומנורה צערצית מטה. ציום צקרצנות ופסוקי דזמרה שלחן.
ציוגר כסא צתפלה י"ח מנורה:

מ ששה מלות תדיר עלי הפסק א' להאמין צה'. צ' לא להאמין צולתו.
ג' ליחדו יחוד גמור. ד' לאהבו צכל לצ וצכל נפש מאד. ה' ליראה
אותו צגין דליהו רצ ושליו עיקרא ושרשא דכל עלמין וכולל קמי כלל.
ו' שלל לתור אחר מחשבות לצו וראות עיניו וסימנך שש ערי מקלט תהיין:
מ שצועות שול אחת דומה מאה זכיות חילול ה' אחד דומה ק' תפלות
ציזוי תורה אחת דומה ק' שמחות נצלות הפה אחת דומה ק' הצטחות
גזל א' דומה ק' צרכות מחלוקת א' דומה מאה פרנסות לשון הרע א'
דומה ק' תשובות והם ז' דחיות שמנו כז"ל:

מ אל תתן אל לצך מה ידצרו ממך אחרים כי זה שרש פורה נזקין
ומצלות לנפש ואמר הפלוסוף רוב הלכות צאות לאדם שרולה להיות
נכצר צעיני אחרים וזה הצל גדול כי מה יתן לאדם אם אלף אנשים
מכצדיו

כח קריאת שמוע צוהר הקד' הפליג צעונש מי שאינו מכוין ושצח גדול
למכוין כי פרשה ראשונה מ"צ תיצות והיה אם שמוע עד ושמחם
ע"צ תיצות את דברי עד הארץ כ' תיצות ויאמר עד סוף עם חזרת ש"ץ
ע"צ תיצות ושם נאמר כי יש מדורין וממויין צג"ע על זה צפרטות וכנגדן
ח"ו עיין צוהר חדש צאורך:

כט יזהר מאד צאמירת אמת ויליץ כתקנו התיצות כמשפטן שלימות
ונפרדות ואמרו צוהר כ"י הציאו הכרז החסיד המקוצל מהר"ם
ניגדן צק' היראה כי אחד חלה מעת לעת ומת פתאום ואמר קודם מותו
הכני מת על שלל נזהרתי בדצקים שצאמת ויליץ עכ"ל:

ל כשיאמר עוזר דלים כו' תהלות לאל עליון כו' יעמוד על עמדו ויכין
גופו ולצו להתפלל:

לא קודם אמירת אלהי נלור יש לומר שיר למעלות אשא עיני ואז יהי'
אהוב למעלה ונחמד למטה ויאמרו ציראה גדולה ולא ילפה לשום
טובה חלילה וכשיענה קדושה יסגור עיניו וישאם למרום שיש לו נח"ר
להקצ"ה מזה והוא מקרצ הגאולה כח"ס רז"ל ויהיה צכל לצ ולא יזעק
צעניית קדושה כי הזעקות הללו סימן למיעוט היראה והכונה ומצלצל
אחרים המכונים:

לב והוא רחום יש לאומרו צקרוצ רגלים כי הוא כנגד י"ח צרכות ויצין
מה שמוליא מפיו ויהיו דצריו רחמים ותחנונים צהכנעה:

לג אל ארך אפים וכו' שאומרים קודם הולאת ס"ת וידוי ולריך לאומרו
מעומד:

לד כרוצ רחמיך אל. יכוין כי כרוצ מיכאל שהוא כרוצ ומראה אפרו
של ילחק הלצור ע"ג מוצח של מעלה וזהו רחמיך אל ר"ת גי' ילחק
והשאר אותיות מיכאל:

לה נהגו אנשי פרוצינאל לומר צכל יום צסוף תפלתם ג' פסוקים אלו
אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבא עוצו עצה ותופר
דברו ולא יקום כי עמנו אל ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני
אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט וכך הי' נוכח הכרז
החסיד

צפורן שמיר סימן ב

הע"כ לכן לריך לכוין ולהצין לפחות פשוט הדברים ושנתי הס"ית כביכול
שם אומרו ולצו כל עמו וק"ו אם יאמרו צמורה ככלע את הקדש צמקום
כנה תכל רעדה וענש יענש ח"ו:

כא אמרו צורה הקדוש שריך להסעורר צמירת פסוקי דזמרה ליכא
את ה' ככל לצו:

כב צמירת ויזרך דוד כשמגיע לואתה מושל ככל יתן ג"פ ללדקה הצ'
צנת אחת ואח"כ השלישית וסודם נשגב:

כג צמירא אמרו כצי אלעזר יהיז פרוטה לעני והדר מללי דכתיב אני
צלדק אחזה פניך ויש לרמוז כי ר"ת לזק לפניו יהלך הוא ללי כי
צתחילה לזק לפניו יהלך שיתן לזקה ואח"כ ללי א"כ אפשר כי ע"י התפלה
לזק שהיא מ' לפניו יהלך פז"פ וישם לזר"ך פעמיו והמשכיל יצין צקוד
ישנה:

כד הפליגו צורה הק' צמירת סירת הים וסודה אחר פסוקי דזמרה
שהוא עילוי מאד ונח"כ לשכינת עוזינו ועל כן לריך לאומר צמחה
רצה וצנעימה וילייר צדעתו כאלו עומד ציצטה צתוך הים והמלרי' נעצעי'
והוא ניולל והוא סגולה לכפרת עונותיו כידוע:

כה צמירת ישתצח לריך לוור מן שיר ושצחה עד ומלכות ועד ככלל צלי
שום הפסק וכל המפסיק כרוז יולל מאן דפסיק יתפסק וכל יראה גלות
ה' ח"ו:

כו כשמתפלל ציחיד יאמר צרייתא זו. א"ר עקיבא בכל יום שחרית
מלאך א' פותח פיו ואומר ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד עד
שמגיע לברכו וכשמגיע לברכו חיה אחת עומדת ברקיע ושמה ישראל
וחקוק על מצחה ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת ברכו את ה'
המבורך וכל גדודי מעלה עונים ואומרים ברוך ה' המבורך לעולם ועד:

כז וזה לא יעשה אלא צאונס גדול כגון שהוא צדך או שהוא חולה
אבל אם אין לו צאונס לא יעשה צנפשו שקר לצטל תפלה צלצור
שמצטל כנה מלות ועונשו גדול ואמרו רז"ל צמדש כונן מי שמגרע אמן
יהא שמייה רצא וצרכו חייז כידוי:

וצעלמא דאחי ויסתלק מותנ' מיניה ומעלמא וישתזיז מכל דינין דהאי
עלמא מקטרין ציטין ומדינא דגיהנם ומדינא דמלכותא אחר' עכ"ל אמרי
קדוש:

מן הדברים עתיקים לשון הזהר הקדוש ממש שלא כדרכנו צקו' אלו
להלביז נפש אדם מישראל עין צעין יראה הפלגת השבח ומזה ישכיל
לכוין צו הרצה ולאומרו צשמחה לעשות נח"ר ליולדנו ולא יכוין לתועלת
עמו ח"ו:

מן כשאומר אל נקמות ה' אל נקמות הופיע יכוין מאל שם' ינקום נקמת
עשרה הרוגי מלוכה וגופין קדישין יצרכו כילולי הקדוש' אשר צעולם
העסיה וזהו השצ גמול על גאים (ואפשר כי הסט"א צעת הריגתם קצלה
כל הקללות כו' כו"ש צס' עמוק המלך צאורך לז"א השצ גמול כו' עד
ותי כו'):

שוב יתעורר מאל ציראה ואהבה והכנעה ושמחה לומר כל הזמירות
וצפרט ה' מלך ויזהר שלא לצלוע התיצות או האותיות וצפרט
האזכרות וידע נאמנה כי כל אות ותיצה יש סודות נוראות להפליא ודי
לנו לע"ר צנגע כי לא אחנו יודע עד מה צסדר עליית העולמות והיחוד
העליון ע"פ מדותיו ותכסנו כלימתינו ולפחות נזהר לומר התיצות צמספרם
כמשפט ולהצין פשטן ציראת ה' ולידע דרך כלל כי הכל סודות עמוקים
ולצורך היחוד:

די מה מאל הפליגו צאמירת למנלח צנגינות צליור מנורה וכתצו ז"ל
ששכרו רצ ועלום. וראיתי קונטרס צכ"י לראשונים צזה צסודותיו
ותועלותיו ולפחות לעשות נח"ר ליולדנו נאמר אותו צכונה צליור מנורה
כחוצ על קלף:

י שצח צרוך שאמר רם ונשא וגצה מאל ולריך לאומרו צנוסח של פ"ז
תיצות ולא ישתנה צסום זמן צל תוסיק וצל תגרע. ואם הקהל
יאמרו נוסח אחר הוא יאמר צלנעל נוסח של פ"ז תיצות כי יש צו סודות
עמוקים כו"ש גורי הארי זל"ל:

ב אמרו רז"ל כל האומר תהלה לדוד ג"פ צכל יום מוצטח לו שהוא צן
הע"ה

צפורן שמיר סימן ב

בתפילין של ר"ת ואנא נפשאי כתזית הכי מסצרא צריש קונטרס מורה
צאלצע ועתה ראיתי לגדול אחד כנוסח הזה:

מ יכול להניח התפלין על הסדר ודלא כהסמ"ע סי' פ"ז:
כשיואל מציתו מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין ללכת לצ"ה ינשק
המזוזה ויכוין בשם שדי ואחוריו שם כה"ת להכניע ילד הרע ויכוין
כי יל"הר צמלוי יוד לדי ריש ס"ת שדי ואמלע התיצות יו"ד לצטל מחשבות
רעות ואני נהגתי לומר שדי ילילני מיל"הר ומכל חטא ומכל לש"הר ומכל
לרה יחל"ץ (ר"ת ילד חטא ל"הר לרה) עני צעניו כדכתיב והי"ה שד"י
צלריך יכוין כי הויה מצפנים ושדי מצחוץ דהוא פנים דשם כה"ת ויש מי
שכתב שיאמר פסוק שמע ישראל צמזזה ומועיל מאד:

יא פרשת העקידה יאמר זכונה גדולה וישים עיניו ולבו עד כמה
מגעית עצודת ד' שאצרהם לע"ה גמר צלצו צלצו שלם ושמוח לשמוח
צן יחיד אשר אהבו יותר ממנו ולהעלותו עולה וילחם לע"ה צן ל"ז שנה
סצר וקצל וילכו שניהם יחדיו צלון גמור וצמריכות יאנח על קילורו
צעצודתו יתצ' מאד מאד ויתעורר התעוררות קדוש ליזהר מכאן ולהצא
ליראה את ה' כלוף אהבה:

יב כשיאמר ויעקוד את ילחם צנו יכוין שיעקוד ה' שרי מעלה כשהם
מקטרגים על ישראל:

יג סגולת העקידה לכבדו הדין ולכן יתאמץ זכונתה וכתצו ז"ל דאם
שצ צתשוצה זכונת העקידה יכופר עונו:

יד פטום הקטרת יכוין צו הרצה כי הפליגו צוהר הקדוש פרשת ויקהל
דרי"ח מאד צזה וז"ל מלה דא גזרה קיימא קמי קצ"ה דכל מאן
דאסתכל וקרי כל יומא פרשתא דקטורת ישתזיז מכל מילין צישין חרשין
דעלמא ומכל פגעין צישין ומהרהורא צישא ומדינא צישא וממותנא ולא
יתזק כל ההוא יומא דלא יכיל סט"א לשלטא עליה ואלטריך דיכוון ציה
אמר רצי שמעון אי צני נשא הוו ידעין כמה עילאה עוצדא דקטורת קמי
קצ"ה הוו נטלי כל מלה ומלה מיניה והוו סלקין לה עטרה ויל רישייהו
ככתרא דהצא כו' ואי יכוין צה צכל יומא אית לי' חולקא צהאי עלמא
וצעלמא

בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל וחרפם עם שאר תפלות וברכות ומצות ולימוד בניך היודעים והמכוני' כל הכונות הראויות לכיון ומעכשיו אנו מכונים בכל לדעת רשב"י ור' אלעזר בנו ויוחס בן עזיהו הקדושי' והרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל והריני מקבל עלי כל מצות דאורייתא וכל המצות דרבנן הן מדברי קבלה והן מדברי סופרים הם וענפיהם ויה"ר מלפניך ה' או"א שתזכני שלא נעבור היום ובכל יום על שום מצוה ממצות ל"ת דאורייתא ולא על שום ל"ת וגדר וסיג וגזירה מדברי קבלה ומד"ם ותזכנו לקיים היום ובכל יום ויום כל מ"ע שתזדמן לפנינו ברמ"ח מ"ע דאוריית' וממ"ע דרבנן כתקן במחשבה ודיבור ומעשה ביראה ובאהבה ושמחה רבה ומה שלא נוכל לקיים תצורף מחשבתינו הטובה דרך כלל למעשה ותעלה עלינו כאלו קיימנו גם אותם במעשה ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כו':

סימן ב. בתפילין ותפלה. אר"ש נתנה יבולה:

ה אחר הנחת תפלה של ראש יכרוך שלשה כריכות על אלצע האמצעי שהול' האמה כריכה ראשונה צפרק אמצעי של האלצע וכריכה ז' וג' צפרק התחתון:

ו יש נוהגים לומר צעפה שכוך הג' כריכות אלצע פ' וארשתין לי לעולם וארשתין לי צלדק ונמשפט צחקד וצרחמים וארשתין לי צאמונה וידעת את ה' ויזכרו הנוהגים כן לומר הצרכות של שחר וצרכות החורה מקודם:

ז כשחולץ התפילין יסיר קודם ג' כריכות אלצע ואח"כ תפילין של ראש ציד שמאל ומעומד (וכן עיקר דלל כו"ס הרצ סלת צלולה דחולץ של אלצע מיושצ והצאתיו צספרי הקד' מחזיק צרכה ס' כ"ה ונשמע צספרי הכז' לומר דהנכון לחלוץ כריכת אלצע מעומד דלל כו"ס הרצ הכז' וכן המנהג) ואח"כ יחלוץ תפילין דיד מיושצ וסימנך כאשר יחנו כן יסעו:

ח אין לחלוץ תפילין עד שילמוד צהן אחר תפלה ח' המרצה וא' הממעיע כי לא יזכה האדם לקנות חלקי נר"ן אח"כ ילמוד צתפילין וציות צתפילין

צפורן שמיר סימן א

בשבת ויו"ט

בחול

לשמוע קול שופר) ומלות נטילת
לולב ונענועיו והקפת התיצ' :

לז ומלות לשמוע ק"פ השצוט
(יו"ט) צס"ת :

לח מלות לומר הפטרה :
לט ומלות להתפלל תפלת מוסק

שצת (י"ט) :
מ ומלות לענות קדושת מוסק

אם אוכל :
מא ומלות לומר עלינו לשצח

מב ומלות לומר קדושה אם אוכל) . (צפורים יאמר מלות

קריאת המגילה) :

מג ומלות לומר סדר גמר התפלה ועלינו לשצח :
מב (ומלות קציעות עת לתורה בעלית ותפילין) :

מג (ומלות לקרות פ' השצוט יום הששי שנים מקרא ואחד תרגום)
וכל המלות הכלולות בהם ונלות עמהם ואני מכוין בכל המלות האל

ובכל המלות שעשיתי מעודי ואעשה כל ימי חיי צעזרתך וכן צם
תלמוד תורה שלמדתי מעודי ואלמוד כל ימי חיי צעזרתך וכל מחשצ

ודיצור ומעשה בכל דבר שצקדושה הכל כאשר לכל לעשות נח"ר לפניך של
על מנת לקבל פרס צשום לך ואני מכוין לתקן שרש התפילות והצרכו

והלימוד והמלות צמקום עליון ואני מכוין לקשר נפשו ולהדציקה ל
שרשה להשלים חילך העליון ואדם העליון לתקנו ולחצר הדודים יחד

צאצא ואמרה להציא כל א"ה ת"י ה' שכינתא תתא ולהציא כל א"ה תס
רשות השכינה עילאה :

ויהי ר"מ ה' א"ו א שאל יעכב שום חטא ועון והרהור ואשמה ורשע א
תפלותינו וברכותינו ומצותינו ולימודינו ויהיה הכל חשוב ומקוב

ומרוצה לפניך להעלות ע"י כל בירורי ונצוצי הקדושה אשר נתפורו ע
בין

ר"ח) שתקן אצרהם אצינו ע"ה איש
החסד ואני מכוין לתקן המנור' אחד

מתקוני השכינה ואני מכוין לומר
שצחיו ית' צג' ראשונות וג' אחרונות

ולזכור שאני עני ודל וצשומע קולינו
חסיד וצשלשה אחרונות' עצד ולשאול

לרכינו ופרכסתינו ממנו ית' וללפות
לישועתו :

לט ומלות לענו' קדושה אם אוכל :
מ ומלות וידוי ונ"ח (צכ"ח

צמקום זה יאמר לקרות הלל
ולהתפלל מוסק ר"ח ולענות קדושה אם אוכל) . (צפורים יאמר מלות

קריאת המגילה) :

מא ומלות לומר סדר גמר התפלה ועלינו לשצח :
מב (ומלות קציעות עת לתורה בעלית ותפילין) :

מג (ומלות לקרות פ' השצוט יום הששי שנים מקרא ואחד תרגום)
וכל המלות הכלולות בהם ונלות עמהם ואני מכוין בכל המלות האל

ובכל המלות שעשיתי מעודי ואעשה כל ימי חיי צעזרתך וכן צם
תלמוד תורה שלמדתי מעודי ואלמוד כל ימי חיי צעזרתך וכל מחשצ

ודיצור ומעשה בכל דבר שצקדושה הכל כאשר לכל לעשות נח"ר לפניך של
על מנת לקבל פרס צשום לך ואני מכוין לתקן שרש התפילות והצרכו

והלימוד והמלות צמקום עליון ואני מכוין לקשר נפשו ולהדציקה ל
שרשה להשלים חילך העליון ואדם העליון לתקנו ולחצר הדודים יחד

צאצא ואמרה להציא כל א"ה ת"י ה' שכינתא תתא ולהציא כל א"ה תס
רשות השכינה עילאה :

ויהי ר"מ ה' א"ו א שאל יעכב שום חטא ועון והרהור ואשמה ורשע א
תפלותינו וברכותינו ומצותינו ולימודינו ויהיה הכל חשוב ומקוב

ומרוצה לפניך להעלות ע"י כל בירורי ונצוצי הקדושה אשר נתפורו ע
בין

צפורן שמיר סימן א

בשבת ויו"ט

כו

בחול

מעוטף צלילית ומוכתר צתפלין לצא
לצ"הכ ונשקתי המזוזה):

כה והריני מוכן לקיים מלות
לדקה:

כח ולקיים מלות ק"פ דקרצנות:
כט ומלות קריאת פרשת התמיד

ופסוקי דזמרה לערוך שולחן
לפני ה' א' מתקוני השכינה ולירא
ממנו:

ל ומלות צרכות פסוקי דזמרה:
לא ומלות לומר שירת הים:

לב ומלות לומר שצחי ישתצח צלי
הפסק:

לג ומלות עניית אוננים ועניית
צרכו:

לד ומלות צרכות דיולר וק"ש
לתקן כסא להש"י אחד מתקוני
השכינה:

לה ומלות ק"ש דיולר ליחד ה'
יחוד גמור ולמסור עלמי על

קדושתו ולומר פרש' ראשונה דק"ש
שהם מ"צ תיצות ופרשה שני' שהם
ע"צ תיצות ועוד ה' ופרשת ויאמר
ע"צ ועי"ז יאירו ויושלמו כו"ח
אצרי כר"ן:

לו ומלות וראיתם אותו:
לז ומלות סמיכות גאולה לתפלה:

לח ומלות תפלת שחרית (של
כ"ח

והמזמורים שתקנו להוסיף צשצת
ואני מכוין לערוך שולחן לפני ה'
אחד מתיקוני השכינה ולירא ממנו:

כו ומלות צרכות פסוקי דזמרה:
כז ומלות לומר שירת הים:

כח ומלות לומר נשמת כל חי כו'
ושצחי ישתצח צלי הפסק:

כט ומלות צרכות יולר שצת וק"ש
לתקן כסא להש"י אחד
מתקוני השכינה:

ל ומלות ק"ש דיולר ליחד ה'
יחוד גמור ולמסור עלמי על

קדושתו יתצ' ולומר פרש' ראשונה
דק"ש שהם מ"צ תיצות ופרש' שניה
שהם ע"צ ועוד ה' תיצות ופרשת
ויאמר ע"צ ועי"ז יאירו ויושלמו
כו"ח אצרי כר"ן:

לא ומלות וראיתם אותו:
לב ומלות סמיכות גאולה לתפלה:

לג ומלות תפלת שחרית של ש"ק
(יו"ט) שתקן א"א ע"ה איש
החסד ואני מכוין לתקן המנורה אחד

מתיקוני השכינה:
לד ומלות לענות קדושה לקדש

שמו ית' אם אוכל:
לה ומלות עניית צרכו ועניית

אוננים:
לו (ומלות לקרות ההלל) (ומנו')

לשמוע

צפורן שמיר סימן א

ג ומלות ואהבת את ה' אלהיך והריני אוהב הסי"ת צכל לצי וצכל כפשי וצכל מאודי והריני ירא ממנו צגין דאיהו רצ ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין וכולא קמיה כלל והריני ממליכו על כל אצר ואצר גיד וגיד מרמ"ח אצרים ושס"ה גידים של גופי נר"ן מלכות גמורה והנני עצד לה' הוא צרחמיו יזכנו לעוצדו צלצ שלם ולעסוק צתורה לשמה וצמלות וגמילות חסדים ויהיו כל מעשינו לש"ס שמי"ס :

ד והריני מקיים מלות ואהבת לרעך כמוך והריני אוהב את כל אדם מישראל כפשי :

יד והריני מקיים מלות עשרה זכירות יליאת מלרים והשצח והמן ומעשה עמלק הרשע ומעמד הר סיני ומה שהקליפו אצותינו להקצ"ה וצפרט צעגל ומה שיענו צלק וצלעם לעשות לאצותינו למען דעת לדקות ה' ומעשה מרים הנציאה וזכירת ירושלים ומלות וזכרת כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל :

טו וקיימתי מלות השכמות צה"כ ולהשתדל להיות מעשר' ראשונים :

טז וקיימתי מלות לרוץ צהליכת צית הכנסת :

יז ומלות לשחות צפתח ליטול רשות צפ' ואני צרוצ חסדך כו' :

חי ומלות להשתחות נגד הדיכל ששם השראת השכינה :

יט ואני מקיים ישיצת צית הכנסת :

כ ומלות לירא מצית הכנסת :

כא והריני מוכן לקיים מלות מפני שיצח תקום אם תזדמן :

כב והריני מוכן לקיים מלות תלמוד תורה :

כג והריני מקיים מלות של לילית צטלית קטן ועלית גדול :

בשבת ויו"ט

בחול

כד ומלות תפילין דיד כסדר רש"י **כד** ואני מוכן לקיים מלות ק" (ור"ת) : דקרצנות :

כה ומלות תפלין דראש : **כה** ומלות קריאת פרשת התמי :

כו (וקיימתי מלות ללאת מן הצית והקטורת ופסוקי דזמור

מעוטף והמזמורים

טל ה"א שכינתא בגלותא שלימו דילה וחיים דילה איהו טל ודא איהו
 יו"ד ה"א וא"ו ה"א איהו שכינתא דלא מחשבון ט"ל אלא יו"ד ה"א וא"ו
 רסליקו אתוון לחשבון ט"ל דאיהו מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין
 עלאין מיד יקום רעיא מהימנא ואבהן עמיה ע"כ רזא דיחודא ואשרי
 הזוכה לומר זה בכל יום דברי אלהים חיים:

תושלב"ע ספר מורה באצבע

בס"ד

צפורן שמיר

סימן א. ראש התחילה. יהודה לתפלה:

א לדעת כוז הפוסקים מלות לריכות כונה וכמה מלות מקיים האדם
 צדק ואינו נותן אל לצו על כן טוץ לומר תפלה זו אחר צרכות
 התורה:

ב וגם יש כמה מלות שאין צידינו לקיימם ולריך לקבל לקיים כל תרי"ג
 מלות וה' הטוץ צרחמיו יעלה עליו כאלו קיימם:

ג ולכן הוזכרו בתפלה זו כל מלות דאורייתא ודרכנן וננהגי לדיקים
 וענפי מלות שיוכל לקיים צפרק תפלת השחר וקבלת כל המלות והיא
 תפלה כוללת מלוקטת מסודרת ומזוררת מיסודן של ראשונים והיא
 התפלה אשר יעדנו צקונטרס מורה צאלצע וכבר נדפסה נשמי זה פעמים
 ופה תהא קאי צסדר יותר נכון צס"ד וזה נסחה:

ד לשם יחוד קצ"ה צדחילו ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה צו"ה
 ציחודא שלים צשם כל ישראל הכיני מקבל עלי אלהותו יתצרך כנו
 שליונו צמעמד הר סיני:

א אנכי ה' אלהיך אשר הולאתיך מארץ מצרים מצית עצדים:
ב ומלות את ה' אלהיך תירא:

מורה באצבע סימן י

ודשאין וגנתא דערן ועשבין וחיון ועופין ונונין ובני נשא לאשתמודעא
 בהון עלאין ואיך יתנהג' בהון תתאין ועלאין ואיך אשתמודען מעלאי
 ותתאי ולית ידיע בכ' כלל ובר' מינך לית יחידא (ס"א יחודא) בעלאי
 ותתאי ואנת אשתמודע אדון על' כלא וכל' ספירן כל' חד אית ליה שם
 ידיע ובהון אתקריאו מלאכיא ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא
 כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו
 כולהו שמהן כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולאן בחכמה ידיעא אנת
 הוא מבין ולא מבינה ידיעא לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא
 תוקפך וחילך לבני נשא לאתחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדיני וברחמי
 דאינון צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא דין איהו גבורה משפט
 עמודא דאמצעיתא צדק מלכותא קדישא מאוני צדק תרין סמכי קשוט
 הין צדק אות ברית קודש כלא לאתחזאה איך אתנהיג עלמא אבל לאן
 דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין ולאן משפט ידיעא דאיהו רחמי ולאן
 מכל אלין מדות כלל קום ר"ש ויתחדשון מלין על' ירך דהא רשותא
 אית לך לגלאה רזין טמירין על' ירך דלא אתייהיב רשו לגלאה לשום
 בר נש עד כען:

קם רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה כו' עילאין שמעו
 אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקיצו ורננו
 שוכני עפר דא אינון צדקייא מספרא דההיא דאתמר בה אני ישנה
 ולבי ער ולאן אינון מתים ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו כו' רעיא
 מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה
 בגלותא דער כען צדיקייא כלהו דמיכין ושינת' בחוריהון מיד שכינתא
 יהיבת תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא
 דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אתוון דיליה ויימא בהון
 פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף
 להגלותך שראשי נמלא טל מאי נמלא טל אלא אמר קב"ה אנת חשיבת
 דמיומא דאתחריב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובא לאן
 הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא הרי לך סימנא שראשי נמלא

כח"ס צזה"ק וכל העופות ואשר הם צאור כלם שומעים הכרוז ומקללין
אותו וזללין הימנו :

והן האדם מתצייש ללכת החולה אל העין צגד קרוע או שיש צו כתם
מאיזה לכלוך ושמן ואפילו יהצי ליה כל חללא דעלמא כל יראה נגד
צ"ח ומדיו קרועים או לבוש מלבוש מטונף. ואיך לא יבוש כי הלבושים
אשר הם עקריים מלבושי נפשו הם קרעים קרעים וחסרונות אין מספר
לבוש מלוכלך וסרוח ובלל נפשו ילבוש הלבוש ההוא לפני כל לבא השמים
והיה לזעום ללעג וקלס ועינו ראה כתות מלאכי חבלה מצזים אותו
יכעיסוהו ויאמר לו אתה האיש אשר היית מקפיד כ"כ על המלבושים
שיהיו לבנים מגוהלי' נשי ורקמה מהודרי' ומתוקנים והיית מתצייש
בחסרון פרט קל מסדר הלבוש ואיך עתה אתה לבוש לבוש הצו"ז והארגמן
אודם הדין הנגזר עליך צגד קרוע צזוי וססוי לכלוכית שמו :

ועוד יתצייש מצני אדם שצנייו לא היה מתשיצם כלל ואם יגשו או
ידצרו אליו צחרונו יצהלימו והם זכו לעולם הצא והוא נמסר
לרצנות מזיקין מלאכי חבלה לשמה ולצזיון מצוהל ומטונף מכוער דק לקוי :
אי לזאת עיקר הצושה וההכנעה היה תהיה איך פחות מיתוש כצזה
ונמאס עצר על ליווי מלך מ"ה הקצ"ה וכל עלמותיו יאחזמו רעד
צאמירת הוידוי יבוש ויכלם לפני המלך ויכנע מאד ויגדור גדר על גדר
שלא לחטוא עוד ויסוב אל ה' וירחמנו ואל אלהינו כי ירצה לסלוח ולא
יבוש מהמלעיגים עליו ולא יחת מפני כל וזה ששנינו הוי עז כנמר :

של יש לך אדם שילא לו שם כי משאו ומתנו צאמוכה ועומד צדיצורו
ועקימת שפתיו הוי מעשה וגם הוא משתצח צעלמו כי נאמן הוא
והדצר היולא מפיו כן יקום וכן יהיה ואיך האדם הזה ינהג כך צענייני
הגוף הכלים ונפסדים וצענייני הנפש לא יש שקרן כמוהו. צסחורה של
עב"ז מקיים דצרו. וצסחורת הע"ב שהיא תורה ומלות יחליף את משכרתו
עשרת מונים ועוצר על השצועה שנשצע צמעמד הר סיני וגם אשר נשצע
צצטן אמו לשמור כל המלות : וכל יום קורא את שמע צצוקר וצערצ ולעצדו

מורה באצבע סימן י

מכמה עצירות ויתכפרו לו עונותיו וכללד שיתן אל לבו מה שחטא צפרטיות
ויגמור לשוץ אל ה' ושלל יחטא עוד וה' עמו:

שכז עוד ישתדל מאל שכתעושה מלוא או לומד תורה יהיה צממח
גדולה מאלפי זהב וכסף על שזכה ללמוד צתורה או לקיים מלותו
ית' וצודאי שזה ימשיך עליו קדושה יתירה והגיד רצינו האר"י זל"ל כי לא
זכה לכל חכמתו הרמה ונפלאה כי אם על ידי השמחה הגדולה שהיה שמח
בלימוד וצמלות לאין קץ:

שכח ישתדל מאל לגדל צניו על התורה ועל העבודה ושיהיו מללים
יראת ה' ומדות טובות ודרך ארץ. וזה לריך חכמה גדולה וכבר
חוצר ע"ז ס' קטן זה שמו אורך ימים ויש להחצונן צענין זה הרצה ולרדת
לעמקי וחדרי צטן צניו ויתפלל לה' על זה צצכיה שיליל צניו מחטא ויהיה
כל זרעו זרע קודש צלי פגס כו':

שכט יסתכל המסתכל איך צעצור הצושה יתצטל האדם מכמה מלות כגון
אם הוא צדרך מתצטל ממות ליכית ותפילין מפני א"ה שלל ילעיגו
עליו גם מתצייש לעשות איזה דצרים של י"ש שלל ילעיגו עליו הללים ואם
רואה איזה אדם מהגדולים צעלי עושר עוצר עצירה או מצזה דצרי חכמים
ח"ו מתצייש לונחות צידו ויש סוג אחר שילכו הטעהו ועצר עצירות והכיר
צחטאתיו יפה יפה ומתצייש לשוץ שילעיגו עליו ויאמרו לו חציריו אמתול
מסוצין היינו כמונו כמוך עושים כל תועצות ה' ואיזה רוח עצרה עליך
אין זה אלל יוהרא לגנוצ דעת הצריות וכיולא ומשום הצושה עודנו צעפר"ת
החומר העכור ומרעה אל רעה ילא:

וכבר התייר הגדול רצינו מהר"ם אלשיך ז"ל פירש צזה מאמר הנציח
ירמיה ס' ג' והצושת אכלה את יגיע אצותינו כו' ע"ש דצרים
הנאמרים מפה קדוש מתוקים מדצש:

ודתימה על צייטן זה איך לא יבוש מהצורא יתצרך שמו לעד אשר
מלא כל הארץ כבודו והוא רואה מעשיו הרעים ואיך לא יבוש
מהכרוז שמכריזין עליו כסיולא לשוק הא נזיפא דמאריה שצקא דמאריה
כו"ש

שיח מתכבד בקלון חזירו מלוי צצלי דעת ומלצין פני חזרו צרצים לא יצלר וכלן סעיפי וענפי הגאון דוק ותשכ' כי ע"ז של הגאון ת' פרקי והיא היתה אם כל האיסורין:

שיט ד' כתות אינן מקבלות פני שכינה כת שקרנים כת חנפים כת ללים כת מספרי לש"הר לוי לנו כי כמעט האדם נכשל בכלן או מקלתן וכל עלם אדם שצא לע"הו שיזכה זכח תורתו ומלותיו להסתכל בשכינה דמאן דאכיל דלאו דיליה כו' ואיך יעשה לו סגולה לצל יראה גאות ה' ח"ו:

שב גם העלצות והשמורה רעה צעיני אדוניה כי עי"ז מתצטל מסדר עבודת ה' ועוזד צוראו צפנים זועפות צחלישת וכוזד גוף ורעיונה יצהלוניה וסעיפיה משתצטין:

שכא הגזל ענפיו וסעיפיו ופארותיו והטעמו' הילך ופסקי הרא"ש ולענה רצו כמו רצו לא יכילון מגילות וכל זמן שגזל צידו איך תפלתו נשמעת כדכתיב לא אוקיף עוד עצור לו כמש"ל והוא לריך לצא צגלגול ואין הפרש צין רצ למעט כי על הכל יצא אלהים צמשפט:

שכב החמדה אצ העומאה וכבר אמרו רז"ל שרשע א' מן החמדה צא לעצור כל עשרת הדצרות:

שכג צרכות לצטלה וצלי כונה ותפלה חטופה וקטופה צצליעת חליין של אותיות וכמה תצות והסח הדעת צתפילין צעוה"ר מלויים אם לא כלן מקלתן:

שכד חילול שצת צעוה"ר לעשות מלאכה ע"י גוי ודצור של חול ומשא ומחן והולאת איזה דצרים קלי' מהעיר לשדה הרצה כשלו ונפלו:

שכה הן כל אלה ויותר מהמה צעוה"ר כמעט העושה אותם סוצר שאינם חטא וכ"ז לרוב הרגלם והאיש הירא יתחכם להנלל מהם מעט מעט ויסתיר עניניו וישפוך נפשו לה' שילילהו והצא ליטהר מסייעין אותו:

שכו וזאת העלה היעולה על"ת ה' היא תקום להחזיק צשלשה דצרים והם ענוה לדקה תורה ר"ת על"ת כי שלשה המה נפלאו להנלל

מורה באצבע סימן י

דלית זהו משום אכחושי צחון זהם לא תהי' כנוס"ה שכות מעיקרו צעלת ילכו :

שיב העוז והישר משום אפרושי לא מיראת העונש רק מיראת הרוממות ואהבתו יתצ' ראשון לחשבון עונות לש"הר השקול כע"ז ג"ע ש"ד ויש לו פירות ול"הר הוא המדצב בגנות חצירו אפי' אומר אמת על זה ידון הדווים ופלגי מים מי המרים יורידו כי הוא עון חמור מאד תדירי ונתגדל צזה הוא וריעיו וצני ציתו אפי' לנו אהה על נפשינו :

שיג הגאווה וההקפדה עון פלילי ככופר צעיקר ועוצד ע"ז ואין עפרו כינער כו' וצקצו ישים ארצו וכל מעייניו שיחשיצוהו והעושה להפך מתמלא עליו עצרה וכל זה מגלותו וזדונו ושוכח מה הוא פחות שצפחותי צריות הפחותות צהיותו מכעים לצוראו ח"ו :

שיד ועצירה גוררת עצירה יצא לכעס החמור שהוא כעוצד ע"ז ועורק נפשו :

שמן ומזה יצא לנקום ולנטור ולשנא אחיו מישראל ועוצד על כמה מלות עשה ולא תעשה תדיר :

שמז ואם ההקפדה יהיה על ת"ח יפער פיו לצלי חק על החכמים שצדור ואם רולה להתייגר יאמר החכמים חוץ מתורתם הם נעדרים ממוסר ויראה וד"א וכצד הראשונים פירשו כונת הפסוק זלעפה אחזתני מרשעים עוזצי תורתך כלו' שאומרים חוץ מתורת' וזהו עוזצי תורתך ומראה סימני טהרה לומר הנה החכמים הראשונים חמדת ישראל אך אלה שצזמנינו מדותיהם ועניניהם קשים וכל ישעם לאפוקי ממונא וכהנה וכהנה אך אינם רואים לידע דהת"ח תלו ציה טפלי והצית ימלא הילדים רכים וחסר להם כו' :

שיז ומזה יצא להטער ולחשוז צזמן תפלה וכמה תפלות וצרכות פורחות צאזיר ואצוהון דכלהו הגאווה וההקפדה שלא ללמד עם עלמה יללה אלא אחריה רעותי"ה מוצאות טעלות ואשמות כללי ופרטי אפי' לה לאותה צושה למי שעתיד להקצב צקצב ויתאזה שיאכלנו כימם להנלל מהדין כמ"ס אך צצרו עליו יכאצ ונפשו עליו תאצל :

ינקה רע ודורשי רשומות אמרו י"ד פ' י"ד ג' קל"ו כנספר לא ינקה וז"ש
י"ד לי"ד הוי גימ' לא ינקה ועוד אפשר לרמוז כי תיצת יד ליד לא ינקה
גימ' רכ"ד הוסף עליהם תיצת ציד גימ' ר"ע כי נפל ציד הסט"א והוא
תיצת ציד הנוסף וז"ש יד ליד לא ינקה הוא רע רעה תצא אליו וסימנך
כי יד ליד לא ינקה עם תיצת צי"ד גימ' ר"ע:

שמי וזכלל איסור גדול לשמוע שירי נשים המסוררות דקול באשה
ערוה ואפילו צרצרי דצרים אסרו הפוסקים מדינא ומשנה שלימה
ואל תרצה שיחה עם האשה באשתו אמרו. כל זמן שמרצה שיחה עם
האשה גורם רעה לעלמו שהסט"א הנקראת רעה תדבק בו וסופו יורש
גיהנם הנקראת רעה כמש"ל ומרעה אל רעה ילכו וכבר קורין ומקריין
הפרקים בצית הכנסת קבל עם ומתרגמין בלע"ז ואין גם אחד שיצין בלע
מה שאומר ומסורר הפרק. ומה יענו ליום פקודה האם יאמרו לא ידענו
שהוא איסור יוכיחם על פניהם הלא שמעתם הפרק צעיר כמה שנים
צרצים ואם יאמרו שהם חסידים דמו עלייהו כקאקי יודע נסתרות יגער
בהם ויצטו כי הי"ל הנאה צקול ומראה וריח ומי יודע כמה נכסלו וה'
העוז יכפר צעד:

שי הירא את דצר ה' ימים מעייניו לכל אזהרות רז"ל ולא יעצור
בשעת נפשו אפילו על קלה כי קלה גוררת חמורה ועל הכל עתיד
ליתן דין וחשבון כי הוא עלמו הוא פוסק הדין שדצר זה איסור כמ"ס
בהוא עוזדא דרצונו יהודא חסיד ז"ל בהוא עשיר שהציאו ספר לפניו
וקרא צפיו לא תקיפו כו' וזהו ליתן דין שאתה נותן הדין לאיסור ואח"כ
חשבון כמה זימני עשה אותו איסור וא"ס ליתן דין וחשבון וכמו שציארו
צעניותינו בנימוקינו בס"ד:

סימן יוד . בדברים שאדם דש . יהיה מזורז ומקודש :

שיא אלה הדברים שאדם דש צעקציו והם תדירות והסרגל בהם נעשה
טבע צעו"הר ולריך להתגבר מאלד לפרוש מהם עד אשר לא תחשך
השמש ורחמיך למצוא על רז"א דנא קורות צתינ"ו הרז"ס צתי הנפש
דאית

מורה באצבע סימן ט

שא

מאל יזרז שלא ישכח על הנסים שתפלה וצרכת המזון:

שב

צאור שנת ידליק נר חנוכה קודם של שנת וצמולאי שנת קודם
הנכון להדליק אחר הצלה ונהרץ נהרץ ופשעים:

שג

אם לא חשכו הרואות לא יוליא הימים האלה המקודשים צמחוק
וקלות ראש כי צימי נסים שחייצים להודות לשמו יתצרך צמקום
הודאה איך יחטא ואשם ולמי שיש לו לצ יספיק זה:

חדשי טבת ושבט. שד הם קשים ח"ו כמ"ס צוהר וטוב
לקצוע צכל יום להתחנן לה' ילילו

לו ולכל צ"צ ולכל ישראל מכל מיני פורעניות כו' ולריך ליזהר בדרכיו
שלא לתת מקום שישלוט הדין עליו ח"ו:

חדש אדר. שד ליהודים היתה אורה ושמחה אך יזהר משחוק
וקלות ראש והחכם עיניו צראשו כמו שפירשו

צוהר הקדוש ואשרי השם דרכיו כמסז"ל:

שו

יהיה נגד עיניו דצרי הרמז"ס שיש להרצות צמתנות לאציונים
יותר מרוב משתה ומנות וכן צדין דמתנות לאציונים הוא הנאה
לנפש קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לצא כי הקצ"ה זורע לדקה ועושה
פרי כמסז"ל והיא שמחת הנפש והמשתה והמנות הם הנאות הגוף הנגוף
וראוי להרצות צעניני הנפש הקיימת ולא צעניני הגוף הכלה ויזהר לקיים
מלות הנוהגות צו מקראי מגילה צדקדוק ולדיק יצחק מפלאות תמים דעים
כי כפסע צין שונאי ישראל כו' לולי ה' שהיה לנו מתנות לאציונים הגונים
יראי שמים מלא חפנים משלוח מנות מיני מאכל לרעהו ויהיה מקצ
צסעוד' שש ומשיש צחדות ה' ואת כ"ל העודף ויספר תוקף הנס לצני ציתו:

שז

והשתיה כדת לצסומי ולא להשתכר ויזרז שלא יאצד צרכת המזון
מ"ע מדאורייתא וערצית צעשרה:

שח

לא תהא כזאת לשחוק עם נשים אפילו צפורים ולטייל עממן אם
אינן צני ציתו וקרובותיו אך אינן להחמיר לטייל עם קרובותיו
וצלצד שלא יהי' צדרך חיזוק זרועותיהם כמנהג כי איסור הסתכלות
צנשים וקריצתן הוא עלום מדינא ולא מתורת חסידות וכתיב יד ליד לא

ינקה

המוליא תיכף יכוין ללכת י"ח ולקיים מצות אכילת כזית צקוכה צלילה
הראשון דילפינן ט"ו ט"ו מנחג המלות :

רצא צקק יאגוד הלולב וההדס והערצה צעלי לולב שהכין מערב י"ט
כי צזה לא שייך דין קשירה ויצרך צקוכה ויעשה הנענועים
דרוס. לפון. מזרח. מעלה. מטה. מערב :

רצב וילך לצית הכנסת שש ושמה צקיום מצותיו יתצרך ויעשה צהלל
עוד ד' פעמים נענועים ע"ד שעשה צקוכה צהודו ראשון פעם
אחת צלחא ה' הושיעה נא שתי פעמי' וצהודו אחרון פעם אחת :

רצג ועוז לעשות ההושענות תכף כמנהג א"י ת"ו כמ"ס הרצ המג"ן :

רצד ויזהר שלא לטעום כלל ולא לשמות אפילו מים חוץ לקוכה :

רצה צימא החג לא יסיר מורא שמים מעליו וח"ו לשמוח שמחה שאינה
של מצוה ויזכור כל אשר טרח צעשרת ימי תשובה ועוד כי יום
הושענא רבה לקראתו ועדיין הוא צספק :

רצו איזה הזהרות צחג וחולו של מועד והוש"ר ושמחת תורה כתצנו
צעניותנו צקוק' שמחת הרגל צס"ד והיו עיניך רואות :

רצז צהקפות אור שמחת תורה סידרתי צעניותי תפלה כוללת ופרטיות
לכל הקפה צס"ד והתפלה הכוללת נדפסה צספר דצרי שירה
וצלפרן שמיר הכל :

רצח אחר החג וחדש **חשוון** יתאמץ ציראת שמים ות"ת לשמה כי הוא
תחלת השנה והוי סימן' טצא לכל השנה ועתה כי קרוצ הוא
לעשרת י"ת לריך להורות ולהראות כי כל מה שעשה לא הי' לפניו ח"ו
ואם עתה יתחיל לפרוק עול ויתרשל מעצודת ה' לא לרלון יהי' ח"ו לכן
אדרצה יעשה סימן טוצ לכל השנה ירוץ כגזור צעסק התורה והמלוא כיד
ה' הטובה עליו :

חדש במליו. רצט צימא חנוכה יזהר מאד צהדלקת צזמנה הוא
צעלמו ואל יסמוך על ילד ומשרת דמלוא צו :

ש נכון להדליק צשמן זית מלוא מן המוצא ויהדר המלוא צנרות
נקיים ונאים והכל לשם שמים :

מורה באצבע סימן ט

ומזהרים הרצה ויותר נכון לצרך צרכת הלצנה קודם יום הכפורים ומכאן טעמים :

רפד וסוד יאכל לשווע נפשו צממחה רצה והצטחה צממחיו ית' וקודם שישן ילמוד קלת. ואל ישכח אשר פלו שפתיו ולצו שוין לשווע והתמרמר נפשו על העצר ולכן יכנס צכי עוז לישן מתוך ד"ת :

רפה חקף צאור מולאי יו"ה עוז להשתדל לעשות איזה דבר צפוכה לקיים ויש צד ציום ההוא עשו לדרכו שעירה ויעקב נסע סכותה והחכם עיניו צראשו להזמין מעי"ה הכ איזה דבר כדי להתחיל צאור מולאי יו"ה צתיקון הסוכה :

רפו הצקר אור יקום להתפלל וישכים לצ"הכ ויתפלל כהוגן וזה כל פרי להראות צכל עניני העבודה צתורה ותפלה וענוה ולדקה וכיולא צמולאי יו"ה הכ שהוא מסכים הולך עם אשר עשה צעי"ת ואתמול ציו"הכ ודעתו לקיים כל ימי חלדו וה' עזרו ומגיננו :

רפי אחר תפלה יצקש ד' מינין ולא ליחוש צמע"ה כדי שיהי' לו לולב ואתרוג יפים ומהודרים. וגם אל הסוכ' ישית עיניו לתקנה כהוגן וישים אל לצו כי הלא לקנות תכשיטין וצגדים לציתו יוליא המעות צממחה וישא ק"ו להוליא מעות צממחה רצה להיות לו אתרוג מהודר וסוכה נאה ומה יענה אם יהי' ליקני לדבר מלוא שלל לתת לה' ממה שנחן לו הלא יצוש ויכלם ויהיה חרפת נצל :

רפה ערב סכות יטבול צמקוה לקצל שפע משם ע"צ קס"א גימ' רג"ל וחייב ליעבר עלמו צרגל :

רפט אור החג הקדוש ילך לסוכה וילוא להציא כסא ומעיל מפואר על גבה לזכר ז' אושפיזין עילאין קדישין מעין דוגמא שעושין ציום המילה כסא לאליהו הנציא זכור לעוז. וכתוב צזוהר הקדוש דאי לא מתקנין לי' כסא לא אחי זאת היתה להקדשים לדבר ה' להזמין כסא לז' אושפיזין עילאין קדישין וכל לילה יאמר צפה נח צפוכה עולו אושפיזין כו' ויקדש ויכוין צצרכת שהחיינו לפטור גם מלות סוכה :

רצ יכוין צאור יו"ט של חג לאכול כזית צפוכה לשם חוב' וע"כ צכזית המוליא

סדרתי ודוי פשוט כולל כוז הדצרי' שאלם דש צעקציו ואני מתחיל לאומרו
כשמתחילין להתודות וצמטך אמירתו הקהל אומרים כל הוידויים ונדפס
צמטורת העברה שסידרתי:

רעג אחר ערצית יאמר עם הקהל ד' מזמורים הראשונים' שנתהלים כי
קודם גדול מאלד להנלל מקרי וטוב שלא לומר שום פסוק או כונה
לענין זה שמא ח"ו צהיותו פגום לא יעשו דצריו ואדרבא יתגרה זו ח"ו
לכן יקיים צחוך עמי אנכי יושב ודי צזה:

רעד נכון לומר אחר ערצית ספר תהלים כלו ויאמר צין ספר לספר
פזמוני שצעה כורתי צרית כמו שאומרי' צאור הושענא רבא ממש:

רעה אחר כך אם יכול ילמוד האדרא זוטא:
רעו כשתתגבר עליו השינה ציותר יאמר ס' ק"ש זכונה וצעודו מעוטף
צטלית גדול ישכצ מעוטף וגם צקלת צגדיו ואם יוכל יהיו רגליו
מגולות כשהוא יסן וטוב לו:

רעז כארי יקום וילמוד תהלים ואם חושש שכאשר יאמרו הקהל ק"ש
עצר זמנה יאמרה ציחיד קודם שיתחיל הזמירות זכונה שלימה:

רעה כל התפלות והתחנות יאמר צלצ נשצר צאמת וזכונה נכונה:

רעט יתאונץ צסדר עצודה להצין מה שמוליא מפיו ויכנע מאלד שצעונותינו
חסרנו כל:

רפ ישתדל לצכות צקריאת ס"ת צפרשת אחרי מות ולסלטער על מיתת
נדצ ואציהו וטוב לו מאלד כמ"ש צזהר הקדוש:

רפא צתפילת מנחה ונעילה צשגם שתש כמו מהתענית ומכל הלער
הגדול שגלטער על קילורו צעצודתו יתצרך יאזור חיל כי השעה
דוחקת ויתעורר ויתאונץ ויתפלל לה' שיעזרהו ע"ד כצוד שמו ויתן לו כח
לעמוד על הושמרת ולא ימנע טוב להולכים צתמים:

רפב צתפילת ערצית ליל מולאי יו"ה ישתדל לאומרה כחקנה ויתאונץ
כי ההמון לוועקים ורלים. ולכן יתפלל צספר שלא יטרידוהו:

רפג צצואו לצית יצרך ציחיד צרכת הלצנה כהוגן כי הלצור הנה סגס
ממחרים

מורה באצבע סימן ט

שוות ליטן ולהתענג כי עתה יום הדין וכל העולם עוזרים כזני מרון לפניו ית' ואף שכתבו שאחר חלות מותר ליטן לא נאמר לנו המלאים חטאות וזוהמת הסט"א פרחתה בכל לכן עוצ מאד להתגבר ולעסוק בתורה וכולי האי ואולי לשפלות מלכינו דדור יתום כזה:

רסד אחר מנחה סמוך לערב יאמר קדר התשליך ויתאמץ כונתו ואני צעניי סדרתי תפלה לומר צעת הריא מצקס מנו ומעורר הרחמי' והיא צלפורן שמיר:

רסה גם צליל צ' של ר"ה יאמר שהחיינו בקידוש וא"ל לפרי חדש:
רסו ויעשה הסדר של ליל ראשון צאכילת הכו מילי לסימנא עזא תפוח צדצש וראש כצש ותמרי וכו':

רסז כמעשה אור ויום ראשון ככה יעשה צעניי צהתעוררות ולימוד תהלים ומיעוט שינה ותפלות זכונה וצכיה:

רסח ישתדל להתענות צעשרת ימי תשובה ויזהר מאד צמיעוט שיחה ופספוש מעשים ותשובה והרצות לדקה ושלום:

רסט צערצ יום הכיפורים גם שיאכל כמלותו מורא שמים יהי' חופף עליו ויזהר למען דעת פי' סדר עצודה שיאמר צי"הכ כדי להצין הדברים שמוציא מפיו ויטבול צהכנעה גדולה על כל פנים:

רע אור י"הכ יתאמץ צאמירת כל נדרי ויצקס מחילה על אשר פגם צלות צרית ונדרים ושבועות ויכוין שיהא צטל הנדר העליון ויקרא מאמר התיקונין השייך לזה:

רעא חרדה ילצש צתפלותיו צצכיה ולצ נצצר ואף אם נראה צעיניו שעשה חיזה דצר צעשרת י"ת יאמין אמונה שלימה כי הכל כאין לפי עולם חטאתיו וגם כי הוא מעשה קוף צעלמא לפי חסרון ידיעתו צאשר פגם ומיעוט השגחתו צחכמה האלהית וגרעון כמו ציראה ודצקות וכל אשר יצקס תהי' כונתו גם על צני ציתו ועל כל מי שהוא משרש נר"ן והקרוצ אל שרשו:

רעב לא יאמר הודוי פעמים שלש כמו שאומרים הקהל וזו אזהרה שמענו צפרק כל כחצי הקדש מרצינו האר"י זל"ל ואני צעניי סדרתי

רנ יתפלל ערצית של ר"ה צצכיה וצכונה גדולה מחד דואג וצוטח:
רנא יצא שנת לצית ויעשה סדר הנהוג לאכול קרא וסלקא וכרתי ותפוח
 צצש ותמרי ורמון וראש כצש:
רנב וצעד רוציא יקה פא"לולי קטנים:
רנג לא יאכל דג צר"ה כמ"ש הרשצ"ץ וקלת סמך יש צזהר:
רנד יש מי שנהג שלא לאכול צר"ה שום דבר חמוץ אפילו לימונים:
רנה קודם שיסבב יאמר מזמור תהלים עד אשר תגבר עליו הסינה מחד:
רנו אם חל צליל ר"ה עצילת מלוא שרי ולריך לטכול צצקר קודם תפלה:
רנז ישתדל לקום צאשמורת ולפחות הצקר אור וימנע מלשמוע תקיעות
 שנהגו צצקר קודם תפלה כי על פי הדין ועל פי הסוד אין מקום
 לתקיעות הללו ושצ ואל תעשה עדיף:
רנח ילול לשחות קאפ"י צלי סוק"ר קודם תפלה שתי' דעתו מיושצת:
רנט צתפלה יתעורר מחד מחד לומר צלצ נצצר ותחינה וצכיה:
רס יזהר לשמוע התקיעות לקיים מ"ע ויחשוב שיש סודות גדולות וה'
 יקבל כונתו דרך כלל וצכלוא ושוצ צשמיעת התקיעות יהרהר
 עונותיו ואם מפסיק התוקע יתודה צלחש הרצה צין הפרקים:
רסא יתאמץ צמוסף הנשגצ והנורא צצכיה וצכונה שלימה וישים עלמו
 כאין צאמת כי צעו"ה צדור יתום זה אנו יתושים ואם האמוראי'
 ע"ה אמרו אנו כחמורים להיות אנוחנו יתושים הוא מעלה ואינו ענוה כי
 דלוננו מחד צתורה וצמלות וצירחא ויתעורר ויצקש ממלך מ"המ הקצ"ה
 צלצ נצצר אולי יחנן ה':
רסב צצואו לצית יסעוד סעודת י"ע ומורא שמים יהי' עליו ולפחות
 צימים אלו יקיים סויתי ה' לנגדי תמיד שיחשוב צצוכצו וצקומו
 צאוכלו וכיולא כאלו עומד לפני ה' כמו שהוא האמת כי מלא כל הארץ
 כבודו וכצב הרמזצ"ס צס' המורה האריך צזה והציאו צקלרה הרצ מור"ס
 צריש הגהת ש"ע א"ח ורמזנוה לעיל ואשרי הזוכה למדה זו תמיד קדוש
 יאמר לו:
רסג יתגבר כארי שלא לישן ציום ר"ה ויעסוק צתורה כי לא כל העתים

מורה באצבע סימן ח

רמב יום ט"ו צאצ ירצה קלח שמחה כי יש עילוי לשכינה כח"ס צזהר
ח"צ 77 קל"ה ויזהר להוסיף צתורה צלילה כח"ס רז"ל:

חדש אלול רמג זמן תשובה לכל היא צחדש המקודש הזה ויזהר
לפשפש צמעשיו טוב וישר שצכל לילה קודם

שיטן טרם אמירת וידוי יפשפש ויחפש דרכיו וצמעשיו צאותו יום ויתודה
וישוב וכן יעשה מר"ח אלול עד יח"כ כי היה צריך לעשות כן כל ימיו צכל
לילה כמעשה לדיקים קראו צשמותם מארי דחושצנח ולפחות כה יעשה
צמ' יום הנוראים הללו:

רמד אשר כח צו לקום לסליחות אשריו וקודם יצרך כל הצרכות ואח"כ
יאמר תקין חלות ואח"כ יאמר סליחות והעיקר הוא לאומנם

כהוגן צשפל קול התחנ"ה ולהצין מה שמוציא מפיו ועפעפיו יזלו מי המרי'
על אשר חטא ויראה עלמו שהוא מזומן לדין לפני מנ"ה הקצ"ה היודע
מחשבותיו ומצותיו אז יכנע לצו הערל ואין לצעוק לעקות כעומד צרחו
וכסיל לא יצין מה שאומר כי צקול רינה ילעק לעקה ולו חכמו ישכילו כי
ח"ו לירתו תרתי גיהנם שאונקים עלמם לקום ולצדד שינתם לצח לצ"הכנ
וגם פה לא עשו מאומה רק לעקות הלא זה שום סליחות ולא לעקות
ויספיקו שתי דצרות אלו למי שיש לו לצ:

רמה לא צשציל אמירת סליחות יתפלל תפלה שלא צזמנה וייטן צתפילין
כי ילא שכרו צהפסדו וטוב לו להתפלל כהוגן ולא יאמר סליחות:

רמו זה עיקר העצודה לשמור העיקרים ולהוסיף לא לצלזל צעיקס
ולקיים התוספת:

רמז אם יוכל להתענות איזה יום או ימים צחדש אלול אשריו וצלצד
שיהי' צפשפוש מעשים ולעשות גדר שלא ישוץ עוד לכסלה:

רמח אשר חנן לו אלהים עושר חטאיו צלדקה יפרוק וירצה צימים אל
צלדקה וצלימוד זוהר תקונין משניות ותהלים:

סימן ט. מתשרי עד אדר. פתח הסמדר:

חדש תשרי. רמז ערצ ראש השנה יתענה ויפשפש צמעש
ויעצול על כל פנים:
יתפלל

דלג

הלל

דלה

רלו

רלן

רלח

רלמ

רמ

רמא

מורה באצבע סימן ח

חדש סיון רכד אזהרות ללימוד אור חג השבועות וכיוצא בתצתי
צעניותי צקונט' שמחת הרגל ע"ס:

רכה ישמח מאלד צמג הקדוש הזה ויתעורר על אשר צחקדיו הגדולים
נתן לנו את תורתו הקדושה ויטבול צערצ החג וצעמוד השחר
אחר התיקון על דרך האמת:

רכו נכון ללמוד התהלים ציום חג השבועות כי דוד המלך ע"ה היתה
מנוחתו ציום הזה והיום הקדוש יומא דהלולא דיליה עוד יעלו
לרלון ציותר אמירת תהלותיו:

רכז האזהרות שנוהגים ללמוד הם כפי דעת הגאון צעל הלכות גדולות
וידוע שהרמז"ם חולק עליו צהרצה מלות לכן נכון לקרות המלות
הכתובות צקלרה על דעת הרמז"ם צח"א של היר החזקה או פועל
לדק להס"ך:

רכח יום אסרו חג קדוש מאוד ויש לשמח צו כח"ס צח"ח דפסח:
חדש תמוז רכט צין המלרים יזהר מאד צמיעוט שחוק צמיעוט
תענוג וישמר תקון מלות צצכיה לא נלררה
אלא להעדפה על מה שנהג כי כל העולמות מלמערים צחרצן הצית והכל
תלוי צתשובה וצעו"הר כל דור שלא נצנה צימיו כאלו נחרצ צימיו ונוסף
לער צדור האחרון ואם יחצונן צזה יקרע סגור לצצו:

רל טוב לומר סדר תקון רחל צכל יום חול וצין המלרים אחר מלות
וכך נהגו צח"י תוצ"צ ע"פ כתצי רצינו האר"י זל"ל והוא מנהג
ותיקון:

רלא כשיתן לדקה צימים אלו יוסיף צכונתה לעילוי שכינת עוזנו כי
צפפעינו שלמה אמנו זה רצות צשנים אוי לנו אהה עלינו ויתעורר
מאלד לשוצ צתשובה ויזכור כי מלנה הנחם זאת אומרת הן אשכול לאכול
צכורה אותה נפשי:

חדש אב רלב עוד יוסיף יגון ואנחה וצמרירות יאנח עקירה ואנחה
סוצרת צט' ימים ועוד צה עשירה ולא יאכל צשר
ולא ישתה יין צחול ויונעט צהנאה כל מאי דאפשר:

לאפשר דיטכח גם ציום ולא יוכל עוד לספור צצרכה ולמה היו כל הצרכות
מלילות שעצרו לצטלה וציטול מ"ע:

ריח אור ז' של פסח לפי כתבי רצינו האר"י זל"ל האמתיים יש חיוז
גדול צזיווג:

ריט צח' של פסח יוכל להקל צחיזה דצר שנוהג מלך חומרא דוקא:
רב יום אסרו חג ישתדל לעשות סעודה נאה כי יש סוד צדצר וגם
ע"פ הפשט הוא מלוא:

סימן ח' . הלא טוב אמנ"ה . יבכר לחדשיו עד מלאת השנה:

חדש אייר רבא מנהג שלא יגלח צימי העומר ולפי דעת רצינו
האר"י זל"ל אינו מטעם אצילות כאשר כתבו
הפוסקים רק יש סוד צדצר ולפי הרצ האר"י לריך שלא לגלח מע"פ עד
ערצ חג השבועות ולפי דעתו כל מאי דשרו האחרונים לגלח צר"ח או אם
הוא חתן וכיוצא וציום ל"ג או ל"ד לעומר הכל אסור גם מ"ש קלת דציום
מ"ח שרי ליתא דרצינו האר"י לא היה מגלח אלא צערצ חג דוקא וכשמל
יום מ"ט צצצת ראיתי להחסיך המקוצל המופלא מהר"ר שלום שרעצי
זלה"ה צכ"י שכתב וז"ל ואם חל יום מ"ט צצצת דעמי שלא לגלח צע"ש אך
הכריחוני לגלח וחתן אינו מותר לגלח קודם יום מ"ט עכ"ל וגם אני
הלעיר דעמי הקלרה שיגלח צע"ש אם חל מ"ט ציום צצצת שלא יכנס לחג
כשהוא מנוול וכן עיקר אמנם צענין זה של גלות צימי העומר יש כמה
מנהגים חלוקים כפי הפשט הנח להם לישראל:

רבב יום פסח שני ירצה שמחה קלת כי קדוש היום:

רבג יום ל"ג לעומר ירצה שמחה לכבוד רשצ"י זי"ע כי הוא יומא
דהלולא דיליה ונדוע שרלונו הוא שישמחו ציום זה כידוע ממעשה
מהר"א הלוי זלה"ה ומעשים אחרים אשר שמענו ונדעם מפוס רצקן
קדישי ויש מי שנהג לעשות לימוד צליל ל"ג לעומר צי עשרה ללמוד שצחי
רשצ"י המפוזרים צזהר ואדרא זוטא והוא מנהג יפה:

מורה באצבע סימן ז

זריזות צמלות ושמחת מלוא ודצקות צו יתצרך אלו דצרים שאין להם שיעור
זכה מוסיפין לו:

רי אחר ההגדה יאמר צקול שמחה שה"ש כלו צעידן סדוהא עת הזמנים
הגיע כי כל העולמות עליונים למעלה מאירים ומזהירים:

ריא נתפשט המנהג לשתות קא"פי אחר הסדר אמנם שיהיה צל
סוק"א וצליל צ' יש מקילין צושקין אחרים:

ריב שתיית הפי"פא צי"ט מן הדין מותר אך עוצ להחמיר צי"ט ראשון
ומה גם שגדול אחד חלם עם רצ מופלג והשציעו צסם ה' שיאמס
לו מה יאמרו צשמים על שתית הפי"פא והשציו כי השותה צי"ט מקללים
אותו והשותה צט"ז משמתין אותו והשותה צכילת חתנים מנדין אותו ואני
ראיתי חלום זה כתוצ מהגדול החולם ויש צו עוד דצרים וכמדומה שהיה
כתוצ עליו שהחלום היה צשנת תכ"ד מעלה מטה אצל צי"ט צ' גאונ
עולם לא החמירו:

ריג ומאחר שמי שאינו שותה הוא מלד חומרא דוקא נראה דיכול ליתן
הפי"פא למי ששותה צי"ט:

ריד צהולאת ס"ת יאמר התפלה הנדפסת צתפלת ישרים רצס"ע מלא
משאלות לצנו שהיא מתוקנת מרצינו האר"י זל"ל שמהלכה מהר"ר
כתוצה צסידורו מטהרת ידו יד הקודש:

רמו צי"ט שלא יש סעודה ג' דע"פ הסוד אין יחס לסעודה ג' ולא
שיין חומרא צזה יקדש צצקר וישתה רציעית יין ויאכל מזונות
כזית ממלה שאינו סועד צה כל הפסח שהמלה שהיא לחמו צפסח אף אם
תהיה עשירה א"י לומר צה מזונות ודינה כלחם כי לחמו הוא לכן ישתדל
שיהיה שינוי צמלה שאוכל צצקר ולא תהיה ממין המלה של הסעודה כגון
שתהיה צצלים אמנם אם היא צצלים לריך שיהיו צלים לצדס ותהיה
נעשית מהרה יותר משל מים ולא יערצ צה יין לחוש לספיקו של רש"י זל"ל:

רמז ישתדל מאד צספירת העומר כי סודותיה רמים ונשאים וישתדל
לספור לפחות קרוב לחמי שעה מהלילה:

ריז יזכרו ויעשה סימנים שלא ישכח לילה אחד כשאינו מונה צלצור
דאפשר

רב טוץ לומר צלילה וציוס לשון כל חמירא ג' פעמים כי כן מדות חכמים ואל תשגיח צמי סכתא להפך צכילא צזה:

רד ערצ פסח יזהר לעצול צמקוס טבורה כי חייצ אדם לטהר עלמו צרגל ויכוין לקבל קדושה משמו' הקדש ע"צ קס"א גי' רג"ל ויזדרז צעשיית מלת מלוה צע"פ ויהיה נמלא שם ומאלד יתעלם צזה והלש העיסה וטורח צעריכתה הוא תיקון גדול לכפרה וקודם לישה יצטל כל הפורקין וכל דצקי עיסה כעפרא דארעא וישים מעייניו לטהר לצו ורעיוניו וכל ארחותיו כי עיקר טהרת כלים הוא כלי הנפש שהם אצרי הגוף שצבם שאור הילה"ר:

רה נהגו לשורר צעריכת המלות ערצ פסח ההלל זכר להלל שהיו אומרים צעשיית הק"פ:

רו יסדר קערת הלילה צעלמו וזה סדר הקערה על דרך האמת: וילך לצה"כ ויכוין מאלד צערצית כי רצו מאלד רזין עילאין ואורות גדולים צשמי' גדולי גדולים תלי תלים:

רז גמר ההלל צצהכ"נ סודו רם ונשא וכתצו ז"ל שאף אם הוא צעיר שאין אומרים אותו יכול לאומרו ולצרך ציחיד ועשו צעלמן כמה רצנים מעש':

רח יראה שהלילה הזו מאירה כשמש צתוקף אורות עליונים ועל כן הילה"ר עושה לו פותחת ומצקש עילה ליכנס באחד מצני הצית או צמשרתת והחכם עיניו צראשו של"ו תנעול דלת ויעציר הכל מוליא מל"ה ומכנים אהבה ואשריו:

רז הזהרות ועניני סדר קדש ורחץ כצר כתצנו צעניותינו צקונטרים שומחת הרגל לך נא ראה כי יש דצרים נלרכים קלת והאיש הירא הן צעודנו דצק צה' נפשו תלמדהו להוסיף כהנה וכהנה כי מונקור נפשו ילא שפע צרלות ה' דרכיו לטהרו ולקדשו כל מידי דשייך לתקון נפשו ואופני זריזות

כח"צ
ג' מצות

חסד
זרוע
גצורה
ביצה

ת"ת
מרור

כלח
חרוסת
כרפס
כוד

יסוד
חזרת
והקערה מלכות

מורה באצבע סימן ז

יערצצ דעתו דדצרים הנלככים לצית צמקום לרכי נפשו ולריך זהירות
עלום ורצ:

קצה ילום לצני ציתו שינקו וינקרו היטב וצפרט הדצרים הנקנים
למאכל כמו מלח וקאפ"י וכיוצא:

קצו כתצו ז"ל שהנזהר מחמץ צפסח אפי' צכ"ש צטוח שחעלה לו שנה
טובה:

קצז ולריך ליתן דעתו ולעיין צעניני החג הקדוש הזה השייכים לנפש
ומן השמים צראות טוב כונתו יסייעוהו גמירי הצא ליטהר
מסייעין אותו וכתיצ לא ימנע טוב להולכים צתמים ולכן לריך שיכין עלמו
ולצו לעשות כל הצא מידו:

קצה ישתדל לצרך צרכת חילנות צימני ניסן והמדקדקים מקפידים
שיהיה צניסן דוקא ויהיה שתי חילנות ויוצאים לשדה לצרך:

קצט מאד יתעלם צכונתו צצרכה זו שהיא לתיקון הנשמות שהם מגולגלות
צעלי השדה והעשצים צזמן הזה ויצקש עליהם רחמים:

ר חור לי"ד צצדיקה לא יעמוד כמו שר צצית וילך לארכה ולרחצה ותו
לא רק צאמת יחפש ויצדוק מזן אל זן חולי ימלא חיה דצר ששכחוהו
או לא ראוהו ואם לא עשה כן למעט הוא כצרכה לצטלה:

רא אחר כל חמירא יאמר: יהרמ"י או"א שתזכנו לפשפש בנגעי בתי
הנפש אשר נואלנו בעצת היצה"ר ותזכנו לשוב בתשובה
שלימה ואתה ברחמך תסייענו ותעזרנו על דבר כבוד שמך והצילנו
מאיסור חמץ אפילו מכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כי"ר:

רב ציום ישתדל הוא צעלמו לשרוף החמץ דמלואו צו ועוד שהוא יזכר
לצערן תכף-ויצטל ויאמר: יהרמ"י או"א שתרחם עלינו ותצילנו
מאיסור חמץ אפילו מכל שהוא לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל
בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו וכשם שבערנו החמץ מבתינו
ושרפנוהו כך תזכנו לבער היצה"ר מקרבנו תמיד כל ימי חיינו ותזכנו
לבדוק ביצר הטוב ובתורתך ויראתך ואהבתך תמיד אנו וזרעינו וזרע
זרעינו כי"ר:

יע"קצ ע"ד האמת ומינה לא תזוע ומיהו אחז"ר ראיתי להרמ"ז שחלק על מהר"ן הנז' וכשיאמר תפול עליהם חיותה ופחד יכוין צר"ת שהוא שם קדוש ויש סגולה גדולה באמירת צרכת הלצנה להנלל מאויז ומכל רע אם יאמרה כחקה:

קפמ אחר דוד מלך ישראל חי וקים יאמר אמן ג' פעמים ויכוין אמן ג' **יאהדונוהי** סלה ועד ויאמין באמונה שלימה שעתידי הקצ"ה לגאול אותנו ונלפס לישועתו:

קצ אחר צרכת הלצנה לא יאמר עלינו לשבח ע"כ נקוה לך עד צמלכות שדי כמו שנתפשט בצלי דעת צאיזה עיירות חלא אחר תנא דצי ר' ישמעאל יאמר שלום עליכם והמשכיל יצין ודי צהערה זו צקל"ר אמיץ וזה כלל גדול שלא ינהג שום דבר עד שידע שורש המנהג מרז"ל או מכתצי האר"י ז"ל האמיתים או שידע טעם כעיקר למנהג:

סימן ז. ארח נכונה. לחדשי השנה:

חודש ניסן. קצא נכון לומר פרשת הנשיא דבר יום ציומו ואחריו התפלה רק לא יאמר שם אני עצדך כו' חלא יאמר נסח זה:

יהר"מ יא"וא שיהא חשוב ומרוצה קריאתינו בתורה סדר קרבן נשיא פ' משבט פ' החתום וכו' קרבנו אשר הקריב להנוכת מזבחך הקדוש ותעלה עלינו באלו השגנו כו':

קצב ישתדל מאוד צסדר הגעלת כלים שיהיה כדין וכהלכה וכמה חומרות ונקיות עושים שאינם נלרכים ופוחתים הענינים הנלרכים ע"פ הדין כי לא ידעו ספר לכן לריך שימלא מי שהוא צקי צעת ההגעלה: **קצג** צענין המלה לריך זהירות וזריזות יתר מאוד שיתעסקו הפועלים צצלק עסק ממש ואחר עריכת המלה צעודה צכפו תקף ינקצוה ויתנוה צחנור והאופה יהיה צקי שלא חלא המלה נפומה וכיולא:

קצד האיש הנלצצ ישים כל מעייניו צדצר שהוא נוגע לדין חוץ וצפרט צמלה ומאכל שאוכל צפסח כי זה עלם המג הקדוש הזה. ולא יערצצ

מורה באצבע סימן ו

קעו נכון הדבר שהתענית יהי' לפני המולד ואם המולד בחלי היום
יתענה יום שלפניו:

קעז אור ר"ח יזהר שלא ישכח לומר יעלה ויצא:

קעח אור ר"ח מותר בזיווג ויהי' כונתו ליחד הדודי' ולש"ס:

קעט יש נוהגין להדליק המנורה באור ר"ח ונכון לעשות שינוי מאור
שבת:

קפ נכון שיוסיף איזה מאכל לכבוד ר"ח:

קפא קודם מוסף יחלוץ התפילין ואם אחר תפילה רולה ללבוש תפילין
ללמוד הקציעות יכול להניחם וכ"ס שגריף שלא ימנע מלהניח
תפילין בתפלת המנחה משום ר"ח:

קפב לא יצרך צרכת הלצנה עד שיעצרו ז' ימים שלמים ונעת המולד:

קפג יאזור חיל לצרך צרכת הלצנה שחול מקבל פני שכינה
וגילו צרעדה:

קפד יזהר שיהא מאירה יפה ואם יש אפי' ענן דק עליה לא יצרך:

קפה נכון ללכת לקראת הלצנה לצרך ואם יש לו מיחוס יכול לצרך מן
החלון ואם מלטער מהרוח שהוא קלת חולה וירא שלא יזיקנו
ושמא יעצור הזמן יכול לצרך כשרואה אותה מן החלון דרך זכוית הנקרא
גל"אם וצלצד שיראנה מאירה וזהירה:

קפו לא יסתכל צלצנה אלא קודם שיצרך דכתב הרמ"ה דאסור להסתכל
זה על דרך האמת:

קפז צרכת הלצנה יאמר תיזה צתיזה צנחת רוח ושפה צרורה כי הרי
הוא אומר שהוא מקבל פני שכינה ואיך ישלח דצרו צחפזון ועראי
כצלע את הקדש ותיצות הצרכה תצלעמו אר"ס:

קפח יאמר צרוך יולרך עושך קונך צוראך ולא כמתחכמי' לומר כסדר
אצי"ע מלמטה למעלה כי נסתת רז"ל צמדרש צרוך יע"קצ וגם
ראיתי להרצ המקובל נתן שפיר' זלה"ה קרא תגר על המשנים ופי' נוסח'
יעק"צ

קס יום ד' יכוין לקנות הארת נפש יתירה משצת הצלה ע"י קריאת הפסוקים שצם' הנז' ויצקש לבקר חולים ולגמול חסד:

קע יום חמישי יכין לכוין לקנות הארת רוח יתירה משצת הצלה ע"י קריאת הפסוקים שצם' הנז' וירצה ללמוד כו' ע"ד שכתבנו ציוס שני:

קעא יום הששי יכוין לקנות תוספו' נשמה משצת הצלה ויכוין לקרוא אלהיו במחשבות נכונות (עיין לפורן שמיר ס"ס ד'):

קעב אור שצת קודש נכון יהי' לקבל תוספת נר"ן:

קעג יום ש"ק יכין עלמו לקבל תוס' נר"ן ממקור עליון יותר מהלילה:

סימן ו. עולת חדש בחדשו. נזר אלהיו על ראשו:

קעד מי שיכול להתענות כל משמרת החדש הוא דבר גדול ועיקר התענית הוא לפשפש ולחקור היטב הדק מה שחטא בכל החדש ולחזור בתשובה כי התענית הוא הכנה להכניע גופו לשו"ת ואם יעשה תענית לבד מזלי משי"ם אשר חטא ולשו"ת כמעט לא עשה כלום:

קעה נכון ללמוד התענית המשמרה סדר קרבנות דהיינו פרשת ויקרא כלה ופרשת לו עד צמדצק סיני ופ' נפכים ופ' שגגות ע"ז אשר צפ' שלח ואח"כ יאמר:

יהרמ"י או"א שיהא שיח שפתותנו בתורת מעשה הקרבנות חשוב ומקובל ומרוצה כאלו הקרבנו עולה ושלמים ותודה ומנחות ונסכים ואם נתחייבנו חטאת או אשם ודאי או אשם תלוי או קרבן עולה ויזר תהא חשובה קריאתנו כאלו הקרבנו הקרבן או הקרבנות שנתחייבנו ואם לאו יהא חשוב כאלו קרינו בתורתך לבד וברוב רחמך תמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו ופשעינו ויעמדו לפניך מליצי יושר להמליץ עלינו ותרצנו ותבנה ב"ה במהר בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמיד' כסדרן ומוספין כהלכתן כ"ר:

מורה באצבע סימן ד

זהו לאת ספר תורה ואחר כך יכוין מאלד צאמירת לדקתך ואחר כך יעשה
סעודה שלישית כהוגן כמס"ל:

סימן ה. ויצאת במחול. להמשיך קדושת שבת ויטמנהו
בחו"ל:

קסב צמולאי שנת יתפלל ערצית זכונה כי הסט"א מתגזרת ויאמר
ויהי נועם תדיר בכל מולאי שנת שהוא חול ויכוין הרצה צאמירת
התיצות לא צלעקות דלדרכא מסיר הכונה:

קסג ישתדל שיהי' נר שעות לצרך מאורי האש ויצרך זרכות הצדלה
כראוי ותקף יאמר פסוקי ויתן לך ויכוין צק"כ לירופי אליהו
ועוד יו"ד פעמים אליהו שהם ק"ל:

קסד סעודה רביעית אחר הצדלה פליאה נשגבה ומללת מחיצות הקצר
ומי שלא יוכל לעשותה צפת יעשה צמזמות ויכוין להשאיר זרכה
צסעודות החול ונקדושת שנת:

קסה אין לונוק וידוי עד אחר חלות לילה ומולאי שנת:

קסו יום ראשון יכוין בקריאת פ' שמו"ת המסודרים צחק לישראל
להשאיר צו הארה מתוספות נשמה של שנת שעצרה ועל כן יום
ראשון יחשוב מחשבות קדושות וטהורות וידבק לצו צאהצת ויראת ה' ומכאן
תוכחה לאיזה אנשים צערי אדום שיום ראשון פנוים ממחורה ועושים
משתאות או קוצעים שמוק אוי לנו ודי צרנו זה כי יש לצכות ולהתאונן
ולקונן על אשר צסם ישראל יכונה שהופך עורף ונותן כח לסט"א צמלצוס
ותענוג וטיול וכתיב אל תשמח ישראל אל גיל כו' וציום ראשון נחרצ
הצית אוי ואצוי ועל הכל יציא צמשפט:

קסז יום שני יכוין בקריאת הפסוקים שמו"ת אשר צחק לישראל להשאיר
צו תוספות הרוח משנת שעצרה וע"כ ירצה ללמוד צתורה וסי'
ולרוח ממללא ויזהר ציותר מל"הר דכתיב וסלק צה שצר צרו"ח:

קסח יום שליש יכוין בקריאת הפסוקים הנזכ' להשאיר צו תוס' נפש
משנת שעצרה ויצקש לעשות חסד:

מורה באצבע סימן ד יב

כי לא נתנו שצחות וי"ט חלל ללמוד תורה ומי שאינו מוצדק הזמן יש עת לכל:

קנר בני ישראל את השצת לעשות את השצת לדורותם ר"ת ציאה לאוהל והוא חיוצ ליחד הדודים וזכונה שלימה וזהו צרית עולם ר"ת ע"צ גימ' חסד חסד' דחסד וס"ת בני ישראל את יל"ת ר"ת ה' לנגדי תמיד:

קנה בקיץ שמאחרים התפלה צ"הכנ ומאריכין צומירות עוצר זמן ק"ש לכן אחר צרכות השחר יאמר ק"ש פלה ויאמר מומורי ש"ק רכנו לדיקים כו' צמנחה וסודם רם וגשאל אך לא ילעק צקולי קולות כי מעציר מורא שמים ומורא צ"הכנ ומי הוא זה אשר מלאו לבו ללעוק לעקות לפני המלך ק"ו לפני מלך מלכי המלכי הקצ"ה וצ"הכנ פלטיין של מלך:

קנו יזהר שלא יטעה צתפילת שצת להתחיל אתה חונן שאינו סימן טוב וצרכה שאינה לריכה לכן טוב להתפלל תמיד צסידור ולשום כל מעייניו כולי האי וחולי שיתפלל כהוגן:

קני יזהר לשמוע הפרשה מהש"ץ צשמיעה לצד כמאן דלית לי' פומא צסוד חוץ טנת"ל ואם יקראוהו לס"ת יקרא הוא צלחש מאלד אחר הש"ץ דלל צשתמע קלי"ה:

קנה יזהר לענות צרכו ואמן לצרכות העולה לס"ת וצרכת ההפטרס כדחזי:

קנש צנוסח מוסף יאמר תכנת שצת כו' וצחזרת מוסף צפסוק שמוע ישראל צאמירת אחד ימסור עלמו על קדושת השם:

קם צצואו לצית אם מנהגו לטעום מידי ממוזנות לצד יקדש וישתה צציעית כלו צצת אחת שלא לכנס צספק צרכת על הגפן ואז יאכל שיעור כזית מפת הצאה צכסנין ואם דרכו לשחות קאפ"י יזכור לפטור צצרכו צצרכת פה"ג דקידוש דכיון שהוא ערלי צריך כונה או סיהי' לפניו ואם לאו ילטרך לצרך שהכל ואח"כ יכלול על המחי' ועל הגפן:

קסא ישתדל לאכול פירות לפרקים צש"ק כדי להשלים מאה צצרכות ויזהר מאלד צתפלת המנחה כי היא עת רלון ויאמר צריך שמייה צהוללת

מורה באצבע סימן ד

קמז אחר ערצית חכף יצא לצית ויקדש ויסעוד ולא יעשה כמנהג איזה אנשים שהם ישנו שעה או שתיים עם אורציהם ורעיהם הם המדצרים דצרים צטלים וכיוצא וישליכו קדושת שצת אחרי גיום אל תלך דרך אתם מנע רגלך מנתיצתם הזהר ללך קדושה לקדושה וג' ויכלו צערצית צעמידה ואחר עמידה וצקדוש אלו הן הנלרפי"ן ולא יפסיק צין קדושת ערצית לקדושת קדוש וסעודה דצרי נרגן המכאיצים נפש יתירה ויכוין צסעוד' ראשונה שהיא כנגד ילחק אע"ה ומללת מחצלי משיה וסעוד' שני' היא כנגד אצרהם אע"ה ומללת מדינה של גיהנם וסעוד' שליטית היא כנגד יעקב ומללת ממלחמת גוג ומגוג ואשרי העושה המלות לשמן צלמת צלצ טהור ושלם:

קמז סעודה ג' תהי' אחר מנחה דוקא ואשר ל"ו שם לצו אל דצר ה' וכל ישעו לקיים המלות ישתדל לעשותם כתקנה צלי פקפוק כי זה כל האדם:

קמח אור שצת אין קורין לאור הנר ואם יוסיצ שומר שרי וגם אשתו משמרתו אך יש לחוש דהשומר יישן וירדם לכן עוצ לקרא מוזמורי תהלים כדי שלא ישכב צלי תורה וצתהלים יש להקל לפי שרגיל צהם:

קמט יזהר מאוד צשצת מאמירה לגוי לעשות מלאכה ואפילו צשצות שלא צמקום מלוא כי הוא עון פלילי ואפי' אם ילוכו קודם שצת: יזהר מאוד שלא לדצר צעסקי סחורה צשצת כי הוא ממלל שצת והסמירו צזהר הקדוש הרצה:

קנא הגם דיש מתיירין צחצצונות שעצרו יש אוקרין ושומר נפשו ירחק והן לו יהי דשרי מזה יצא לדצר הגורם לעתיד על כן יסתום הפתח ועוצ לו:

קנב יום שצת אסור מאוד לעורר ממלוקת או להתכעס והוא חטא חמור כפלים מהעושהו צחול וצפרט עם צני ציתו לריך רוצ שלום ואהבה ואחורה לכבוד השכינה:

קנג החי יתן אל לצו כי כל השצוע טרוד צעסקיו ולפחות ציום ש"ק ילמוד ולא יוליא כל השצת צטיוול ואכילה ושתייה ואמרו רז"ל

קמא יאמר קצלת שצת צשמחה ונזמור סיר ליום השצת קצלתי שלריך
לאומרו מעומד :

קמב כשינסק ידי אצ ואם אחר ערצית צאור שצת יכוין לקיים מלות
כצור ח"ו וכושינסק ידי אמו יחסוצ שיש סוד צדצר :

קמג יכוין מאל צקדוש ויהרהר צתשוצה כי אמירת ויכולו להעיד כי ה'
צרא שמים וארץ ונח צצצת ורשע פסול לעדות על כן יהרהר
צתשוצה סיהי' ראוי לעדות ויקדש לקיים מ"ע זכור את יום השצת לקדשו
ופרשו רז"ל זכרכו צדצרים הנאמרים על היין והכל יהי' ציראה ואהבה
ושמחה רצה ויען מדאורייתא ילא י"ח צתפלה וכיולא וגם שמור מדת לילה
יאמר נסח זה ליקבה"ו כו' זכור ושמור בדבור אחד נאמרו הריני מקיים
מצות קדוש על היין כמו שפרשו רז"ל זכור את יום השבת לקדשו
זכרהו בדברים הנאמרים על היין לתקן את שרשה במקום עליון וברב
רחמין תעלה עלינו כאלו כיוננו בכל הראוי לכוין ויעלה לפניך קדוש
זה עם קדושי בניך היודעים ומכונים כהוגן ויומשך שפע וברכה רבה
בכל העולמות ומשם יושפע על נר"ן לעבדך באמת ולשמור כל
שבתות קדשך כל ימי חיינו במחשבה דבור ומעשה ביראה ואהבה
ושמחה ויהי נועם וכו' :

קמד אחר שיענה אמן על צרכת קידוש לא יפסיק צדצור עד שיטעום
וכן אחר צרכת המוליא לא יפסיק עד שיטעום ויזהר צזה מאל
שאם הפסיק צדצור קודם טעימת המוליא והצצור היה שלא מענין השולחן
כגון עול צרוך לריך לצרך פעם אחרת :

קמה ישתדל מאל לקיים תדיר כל ימיו שלש סעודות שצת קדש אף אם
הוא קלת חולה או דכאיז ליה כאיזא לא יעצור צסום סעודה שלא
לעשותה כי הסעודות של שצת דצרים עליונים צשמים ורשצ"י ציומא
דהלולא לא נשתצח אלא סקנים שלש סעודות ולא ציטלס ע"כ יזדרז
לקיימם צשמחה וגילו צרעדה צלי שחוק וקלות ראש ח"ו כי הוא פגם
גדול רק כל נגמתו תהי' לקיים מלותו ית' ולעשות אשר כלטוה וצכן יתגדל
גופו ומקדושה ויהיה כ"ס לעצודה :

מורה באצבע סימן ד

ומקיים מלות לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך
אצל אחר מלות אפילו ציוס הששי יש להקפיד ואשריו מי שמניח זקנו
כמנהג טורקיא"ה ומזרח ומערב ולמי שהוא שרוי צערי אדום והוא סוחר
ומוכר לספר זקנו יזהר מאוד לעשות 'צמספרי' או צמס דוקא ולא צמער
ח"ו וה' הטוב יכפר:

קלו רצינו יהודה החסיד לזה שלא להסתפר צר"ח אפילו חל ציוס הששי
וראיתי רצים צתורה שנהגו כלוואתו ויעול לפרכי ידיו ורגליו
ויעלם כסדרם ואין להקפיד כמ"ס ה"ר אצורהם ז"ל:

קלז אם אפשר יעצול צכל ע"ש ועוז לעצול טצילה אחת להעציר הזוהמא
ועומאת קרי וכיולא וד' טצילות ויקצל ד' מיתות לתקן מה שפגם
ד' אותיות משמות הויה אהיה אדני ומה שפגם צעולמות אצי"ע וע"י
קצלת ארבע מיתות והעצילות יאירו ע"ס מ"צ צאצי"ע ויתחדו השמות
הקדושים והעולמות ויעצול טצילה אחרת ליחד הכל ועוד יעצול לתקן
מה שפגם צכעס צכח אלק הה יוד הה גימט' מקוה ועוד יעצול להפשיט
צגדי חול ועוד שני טצילות לקצל הארת וקדושת שצת:

קלח ירחץ צמים חמין לכצוד שצת פניו ידיו ורגליו כמ"ס רז"ל וצסדר
הזה ויש סוד גדול:

קלמ ישתדל להחליף שמלותיו הסקירו הצגדים צגדי חול והלצס מחללות
צגדי שצת ואשריו למי שיש לו צגדים מיוחדים מכף רגל ועד ראש
לשצת ולא יעלה עליו שום צגד קטן וגדול שלוצשו צחול וכל אשר יעשה
יום הששי הן צלרכי שצת הן צרחילה ומלצוש וכיולא יאמר צפיו שהוא
עושה לכצוד שצת קודם:

קמ צהעלות המנחה צעס"ק הוא עת מסוכן למחלוקות צין איש לאשתו
וצין המשרתי' והרצה טורח הסט"א צזה לחרחר ריז והאי' היר'
יכוף ילכו ולא יעורר שום מחלוקה והקפדה ואדרכה יצקס שלום וילך
לשלום ויתפלל מנחת עס"ק כהוגן ציסוצ וצחזרה כי הוא זמן גילוי אורות
ס"ק צשמים ממעל:

מורה באצבע סימן ג

וענייניה כלל ופרט כי הוא זמן דין ועוד יש טעם על דרך האמת ותפלה
ראשונה צעולם היתה מנחה של אדם הראשון:

סימן ד. שומר שבת משוש לבנו. אלהים יחננו ויברכנו:

קכז יום הששי צדוק יזהר לקרות פרשת השבוע שנים מקרא ואחד
תרגום ואם אפשר בטלית ותפילין יקראנה:

קל יקרא כל פסוק שנים מקרא ואחד תרגום ולא כמי שנהג ללמוד
כל פרשה מפרשיו קטנות כלה שנים מקרא ואח"כ קורא תרגום
וכ"ש שלא ילמוד כל פרשת השבוע כלה שנים מקרא ואח"כ יקראנה כלה
תרגום לא אריך לזעזע הכי והנכון ללמוד כל פסוק לצדו שנים מקרא
ואח"כ לאומרו תרגום וכן כל פסוק ופסוק עד גמר הפרשה ויש טעם
נכון על פי האמת:

קלא פסוק אחרון מהפרשה אחר שקראו שמו"ת יחזור לקרותו צ' מקרא
לצד ויקרא הפטרה:

קלב אם צצת יקראו הפטרת שצת וראש חדש או מחר חדש הוא יקרא
הפטרת הפרשה:

קלג אח"כ יאמר ה' מלך גאות לצב ומשנת צמה מדליקין ויאמר א"ר
הונא צריה דרב יהודה א"ר אחי לעולם ישלים אדם פרשיותיו
עם הליצור שמו"ת ואפילו עטרת ודיבון שכל המשלים פרשיותיו עם
הלצור שמו"ת מאריכין לו ימיו ושנותיו וילמוד מאמר קטן מזוהר ונמלא
שקרא מקרא תנ"ך משנה גמרא זוהר (ועתה הן נסדר צחק לישראל
המחודש משנה וגמרא נסדר עהרות וזוהר ליום הששי והוא ענין גדול):

קלד ישתדל להכין צעמנו איזה דבר מלככי שצת לקנות איזה דבר על
ידו וכיולא ויכוין לקיים מ"ע והי' ציוס הששי והכינו את אשר
יציאו וכתבו גורי האר"י ז"ל כי העורח צלככי שצת צעמנו צשונחה מתכפרין
לו עונותיו:

קלה ישתדל קודם חלות לגלח ראשו ויכוין שהוא מסתפר לכבוד שצת
ומקיים

מורה באצבע סימן ג

הנזכ' חסור ג"כ נקוט מיהא פלגא וכסייה' על משמרת ירגיש דדצריהם
וישתדל להכתמק מהם :

קכה יזהר שתפלת מנחה לאומרה דזמנה וצלצור נעוטר צטלית וגם
מעוטר צתפילין כסדר כ"ת ולא יצרך עליהם ודלא כמלת סמורי'
וכזכר הסיג עליו הרמ"ז זלס"ה ויאמר ליקבה"ו כו' הריני בא לקיים
מצות תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה לתקן שרשה במקום עליון
ויהי נועם וגו' :

קכו צממע קולנו בכל תפלות מול יתודה וכה יאמר מורים אנחנו
לפניך בבשת פנים בחרפה וכלימה שחטאנו עוינו ופשענו
לפניך ועברנו על מצות דאורייתא ודרבנן והרע בעיניך עשינו והרי
אנו מתחרטים הרטה גמורה ואנחנו רוצים בלב שלם לשוב בתשובה
שלמה ויהרמ"י או"א שתזכנו לשוב בתשובה שלמה ותמחול ותסלח
ותכפר לכל חטאתינו עונותינו ופשעינו ותמלא כל השמות שפגמנו
בהם ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושות אשר נתפזרו על ידינו
וישוב הכל לאיתנו הראשון ותזכנו לקיים כל מצותיך ולעסוק בתורה
לשמה ותצילנו מיצ"הר ותפרנסנו פ"ט בהתר ונחת וריוח לעבודתך
בזכות שמך הקדוש הממונה על הפרנסה **דיקרנוסא** גימ' **חתך**
עם ג' אותיות ומלפניך מלכנו ריקס אל תסיצנו ויכוין צממית ולא יוליכ
נפיו :

קכז אם כולם לקבל תענית קודם שיעקור כגליו יאמר רבון העולמים
הריני לפניך על תנאי בתענית נדבה למחר מעלות השחר עד
אחר תפילת ערבית ואם לא אוכל או לא ארצה כשאומר מזמור
לדוד ה' רועי אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עון אבל יהרמ"י או"א
שתתן בי כה ובריאות ואזכה להתענות למחר ותקבלני באהבה
וברצון ותזכני לשוב בתשובה שלימה ותענה עתירתי ותשמע תפילתי
כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה :

קכח יזהר צמזכת שלים לצור לענות חמין דצרכות חמין דקדישי' וחמין
לעולם יהא אדם זשיכ צתפלת מנחה והזיכות הוא צכל פרטי
וענייניה

למח"ה הקצ"ה כזיכול ויכוון לקיים מ"ע ואכלת ושבעת וזכרת ויזכר
זהו"ז תיז' צתיצה ציראח ואהבה ושמוחה כדת מה לעשות:

ק"ז יזהר לקצוע עתים לתורה ציוס על כל פנים:

ק"ח יזהר קרוא מקרא כל כ"ד תנ"ך חוזר חלילה והראשונים היו קורין
לכ"ד מקדש יה ועדיין צערי המערב קורין לו מקשייה ושאלתי
מאי קשיא להו ואין פותר ואמרת להם שרלונס לומר מקדש יה וצפי
ההמון נשאר מקשייה:

ק"ט כזר נודע סגולת ס' תהלים נורא מאד יזהר לקרות ומנו שיעור
זכל יום או לפחות זכל שצוע צאופן כי משנה זהר תהלים כ"ד לא
יסורו ומנו חוזר חוזר אליהם כפי כמו וסימנך זכותם יגן ר"ת זהר כ"ד
ותהלים משניות כי הלימוד זהם יגן צעולם הזה וצעה"ז צלי ספק:

קכ הנהגות הרא"ש אשר ליום לצניו יהיו לעוטפות צין עיניו ויקראם
פעם צצוע:

קכא סדר המלות קלר שסידר הגאון הראש"ך ס' קלר נאה ויאה לא
יעצור מלקרות ולשנות זו ואשריו הקורא אותו זכל שצוע:

קכב אחר אכילה שכולך לעסקיו יעשה עוד הכנה כמו שעשה צצוקר
ליתן צדעתו כמה לאוין לפניו אם יקיימם אשריו ואם יעצור
עליהם או לו וכמנ"ל אות ל"ז ועכשיו ציותך לזיה' כי הוא שצע
ושמח וגם כי ינעו לללי ערצ מתחיל להתגבר מד"ה ויל"ה מתגבר:

קכג אם יטייל סכך הורגל יכוין לשם שמים שהוא מטייל להיות צריא
לעצודתו ית' ושיהי' לצו רחצ להתנהג זכל עניניו כהוגן:

קכד אם יהיה צחצרת צ"א יחשוב כי רגליו לנחושתי' של היל"ה הוגשו
וכמעט שנפל ציד יל"ה כי כמה חלקי דיצור אסור הם המדצרים
לשון הרע לילנות סקר חנופה ציזוי צני אדם גדולות ושצחי עלמם מדעתם
והנהגתם וחרפתם ודצרים הנוטים לנצלות הפה ושצועת סקר והזכרת
שם שמים לצטלה וציזוי חכמים ופקפוק על גזירות חז"ל וכיולא ואם עיני
שכל לו יפרוש מהם או לפחות כאלם לא יפתח פיו אף כי שמיעת דצרים

מורה באצבע סימן ג

שמים מעליו וסימן לדבר מדבר שקר תרחק שקר ר"ת שחוק קלות ראש ואפי' עם אשתו אמרו אפי' שיחה קלה שצין איש לאשתו עתיד ליתן את הדין וכמ"ס מגיד לאדם מה שיחו ומה גם אם היא נדה כי אפי' להסתכל בפניה כתבו חז"ל שירחיק עלמו וכן מלדבר עמה וסימניך נאלמתי דומיה החשתי ר"ת נדה ואף כי צומנינו הוא רחוק זהירות זה שהיא מלעער' מאלד ע"ז וצעי למעצד לה נייחא מ"מ שחוק וקלות ראש עמה אסור וכן הדין וכמה הרחקו' עצוד רצון:

קי יזהר מליגע באשתו נדה צגדיה או לזרוק לה שום דבר כל זמן שלא טבלה ואמרו צז"הק דלית מסאזו כמסאזו דנדה וכמה מאלו איזה אנשים שאינם מקפידים צגדיה יד ליד או צגדיה וגורמים רעה לעולם המתדבקים צסט"א ושוחטים ומקלים ראש והוא עון תדירי ודברים אלו הם חמורים מאלד אם מלד רוצ הטומאה אשר נדבק צה וגם זה גורם כי הסט"א כזר מוחזקת צהם וכשתטה' לא תפרד מהם ועי"ז מרעה אל רעה ילכו והניחו יתנם לעולליהם ועוד מדבר זה מורה שאינו מאמין צרז"ל שאסרו כל זה:

קיא יפרוש עונה קודם לוסתה ואם לפעמים הקדים הוסת לריך להקדים אח"כ בהרחקה ולפרוש משום ספק וכל זה מן הדין:

קיב אם מאכל א' מתוק לחיכו וערב אליו והן צעודנו נהנה ממנו מושך ידו לסגף עלמו כחשצ לו כקרצן ומצח כפרה:

קיג בכל שולחן יאמר שיעור נדברי תורה ויאמר אם אשכחך וגו' ויחשוב כי שולחנו של נקום חרצ צצית המקדש צעונותיו ונחת שולחנו מלא דשן וילעער על זה:

קיד יזהר ליטול מאח"כ וישפיל ראשי אלצעותיו ויזהר שיהיו המי' מעט כן הוא חלק הסט"א ואם מוסיף מוסיפין לו להדבק צו:

קמו אם הם שלשה אפילו צחול יאמר צה"מ צכוס ויזהר המצרך לשמות רציעית כדי לצרך צרכת על הגפן:

קמז יעטה כמעיל מורא שמים וכל עלמותיו יאחזמו רעד צצוא לצרך למת"ה

לומה"ה הקצ"ה כזיכול ויכוון לקיים מ"ע ואכלת ושבעת וזרכת ויזכר
זהמ"ז תיב' צתיצה ציראח ואהבה ושמוחה כדת מה לעשות:

קיו יזהר לקצוע עתים לתורה ציוס על כל פנים:

קיה יזהר קרוא מקרא כל כ"ד תנ"ך חוזר חלילה והראשונים היו קורין
לכ"ד מקדש יה ועדיין צערי המערב קורין לו מקשייה ושאלתי
מאי קשיא להו ואין פותר ואמרתי להם שרלונס לומר מקדש יה וצפי
ההמון נשאר מקשייה:

קימ כזר כודע סגולת ס' תהלים נורא מאד יזהר לקרות מומנו שיעור
צכל יום או לפחות צכל שצוע צאופן כי משנה זהר תהלים כ"ד לא
יקורו מומנו חוזר חוזר אליהם כפי כחו וסימנך זכותם יגן ר"ת זהר כ"ד
ותהלים משניות כי הלימוד זהם יגן צעולם הזה וצעה"צ צלי ספק:

קב הנהגות הרא"ש אשר ליום לצניו יהיו לעוטפות צין עיניו ויקראם
פעם צצוע:

קבא סדר המלות קלר שסידר הגאון הראש"ך ס' קלר נאה ויאה לא
יעזור מלקרות ולשנות צו ואשריו הקורא אותו צכל שצוע:

קבב אחר אכילה שהולך לעסקיו יעשה עוד הכנה כמו שעשה צצוקר
ליחן צדעתו כמה לאוין לפניו אם יקיימם אשריו ואם יעזור
עליהם או לו וכמס"ל אות ל"ז ועכשיו ציותר לריך ליזה' כי הוא שצע
ושמח וגם כי ינטו לללי ערב מתחיל להתגבר מד"ה ויל"ה מתגבר:

קבג אם יטייל סכך הורגל יכוין לשם שמים שהוא מטייל להיות צריא
לעבודתו ית' וסי'ה' לצו רחצ להתנהג צכל עניניו כהוגן:

קבד אם יהיה צחצרת צ"א יחשוב כי רגליו לנחושתי' של היל"ה הר הוגשו
וכמעט שנפל ציד יל"הר כי כמה חלקי דיצור אסור הם המדצרים
לשון הרע לילנות שקר חנופה ציזוי צני אדם גדולות ושצחי עלומם מדעתם
והנהגתם וחרפתם ודצרים הנוטים לנצלות הפה ושצועת שקר והזכרת
שם שמים לצטלה וציזוי חכמים ופקפוק על גזירות חז"ל וכיולא ואם עיני
שכל לו יפרוש מהם או לפחות כאלם לא יפתח פיו אף כי שמיעת דצרים

מורה באצבע סימן ג

שמים מעליו וסימן לדבר מדבר שער תרחק שער ר"ת שחוק קלות ראש ואפי' עם אשתו אמרו אפי' שיחה קלה שצין איש לאשתו עתיד ליתן את הדין וכמו"ס מגיד לאדם מה שיחו ומה גם אם היא נדה כי אפי' להסתכל בפניה כתבו חז"ל שירחיק עלמו וכן מלדבר עמה וסימניך נאלמתי דומיה החשתי ר"ת נדה ואף כי צומנינו הוא שחוק זהירות זה שהיא מלעער' מאלד ע"ז וצעי למעצד לה נייחא מ"מ שחוק וקלות ראש עמה אסור וכן הדין וכמה הרחקו' עצוד רצון:

קי יזהר מליגע באשתו נדה צגדיה או לזרוק לה שום דבר כל זמן שלא טבלה ואמרו צז"הק דלית מסאצו כמסאצו דנדה וכמה מאלו איזה אנשים שאינם מקפידים בגייעת יד ליד או צגדה וגורמים רעה לעולם המתדצקים צסע"א ושוחטים ומקלים ראש והוא עון תדירי ודברים אלו הם חמורים מאלד אם מלד רוצ העומאה אשר נדצק צה וגם זה גורם כי הסע"א כבר מוחזקת צהם וכשתטה' לא תפרד מהם ועי"ז מרעה אל רעה ילאו והניחו יתנם לעולליהם ועוד מדבר זה מורה שאינו מאמין צרז"ל שאסרו כל זה:

קיא יפרוש עונה קודם לוסתה ואם לפעמים הקדים הוסת לריך להקדים אח"כ צהרחקה ולפרוש משום ספק וכל זה מן הדין:

קיב אם מאכל א' מתוק לחיכו וערב אליו והן צעודנו נהנה ממנו מושך ידו לסגף עלמו נחשצ לו כקרצן ומצח כפרה:

קיג צכל שולחן יאמר שיעור מדברי תורה ויאמר אם אשכחך וגו' ויחשוב כי שולחנו של נקום חרצ צצית המקדש צעונותיו ונחת שולחנו מלא דשן וילעער על זה:

קיד יזהר ליטול מאח"כ וישפיל ראשי אלצעותיו ויזהר שיהיו המי' נועט כן הוא חלק הסע"א ואם מוסיף מוסיפין לו להדצק צו:

קמו אם הם שלשה אפילו צחול יאמר צה"מ צכום ויזהר המצרך לשחות רציעית כדי לצרך צרכת על הגפן:

קמז יעטה כמעיל מורא שמים וכל עלמותיו יאחזמו רעד צבוא לצרך למת"ה

- צט** יזהר לקיים מ"ע ציונו תתן שכרו כי היא מלוה גדולה עד מאד והפועל אליו הוא נושא את נפשו:
- ק** צוה לצית לטעוד סעודת קצע צלהרים יתן לעתו כי טעת ישיצת השלחן הוא מעצר ומסוכן:
- קא** אם אינו טוהה יין צשלחן יטתה פחות מרציעית מים קודם שיטול ידיו כי צזה פוער מים צצחוך הסעודה:
- קב** יטול ידיו צטופע לקיים מ"ע דרצנן כתקנה ויזהר לצרך המוליח כהוגן ויפריד התיצות ולא יצרך כצרכת הרעצתנין וזוללין טכתצ מהר"ם די לונזאנו ז"ל צדרך חיים:
- קג** יכוין טאוכל להיות צריח לעצודתו יתצרך ויזהר צכל צרכות הנהנין לצרכם כתקנן ויכוין להמשיך רוחניות וקדושה צמאכל:
- קד** לדיק אוכל לשוצע נפשו ולא יקפיד צאכילתו ויתרלה צכל מה שיציחו לו ונוסף עוד כי גם לפי דעת הישר הוא חרפה להקפיד על המאכל ולעשות מו"מ צסדר אכילה הק כי לא להזכיר:
- קה** כל סעודות החול הנוסף על כדי צריאותו הולך לסט"א לכן אם צעל נפש הוא אף כי הוא עשיר ימעט צמענוג ציוני החול כי התענוגים צחול הוא כצונה מנשכן לסט"א ואוי לו כי אצרו מתעמאים טחונה עליהם הסט"א ולו הכין כלי זיין ליל"ה להלחם צו עד דדתו חיים טחולה:
- קו** והדצרים ק"ו לעושים סעודות הרשות צחול ומשתאות טונה ישצו כסאות וטתי"ה היתה נקראת הלל ידעו כי הסט"א נוטלת חלק צראש הקרואים ומללה מוקום להחטיאם ולידצק צם:
- קז** גם צצצת וי"ט טהותר לאכול ולשצוע לא יאכל עם פחותי נפש טעושים טחוק וקלות ראש צשלחן כי אז שלחן נהפך לנחש אחרוי דדין כאתווי דדין והטען מרקד ציניהם רחמנא ליללן:
- קה** אם אמרתי אספרה סדר נזיקין ממשמשין וצאין מן סעודות הרשות עתה שלחתי את ידי אורך היריעה צמחצרת השני ולא צאתי צפעם הזו כי אם לראשי פרקים והיו לצכרון:
- קט** טחוק וקלות ראש צכל מוקום וצכל זמן אסורים כי מעציר מורח

מורה באצבע סימן ג

צד צדואו לצית לטעום מידי צלפרא יזהר צצרכת האוכל והמשקה ושיהיה צו שיעור צרכה אחרונה:

צה אם אוכל פת הצאה צכסנין יש מחלוקת צפוסקים עד כמה יוכל לצרך על המחיה ועד כמה ילערך לצרך צרכת המזון והיותר מוסכם הוא שיאכל פחות מנ"ד דרלמ"אם שהם כחמשה אונגליאט מעיר ליוורנו ואז יצרך על המחיה ואם אכל נ"ד דרלמ"אם או יותר עד ע"צ דרלמ"אם נכנס צס' צרה"מ עד שיאכל ע"צ דרלמ"אם והגם שיש חולקין סצרא זו עיקר וכן הסכימו כמה אחרונים:

צו יצרך צרכת על המחיה כתקנה כי יש מצרכין צרכה זו ופוחתין מעיקרא קרי חדא ופרי תלת וכל זה צא מעונותינו ומטרת הצלי הע"ה שהם עיקר לדעת היל"הר ועצודת ה' אשר לכך נולדנו היא עפלה אוי לנו הלא תראה מאד ידקדק אנוס צקאפ"י אם הוא עוצ ואם בלי שהוא כליין נקי ויפה אצל הצרכה חסרה ושלל כתקנה לא אכפת וגם צצרכה שמצרך כמות שהיא רומז צאלצעותיו ושוחק אוי לה לאותה צושה ולא יצרך צרכה אחרונה על הקאפ"י כי רצו גדולי אחרונים דסצרי שלל לצרך וכן פשט המנהג צארץ הלצי וצגלילות עורקיה וצארץ מלרים צסגם הרצ גו"ר מארי דאתר' סצר לצרך ואם צעירו פשט המנהג לצרך האיש הירא לא יצרך אך יהי' לנוע שלל לצא למחלוקת:

צי כשילך לעסקיו יזהר מאד מאד צכמה לאוין שהוא מצומן לקיים אזכרתו ית' או לעצור ח"ו ומהם גזל גניצה אונאה סקר מרמה עול צמדה צמשקל וצמשורה גונצ דעת הצריות אצק רצית לא תגוש עושק סכר סכיר שצועת סקר מחליף צדיצורו אינכו ואציצרייכו ודכותייכו אשריו אם ינצל מכלם ויכוין שהולך למשא ומתן לכלכל ציתו צכצוד ושלל ימוט וצדעתו ליזהר צכל מה שהזהירה תורה מדאורייתא וד"ס ויהיו כל מעשיו לש"ס:

צח יצטה צה' צמשאו וצמתנו וצכל דצר וצכרת כי הוא הכותן לך כח לעשות חיל ולא יסצו' שהללחתו מכה דעתו וחריפותו כי הכל ממנו ית' כי כמה חריפים עניים מרודי' וכמה טפסי' עשירי' ציותר הם:

יזהר

תורה באצבע סימן ג

פח צנפילת אפים יזהר שלא יטה ראשו חוץ ידו שהוא סכנה אלא על זרועו ציץ הקוצד"ו וסמיק לו:

פט צאמרו אליך ה' נפשי אשא קצלנו שצדור יהום זה לא יכוין למסור נפשו על ק"ה שיש סכנה צנפילת אפים לכוין כך רק יכוין שהוא מוסר עלמו צקוד מיתה על קיום התורה והנלות:

צ אם הוא יום קריאת התורה לא ידבר צעוד שמוליחין ס"ת כי שעה זו הוא שעת רחמים ויש סוד גדול וישמח על ראית ס"ת ויכבדנו וינשקנו ואם יעשה איזה מלות ס"ת ישמח זה ומנהג העיר שמי שנכנסה אשתו בחודש הט' לעיצורה נזהר לעשות החדש ההוא מלות פתיחת ההיכל והוא מנהג יפה ויש לו סמך עד"ה ואם יעלה לס"ת יכוין לחקן מה שפגם בצדור התורה ואם ישמח צקריאתו יושפע עליו שפע קדושה ומקדושת הס"ת:

צא צעלותו לס"ת יצרך צרכות התורה תיצות כחקקן וצקול רם כדי שיענו הקהל אמן ואל יקפיד על מקום העליה שקראוהו שאינו לפי מה שסודר שהוא כצודו כי כל זה עלות היל"הר להחטיאו ולטורדו מעבודת ה' והרצ יוסף האזוי צקערת כסף דיצר כהוגן לצנו יחידו צשירתו המלחה לה אמן"יר:

צב אח"כ יגמור תפלתו כהוגן ויכין להוריד שפע מעולם לעולם כי כל סדר התפלה סולם מולצ וראשו מגיע השמימה והכל לצורך גדול עלום ורצ ורם ומלאכי אלהים עולים ויורדים זו:

צג אחר תפלה ישחדל ללמוד סדר היום צסדר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קלרה וכשרה וזכה צמעט זמן לקרות תנ"ך ולשנות משנה וגמרא וזהו והאיש הירא ח"ק נתן ולא יעבור כי הוא תועלת עלום לנפשו קרי"ה נאמנה הזאת נעמי וגם ילמוד תנ"ך צתרגום כמ"ס האר"י זל"ל ושם ימלא הכל מוכן אמנם יש זו טעיות הרבה ולריך להצין ולהרגיש הטעות וצנציאים וכתוצים ילמוד פעם אחת מקרא ופעם תרגום ולא יכוין צכוונות הכתוצים שם כי הם מלאי השגיאה גם לא יאמר התפלות שצראש הס' (ועתה נדפס חק לישראל צסדר יפה וגממד):

מורה באצבע סימן ג

עז יזהר צעניית קדישים וזכרו זיכרה ואהבה ושנאה רבה :
עח יחזור חיל צק"ס ככל הכתוב לעיל ויכוין לקיים מ"ע דק"ס ואהבה
 ה' ויחוד ה' ומסירת נפשו על קדושת ה' וזכירת יל"מ ומלות וראיית
 אמתו והקורא זזהר חדש צעיניו יראה גודל ועולם ותוקף העונש למי
 שאינו מכוין צק"ס וכל קבל דגל רב עוצ הצפון הפלא ופלא למקיים מלות
 ק"ס כהוגן :

עט יסמוך גאולה לתפילה בזריזות יתר מאל ויכוין שהוא נכח ח"י
 וירושלם וזה"מ וזית קה"ק :
פ יסיר כיחו וניעו וכל דבר העוררו קודם שיתחיל להתפלל ודע לפני
 מי אתה מתפלל :

פא יכוין בתפילת י"ח שהכל הוא לתקן המדות העליונות ויזהר להתפלל
 בלחש והעיקר הוא שגם הוא עלמו לא ישמע קולו ויוליא צשפתיו
 התיצות כתקן ולזה לריך זהירות וישוב :

פב יזהר מאל להיות אגזיו קשוצות לחזר' הש"ל העמידה כדי שיענה
 קדושה ואמנים כתקן ולא יהי' אמן יתומה כו' :

פג בג' ראשונות עניית אמן הוא שאמת הדבר וצאמלעיות ואחרונות
 כונת אמן שכן יהיה :

פד צעניית אמן דזרכות יכוין אמן גמטריא **יאהדוניהי** :
פה יזהר להיות צקי צדיקין הנלרכים כשהוא מתפלל כגון צדין אם טעה
 צנשיצ הרוח ומוריד הגשם והשאלה או יעלה ויצא וכיולא שאם לא
 ידע מה יעשה כשיקרה לו ספק ומעיקרא יזכר להתפלל צחוך הספר
 ויזדרז לכל ישכח וילטכך לחזור ויהיו צרכותיו לצטלה :

פו צאמירת וידוי יכנע מאל ויתחרט ויהיה דעתו לשון דאי לאו הכי
 הקל"ף יענה ויתן יד למקטרג לומר חזו גצרא אדם חט"ף אומר
 וידוי צלי דעת וחרטה וכמדבר אל הדיוט ח"ו ומאנה הנחם נפש ירא ה'
 על הוידוי שאומרים צנשימה ח' כמדבר למשרתו ח"ו אוי לנו :

פז צעניית י"ג מדות יזהר לאומרים כהוגן צכונה שלימה כי רבו
 סודותיהן והדברים עומדים צרומו של עולם :

יראי אלהים לוצטים שניהם ונתפשט המנהג ע"פ כתבי רצינו האר"י זל"ל
שהם חוצה ולא מושם ספק כו"ס הפוסקים ומה שרלו ליתלות בדברי
תקוני זהר חדש נקחת מוטעה היא כמו שציארכו בתשובה דריש קונט'
חיים שאל צם"ד:

ע מה מאל לריך לזהר שלא להסיח דעתו מהתפילין כלל והוא דבר
קשה והעונש גדול לכן לריך זריזות גדול:

עא קודם שיתחיל הזמירות יאמר תפלה אחת מלוקטת ומבודרת מידי
היתה זאת תמלכה לקמן צם"ד (צראש קונטרס לפורן שמייר):

עב ישים עלמו כעצד ויתחיל הזמירות ויאמר הכל מתוך הספר וידע
לפני מי הוא עומד וכל התיצות יאמר כתקן ציראה ורעדה וקול
נמוך:

עג פרשת התמיד ופרשת הקטורת יזהר צאמירתן מאל וטוב למנות י"א
סמנים צאלצעו:

עד מעת שיתחיל זמירות יזהר שלא ידבר כלל ועיקר כי כל הזמירות
הוא לתקן עולמות ואיך יפסיק בדברים צעלים וכמעט ע"ד האמת
אינו נכון ללמוד מזמורים וכיוצא צין הדברים של הזמירות כי כל הפסוקים
והסדר הזה נכון ומתוקן ע"פ הסוד ורזין עלאין ולא נכון להפסיק צעניני
ד"ת אחרים שאינם שייכים ע"פ מרחן ואם כל זה בדברי מורה. אוי לו
למדבר דברים צעלים והזה"ק החמיר מאל מאל דעציד קלנא לשכינתא
ח"ו ועל פי הדין משיחיל צרוך שאמר אסור להפסיק כי צרכת צרוך
שאמר נתקנה מימות תנאים ראשונים קודם פסוקי דזמרה וצרכ' ישתצח
אחרים' ואיך יפסיק צינתיים:

עה יכוין לקיים מלות מורא צה"כ ומלות מורא מהשכינה הסורה שם
ונכון לזהר שלא לדבר צצה"כ כלל אף שלא צשעת התפלה כפשט
לשון הזה"ק:

עו כשאומר ואתה מושל צכל יתן ג' פרוטות ללדקה ויאמר השירה
צשמחה צזה כעומד על הים וניול ואם כה יעשה יתכפרו לו
עונותיו כו"ס רז"ל:

מורה באצבע סימן ג

האריך כבודו וכזיכול הוא רואה צעללותו והמשכו אחר השינה צעת קיומה לק"ש ולתפילה ויצוש ויכלם אז ידלג כאיל לעצודת ה' ונכון שלא ידבר צעניניו מעת אשר יקום ויהיה דבורו הראשון לצדק קונו וכ"ש שהוא גדר שלא ימשך צדצרים עם צני ציתו ומשרתיו קודם שיצרך ויתפלל ויפנה ויעול ידיו כי הוא לורך גדול מאד כמשכ"ל שצזה מקבל עליו עול מלכות שמים שלימה ויש צדצר סוד וכל זה הוא אף אם יכול לישב כמה שעות וא"ל לפנות דאם לריך אז פשיטא כמ"ש הנלרך לנקציו אל יתפלל וכתצו ז"ל שהוא ר"ת הכון לקראת אלהיך ישראל:

סד יזכרו מאד לילך לצהכ"נ וירוך צהליכת צית הכנסת והכל צישוצ שלא יכשיל רואיו שילעיו עליו וקורא לו שם חסיד שוטה:

סה לורך גדול וחיוצ ללצוש לילית ותפילין צציתו וילא וישק המזוזה וילך לצהכ"נ מעוטף צליית ומעוטר צתפילין והחמיצו מאד צז"הק צזה:

סו לפחות ילצש לילית ותפילין צחלר צה"כ קודם כניס' פתח צה"כ וצכניסתו ישהא מעט ויאמר ואני צרוצ חסדך כו' צצית אלהים נהלך צרג"ש גי' אצגית"ץ:

סז צאמירת צרוצ חסדך יכין כי אינו ראוי לצא צצית ה' ולצקר צהיכלו כי היכ"ל גמטריא אדני אמנס הוא נשען צזכות אצרהם הרמוז צאמירת צרוצ חסדך וצזכות ילחק הרמוז צאמירת אשתחיה אל היכל קדשך כי ילחק נתקדש צהר המוריה וצזכות יעקב הרמוז צתיצת ציראתך ע"ש ויירא ויאמר מה נורא כו' וצהכנסו ישתחיה נגד הארון שצו ס"ת ששם שורה הקדושה:

סח יזהר שהלילות יהיו כתקנן והמדקדקי' צודקים הלילות תמיד פן יהיה איזה פסול ותהיה צרכה לצטלה ועוד רעה שלוש צגד צלי לילית:

סט יזהר להניח שתי זוגות תפילין צסדר רש"י וצסדר ר"ת והגם דאמרו דיש יוהרא היה צזמנס אלל עתה נהגו הרצה ללוצשם וצאריך הלצי כמעט רוצ החכמים והמשכילי' קפדי אצוגי ללצשם וגם כמה צעלי צתים

לדוד ה' רועי וכו' ואם הוא לאחר שינה שלרדף לוונר צרכת התורה לא
יאמר צפיו אלא בהרהור:

נד יתן דעתו ללמד את ציתו צפרק צא סימן סיונים שומר יעקב
אע"ה לרחל אמנו וציארים מז"ה צס' חסד לאצרהם ז"ל:

נה אח"כ יטול ידיו ויטול מים ללולים קציצ למטתו:

נו אם ישן קודם חלות ישתדל לקום באשמורת לוונר תיקון חלות:

נז יכסה הכלי שבו המים שרחץ ידיו כי הם מים עמלים והם יותר
ממי רגלים:

נח קודם התיקון יצרך צרכת השחר מצרכת עכ"י על ואני אצרכם:

נח יזהר שלא יאמר שום פסוק קודם צרכת התורה והגם שצקלת
קהלות נחפשת המנהג צפרהסיא לוונר כמה פסוקים ואח"כ מצרכין
הצרכות לאו שפיר עצדי:

ס יזהר מאוד כשיקום ממטתו שלא ילך ד' אמות צלי נטילה וציות
לריכים ליזהר הולכי דרכים צזה וטרם ישכצו יכינו להם כלי ליטול
וכלי לקבל המים. והנחתכל יפה יזהיר מאוד לאשתו ולמשרתיו יזהרו צזה
ויזהיר לרחוץ ידי הצנים קטני' כראוי ולא יעמאו כל אשר יגעו ותשרה
הס"א צכל חס ושלוס:

סא לא יטול ידיו ממשרתת אפילו יהודית הגם שנטלה ידיה תחילה
מפני שהיא נדה כל זמן שלא טבלה והוא רולה ליטהר ידיו על כן
לא יטול ידיו מנדה ואפילו צנטילת ידיה לקעודה יש מי שכתב שאין
ליטול מנדה:

סב כשילבש יקח המלצוס צלד ימין ויתננו לשמאל ושוב ילצס:

סימן ג. סדר היום יומם יצוה ה' חסדו. כן יתן לידידו:

סג דין ראשון של ספר הקדוש שולחן ערוך הוא יתגבר כארי לעמוד
צצוקר לעצודת צוראו ואם ח"ו צדין ראשון ישלוט עליו ילכו שלא
לקיימו עוד ישוב ויראה מה יעשה באחריתו על כן ירגיז אדם ילה"ט על
ילה"ר וישים אל לבו גם הגסה ראשונה שויתי ה' לנגדי תמיד כי מלא כל

מורה באצבע סימן ב

ונהרגתי ונחנקתי בב"ד הגדול שבירושלים ע"י ד' אותיות אדני ויתוקן
מה שפגמנו בי"ב אותיות של ג' שמות היקרים הויה אהיה אדני ויאיר
שם ע"ב באצילות ושם ס"ג בבריאה ושם מ"ה ביצירה ושם ב"ן בעשיה
ויתיחדו כל השמות יהוד גמור וכל העולמות יתקנו תיקון גמור:
מח כשיקיים מלות עונה יזכר מאוד שלא יהי' נראה אור הנר כלל כי הוא
פגם לנפשו וסכנה לולד ויתגלגל על זה:

מח אמרו צוהר זכאין אינון לדיקא דרעותא דלהון בקצ"ה מדיר כלומר
גם ציווגם וזה יצחן הלדיק אשר יראת ה' על פניו ואשריו המתנהג
בקדושה וטהרה לקדש עלמו צמות לו וזהו צעם אשר ליונו יולדנו יתש"ל
קדושים תהיו כמו שציאר הרמז"ן דאחר אשר ליונו צאיסורי המאכלות
והעריות עדיין אפשר כי הן האדם יהי' נצל צרשות התורה כי השצ"ע
השצ"ע מכל האוכל העולה על שלחן מלכים מידי דלישר' שרי ומכמה
נשים צחצחה וקידושין ועל כן אחת דיצר אלהים קדושים תהיו לקדש
עלמו צמות לו צאשתו אמרו ויתגבר על ילדו מאד להפשיט תלות החומ"ר
שבו ויכוין לקיים מלותיו יתצ' דוקא וצנעו וצושה כי מלא כל הארץ
כבודו וילמד את ציתו להיות לה מחשבות טהורות כי מאד מאד תלוי ענין
הולד צאמו כמ"ס הראשונים שהגם כי האיש יתקדש כראוי אשה לקראתו
תפר עלתו ולא ידע כי כלת"ו:

נ אם הוא אחר שינה יזכרו אים ואשה שזכו ליטול ידיהם קודם
להעציר רוח רעה ואם לאו סכנה כמש"ל תקלץ ואל חמ"ה תכלנה:
נא יזכור שעתיד ליתן דין וחשזון אפילו על שיחה קלה וקורות ציתו
עלי עריסתו הנה מנתו הן הן עדיו ומאוד מאוד לריך להזדרז לאזור
חיל כי היל"כר מנסיתו הס"ת כפול וכל מעייניו להחטיאו ומסלק מורא
שמים זהצלי הע"ה כללים ונפסדים וכל טענותיו צדצר הנראה לפי טעה
כמש"ה וגם תאזהר הוא לעינים. והצא לטהר מסייעין אותו:

נב אם יזכר שיחי' צשצת ואחר חלות אשריו ואשרי צניו אשריו שלא
ישלוט זהם סע"א ויכוין ליחד הדודים למעלה:

נג כשיהיו ידיהם נקיים מכוסים כהוגן יכוונו לשם מלוא וי"א מזמור
לדוד

ואף שיטעה צקריחתו והוא תיקון גדול לנשנו' לפי שהגם דכל החור' שמותי' של הקצ"ה מ"ו נתלצשה צכמה ספורים ואדם הקורא ומצין הספורי' נותן דעתו על פשט הפשוט אלל ס' הזוכר הן הסודות עלמן צגלוי והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה אלל שאינו מוצן מקולר המשיג ועומק המושג:

מה זמן חלות לילה ביותר נראה הוא י"צ שעות אחר חלות יום כמנהג שעות לרפת ואם יהי' ער יאמר תיקון חלות המסודר מרצינו האר"י זל"ל וצסוף פסוקי הקינות יאמר אוי לי על גלות הסכינה אוי לי על חרצן צ"ה אוי לי על שריפת החורה אוי לי על הריגת הלדיקים אוי לי על חילול שמו הגדול ותורתו הקדושה אוי לי כי גצר אויז או לי על לער כל העולמות אוי לי על לער האצות הקדושים והאמחות הקדושות אוי לי על לער הנציאים והחסידים והלדיקים אשר צג"ע אוי לי על לערו של משיח עונותינו הטו אלה ופשעינו האריכו קילנו וחטאתינו מנעו הטוב ממנו אוי להם לצנים שגלו מעל שולחן אציהם זה כמה אורך ימים ושנים רצים ורעים כל דור שלל נצנה צית המקדש צימיו כאלו נחרצ צימיו על היכלי עורה נא על הומותיך וגו':

מו ויאמר תקון לאלה צסדר זה. משכיל לצני קרח. שפטיני לדוד. לה' הארץ. יענך. אלהים יחננו. הללויה אודה ה'. נוע תנוע. צצא אליו גתן הנציא כו' וזה הסדר עיקר:

מז ואם ישן קודם חלות ישתדל לישן מתוך דצרי תורה ויאמר ק"ש כלה מעומד ויכוין שאומרה צעמידה לכוין דעתו. ויכוין לקיים מלות ק"ש שקרא שלל צזמנה עם הלצור ולל ילא י"ח. לכן עתה יקראנה ללאת י"ח ויותר נכון לקרותה צזמנה צכונה. ויכוין למסור נפשו צתיצת אחד ושיהי' תקון להוליל לאור כלולי הקדוש' אשר נתפזרו על ידו ויכוין להשלים רמ"ח תיבות צהכנעה ומורא ויאמר סדר ק"ש של דצינו האר"י ואמר וידוי יאמר נסח זה:

הריני מקבל עלי ד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג וחנק לכפר על רוב פשעי ויהרמ"י או"א שתעלה עלי כאלו נסקלתי ונשרפתי ונהרגתי

מורה באצבע סימן ב

גאון צתשובה כ"י ורצינו האר"י זל"ל גלה סודו שהוא להמשיך אורות המקיפים:

לו אח"כ צכל תפלה יאמר על כן נקוה לך ויכוין מהרה צתפארת עוזך ס"ת ברה"ט שם קדוש:

לז מנהג טוב לומר אחר כל תפלה מזמור לדוד ה' אורי וישעי וצפרט מר"ח אלול עד הושענא רבא:

לח צצואו לצית או צימי חרפ"ו לילות החורף שהולך לעסקיו למצדק צכתצי חושצניה לא יסיר מורא שמים מעליו. וטוב לומר צין הפרקי' שויתי ה' לנגדי תמיד אשרי איש שלא ישכחך כו':

לט טוב שירגיל עצמו שלא לאכול הרצה צלילה כי הוא טוב לגוף ולנפש לא כאלו האוכלים למעדנים צש"ר להם רצים שמו וישכרו כי שם חלקת הסט"א אוי להם:

מ יזהר לקצוע לימודו צלילה צמשניו' או צזהר או שניהם כאחד טובים:

מא משנה אותיות נשמה. וכשקורא סדר זרעים יכוין לתקן אשר פגם צמאכלות אסורות וצצרכות לצטלה וכיואל. וכשקורא סדר מועד יכוין לתקן אשר חטא צחילול שצת וי"ט. וכשקורא סדר נשים יכוין לתקן מה שפגם צעריות וצצועות ונדריים. וכשקורא סדר נזיקין יכוין לתקן מה שחטא לה' צמה שהזיק לחצרו כי ההזק עצמו צעי לשלומי. וכשקורא סדר קדשים יכוין לתקן נשמתו הקדושה אשר הוליאה לחולין ואשר לא נזהר צשחיטה וצדיקה ולחיוצ כרת ולתפלות צלי כונה. וכשקורא סדר טהרות יכוין לתקן מה שפגם צנדה וקרי ונטילת ידיים:

מב לימוד המשנה צקול רם וצנ"ר צשפה צרורה אין ערוך אליו וארז"ל שאשר צן יעקב אצינו ע"ה עומד צפתח גהינם ולכל הלומד משנה מצילו וזהו שאל"ה מאשר שצמנ"ה אותיות משנה:

מג לפחות צקריאת המשנה ישתדל להצין פירוש התיצות אף שלא יצין פירוש הענין צאמת שאם לא יצין אף התיצות יש מי שכתב דאינו נחשב לימוד כלל:

מד לימוד ספר הזהר מרומם על כל לימוד צשגם לא ידע מאי קאמר ואף

חסדים ויהיו כל מעשנו לש"ש ותזכנו להשלים תיקון נר"ן בגלגול זה ותפרנסנו פרנסה טובה בהתר ונהת ובריוח בזכות שמך הקדוש היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפ' נסה עלינו אור פניך ה' מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו כו' ויכוין להיות חסיד כמדובר:

כט זכרה ימים עלמו עד סוף י"ח:

ל יזהר מאלד זג' ראשונות וג' אחרונות לכוין מה שמוליד מפיו וזפרט זצרכת אצות יכוין מאלד:

לא כשיסיים ידקדק באמירת אלהי כלור לשוני מרע ויזין מה שהוא אומר ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהי' ותיצת לכל כוללת זין גדול זין קטן זין עני וזין עשיר זין חכם זין טפש ואיך יקפיד אח"כ ויכעוס וכתב הרב ספר חרדים דף ע"ט כל צעל תשובה יאמר כלור לשוני כו' צדמעה וזכונה גדולה:

לב יפסע ג' פסיעות זהכנעה וישתחוו כנפטר מלפני המלך:

לג מאלד יטה און לדברי קדיש ולענות כהוגן אמן וזקדיש יכוין אמן שהוא גימטרי' **אירדהנויה**:

לד צאמן יהא שמי' רצא יכוין שימחה זכר עמלק ואז שמו וכסאו יתצ' שלם ולריך לענות אמן יהא שמה רצא צכל כמו וכונתו אמנם לא ירים קולו צאופן שילעיגו לקול לעקתו כי אפשר שיש לו עונש שנותן מקום להחטיא ועוד דמיחזי כיוהרא או כחוכא. וירא שמים ילא ידי כלם שיעשה הכנה לומר צכח והקול יהי' צינוני:

לה יאמר אחר כל תפלה עלינו לשבח מעומד כי עלינו צגית' ומעומד"ד ויאמר תיצה צתיצה. לא יאמר אצל אהחנו כורעים ומשתחווים רק יפסיק אחר תיצות לא יושיע ויאמר ואהחנו משתחווים כו' יאמר ומושב יקרו ולא ישנה והוא שצח נורא מאלד מלא רזין עילאין. ועיקרו תקנו יהושע ן' נון וסוד תקן ר"י זין זכאי לאמרו אחר תפלה כמ"ס רצינו האי

מורה באצבע סימן ב

לאומרו בלחש וקודם ואהבת יקבל עליו עול מלות ית' וצפרט עשרת הדצרות
וצפרט מן הפרט אנכי לא יהי' רמוזים צפ' שמע לא תשא רמוז צתיצת ואהבת:
לא תחמוד צתיצת ציתך. לא תגנוז צתיצת דגנך: לא תרלח צתיצת ואצדתם.
כצד א"ו- צלמען ירצו. לא תנאף צתיצת ולא תתורו. זכור את יום השבת
צתיצת וזכרתם. לא תענה צתיצת אני ה' ויכוין כי פ' ואהבת יש זה מ"צ
תיצות כמנין שם מ"צ פרשת והיה אם שמוע עד ושמעתם ע"צ תיצות. את
דצרי ע"ס הפרשה ה' תיצות כנגד ה' שערי צינה פרשת ויחמר ע"צ תיצות
וצחזרת הש"ץ ה' אליהם ונשלים רמ"ח ויפיון שיתוקנו רמ"ח אצרי' מגופו
נר"ן:

בד יכוין להתפלל תפלת י"ח זהכנעה ואם אפשר לומר כל תפלות חול
צצכיה אשכיו וירתע כל גופו כי מי הוא להתפלל לפני מלך מ"ה
הקצ"ה אשר כמה רוצי רצות מלאכי השרת מהללים שמו וכמה מ"ה
שלא נתן להם רשות אלא פעם א' צשמיטה וכו' והוא יתוש מלא טעמות
ניתן לו רשות הלא יקרע סגור לצו לפחות להכנע ולידע מה שאומר.
וישים אל לבו שהוא מתפלל ככה א"י וירושלים וצית המקדש וצית קדשי
הקדשים:

בה זכריעם ראשונה יכוין יא יוד מהוי"ה אלקי מאד"ני וזכריעם שניה
אותיות שניות הך וכשיאמר מודים אנחנו לך יכוין אותיות שלישיות
וה' ולצקוף צחתימת צרכת מודים אותיות רביעיות ה' ליחד יאהדונהי:
בב צתחילת העמידה יחשוב עלמו עני ואציון כי הוא דל וכלך ואין עני
ודל גלמוד ואפל יחיד כעומד צקצר וחרדה ילצש והגם דצרכות
אמלעיות פשטן של דצרים ללרכנו ואולם הכל הוא רמוזים וסודות מדובר
צם נכצדות עשר ידות צמעלות המדו"ת העליונות ודרך כלל יכוין שהכל
ליחד יחוד גדול צמדות:

בג צשמע קולנו יתודה דרך קלרה ויכוין עלמו להיות חסיד לעשות נח"כ
ליוולרו ונקט הוידוי לקמן אות קכ"ו:

בח ולכן אף כשהוא יום שאין צו תחנונים יאמר צשמע קולנו דרך צקסה
יהרמ"י או"א שתזכנו לעסוק בתורה לשמה במצות ובגמילות

ציד לומדי תורה ומרציץ תורה סיהי' הת"ח צדעת מיוסצ ללמוד ומכצד
התורה ולומדיה ואינו דומה עושה לדקה עם ע"ה לעושה לדקה עם הראוי
ויגדל שכרו הרבה :

מז יזהר להסתיר מעשיו הטובי' ולימודו ואם ישצחוהו יזכור שלא עשה
א' מרצוא מחיוצו ולא יתגאה ח"ו אפילו שמוץ מנהו ולצו יודע שאם
עשה איזה דבר על אחת כו"כ הטא וציטל עצודה ותלמודו צתורה ואפילו
צמעשיו הטובי' כמה מחשבות זרות עלו על לבו וכמה קילר צאותן המעשים
צכונה וציחוד וכיוצא :

יז ילמוד ספרי מוסר תדיר ואשריו מי שיקצע לימוד צס' הק' ראשית
חכמה ומשם יכיר פחיתו' מעשיו ותוקף חיוצו ויום יום יתצונן צעניניו :
יח יזהר לגמול חסד צגופו וצדצרו ועלותיו וממונו ולהליל עשוק אך
שלא יהי' צמחלוקות כלל כי ילא שכרו צהפסדו :

סימן ב. סדר הלילה כי אשב בחשך ה' אור לי. צורי
וגואלי :

יט ילך להתפלל ערצית צלצור וקודם ערצית יאמר ה' צבאות עמנו וגו'
ה' צבאות אשרי אדם וגו' ה' הושיעה המלך יב"ק :

כ יאמר ליקב"ה הריני בא להתפלל תפילת ערבית שתיקן יעקב
אע"ה לתקן את שרשה במקום עליון ויהי נועם וכו' :

כא יזהר מאד להתפלל כהוגן להוליא התיצות כתקן והלכתן ויחשוצ
שהוא מצרך למלך הכבוד חרדה ילצס ורעדה יתעטף ועוד כי מדת
הדין היא צחינת הלילה והיא גוצרת עתה ולריך ליזהר מאוד מאוד :

כב יאמר ק"ס צכונה רצה וציותר צפרצת שמוע ישראל כי מאד עמקו
רזי דרצין יחודו יתצרך ויזהר צאמרו תיצת אחד לקצר צאלף שלא
יתעכצ צה כלל ויאריך צח' וד' ויכוין שהוא מקצל עול מלכות שמים
ציראה ושמחה רצה ויכוין למקור עלמו על קדושת השם צאמת ולצ שלם
ושמח :

כג יאמר צרוך שם כו' צלחש כמ"ס רז"ל ולא כאותם שאינם מקפידים
לאומרו 1*

מורה באצבע סימן א

שלום אנשי ציתו וקרוביו. ודע שצמקום שיש מחלוקות השכינה נסתלקת
ח"ו כי היא איננה שלום וצית שיש צו מחלוקת' היא נסתכן סערה אחרת ח"ו:
ח וציתת יהי' לו שלום עם אשתו ויזהר לכבדה ויכוין בכל פרט לכבוד
השכינה והדברים עתיקים:

מ אך צפה מתוך ידיככה לעצודת ה' וללגיעות ודרך ארץ וירחיקנה
מלשון הרע ושאר סדר נשים וסדר נזיקין ועליו מוטל להוכיחה
ולהדריכה כמש"ל:

י יזהר מהכעס קטון וגדול שמחליף נפשו הקדושה צנפס סט"א ונעשה
הוא עלמנו ע"ז עור"ף נפשו וכל מה שערך כל ימיו זהסתלק נפשו
חלף הלך וכה דיצר האיש קדוש רצינו האר"י ז"ל כי צעל הכעס אין לו
תקון עד אשר ישתדל מאוד שלא יכעוס כלל ואז יתחיל לתקן:

יא מאוד יזהיר לאשתו שלא תתכעס כי אמרו צוהר הקדוש מאן דאתחבר
צמארי דרובגזא כמאן דאתחבר לע"ז נמש וא"כ אף אם האדם קדוש
זהיות אשתו כעסנית לדיק מה פעל:

יב יזהר לתת לדקה בכל יום לפחות פרוטה ויכוין ליחד שש הויה הקדוש
ויכוין כי רומז זרועו ך ה' אלצעותיו ך פרוטה י ה' אלצעות עני או
גבאי ה ך ך' מעשה הלדקה שלום:

יג מאוד יזהר בלדקה כי היא העולה צמקום קרבן צו"הז ומכפרת גם
על המזיד ומללת מן המות ומתצרך צממה צרכות כמבואר בכתובים
וצר"ל:

יד וציתת יזהר שתי' לדקתו צסתך ולא יספר לדקותיו וכ"ס שלא ישתבח
בלדקותיו וצחקדיו והגם שלא יהי' צפירות אם עושה המלאות וכונתו
להשתבח נענש על זה כי עצודת ה' לריכה שתי' צלי שום פניה. ואם
מכוין לשם ה' וילטרף לזה להגדיל שצחו הוא עון פלילי. וצעל נפש יעמיק
צזה ויערך עד שתי' כל כונתו לשם שמים ותו לא:

מז אמרו כז"ל שעיקר לדקותיו יהיו עם עמלי תורה וצרכים כושלות
יאמץ וכמס"ה שלא לחמך על פני המים ואין מים אלא תורה כמש"ל
ואם פקח הוא יזכר צזה כי מקיים כמה מלות צצת אחת לדקה ומחזיק

מורה באצבע

סימן א. הנהגות פרטיות. הגידו האותיות:

א קודם כל לימוד וכל מלוא טוץ להכרח תשובה ואח"כ יאמר כל
ישראל לשם יחוד קב"ה בדחילו ורחימו ורחילו
ליחדא שם י"ה ב"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל ויהי נועם כו' ואל
תסגית צמי שזלזל צזה כו"ס צקונטריס שתחת הרגל צס"ד:

ב יכוין צמחשצתו שמקיים ונלותו ית' לעשות כלונו ושיש קודו' הרצה
צמורה וצמלות ומכוין לתקן שרשי התורה והמלות:

ג יקצע עיתים לתורה ציוס וצלילה חק יתן ולא יעצור וגם צכל עת
שהוא פנוי אף שכבר השלים חקו לא ינוש ספר התורה מפיו:

ד מה טוץ שילמוד אחר תפלה עודנו מעוטף צטלית ומעוטף צתפילין
וישים אל לבו אשר זאת לפנים צישראל שלמים וכן רצים היו כל היום
צתפילין וצדור יתום זה לפחות יהי' לוונד איזה שיעור אחת ולא יסג"ה צתפילין:

ה כשילמוד צטלית ותפילין יכוין ליחד השם המיוחד צאופן זה יעורר
היכרה לירא מה' מאות י' והאזהרה לה' מאות ה' ראשונה והתורה
מאות ו' והמלוא (של תפילין) מאות ה' אחרונה וייסד שם המיוחד
ציחודא שלים:

ו ישתדל להעציר על מדותיו כי זה כל האדם וישים אל לבו כי הרצה
לחטוא וכמה פעמים לאלפים עשה נגד כלונו ית' והכל עליו לתקן
ומידו יצוקס ומה יספיק לעשות סגיגופים או מה כמו לקבל יסורין וזאת
העלה מפוס ממלל צצרצן רצינו משה קורדוציר"ו זל"ל פנת יקרת להעציר
על מדותיו וצזה מתכפרין פשעיו וטוץ לו יותר מן הסגיגופי' ותעניות ויש
צזה להאריך אצל לקצר אפי' לריך וזו היא מרגלית שאין להאריך קמא
דכולא ואריך:

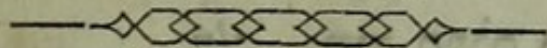
ז צקס שלום ורדפהו וזו מדת אהרן הכהן איהב שלום ורודף שלום והיא
קמא דחיי ואם כך אמרו לצקס שלום אחרים הדברים ק"ו לצקס
שלום

מפתחות

נסח ענינו זג' לומות דרך קלרה ט': דצרים המועילים לרפואה
תפלה פשוטה על חולה יו"ד: דצ"ד

מפתחות שומר ישראל:

סגולה לשמירה והללחה ולזכות	פסוקים המתחילים ומסיימים
דדין וכ"י ס' הקנה א' ז' ג':	צו"ן ותפלה שאחריהם י' י"א
תפלות וקמיעא מהרמז"ן ד' ה':	כונת פסוקי ויהי צנפוע ו"ב
כ"י המקוצלים. מכ"י מהרמ"ו	תפלה לאריכות ימים י"ג
ז"ל לחן ו' ז':	תפלה קלרה והאומרה ילליח י"ד
כוונת פסוקים להנצל מכל	תפלה מהרמ"ס שרעצי לר"ה
רע ומכל לרה ח' ט':	ויה"כ בשעת הולדת ס"ת ט"ו

חז"ל וסגן חזקתם

חזקתם סגן	חזקתם סגן
חזקתם סגן	חזקתם סגן
חזקתם סגן	חזקתם סגן
חזקתם סגן	חזקתם סגן

מפתחות

תפלה אחר לימוד הסדר צליל	כ"ו:	סגולה להולך בדרכ	כ"ו:
שזועות	כ"ח:	סגולה להללח	כ"ז:
קלת אזהרות לחג שזועות	כ"ז:	סגולה לשמירה	כ"ח:
תפיל' להוללח ס"ת צג' רגלים		סגולה לכל כויה	כ"ט:
מהאר"י זללה"ה	כ"ג:	לחן ולחסד	כ"ז:
קלת אזהרות לחג הסוכות	כ"ד:	לעין הרע צ"מ	כ"ח:
עשרה זכירות ותפלה עם כל		לרפואה ולכל דצר	כ"ז:
אחד	כ"ה:	סגולה כוללת כל דצר	כ"ג:

מפתחות יוסף בסדר

תיקון למי שראה קרי ליל כפור	א':	מהס"ל לשמירת יולדת וצנה	ו':
סדר לח"ק ללמוד לילה כולה		תפלה לכל דצר רק שיהיה טהור	ז':
לתקון כרת	ז':	תפלה מר"י חסיד ז"ל ע"כ	
לשוצצים	ג':	נרה ש"ת	ח':
נסח הודאה על נס	ד':	עוד תפלה מרצ ומקוצל	ט':
מעשה שהיו צעיר א' ישראל		מכ"י ספר קדמון	י"ד:
צללה צי' צטצת	ה':		

מפתחות סנסן ליאיר:

תפלה לפני החופה וז' זרכות	א':	תפלה לסנדק	ה'
כשנכנסה האשה צחדש ג'		תפלה קודם המילה	ו':
וע' לעיצורה	ז' ג':	לפדיון הצן	ז':
כשיושנת על המשצר	ד':	למי שהוא ספק צכור	ח':

מפתחות

זרכות י"ח	י"ג:	חזרת תפלה	י"ח:
הזכרת גשם וטל	י"ד:	אמירת תחנונים	י"ט:
שארית ח"י זרכות	ט"ו:	על שאר התפלה	כ':
שאלת טל ומטר	ט"ז:	יעלה ויצא	כ"ח:
סיורי זרכות י"ח:	ט"ז:	תשלומין הלל מוספין כ"ג כ"ד:	

דברי שיחות מנוח לכ"ף המה פתוחות:

סימן	סימן
תפלה זקלרה למי שאיחר לקום ח':	תפלה לעיה"כ משם רצי
למנעור על סחורותיו אשר	יהודאי גאון י"ג:
זים או ציצטה	לשמירה והללה י"ג:
לעורר רחמים להוליד בן זכר	תפלה במקום סכנה וליסטים י"ד:
לקהל ישראל שהם זלעז	תפלה על הפרנסה זליל ר"ה
מלחמות וכיוצא	וי"כ ט"ו:
לחולה אחר לימוד פסוקי תהלים ה':	נסח כל נדרי ומהר"ש שרעבי
לזכור ירא ה' שיזדמן לו כלה	ז"ל ט"ז:
הגונה	תפלה להו"ר צעת חציטת
תפלה לומר צמוסף ר"ה ויוה"כ ז':	ערצה י"ז:
תפלה לומר ציו"כ קודם מנחה ח':	תפלה אחר כל חמירא זלילה
סגולה להולך לפני מלך או	וציום י"ח:
שר או מושל	נסח וידוי כולל י"ט:
סגולה למי שיש לו פחד	תפילות אחר ספ"ה צגמר
כונות פשוטות כשיעשה לדקה י"ח:	אור כל שצוע כ':

מפתחות התפלות מורה באצבע:

אות		אות	
קע"ה:	אחר הקרצנות	כ"ז ולות קכ"ו:	צמנע קולנו
קל"א:	צניסן אחר הנשיא	מ"ז:	צק"ס שעל המטה
ר"א:	אחר כל חמירא	קכ"ז:	קצלת התענית
		קמ"ג:	קודם קדוש

צפורן שמיר		אות	
כ"ו:	מסירת מודעה	ל':	קודם הזמירות
סס:	אחר התשליך	ס"א:	קודם בעודה
סס:	להקפות שומת תורה	קל"ו:	סירה לזעל הנס
הנהגות אות ג':	אחר העקידה	ר"ו:	התרות קללות

מפתחות קשר גודל:

דינים		סימנים	
ה':	זמן ק"ס	א':	קינה זלשמוורת
ז':	זמירות	ב':	זינית
ח':	קדיש	ג':	תפילין
ט':	עניית אמן	ד':	חלילת תפילין
י"ד י"א י"ב:	יולר ק"ס תפלה	ה':	זרכות השחר

הנה נא:

למנ יברכנו אלהים ויירא אותו כל אפסי ירדן:
 צהב ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים אלהינו:
 בני יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
 נו ישמחו וירננו לאמנים כי תשפוט עמים מישור ולעמים בארץ
 תמו יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
 מור לדעת בארץ דרכך בכל יום ימותי סלי:
 שיר אלהים יחננו ויברכנו לאי פני ארצי

תנחם סלה:

שְׁזוּקַת הַחֹזֶק

תַּלְמֵי יֵשֵׁב הַיִּשְׁבּוּת

הַיִּשְׁבּוּת הַזֶּה הוּא מֵעַתָּה יִשְׁמַר וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל חֲסָד וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל חֲסָד

וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל חֲסָד וְיִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל חֲסָד

80701/33277

Awobahn Hakodosh

Samuel Goldmann

עבודת הקודש

עם כל

השבעה כבכי לכת

ככבים מאירים ומזהירים מכה גברא רבא קאתו ה"ה הרב הגאון
הגדול המפורסם בוצינא קדישא כמוה"ר

חיים יוסף דוד אזולאי זע"א

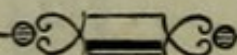
הלא המה אשר נקראו בשמותם

מורה באצבע. צפורן שמיר. קשר גודל. כף אחת. יוסף בסדר.
סנסן ליאיר. שומר ישראל:

הצבו עמודיהם שבעה לחבר את האוהל להיות אחד כאשר נדפסו מקדם. ולרוב תשוקת
העם הק' המצפים בעבודת הקודש ספו תמו הראשונות אשר ע"כ אמרתי להדפיסו עוד
הפעם כדי לזכות את הרבים:

Awodath Hakodesch.

פרעסבורג תרי"ט לפ"ק.
פערלאג דעם יוסף שלעזינגער, בוכהענדלער.

מ. שפרא ליגל לויס
ב. א. מ. ב.
ב. מ. מ. מ.

9 feb 87. geboren. Sophie

6 april 83 611 נולד ב. מ. מ.

יום חתונה יום יג סיון תר"ח
ז"ת גי'ג' י"ג יולד א"ש בצום צדק'ה פ"ה
18. Aug 1860

בן נתן י"ג יולד א"ש ביום י' תמוז
27. Aug. 1862

בן (גי'ג') י"ג יולד א"ש ביום י' נייר
1. Mai 1864

והי בשלשים לחדש סיון בתחלת השעה
הרביעית בשנת ה'תרל"ח וא"ז בתוך הג'ול
נולד צד יחזקאל Ezeiel וא"ש
ה' שמר יחזקאל וא"ז בתורה ולעשוק בתורה
ובמדת כל ימיו לשמור ולעשות וללמוד
וללכת לשונה אמן וכ"ר

Ezeiel 78 July
Maimonidis

26 July 1859.

25. Oct. 1859.

י"ז חשוון
כ"ב חשוון
י"ז חשוון
י"ז חשוון
י"ז חשוון
י"ז חשוון
י"ז חשוון
י"ז חשוון

273054

Astronomy & Astrology

22900406728

